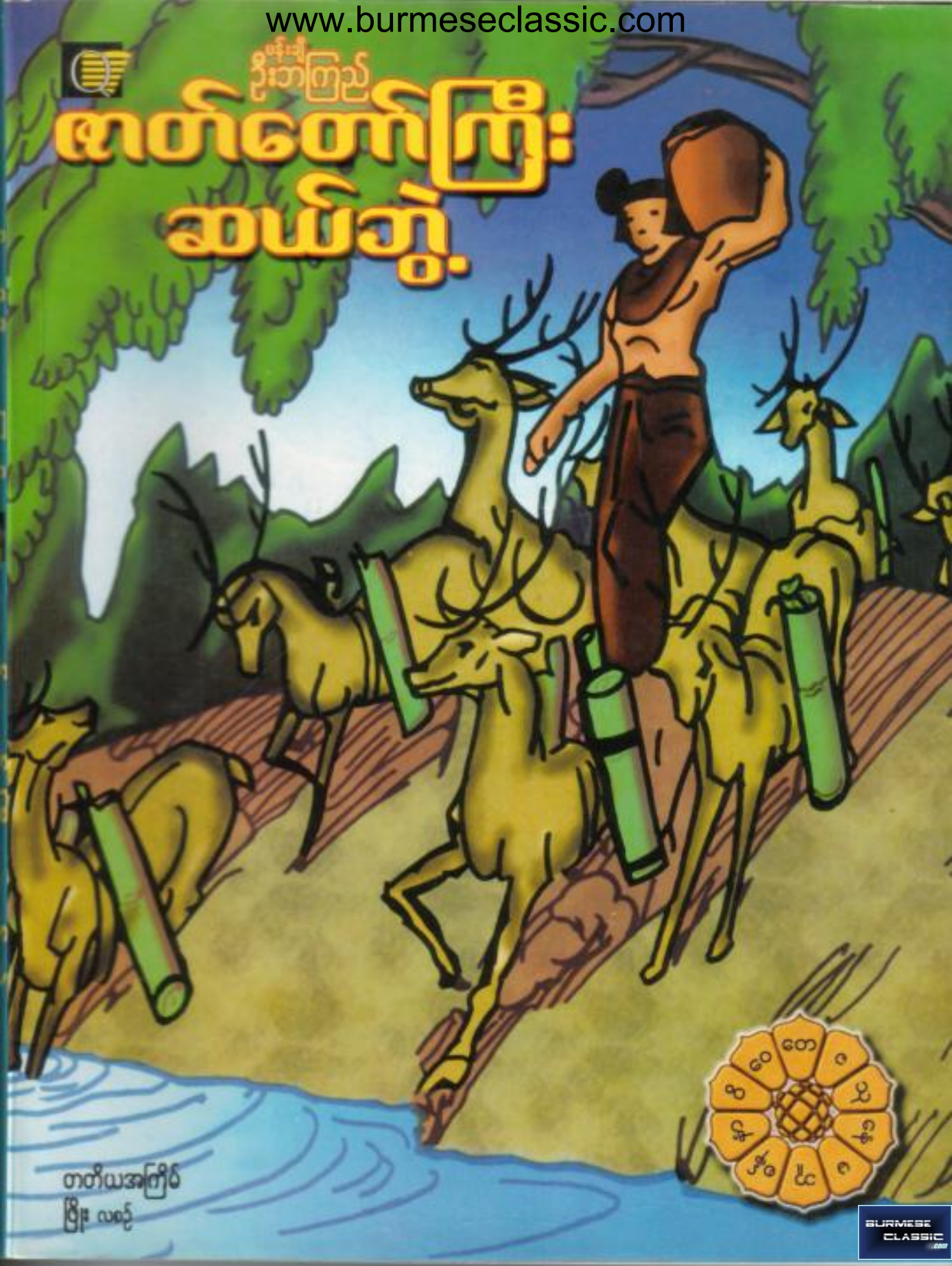

အုတ်တော်ကြီး ဆယ်ဘွဲ့

တတိယအကြိမ်
ပြန်လည်

ဆရာကြီး ပန်းချီ ဦးဘကြည်
(F.R.S.A London)

ဆရာကြီး ပန်းချီ ဦးဘကြည်

(F.R.S.A London)

ပန်းချီဆရာကြီး ဦးဘကြည်ကို ၁၉၁၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ ၁၆ ရက်နေ့က ကချင်တိုင်း၊ တွင် မွေးဖွားသည်။ အဖ ဦးဘိုးဆင်၊ အမိ ဒေါ်အေးမေ ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်ကပင် ပညာသင်ရင်း၊ ဝါသနာပါရာ ပန်းချီပညာကို လေ့လာဆည်းပူးခဲ့သည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် အိုင်အက်စ်တန်း အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ဆရာဖြစ်သင်တန်းကိုလည်း တက်ရောက်အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ၁၉၃၃ ခုနှစ်တွင် ဘီလပ်ပြန် ပန်းချီဆရာကြီး ဦးဘကြည် (အာဂျီ၊ စီ၊ အေ၊ လန်ဒန်) ထံတွင် ပန်းချီပညာ ဆည်းပူးခဲ့သည်။ ၁၉၄၉ ခုနှစ်တွင် မြင်သစ်အစိုးရ ပညာသင်ဆရာကော ပါရီအမျိုးသားအဆင့်မြင့် ပန်းချီသိပ္ပံတွင် တစ်နှစ် ပညာသင်ခွင့်ရသည်။ ထိုသို့ ပညာဆည်းပူးနေစဉ် ကမ္ဘာ့ပန်းချီပြပွဲကြီး "Le Salon 49" တွင် ဝင်ရောက်ပြသနိုင်ခဲ့ပြီး လန်ဒန်၊ ဖွန်တီကာလိုမြို့များတွင် ကျင်းပသည့် ပန်းချီပြပွဲကြီးများတွင်လည်း ပါဝင် ပြသနိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန် အစိုးရပညာသင်ဆရာ ရ၍ ဝီလာဒေါ့လ်ရား ပန်းချီအကယ်ဒမီတွင် တစ်နှစ် ပညာဆည်းပူးခွင့် ရခဲ့သည်။ ထိုနှစ်မှာပင် ပင်စီလ်ဗေးနီးယား တက္ကသိုလ်တွင် ပန်းချီပဟာဝိဇ္ဇာတန်း တက်ခွင့်ရခဲ့သည်။

၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် လန်ဒန် တော်ဝင် ပန်းချီဆရာအသင်းကြီးမှ ရာသက်ပန်အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် "F.R.S.A" ဘွဲ့ ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။ ဆရာကြီး ဦးဘကြည်သည် မြန်မာပန်းချီလောက၏ ဖခင်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး မြန်မာ့ရိုးရာ ပျော်ပူရွှင်ပူဆိုင်ရာ အကအခုန် သရုပ်ဖော်လက်ရာများ၊ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ ဆယ့်နှစ်ရာသီ ပွဲလမ်း၊ သဘင်သရုပ်ဖော်လက်ရာများ၊ ဇာတ်၊ နိပါတ်ဆိုင်ရာ ဗုဒ္ဓဝင်ပန်းချီကားများ၊ အောင်ခြင်းရုပ်ပါး သရုပ်ဖော် ပန်းချီကားများ ရေးဆွဲရာတွင် အထူးထင်ရှားသည်။ ခေတ်အပြင် ခေတ်အတွေး၊ ခေတ်အရေးဆိုင်ရာ ခေတ်သစ် ပန်းချီလက်ရာများကိုလည်း စိတ်ကူးကောင်းကောင်းဖြင့် ရေးဆွဲလေ့ရှိသည့် စွယ်စုံပန်းချီကျော်ကြီး ဖြစ်လေသည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ်မှ စ၍ ရှေးရိုး၊ မြန်မာပန်းချီရေးဆည်းကို သုတေသနပြုကာ ဖော်ထုတ်ရေးဆွဲနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ သုတေသနပြု ရေးဆွဲနေဆဲ ပြင်သစ်နိုင်ငံတွင် ပန်းချီပညာ ဆည်းပူးပြီး ပြန်ရောက်သည့် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဝိုင်အမ်ဘီအေ အသင်းကြီးမှာ တာဝန်ပေးချက်အရ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အရှင်ဇနကာဘိဝံသ ဆရာတော်ကြီး ရေးသားတော်မူသည့် ဗုဒ္ဓဝင်ကို ဆရာကြီးဦးဘကြည်က ပုံတော်များ ရေးဆွဲသရုပ်ဖော်ခဲ့သည်။ ယင်းဗုဒ္ဓဝင်စာအုပ်ကြီးမှာ ယခုအခါ စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ယင်းဗုဒ္ဓဝင် စာအုပ်ကြီးကို သရုပ်ဖော်ရေးဆွဲရန် ဆရာတော်ကြီးများထံ ချဉ်းကပ်ခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ စသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြု၍ အထူး စိတ်ကူးစိတ်သန်းကောင်းများဖြင့် ရေးဆွဲခဲ့ရာ ဗုဒ္ဓ၏ မေတ္တာတရားတော်များကို ထင်ရှားစေပါလွင်အောင် သရုပ်ဖော်နိုင်ခဲ့သည်။

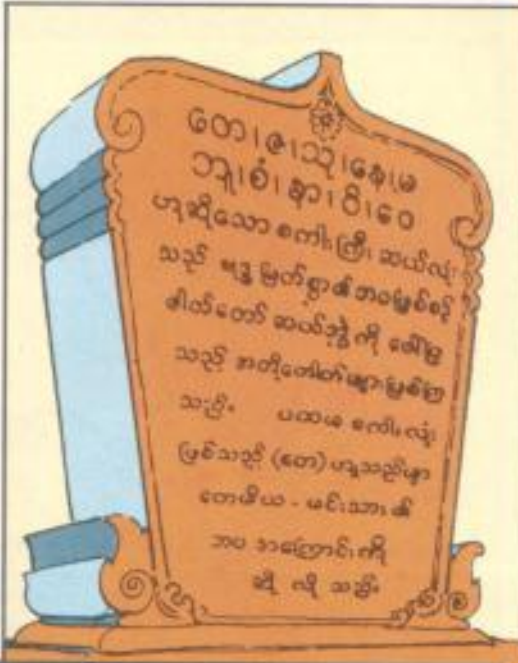
၁၉၃၉ ခုနှစ်က ဖွင့်လှစ်ခဲ့သော စစ်ကြိုခေတ် ပန်းချီပန်းပုကျောင်းတွင် နည်းပြဆရာအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ၁၉၄၁ ခုနှစ်က ဖွင့်လှစ်သည့် ပန်းချီအကယ်ဒမီတွင် ကထိကအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပညာရေးတက္ကသိုလ်တွင် ပန်းချီကထိကအဖြစ် လည်းကောင်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ၁၉၄၄ ခုနှစ်တွင် အငြိမ်းစားယူခဲ့သည်။

ဆရာကြီး၏ ထင်ရှားသော ပန်းချီလက်ရာများကို ရန်ကုန်အမျိုးသားပြတိုက်၊ တာရှီကင်ပြတိုက်၊ ပီကင်း အမျိုးသားပြတိုက်၊ ဟော်လန်နိုင်ငံ အမ်စတာဒမ်မြို့ရှိ ပန်းချီပြတိုက်၊ ဗုဒ္ဓဂယာတို့တွင် ချိတ်ဆွဲ ပြသထားကြောင်း မင်္ဂလာဒုံ လေဆိပ်တွင် စတုရန်းပေ ၃၀၀၀ ရှိ နံရံပန်းချီကားကြီးမှာ ဆရာအား ကမ္ဘာကျော်စေသည့် မြန်မာ့သရုပ်ဖော်လက်ရာပွန်ပန်းချီကားကြီးဖြစ်သည်။ ဝိလ်တထောင်ဘုရား၊ ရွှေတိဂုံစေတီတော် တို့တွင်လည်း သမိုင်းဝင်ဆီဆေးပန်းချီလက်ရာများ ရေးဆွဲခဲ့သည်။ မိတ္ထီလာ ဝန်ဇင်ဟိုတယ်၊ ကမ်းနားလမ်း ဟိုတယ်၊ ပညာရေးတက္ကသိုလ်တို့တွင် နံရံပန်းချီ လက်ရာများ ရေးဆွဲခဲ့သည်။

ဆရာကြီးဦးဘကြည်သည် မြန်မာနိုင်ငံ ပန်းချီပန်းပု အစည်းအရုံးများတွင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် (ဆ)ကြိမ်၊ စာပေလုပ်ငန်း ဖြစ်မြောက်ရေးကော်မတီဝင်၊ စွယ်စုံကျမ်းပြုရေးအဖွဲ့ဝင်၊ စုလှိုင်အကယ်ဒမီရွှေချယ်ရေးအဖွဲ့ဝင်၊ ယဉ်ကျေးမှုဌာန ပန်းချီအကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ လက်ရှိ မြန်မာနိုင်ငံ ရိုးရာပန်းပညာရှင်များ အစည်းအရုံး(ပဟီ) နာယကအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဆရာကြီးဦးဘကြည်သည် ၁၅-၄-၂၀၀၀ ရက်၊ ည ၆ နာရီ ၅၅ မိနစ်တွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ဇနီး ဒေါ်တင်မေ (ပညာရေးတက္ကသိုလ်-ငြိမ်း)နှင့် သား(၂)ဦး၊ သမီး(၁)ဦး၊ မြေး(၆)ဦး တို့ ကုန်ရစ်ပါသည်။

တေးမိယဇာတ်တော်ကြီး

ဇရာအခါက ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးနှင့် ဓနုဒေဝီ ပိရုရာတွင် တေးမိယကုမာရမော် မင်းသားလေးတစ်ပါးဖွားမြင်လေသည်။ သားတော်ဟူ၍ ဤတစ်ပါးပင်ရှိသည်။

ငယ်စဉ်က ဓမ္မည်းတော် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် တစ်နေ့တွင် တေးမိယမင်းသားလေးကို ရင်ဝယ်ထား လျှက် ခိုးသားလေးဦးကို ထိတ်လန့်စွာ ပြစ်ဒဏ် အပျိုးပျိုးခတ်လေသည်။

ထို့နောက် ထီးဖြူဒေအာက်တွင် ဂျသီဝိထားစဉ် မင်းသား ငယ်သည် ထိုသို့သူတပါး အား ထိပ်လန့်တွယ်ပြစ် ဒဏ်စီရင်ခြင်းများကိုပ နှစ်ပြိုင်သဖြင့် စိတ်အဆင်း ချိကြီးဆင်းရဲကာ ဖိုနိုး၍ သို့စဉ်းစား မိ၏။

တုရားလောင်ခြင်း၌ နောက် နောက် အလများကို ပြန်လည်တွေ့မြင်နိုင်စွမ်းရှိလေသည်။

ငါသည်လည်းတစ်နေ့တွင်ဘုရင်လုပ်ရချင်မည်။
ဤသို့သူတစ်ပါးအားအပြစ်ဒါဏ်စီရင်ရာ၌အကယ်၍
မှားယွင်းစွာစီရင်မိအံ့၊ ငါ၌ဆင်းရဲပူပန်မှု
ရောက်လတ္တံ့။
ငါသည်ယခင်ဘဝက မင်းပြုကာပြစ်ဒါဏ်များကို
မှားယွင်းစွာစီရင်မိသဖြင့်ရေပြည်တွင်ကြာမြင့်စွာ
ခံခဲ့ရသလိုယခုတစ်ဖန်ခံရဦးမည်။ ယခုမည်သို့
ကြံရမည်နည်း။

ထိုအချင်းအရာကိုယှဉ် ခုနှစ်ဘဝကမိခင်တော်စပ်
ခဲလှသော ထီးချက်စောင့်နတ်သမီး တွေ့သိ၍
ကိုယ်ထင်မြင်လျှင် မေးမြန်းရာ ဘုရင် မလုပ်လိုသော
ဆန္ဒကို သိရပြင်.....

ချစ်သား...
x x x x x
x x x x x
x x x x x

မင်းသားသည် ငရဲလားမည်တေးကိုသာ တွေ့ကြောက်
လှလေသောကြောင့် ထိုနေ့မှစ၍ နတ်သမီးအကြံပေး
ချက်အတိုင်း ဆွဲအ နားတိုင်းသူများကဲ့သို့ မလုပ်မယှက်
ကြောင်တက်တက်နေလိုက်တော့သည်။

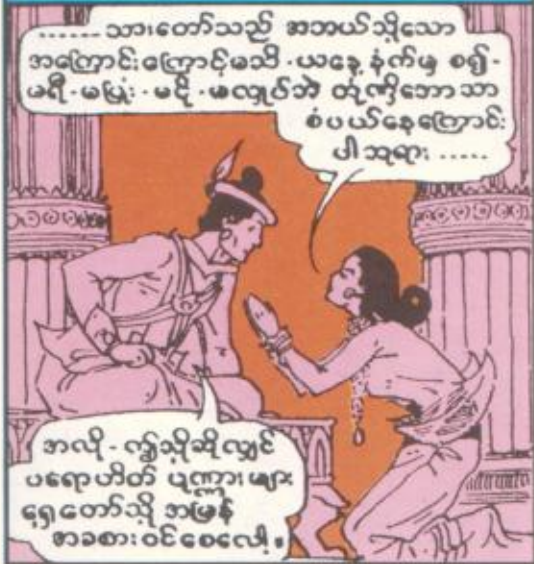
ထိုအချင်းအရာကို အထိန်းတော်များတွေ့ကြသော်
မိဖုရားကြီးထံ ချက်ချင်းဝင်၍ သံတော်ဦးတင်လေ
လျှင် -

မန်လှပါ. သားတော် တောမိယ မင်းသားသည်
မဇို-မရယ်-မလွယ်မ ဖွတ်ဘဲ ထူးကဲစွာ
ခံနေပါကြောင်း သံတော်ဦးတင်ပါသည်
ဘုရား။

အထိန်းတော်များ အမှုတော်ထမ်း
တယ်ပေါလော့ သင်္ကြံ၊ မေမြို့မချော့
မထိန်း-မကျောင်း တတ်
ဣဘူးလား၊ ပစ္ဆိမင်
သားတော် ကို

နဂါးတော်သို့
သွင်းလော့။
အထိန်းတော်
များပါ လာ
ဣလော့။

မိဖုရားကြီးသည် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ သားတော်အား စမ်းသပ်ပြီးနောက် ဝေဇာန်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသောကြောင့် ဘုရင်ကြီးထံ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်

.....သားတော်သည် အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်မသိ . ယနေ့ နံက်မှ စ၍ မရီ-မမြူး-မငို-မလျှော်ဘဲ တုံ့လိုဘောသား စံပယ်နေကြောင်း ပါ သူရား.....

အလို- ကြံ့သိုသိုလျှင် ပရောဟိတ် ပုဏ္ဏား များ ရှေ့တော်သို့ အဖြစ် အခစား ဝင်စေလော့။

နန်းတွင်းပညာရှိ ပုဏ္ဏားတော်များရံလင်စွာ စေားလျက် ရှိသောအခါ

.....သားတော် တေမိယ ကုမာရ မင်းသားသည် ယမန်နေ့ကပင် အကောင်း မြတ်ထေ့ရှိပါလျက်နှင့် ယနေ့ နံက်မှ စ၍ - မငို-မရီ-ခေါ်၍ ဖြူပင် မတူးဘဲ တူးဆင့် စွာရှိနေသည့် ဖြစ်ရပ်ကို ပညာရှိ ပုဏ္ဏား တော်များ တွက်ချက် ဖူးစမ်း၍ နံက်ဖြစ် နံက် အကြောင်း ရံလိုသံ ထော်ဖိုး တင်ကြ ရမည်.....

အမိန့်တော် မြတ်အတိုင်း ပါ သူရား

ပုဏ္ဏားများသည် တစ်ညလုံး ကျမ်းဂန်အသီးသီးများနှင့် ညှိနှိုင်း၍ တွက်ချက်ကြသော်လည်း အကြောင်းရင်းကို ရှာမတွေ့ဘဲဖြစ်နေကြသည်။

အမှန်အတိုင်း သံတော်ဖိုးတင် လျှင်တော့-မင်းဖြစ် မင်းဒဏ် ခံရမှာဘဲ

ဒီတော့- သာမန်-ဥိုက် စွမ်းဖြင့် ဆင်ဖြူ၍ ပရိယာယ် သုံးပြီး တင်ကြ ရတာပဲ။ မကောင်းလား။

နောက်တစ်နေ့နံက်တွင် ဘုရင်ကြီးအား -

ဖွန်လှပါသူရား- သားတော် တေမိယ သည်- တတ် မက်သော ကိစ္စတခုခု ခွဲ မြင်းထန် ဗွာ ဗွာကပ်နေကြောင်း ပါ သူရား။ သို့ပါ၍- မင်းသားငယ် အလိုတော် ကျသည့်အထိ မိတ်ရှည်စွာထားလျက် - အဖိုး မရှိ စမ်းသပ် ရန် လိုကြောင်း သံတော်ဖိုးတင်ပါသည် မင်းဘုရား ထိပ်စေါင် ကိုယ်တော်ကြီး သူရား.....

တေမိယဇာတ်တော်ကြီး

ဆိုကဲ့သို့ တစ်ခါတစ်ခါ စမ်းသပ်ပြန်သော်လည်း မထူးခြားဘဲ ရက်-လ-နှစ်များ ကူးလာသဖြင့် မုဏ္ဍားများက တင်ပြန်၏။

ထို့ကြောင့် ကျွမ်း၊ ဘား၊ မျက်လှည့်၊ ရုပ်သေး၊ သဘင်ပွဲများဖြင့် စမ်းသပ်၏။ မင်းသားကား မတုန်မလှုပ်ကျောက်ရမ်း။

ဆင်လိမ္မာ များ၊ အစွယ်ပဲ့မြေများ၊ လက်နက်များ၊ မီးများဖြင့် ငြိမ်းခြောက် စမ်းသပ်စေသော်လည်း မကြောက်။

တင်လဲလူးခြင်း၊ အပုပ်နံ့ပေးခြင်း၊ မိုင်းတိုက်ခြင်း ပြုလည်းမရ။

လှပသောမိန်းမပျိုများနှင့် ဆိတ်ကွယ်ရာတွင် တွေ့ဆုံစေသော်လည်းမပေး

ရှစ်သမ္မတ ကို...
..... မြင့်မိုရ်ရွှေတောင်
..... လုံး..... လုံး.....
..... လုံး သာပ.....
..... လေး.....

မောင်တော်
ဘုရား -
နှစ်မတော်
မေတ္တာ
ပန်း၊ ဆက်
လမ်း။

မင်းသားလေး ဆယ့်ခုနစ်နှစ်အရွယ်ရောက်သည့်တိုင် အောင်စမ်းသပ်မရသဖြင့် ဘုရင်ကြီးသည် ရွှေစိတ်တော် ငြိပြီး ပုတ္တားများကို သင့်ခေါ်စေလျက် -

ဒို့. ပညာရှိ အကျော်အမော် လူကွားတော်ကို
..... အသစ်တို့ လျှောက်တင်သကဲ့သို့ ပင်
စမ်းသပ်သော်လည်း . ၁၇- နှစ်တိုင် တိုင်သာ
ကြာ၍ - သားတော်မှာကား၊ မိုးစဉ်း၊ ဖျှ
ပြောင်းလဲခြင်း
မရှိတုံတကား၊
.....

သင်တို့၏
ဥကိဉ္ဇမ်း၊
ကုန်တုံး
ဖြီလော

အမြန်
တင်လော့

ဘဲ. မဖြစ်ချေဘူး. မင်းမြစ် မင်း ဒက်ဖူ ကင်းလွတ်အောင် ကိုယ်လွတ်ရန် မဖြစ်ချေ တော့မည်။

ဖွန်လှပါဘုရား - ထားလျှင် လည်းနေရပါမည်။ သတ်လျှင်လည်းသေရ ပါမည်။ *ပထမ အစကထဲက အဖြစ်မှန် ကိုမတင်ဝံ့၍သာ ရလျီရပြော . ပရိယာယ် သုံး၍တင်မိပါသည်။ *အဖွန်မှာ ကျမ်း အစောင်စောင် ညှိနှိုင်း၍ တွက်ချက်ကြည့် နှိရာ..... မင်းသားငယ်သည် မိုးစဉ်း သမ္မတ ကါလ-ပတ်လုံး -... အရှင်မင်းကြီး သည်၎င်း၊ မိဖုရားကြီးသည်၎င်း၊ တိုင်းမြစ် ကြီးသည်၎င်း၊ ပျက်စီး ဖြစ်သို ရောက်အံ့ဟုတွေ့ ရှိကြောင်းပါ ဘုရား။ * ကိုဘေးဆိုကြီး မှလွတ် မြောက်လျီက -မင်း သားအား မြေတွင်း၌ မြှုပ် နှံ့ရမည်ဖြစ်ကြောင်း - ကို မြေဖဝါးတော်မြတ် အောက် ကြောက်ကြောက်နှင့်ပင်လျှောက် တင် နှံ့ပြုတော်မူပါ။ "ရှ နန်းရှင် . အရှင် - မင်းကြီး ဘုရား

ထိုလျှောက်တင်ချက်ကြောင့် မင်းကြီးသည် တုန် လှုပ်ချောက်ချားသွား၏။ ထိုအကြောင်းကိုသိသော မိဖုရားကြီးသည် အနားတိုး အဝစားဝင်ပြီး -

အရှင်မင်းကြီး - တခါက - ဘုရား နှမ ကို အထူး အခွင့်အရေး၊ တခုပေးမည်ဟု ကတိထားတော်မူ ထားသည့် အတိုင်း ဖျှ တင် နှံ့ပြုတော်မူပါ။ တဦးတည်း သော ရင်သွေးတော် တေမိယ မင်းသား သည် အရွယ်လည်းရောက်လာပြီဖြစ် သဖြင့် - နောက်ဆုံး အလိုတော်စမ်းသပ် သည့်အနေ နှင့် ထီးမွေ နန်းမွေ ချီးမြှင့် တော်မူပါ။ " ထီး နန်း စည်းစိမ် - ထိုအရှိန်ဖြင့် မြောင်းလျီက မြောင်းသွား နိုင်ပါ

သည့် ဘုရား
ကိုယ် - သင်တော်ပေသွား၏
- ရ-ရက် ချီးမြှင့်တော် မူကြည့်မည်။

တေမိယမင်းသားအား နန်းတက်စေ၍ ဝန်ထမ်းစု သည့်တိုင်အောင် မထူးခြားသဖြင့် ဘုရင်ကြီးသည် ခေါ်သထွက်ပြီး ရထားမှူးကိုခေါ်၍ အမိန့်ချမှတ်ကာ ရွှေမျက်နှာတော် လွှဲလိုက်လေတော့သည်။

.....နက်ဖြန်နက် မိုး
သောက်လျှင် ကျွဲမင်း
သားအား ဘုရင်အသုံး
အဆောင်ချယ်၍ ...
ဝေရပ်မြိုင်လယ်သို့
ရထားနှင့် ခေါ်ဆောင်
သွားပြီး - တွင်း တူး
မြေမြှုပ်စေ.....
အမိန့်တော်.....

ရထားမှူးသည် အမိန့်တော်ကို မလွန်ဆန်နိုင်သဖြင့် တေမိယမင်းသားကိုခေါ်သွားပြီး တွင်းတူးနေစဉ် တွင်းထက်မှအသံကြား၍ မော့ကြည့်လိုက်ရာ -

ဒဂို-ရထားမှူး၊ ဘာကိစ္စအတွက် တွင်းတူးနေရသနည်း။
သင်-မင်းမြူထမ်းသည် အပြစ်လည်း လွတ်၍ ဆုလာဘ်များပင်ရစေမည်။
ဒဂို-ဟူပင်လျှင်-ရွှေနန်းတော်သို့ပြန်၍ အကြောင်းစုံ သံတော်ဦးတင်လော့....

ရထားမှူးသည် စိတ်မချမ်းမသာဖြင့် မလွဲသာ၍သာ မြေမြှုပ်ရန်ပြုလုပ်နေရသော်လည်း မင်းသား၏ ထူးခြားစွာသောအမိန့်ကို မမှော်လင့်ဘဲ နာခံရသောအခါ နန်းတော်သို့ သတင်းပို့ရန် ဝမ်းပန်းတသာ အပြန်သွားလေတော့သည်။

ဟင်---ရထားမှူးပင် အယောက်တည်း၊
မြန်ကမ္ဘာတော့ သားတော်လေး ခုတ်ရွာပုံဖြိုကွဲ၊
ရှက် ရှက်
သားတော်ရေ-ထားတော်ရှိ မယ်တော် များကွဲမိလို့

“ သားတော် တေမိယကုမာရမင်းသားသည် ရယ်ပြီးလှုပ်ရှားရွှေ့နားတော်ကြား၍ စကားများပင် ပိန့်ချွေ့ပြီ ” -
ဟူသော မင်္ဂလာ သတင်းကောင်းများကြားလေသော် ခမည်းတော်ဘုရင်ကြီး၊ မယ်တော်မိဖုရားကြီး နှင့်တကွ အားလုံးဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာမဆုံးဖြစ်ကြလေသည်။

ဟေ... သားတော် စကားပြောပြီ -
ဟုတ်စား၊ ရွှေ့နားတော်များ လေချော်နေရော့ သလား၊
သားတော် ပြောပြီဟုတ် အဘယ်?

ဘုရင်မင်းကြီးသည် သားတော်အား တောတွင်း၌ပင် တံသိက်သွန်း နန်းအပ်ကာ ပြန်ခေါ်မည်ဟုကြံစည်၍ အချိန်ယူလျက် မင်းခမ်းမင်းနားပြည့်စုံစွာ ဖန်တီးစေပြီး မုသားတော်ရှိရာ တောရပ်မြိုင်ခြေသို့ လေးချက်မြောက် သောနေ၌ ကြွချီတော်မူလေသည်။

ခရီးဆိုက်၍ သားတော်တေမိယမင်းသားမှာ ရသေ့ဝတ်နှင့်ဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့လျှင် ဝတ်ပြုလျက်

သားတော် - တောတွင်း၌ ဘယ်ကိုဆိုသော သားတော်အား ဖြစ်နေရ၍ ကြံစည်သော အရာနှင့် အရောင်အဆင်း ဝမ်း၌ ဣက်ဆရေ မက်လာ စောင့်ပါသနည်း။

မမည်းတော် - တောတွင်း၌ - ဆား မပါသော သစ်ရွက်စိမ်း ကိုသာ ဖြစ်ရပါသည်။ အရောင် အဆင်း ဟူသည်ကား - စိတ်ဇိတ် သက်သောသူ ၊ ယူပင်သောက - ဒေါသကင်း၍ ဖတ် မက်ခြင်း မရှိသူများအတွက်သာ ဖြစ်သည်။

အိမ် - မမည်းတော်ဟု ခေါ်ပုံထောက်လျှင် - ငါ့အား သံယောဇဉ် မမြတ်သေး၊ ငါ့ဆွဲရာ ရုနိုင်သေး၏ ...

ကောင်းလှပေစွာ သားတော် ၊ မမည်းတော်ပင် ကြံသောက ကင်းပေးသော ရသေ့ဘဝကို လိုလားလာချေပြီ။ သားတော်ကား အသက်နှုပျိုပါသော၏ တရား ဓမ္မလည်း မြည်ဝမ်း ထိုကြောင့် မမည်းတော် တောထွက်နိုင်စေခြင်းငှါ - ထီးမွေခန်းမွေလက်ခံပြီး နှုပျိုစဉ် ရွှေခန်းစည်းစိမ် ခံစားပါ။ အသက်ကြီးလာမှ သားတော်ရှိက သားတော်ကို နန်းအပ်ကာ တောထွက်မည် ဆိုလျှင်...

တိုင်းသူမြည်သားများ အားလည်း ကျင့်စဉ်ရာ ရောက်မည် မဟုတ်ပါလော။
အို - မမည်းတော်၊ သတ္တဝါ တို့မည်သည် - ကြီးသည် ဖော်သည် မဟုတ် - ခေမခြင်းသော က ဆိုစုံစီမံရှေး လာသည် မဟုတ်ပါလော။ ရွှေခန်းစည်းစိမ် ကိုလည်း ခံစား လိုစိတ် မရှိ၍ သူ့အနားထိုင်စရာနေခဲ့ပြီ.....

ထို့နောက် တေမိယရသေ့လေးက အကျယ်တဝင့် တရားပြုပြီးသည့်အဆုံး၌ ဘုရင်ကြီး မိဖုရားကြီးနှင့် တကွ အားလုံးသော မင်းချင်းတို့ ကျွတ်တန်းဝင်ကာ ရသေ့ဝတ်ကြကုန်သတည်း။

မဟာဇနကဏတ်တော်ကြီး

ရေးအခါက မိထိလာပြည်ကို စိုးစံသည် အရိဋ္ဌဇနကမင်းနှင့် ညီတော်အိမ်ရှေ့စံမင်းသား ပေါလဇနကတို့သည် တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး အထင်အမြင်လွဲမှားကြပြီး စစ်ထိုးကြလေသည်။

ထိုစစ်ပွဲတွင် နောင်တော်ဘုရင်ကြီးကျဆုံးလေသော ကြောင့်ကိုယ်ဝန်အရင့်အမာရှိသော မိဖုရားကြီးသည် ဆင်းရဲသူမယောင်ဆောင်ပြီး ထွက်ပြေးလေရာ ကာလစမ္မာနဂိုဏ်းပြည်သို့ ရောက်သွား၏။

မြို့ပြင်ဇရပ်တစ်ခုတွင် ရပ်နားနေစဉ်က ဒီသာပါမောက္ခ ဆရာကြီးနှင့် ဆုံမိ၍ အကျိုးအကြောင်းပြောပြသဖြင့် ပါမောက္ခကြီးကကြင်နာသနားစိတ်ဝင်ကာ အိမ်တွင် ပင် နေထိုင်ရန် လက်ထားလိုက်လေသည်။

ဒီက ကိုယ်လေးလူ၏ဝန် ဇာနည်- တယောက်ထဲ အယုံစရာရှိသော ဂျမ္မာလ်

ဇော်... ဒါဖြင့်- အိမ်ရာ အိမ်- အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ချုပ်ချုပ်လား

ဖျားမကြာမီ မိဖုရားကြီးတွင် သားတော်တစ်ပါးဖွားမြင်လေရာ မဟာဇနကဟု အမည်ခေါ်တွင်စေလေသည်။

ကျောင်းနေစဉ် အခြားကျောင်းသားတစ်ချို့က မင်းသားလေးအား မုဆိုးမသားဟု မကြာခဏ လှောင်ပြောင်ကြရာ မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်သဖြင့် -

သားတော်လေး ကရှေးတယ်

ရှေးဘုန်းရှေးက တော့ ရှိမှာ ပါဘဲ

မုဆိုးမ သားလေးရေ- -စိန်ဖြူ-

လိုက်လေ

မယ်တော်မိဖုရားကြီးအား မေးလေရာ သားတော်မှာ ငယ်စွယ်သူ ဖြစ်နေသေး၍ ပထမသော် လှည့်ပတ်ပြောဆိုထားသော်လည်း -

အချိန်အခွယ် ရောက်လာသောအခါ၌ကား ဖြစ်ရပ်ကုန်စင် ဖွင့်ဟပြောပြလိုက်လေသည်။

အမေ့-သားကို သူ့ဖျားတွေက ဘာလို (မုဆိုးမ-သား) လို့ခေါ်ကြတာလဲ - -ဟင်.....

ဟဲ့ ဇနကပါ-သားရယ်၊ မျှော်လို့ စ-ကြတာနဲ့ တူပါ တယ်ကွယ်၊

.....ဒီတာ ပါမောက္ခ ဆရာကြီးက မှောက်တယ်၊ သားဟာ တဲ့ - အရွယ်လဲ ရောက်ပြီတဲ့၊ သူ့လင်မေးကို ပညာလဲ ပုံပြတဲ့၊ သားရဲ့ ကံပါတီလဲ တက်စပြု ဖြီ တဲ့၊ ဒါကြောင့် ကခု မြောမြတာကို သေအချာ ချာနား ထောင် - ချော် ...

.. မယ်တော်ဟာ - မိဘိလာ ဘုရင်ကြီး စာမိဋ္ဌစနကရဲ့ မိဖုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်တယ်၊ သားတော်ဟာ အဲဒီမင်းကြီးရဲ့ ရင်သွေးတော် စစ်စစ်ဖြစ်သည့် ပညာတော့ မထင်မရှားဘဲ နေရတယ်

ထိုနေ့မှစ၍ မဟာဇနကမင်းသားလေးသည် မိမိ၏ဘဝမှန်ကို သိရှိပြီး ထီးစိတ်နန်းစိတ် ဇာတ်မာန်ပေါ်လာသည်။

ဦးရိုးတော် မေါလ ဇနက ဟာ - မတရားသက်သက်
 ဝ ခမည်းတော် ထီးနန်းကို သိမ်းပိုက်ထားတာဘဲ
 - ငါ - ဒီထီးနန်းကို မြန်မယျာဠိုင်လျှင် - မယ်တော်
 အပေါ်ပါ ဝတ္တရား ကျေမွန်မှာ မဟုတ်ဘူး။
 အခုထဲက - စပြီး - အစီ
 အစဉ် ဆွဲပြီး
 တဖြည်းဖြည်း
 ပျိုးထောင်
 မှုမြင်
 မည်။
 တနေ့
 စစ်ခင်း
 ရမယ်။
 တနေ့
 ထီးမွေ
 နန်းမွေ
 မြန်ရအောင်
 လုပ်ရမယ်။

တစ်နေ့သော်

... မယ်တော်ဘုရား - ပါလာတော်မူသည့်
 သို့သော ပစ္စည်းရတနာ တဝက်ကို သားစတင်
 အား နှိုးမြှင့်တော်မူပါ။ သဘောကုန်သည်ဖွဲ့၊
 နှင့်လျက်သွား၍ - ပစ္စည်းတိုးစား
 စေပြီးနောက် ... မိထိလာ
 မြည်ကို မြန်လည် သိမ်း
 ပိုက်ရန် - အကြံအစည်
 ကို မြဲလုပ်ရန် ဗွင်
 မြဲတော်မူပါလော့။

အိုးသားတော် - ပစ္စည်း
 တဝက်မကလည်း - ရနိုင်မယ်
 သားတော် - ကြံတိုင်းဘောင်ကို
 သောင်တိုင်မြောက်စေနိုင်ရန်
 စောင့်အရေးပန်းသဖြေညောင်
 ရေမလောင်း၍ ဆုတောင်းပါတယ်။

မင်းသားလေးလိုက်ပါသွားသော သဘောသည် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာထဲတွင် လှိုင်းလုံးကြီးများရိုက်ခတ် သောကြောင့် အက်ကွဲ ရေဝင်ပြီး တဖြည်းဖြည်း နစ်လေရာ -

အခြားသော ကုန်သည်များသည် ကြောက်အား လန့်အားဖြင့် ရေထဲသို့ ခုန်ချကြလေသည်။

သတိကြီးသော မဟာဇနကမင်းသားကား စိတ်အေးအေးထားကာ အားအင်ပြည့်စေမည့် ထောပတ်များကို စား၏။ အင်္ကျီပုဆိုးများကိုလည်း ရေလုံစေရန် ထောပတ်များဖြင့် လူးလိုက်၏။

ထို့နောက် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာ သမားများကိုရည်စူး၍ ကန်တော့တိုင်တည်ပြီး သီလဆောက်တည်လိုက်သည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ပြီးမှ -

ရွက်တိုင်ထိပ်များသို့ တက်သွားကာ ငါးမန်၊ ငါးတန်များ လွတ်ရာဖက်သို့ ရှိသမျှအားယူလျက် ခုန်ချလိုက်၏။

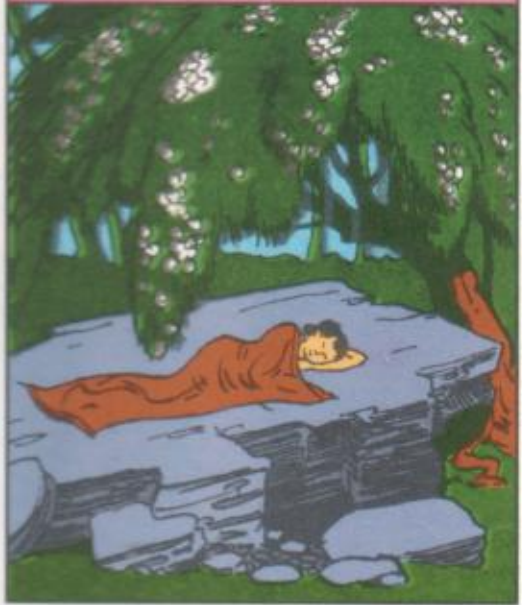
ဖွဲ့ လုံ့လ၊ ဝီရိယကြီးစွာဖြင့် နေ့ရောညပါ မနေမနား ကူးခတ်ရာ၌ ရေမျောလာသော အစားအစာတွေ့လျှင်ပင် နေ့လွဲ ညစာဖြစ်နေက သီလအပျက်မခံဘဲ စိတ်တင်းကာ မစားဘဲနေ လေသည်။

နတ်သမီးသည် မင်းသားအား ပွေ့ချီကာ ယူဆောင်သွားစဉ် မဟာဇနကမင်းသားမှာ ပင်ပန်းနွမ်းလျလှသောကြောင့် အိပ်ပျော်သွား လေသည်။

ထို့နောက် မိထိလာပြည် ဥယျာဉ်တွင်းရှိ ကျောက်ဖျာထက်၌ သိပ်ထားပြီး အဝတ်ဖြို ထားခဲ့၏။

မိထိလာပြည်နန်းတွင်း၌ကား ပေါလဇနကမင်းကြီး နတ်ရွာစံပြီး ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့ဖြစ်၏။ ထီးမွေ့နန်းမွေ့ခံရန် သားတော်မရှိသဖြင့် ဖုသျှရထားလွှတ်ရန် စီစဉ်နေကြသည်။

ဖုသျှရထားကြီးသည် ရွှေနန်းတော်ကိုလက်ယာ ရစ်သုံးပတ်ပတ်၍ မြို့တွင်းသို့လှည့်ပြီးလျှင် မမျှော်လင့်ဘဲ မြို့တံခါးမှ မြို့ပြင်သို့ ထွက်သွား သဖြင့် တာဝန်ကျသော မှူးမတ်ခြွေရံများမှာ ရင်တမမဖြင့် ပြေးလိုက်ရတော့သည်။

... နတ်ရွာစံ ဘုရင်ကြီးတွင် သမီးတော်တပါးသာ ရှိသဖြင့် ထိုက်တန်သော အမွေခံလိုနေပါ၍ နန်းစဉ်ရန်ဆက်တ ဖြစ်လျှင်လျှင် ထိုတမ်း စဉ်လာအတိုင်း... မင်းမြောက်တန်ဆာ ငါးပါးကိုတင်လျက် အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ကြံ ဖုသျှရထားကို မင်းလောင်း ၅၅၀ ရန် အမျိုးတန်ဖွဲ့... ဖြစ်၍ တာဝန်ကျ သောမင်းမူထမ်း၊ အားလုံးတို့သည် နေရာယူရန် အသင့်မြင် ဆင်ကြလော့.. တိုင်းသူပြည်သား အပေါင်း တို့ကလည်း ဆုမွန်ကောင်း ထောင်းလျက်နေကြကုန် လော့..

ညောင်တော်အတွင်း၌ မဟာဇနကမင်းသား
ဆိပ်ပျော်နေသော ကျောက်ဖျာသို့ ဗုဒ္ဓရထား
ဆိုင်ရာ ထိုက်တန်သူမင်းလောင်း ဟုတ်မဟုတ်
မ်းသပ်လို၍ -

တူရိယာသံပြိုင်များ ပြိုင်တူထွက်ပေါ်လာ၍
နီးလာသော်လည်း မင်းသွေးပင်ဖြစ်သဖြင့်
မဟာဇနကမင်းသားမှာ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိဘဲ မျက်စိ
ဖွင့်ကြည့်ကာပရိသတ်ကြီးကို မြင်သော်လည်းစိတ်
အေးလက်အေးနှင့်ပင် နံတောင်းတစ်ဖက်သို့သာ
ပြောင်းအိပ်လိုက်သည်။

ပုရောဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်များက အဝတ်လုပ်နေသော
ခြေဖဝါးကိုကြည့်ကာ ခြေခဏာဖတ်ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် မင်းမြှောက်တန်ဆာငါးပါး ဆက်ကပ်
ဝတ်ဆင်စေလျက် မင်းခမ်းမင်းနားဖြင့် ခေါ်သွား
ကြလေသည်။

ထိုနောက် ဝတ္တရားရှိသည့်အတိုင်း ပေါလဇနက မင်းကြီး၏ သမီးတော်ထံအကြောင်းရုံကို လျှောက်တင်စေလေရာ-

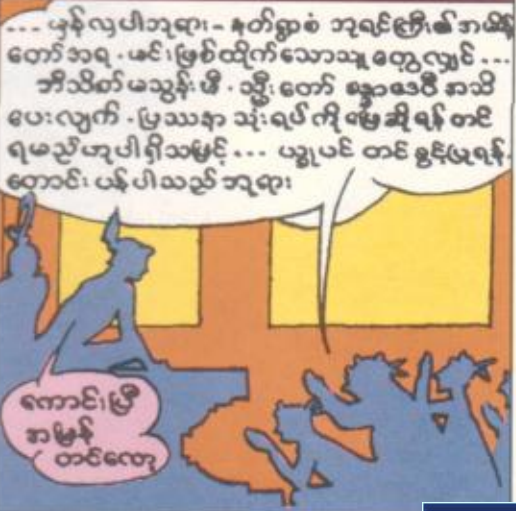
အထိန်းတော်ကြီးသွားရောက်၍ အကြိမ်ကြိမ် လျှောက်တင်သည်ကို မဟာဇနကသည်မကြား လေဟန်ဆောင်ကာ မူးမတ်များနှင့်စကားပြောမြဲ သာ ပြောနေလိုက်သည်။

အထိန်းတော်ကြီးပြန်သွား၍ အတန်ကြာမှသာ မိမိအလိုအတိုင်း ရွှေနန်းဆောင်များသို့လျှောက် ကြည့် လေဟန်ဖြင့် သွားရာသမီးတော် စန္ဒာဒေဝီအဆောင်နား ရောက်လျှင် -

သို့ဖြင့်မဟာဇနကမင်းသားက လာရောက်ဦးညွတ် သောစနီ ဒေဝီအား ရွှေလက်တော် တွဲ၍ ရွှေပလ္လင်ထက်တွင် ထိုင်လိုက်စဉ် မူးကြီးမတ် ရာများ အစောဝင်လာပြီး သံတော်ဦးတင်ကြ၏။

မဟာဇနကဇာတ်တော်ကြီး

ရွှေပလ္လင်ထက်ဝယ် ထိုင်နေကြစဉ် မှူးမတ်များက ပထမပြဿနာကို တင်ပြကြသည်။

.....ဘုန်းရှင် ကံရှင် မင်းလောင်း တော်ဘုရား... ယူစံပယ်ထော် မှုသော ရွှေပလ္လင်၏ ခေါင်းရင်း ငို-ရွှေ-မြတော်ယူရန်မှာ ပထမ ပြဿနာ ဖြစ်ကြောင်း ပါတုရား

အင်း- ပလ္လင်တော် ခေါင်းရင်းဂါး သိရန် မလွယ်ကူ လေးဘက်လေးတန် ပုံသဏ္ဍာန် တူသဖြင့်- လျှို့ဝှက်စွာသာ ဖြတ်သား ထားလေ့ရှိရကား- ဘုရင် မဟာဘိ မဟာသွေးဖြစ်သော သားတော် သမီးတော် များ ဂျီသာ အသိပေးထားသဖြင့် ပရိယာယ်သုံးမျှတီး

မှူးမတ်တော် - ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ ယူထားလော့.....

သမီးတော်သည် ဥသျှောင်ကျင်ကို ကိုင်ထား ရန်မသင့်လျော်သဖြင့် ပလ္လင်ခေါင်းရင်းဘက်တွင် တင်လိုက် ရာမှ ဇနကမင်းသားသည် ပလ္လင်ခေါင်းရင်းကို အလွယ်တကူသိရှိတော့၏။

ထို့နောက် နန်းတွင်းလေးတော်ကြီးကို ယူဆောင်လာပြီး လေးတင်ပြရန် လျှောက်ထား ပြန်ရာ အလွယ်တကူပင် တင်ပြလိုက်လေသည်။

တစ်ဖန်တတိယပြဿနာဖြစ်သော ရွှေအိုးများ ကိုရှာပေးရန် စကားငှက်အညွှန်းစာနှင့်တကွတင် ပြကြပြန်ရာ မဟာဇနကသည် ခပ်-ဋ္ဌာနမှ ဝါ- လုံးသော ရွှေအိုးများကို ညွှန်းနိုင်လေသည်။

.....ဆစ်ပင်များရှိတလုံး..... ဟူသည့်ကိ၊ ဥယျာဉ်တော်တွင်းရှိ ဆင်ကြီး ပင်ကြီး၏ မွန်းတည့်အ ရိပ် ကျရာ အရပ်၌ ရွှေအိုးတလုံး တွေ့ရတိုက်လော့.....

ဦးရီးတော်ပေါလဇနကမင်းကြီး၏အလိုတော်ကျ ပြဿနာများကို ဖြေဆိုနိုင်သဖြင့် သမီးတော် သီဝလီဒေဝီနှင့် ရွှေဂဟေဆက်၍ နန်းတက်ပွဲ သဘင်ဆင်ယင်လေသည်။

မင်းအခြင်သို့ရောက်လျှင် ကာလဗျောနဂိုဏ်ပြည် သို့ရောက်နေသော မယ်တော်မိဖုရားကြီးအား လည်းကောင်း၊ ဒိသာပါမောက္ခကြီးအားလည်း ကောင်း မိထိလာပြည်သို့ပင့်ကာ သူကောင်းပြု၍ တင့်တသေကိုးကွယ်ထားလေသည်။

မဟာဇနကမင်းနှင့် သီဝလီဒေဝီမိဖုရားတို့သည် သားတော်တစ်ပါးရသောအခါ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိကြ၍ မြပုခက်တင်ကာ ဒိဃာဝင်သားဟု ခေါ်တွင်စေသည်။

ဒိဃာဝင်သားလေးသည် အတတ်ပညာပြည့်စုံ ၍ အသက် ဘဝ-နှစ်ပြည့်သောအခါ သူကို အိမ်ရှေ့မင်းအရာ အပ်နှင်းလေ တော့သည်။

တစ်နေ့သော် မဟာဇနကမင်းကြီးသည် သားတော်ကိုခေါ်ကာ ဥယျာဉ်နန်းသို့ စံမြန်းရန်သွား၏။ အဝင်ဝဌ်အသီးများ မြတ်သိပ်စွာ သီးနေသော သရက်ပင်ကိုတွေ့ရာ အားရတော်မူလှ၍ ဆင်ထက်ပုပင် ဆွတ်ယူစားတော်ခေါ်လိုက်၏။

မင်းကြီးနှင့် အိမ်ရှေ့မင်းသားပါ ဆွတ်ခူးပြီး ဖြစ်သဖြင့် နောက်မှပါလာသော ရွှေရံသင်းမင်းများကလည်း ခူးခွင့်ရပြီဖြစ်ရာသူ့ထက်ငါပျော်ရွှင်စွာ ဆွတ်ယူစားကြကုန်၏။

သစ်ခက်တဲနန်းတွင် တစ်နေ့ကုန် စံမြန်းပြီးမှ ညနေဘက်၌ မြန်လာရာ ဥယျာဉ်ဝှံရှိ မြတ်သိပ်စွာ သီးနေသော သရက်ပင်မှာ အခက် အလက်များ ကျိုးပဲ့ပျက်စီးနေသည်ကိုတွေ့၍ -

ထိုအချိန်မှစ၍ မင်းကြီးသည် တွေဝေကာလိုက်ပါ သွားပြီး ရွှေနန်းတော်သို့ရောက်လျှင်အမိန့်တော် ချမှတ်လေတော့သည်။

သုဝဏ္ဏသာမဏတ်တော်ကြီး

ရှေးအခါက ဟိမဝန္တာတောတွင်းရှိ ကျောင်းသစ်မ်း တစ်ခုတွင် ရသေ့တစ်ပါးနှင့်ရသေ့မတစ်ပါးသည် သစ်သီးသစ်ဥများကိုသာ စားသောက်လျက် တရားအားထုတ်နေကြ၏။

တစ်ချိန်သော်သိကြားမင်းတိုက်တွန်းချက်အရ သားယောက်ျားကလေးတစ်ယောက် ပွေးဖွားလာ ၏။ သူ့ကိုသုဝဏ္ဏသာမဟု အမည်ခေါ်တွင် စေသည်။

သားကလေးငယ်ရွယ်စဉ်က ရသေ့များသစ်သီးရှာ ထွက်နေသောအချိန်များတွင် ကိန္နရီများလာရောက် နို့တိုက်၍ ထိန်းပေးကြ၏။

အနည်းငယ်ကြီးလာသောအခါ တောသတ္တဝါကလေးများနှင့် အဖော်လုပ်ကာ ကစားလျက် ကျောင်းသင်ခန်းတွင် သန့်ရှင်းရေး များလုပ်၍ နေလေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့တွင် အချိန်လွန်သည်တိုင်အောင် ကျောင်းသင်ခန်းသို့ ရသေ့များပြန်မလာသဖြင့် အရွယ်ရောက်ပြီဖြစ်သော သုဝဏ္ဏသာမသည် စိတ်ပူလာသောကြောင့် -

အိမ်ထဲမှာ ခုတ်ခတ် ဆွဲဆွဲ ခွာတယ်။
လေကြီးလဲ အတော် မြင်းမြင်း ထန်ထန် တိုက်
ခတ်တယ်။ မိုးလဲ ချုပ်မို့ အံ့
မို့ ခဲသွားတော့လဲ အဖေ
နဲ့ အမေလဲ မြန်မလာ
သေးဘူး။ အာမရစ်လို့
ပါလိမ့်

တောထဲသို့ အရဲစွန့်ကာ လိုက်ရှာရင်း အော်ဟစ်ခေါ်လေ၏။ တစ်နေရာသို့ရောက်လျှင်

ထို့ကြောင့် ပါလာသောစားမတို့ဖြင့် လက်လှမ်း မှီရာကြီးများကို ခုတ်ဖြတ်လျက် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆက်ဆံပြီးနောက် သစ်ပင်ကြီး သို့ရောက်အောင် ပစ်ပေးလိုက်လေသည်။

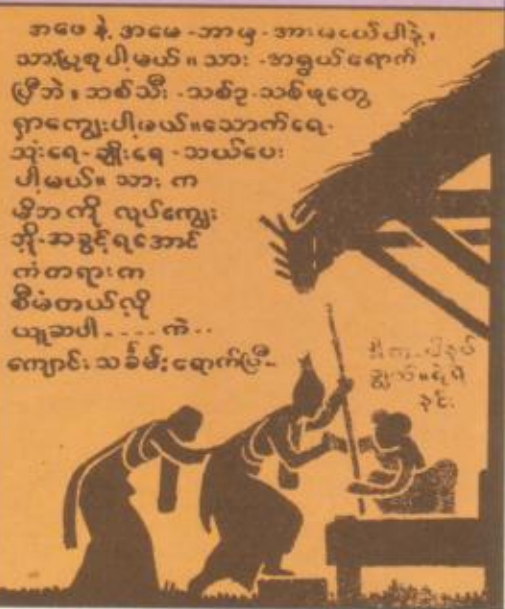
အမယ်သို့ရောက်မှမှန်စိကွယ်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း
ပြောဆို၍ ငိုကြွကျန်၏။

အမယ်လေး - သားရဲ
အမေတို့တော့ မျက်စိ
တန်း ကုန်ပါပြီတော့ကွဲ့

သစ်သီး ရှာ ရင်း - လေ
ဇွဲ ခိုဇွဲ ကျတော့ -
သစ်ပင် အောက်မှာ
မျိုးဝင် ခိုတယ်ကွဲ့၊ တောင်ပို
လေးတွေလို့ ထိုင်ကြတယ်
- တောင်ပို ထဲက - ဖြေ
ဆို၊ အမိုး လွှတ်တာ
နဲ့ အသိပ်နေ သမီးဖြစ်
မျက် စိကွယ်ကျန် ဖြစ်ကွဲ့

ထိုအခါသုဝဏ္ဏသာမသည် အားပေးစကားပြောရင်း
ကျောင်းသခံမ်းသို့လက်တွဲကာ ခေါ်ဆောင်သွား
လေသည်။

အဖေ နဲ့ အမေ - အာဖု - အားပေးပေးပါနဲ့၊
သာယာစရာ ပါ မယ်။ သား - အရွယ်ရောက်
ဖြစ်ဘဲ၊ ဘစ်သီး - သစ်ခွံ - သစ်ဖုတွေ
ရှာကျွေးပါမယ်။ သောက်ရေ -
သုံးရေ - ချိုးရေ - သယ်ပေး
ပါမယ်။ သား က
မှီဘ ကို လုပ်ကျွေး
ဖို့ အခွင့်ရအောင်
ကံတရားက
စီမံတယ်လို့
ယူဆပါ - - - ကဲ..
ကျောင်း သခံမ်း ရောက်ပြီ -

ကျောင်းသခံမ်းသို့ပြန်ရောက်လျှင် သုဝဏ္ဏသာမ
သည် မိဘများတစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့သွားရ
လွယ်ကူစေရန် ကြိုးတန်းပေး ခြင်း၊ သောက်ရေနှင့်
သစ်သီးများအနား၌ချပေးခြင်း စသည်တို့ကို
ဆောင်ရွက်လေတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့မှစ၍ ကျောင်းသခံမ်းတွင်
သန့်ရှင်းရေးလုပ်ကာ မိဘတို့အတွက် လိုရာ
ကိစ္စများပြုလုပ်ပြီးလျှင် အဖော်များကို ခေါ်၍
တောထဲသို့ သစ်သီးရှာထွက်သွားလေ့ရှိသည်။

မိက - အဖေ
ကိုင်သွားဖို့
တောင်ရေ
- ဒီဇွဲတန်း
ကို ကိုင်
သွားမယ်
အိမ်သာ
ရောက်
မယ်...

သာရ
သာရ

မိသားစုလေးတို့ရယ်...
မင်းတို့ ကိုင်းအဖေ
ဟာ အဖေလေးပါ။

သုဝဏ္ဏသာမသည် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ရေခပ်ထွက်သောအခါ အဖော်ဖြစ်သော သမင်များကလည်း ဝိုင်းဝန်းကျညီကြလေသည်။

တစ်နေ့သောအခါ သမင်သားကို အလွန်နှစ်သက်သော ပီဗိယကွမင်းကြီးသည် ဖယ်တော်ကို ခေတ္တနန်းအပ်ကာ သမင်များ ကို လိုက်လံပစ်ခတ်စားသောက်ရင်း ရသေ့များ၏ ကျောင်းသစ်ခမ်းနားသို့ ရောက်လာ၏။

ညနေဘက်၌သမင်ခြေရာများအလွန်ပေါသော မြစ်ကမ်းစပ်တွင် ဖန်ရန်ချောင်းနေ့စဉ် သုဝဏ္ဏသာမသည် သမင်များနှင့် အတူ ရေခပ်ဆင်းလာသည်ကို တွေ့လေသော် -

ဟင်္တင်... ဒီတော့နက်ကြီးထဲမှာ သမင်တွေ နဲ့လာတာ လျှော့တော့ မဟုတ်ကန်ဘူး။ နတ်လား၊ နတ်လား၊ ဘာလဲ ထဲရဲ့အဲဒါ ဖြစ်ရမယ် မေးနေရင် ကိုယ်ရောင်ပျောက်သွားမလား၊ မသိသေးမှာအောင် မြားနဲ့ပစ်မှ ပါဘိ...

ဤသို့တွေးပြီး မြားဖြင့်ပြစ်လိုက်လေတော့၏။

သုဝဏ္ဏသာမသည် မြားထိသဖြင့် ဓွေကုသွားပြီး အော်၍ ညည်းတွားမိလေသည်။

အလို...
ငါ့ကို ဘယ်သူ့များ ပစ်ပါလိမ့်...
ငါ့မှာရန်သူလဲ မရှိ
ပါဘူး...
ကျွတ်

သမင်တို့သည်လည်း ကြောက်လန့်၍ ထွက်ပြေးကြကုန်၏။

သုဝဏ္ဏသာမဏတ်တော်ကြီး

လူ့စာသာ-သိုတာ-မစား-ကောင်း-ပါဘူး...
 ကျွတ်-ကျွတ်-အင်း... ဆင်ကိုပစ် ရင်-ဆင်
 ဇွယ် သုံးရမယ်၊ ကျားကိုပစ် ရင်-ကျား
 သား-ရေ သုံးရသေး ရှိ၊ သမင်ကို ပစ်-သမင်
 ခိုး-ချိုကို သုံး ရသေး ရှိ၊ ငါ ကိုသာ လိုချား
 ပစ်ပါလိမ့် နော် ကျွတ်-ကျွတ်....

မင်းကြီးသည် သုဝဏ္ဏသာမဏတ် ပြေးသွားပြီး
 စုံစမ်းပေးပြန်လေသော်-

မြား ပစ်ခံရတာတောင်-မိတ်မဆိုးတဲ့-
 လူ့ သူတော်ကောင်း-
 ပါလား

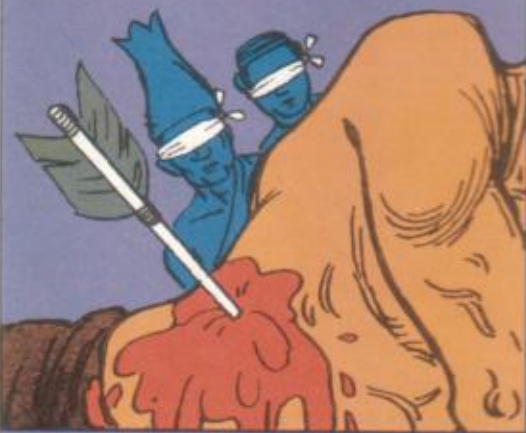
သင်
 ဘယ်သူလဲ

ကျနော်-သုဝဏ္ဏသာမဏိ။ ပါရဂူက
 ကျောင်း-သင်စီး ဖွဲ့နေပါတယ်၊ ယျက် မမြင်
 မိဘ-ရသေ ခုတ်ပါး ကိုလျင်ကျွေး နေပါတယ်
 ကျွတ်-ကျွတ် - အခု ရေလာခပ် တာပါ။
 အသင်ကတော့
 ဘယ်သူလဲ

အကျွန်ုပ်၏ - မါရာကသီပြည်ရှင်-ပိဋိယက္ခ
 မင်းကြီး ဖြစ်တော့သည်။ သမင်သားကို
 ခုတ်ဖြို က်လှူ၍ - ထီး ခုန်းကို -- မယ်တော်
 ထံ ခေတ္တ
 အပ်ထားပြီး
 တပါးတည်း
 တောကစား
 ထွက်လာရင်း
 ကျွန်တောတောင်
 သိုရောက်လာ
 သည်။ ယခု
 သမင် အုပ်
 ကိုဖြင့်၍...

အရှင်မင်းကြီးရယ်- ကျွန်တော်မျိုးကို-အဘယ်
 ကြောင့် ပစ်တော်မူပါသလဲ-ဟင် -- ကျွတ်-
 ကျွတ်... ကျွန်တော်မျိုး အသဲချိက်ခေတ်
 နှာတာထက် - ယျက်မမြင် မိဘများက အ
 ချိန်တန်လို သား-ဖြန်မလာရင်-သောကယူဖြင့်
 စိတ်ဆင်းရဲ နေကြမှာကို
 မိုးစိုမိလှပါတယ်
 ဘုရား -- ဘု...
 အား...
 ကျွတ်-ကျွတ်

...ဘုရင်ကြီးဘုရား - ကျွတ်ကျွတ်... ဒီ ကံရာနှင့်
 ပါးစပ် - ကျပါ သွေးတွေ ထွက်နေတာထက်
 မိဘများ သစ်သီး၊ မစားရ - ရေမသောက်ရစွဲ
 အားဖြတ် သေဆုံး ရမည် ဘုရားကို မတွေ့
 ရဲ့ပါ ဘုရား - ... ကျွတ်ကျွတ်... ဘင်း...
 ဘယ်သူက - ဒီတော့ နက်ထိ - လုပ်...
 ကျွေး... မှာလဲ... အား... ..

ဟုပြောဆို၍ ငြိမ်သွားလေရာ

မင်းကြီးသည် စိတ်ထိခိုက်သွားပြီးလျှင်

ဘိမ်း - သေသွား ရှာမြို့ထင်တယ်။ သူတော်
 ကောင်းကို - ငါ ပြစ်မှား မိပြီး ကျ
 ပြစ်မှု မြေပျောက်စေရန် - ဒီ သူငယ်အစား
 ရသေ့များကို - ငါ ကိုယ်ထိ လက်ရောက်
 လုပ်ကျွေး
 မှ အဲ... ..

ကဲလေ - သူ
 ရေဒီး ယူဖို့
 သူ မိဘ ရသေ့
 တွေနေတဲ့
 ကျောင်း သစ်မိ
 ကိုခွား
 ရှာမှအဲ

ကျောင်းသစ်မိသို့ တက်သွားလေသော်

ဘယ်သူများလဲ - ငါတို့ရဲ့အား - သူတို့သာမဆို
 ခြေသံဟာ ဒီလို မမြင့်ပါ
 အား
 ကျွန်ုပ်၏ - ဖိစီး ယက္ခ
 ဘုရင်ကြီး မြစ်တော
 သည်
 အရှင်မင်းကြီး မြင့်
 မြတ်သော နေရာထက်
 ဒီထိုင်တော်မူလော့... ..

... အကျွန်ုပ်တို့၏ - မျက်မမြင် ဒုက္ခိတ

များဖြစ်၍ ခွင့်ပွတ်တော်မူပါ။
 အလိုရှိအပ်သော ကိစ္စကိုလည်း
 မိန့်တော်မူပါ
 လော့... ..
 ရသေ့ကြီး - သင်တို့၏အားကို
 တောလိုက်ရင်း - မျက်ပိ မှားဖြီး
 ပစ်ခတ်မိ၍ မြားခက် သေဆုံး
 ဖြစ်ကြောင်း သိစေလိုသည်

ဟိုက် - သားလေး
 အနိစ္စရောက်ပြီ
 ဆိုပါလား...
 ဘုရား - ဘုရား
 သားရေ - သားရဲ...
 အမေ ရင်ကွဲရသေ့ရဲ...
 အသင် ရသေ့တို့အား
 သူ့အစား - အကျွန်ုပ် လုပ်ကျွေး
 ပါအဲ... မယူပင်ကြပါနှင့်

အရှင်မင်းကြီးလုပ်ကျွေး ဤလည်း
 သင့်တော်မည်မဟုတ်... ထိုကြောင့်
 သား သူတို့သာမ ရုပ်ကလာပ်
 ရှိရာသို့သာ အဖန် ဝိုရောင်
 တော်မူလော့
 မိတ်
 မိတ်

သူတို့သားမထံရောက်လျှင် ရသေ့တို့သည်
ထိုသူတို့ထံပြောဆိုရင်း သားကို လက်ဖြင့်
ခမ်းခြောက်ယ်စွာနှိပ်သေး၍ မေ့ပျောက်ကြောင်း
ဆိုသဖြင့်-

သားဟု... အဖြစ်ဆိုးလှ
ချေလားကွယ်...
အမေသာ သေလိုက်
ပါတော့...

ဟေ -
အသက် ငွေ့ငွေ့ ဂြိုသေး
တယ် ဟ

ဖြား ဆိပ်တက်မြို့
နေခြောက် ယူတာ
များလား

ဒီလို အသက် မကုန်သေး ရင်... ကျွန် သစ္စာ
ဆိုအံ့ -----
ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ဝိညာ၊ သမာ
ဇိတိအား ဂြိုခိုး ပါ၏။

ငါ့သား သုဝဏ္ဏသာမသည် - ကုသိုလ်တရားကို
ကျင့်၏။ မြတ်စွာ အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိ၏။
မှန်သောစကားကို သာ ဆိုလေ့ရှိ၏။ မိ နှင့် ဘ
ကို လုပ်ကျွေးပြုစု၏။ လျှောက် ဖျားကို ခြံသေ၏။
ကျန်မှန်သော သစ္စာ စကားကြောင့် - ဖြား ဆိပ်
မြေပါစေ သတည်း။ ။ ။ ငါသည် ချစ်သား သုဝဏ္ဏ
သာမကို - အသက်ထက် ချစ်မြတ်နိုး၏

ငါတို့ ပြုစုခဲ့သမျှသော ကောင်းမှု
ကုသိုလ် ဖျား
ကြောင့်...
ဖြား ဆိပ်
မြေပါစေ
သတည်း။ ။

ယင်းသို့ ရသေ့ကြီးက သစ္စာဆိုသောအခါ
သုဝဏ္ဏသာမသည် လူးလွန်လှုပ်ရှားပြီးလျှင်
အနည်းငယ်လိုပုံ၍ အိပ်လေသည်။ ထိုအခါ
ရသေ့မကလည်း သစ္စာဆိုပြန်သည်။

ငါ့သား သုဝဏ္ဏသာမ သည်

ကျန်မှန်သော
သစ္စာ စကား
ကြောင့်
ဖြား ဆိပ်
မြေပါစေ
သတည်း

ထိုအခိုက် ခုနစ်ဘဝတိုင်တိုင် မိခင်တော်ခွဲဖူး
သောမဟုသုန္ဒရီနတ်သမီးရောက်လာပြီးသစ္စာ
ဆိုပြန်သည်။

----- ကဗ္ဗမာသု တောင်၌ ခုနစ်ပေါင်း
ဖျားစွာ နေခဲ့စဉ်က- သုဝဏ္ဏ
သာမထက် ချစ်မြတ်နိုး
သောသူ မရှိခဲ့။ ကျန်တောင်
၌- ရုနဲ့ ငွေ့သော အပင်
ဖျားမှ အပ- အဖြားသစ်
ပင်မရှိ။ ကျန်မှန်သောသစ္စာ
စကားကြောင့် - ငှာ ဆိပ်ဖျား
မြေပါစေသား -----

ထိုသို့ သစ္စာဆိုပြီးအဆုံး၌ သုဝဏ္ဏသာမသည် မြားဆိပ်ပြေကာ ထထိုင်၏။ စိုက်နေသော မြားလည်းမရှိ၊ ဒဏ်ရာလည်း လုံးဝ မရှိ၊ နတ်သမီးလည်းကွယ်လေပြီဖြစ်ရာ အံ့အားသင့်ပြီး ကြည်နေမိကြ၏။

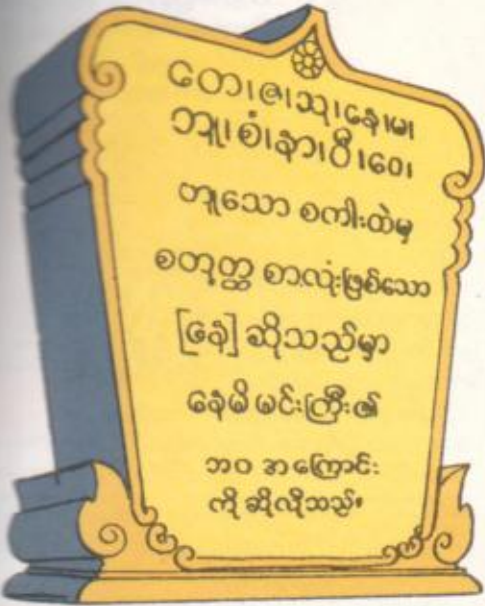
ဟင်... အဖေ့နဲ့ အဖေတို့ပါလါး...
ဟာ - မျက်စိ မြင်ကြပြီလား...

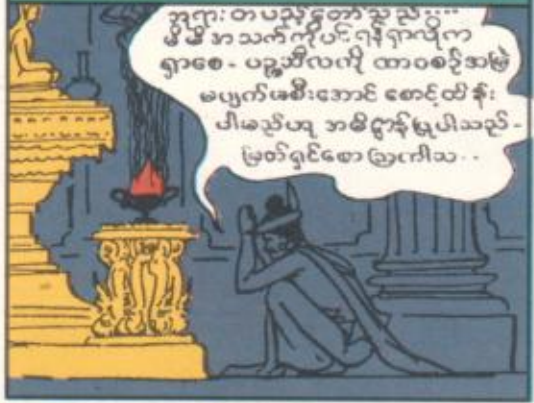
ဝိဇ္ဇိယကွမင်းကြီးသည် မကြုံစဖူးသောအဖြစ်များကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ကြုံရသဖြင့် အံ့သြပြီး -

နေမိဇာတ်တော်ကြီး

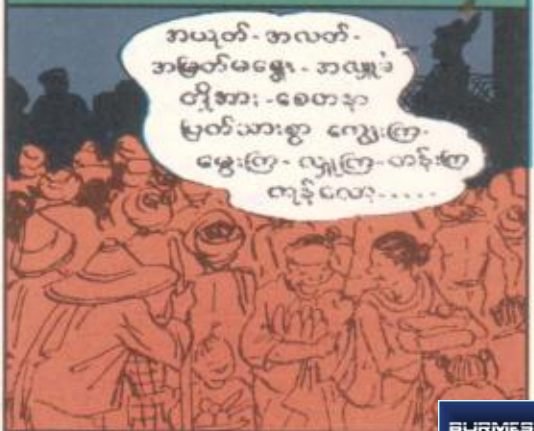
ရွေးလွန်လေပြီးသောအခါ ဝိဒေဟတိုင်း၌ နေမိမင်းကြီး အုပ်စိုး၏။ ထိုမင်းသည် ငါးပါးသီလကို ခါးဝတ်ပုဆိုးကဲ့သို့ မြဲမြံစွာ စောင့်ထိန်းသော သူတော်ကောင်းမင်းတစ်ပါး ဖြစ်လေသည်။

လပြည့် လကွယ်နေ့များတွင်လည်း ဥပုသ်စောင့် ထိန်း၍ တရားကျင့်လေ့ရှိ၏။

ရွှေမြို့တော်၏ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်နှင့် မြို့လယ်တွင် အလှူစရပ်ကြီးများ တည်ဆောက်၍ စားဖွယ် သောက်ဖွယ်နှင့် ပစ္စည်းများကို အလှူကြီးပေးလေ့ရှိသည်။

နေမိမင်းကြီး၏ သတင်းသည် လူ့ပြည်တွင်သာမက တာဝတိံသာနတ်ပြည်သုမ္မောနတ်သဘင်တိုင် အောင်ပင် ကျော်ကြား၏။ အချို့သောနတ်တို့က...

တကယ်တော့ နေမိမင်းကြီးဟာ - ငါတို့ရဲ့ ကျေးဇူး ရှင်ဘဲ - - -

ငါတို့ လူ့ဘဝတုန်းက - ဒီနေမိမင်းကြီး ရဲ့ သွန်သင်မှုကြောင့် ကုသိုလ်ကောင်း မှုဖြင့်လွယ်ဖြာလို့ - အခု နတ်မြည် ကို ရောက်လာကြတာပဲ။

ဟုတ်ပေမယ့် - အခုလဲ - ဘဲဒီ နေမိမင်းကြီးဟာ - ဆက်လက် တရား အားထုတ်ဆဲဘဲတဲ့။ သာဓုပေါ် ပါတယ်။ တော်ပါပေ တယ်။

တစ်ခုသော လပြည့်နေ့တွင် နေမိမင်းကြီးသည် ဥပုသ်ဆောင်ဝင်၍ တစ်ပါးတည်း စဉ်းစားနေစဉ် သိကြားမင်းသည် ကိုယ်ထင်ပြုပြီး -

အကျွန်ုပ်သည်ကား - တာဝတိံသာ နတ်မြည်ကို အုပ်စိုးသော သိကြားမင်းဖြစ်တော့သည်။ အသင်မင်းကြီး သိလို့ရာ ရှိက - မေးလော့ - - - - -

ကွန်သို ဆိုလျှင်... မေး အံ့ - - - -
အလျှူပေးခြင်းသည် သီလ ဆောက်တည် ခြင်းထက် အကျိုး ကြီးသလော...
ဆိုမဟုတ် - သီလဆောက်တည်ခြင်းက အလျှူပေးခြင်းထက် အကျိုးကြီးသလော...
အသင် သိကြားမင်း ဖြစ်ဆိုနိုင်ပါ၏ လော့ - - -

အသင်မင်းကြီး - သီလ ဆောက်တည်ခြင်းက - ပို၍ အကျိုးကြီးပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် - အကျွန်ုပ် ကြားဘူး၊ ဝေဠာဘူးသမ္ဘ သက် သော တင်ပြပါအံ့။ ဒုတိယမင်း၊ သာဂရမင်း၊ သေလမင်း၊ မုရက်ဒွမင်း၊ ဘဂိရမင်း၊ ဥသိဒ္ဓရမင်း၊ အဒ္ဓကမင်း၊ အသောကမင်း၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓမင်း၊ ... စသော အရှင်တို့ပါး တို့သည် အလျှူကြီး များ ပေးသော ကောင်းမှုကြောင့် နတ်မြည်ဆိုရောက် ကြကုန်၏ - - - - - ယာမဟာနုမည်သော ရသေ့၊ သောမယာဂရသေ့ - မနောဓဝ ရသေ့၊ သမုဒ္ဓ ရသေ့၊ မာဗရသေ့၊ ဘရဟ ရသေ့၊ ကေါလ ပုကွတရသေ့ - ဥဒီနောင် ခုနစ်ပါး တို့သည် ၎င်း၊ အင်္ဂီရ ရသေ့၊ ကဿဇ ရသေ့၊ ကိသဝစ္စရသေ့၊ အကန္တီ ရသေ့ဟူသည့်၎င်း - သီလဆောက်တည်သော ကောင်းမှုကြောင့် နတ်မြည် မှ ကျော်လွန်ကဲဖြူဟူ ခြင်းဆိုရကုန်၏

... အကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင်ပင် ရသေ့တယောက်အား ခွဲစိတ်ပေါင်းကြော့ရှည်စွာ ဆွမ်းကပ်လျှာသော အကျိုး ကြောင့် - ပုပ္ဖ - သိကြားမင်းဖြစ်ရ၏။ ကျွန်ုပ် လျှာသော ဆွမ်းကို သုံးဆောင်လျက် - အကျင့် သီလ စောင့်တိန်သော ရသေ့ များ ကား - နတ်မြည်ကို ထွန်၍ မြဟူ မြည် ဆို ရောက်ကြကုန်၏ ... အရှင်မင်းကြီး - ကွန် ဒါန သီလ အကျိုးကို - သူတော် ကောင်းတို့ တွေးလေ့ ရှိ၏။ ထိုကြောင့် - ဒါနပေးခြင်း သီလ ဆောက်တည်ခြင်း ခွဲစိတ်မျိုးလုံး ကိုယ် ဆက်လက်ပြုလုပ် ပါလော့ - - -

ထိုသို့ဆိုပြီး သိကြားမင်းကွယ်ပျောက်လေ၏။

အာရပ်ဒေသ ဘုရားမင်းမြန်မောက်လှိုင်
မင်းအမင်းတို့က ပေးကြ၏။

အရှင် မင်းကြီး - အဘယ်
အရပ်ဒေသ ဘုရားမင်းမြန်မောက်
မူပါ သနည်း။

လူမြည်မှ သူတော်၏
နေထိုင် မင်းကြီးသည် သံသယ
တရဖြစ်နေ၍ - သွားရောက်
ဖြေရှင်းပေးရန် လူမြည်သို့
စေတု မျှ သွားခြင်းဖြစ်၏။
ထို မင်းကြီး၏ - ငါးပါး
ပဉ္စသီ မြစ်၊ ဥပုသ် စောင့်
ထိန်း၏၊ လှူဒါန်း၏၊ တိုင်း
သူမြည်သားတို့ကို -
ကုသိုလ်ပြုရန် ဆုံးမ၏
အာရပ်ဒေသ
မင်းကြီး၏
မင်းမြတ်တပါး
ပေတည်း။

အရှင် မင်းကြီး -- ကျွန်ုပ်တို့ မင်းကြီးအစောင့်
ကို မကြာခဏ ငြားရပါသည်။ လူ့ကိုယ်
တိုင် တွေ့ဘူးလျှင် - ဆွေးနွေးလျှင် - ခုတ်
မြည်သို့ ပင့်ဆောင်ရန် ဖြစ်နိုင် ပါသည်
လော...

ပါတယ်
ဘုရား

ခုတ်သားများက
အာရပ်ဒေသ
ပါသည်

ကျွန်ုပ်တို့ မျိုး
ပေါ်ခဲ့ ကြောင်းပါ

သဘောတူပါ
တယ်

အရှင် မင်းကြီး

ဖြစ်နိုင်ပါသည်၊
ခုတ်အပေါင်းတို့
ဆွေစောလျှင်
ဖြစ်စေရမည်

ခုတ်အပေါင်းတို့၏ အလိုဆန္ဒကြောင့် မာတလိခုတ်သားအား နေမိမင်းကြီးကို ပင့်ဆောင်ရန်
သိန္နောမြင်းပျံတစ်ထောင်က သော ဝေဇယန္တခုတ်ရထားဖြင့် လူမြည်သို့ စေလွှတ်လိုက်၏။

မာတလိနတ်သားသည် ဝေဇယန္တာ နတ်ရထားကို နေမိမင်းကြီး၏ ရွှေနန်းတော်ပျော်စင်၌ ကပ်၍ ရပ်ပြီးလျှင် -

အရှင်နေမိမင်းကြီးအား သိကြားမင်းကြီးက တာဝတိံသာ နတ်မြည်၌ ခေတ္တ ဣန္ဒြေတော်မူပါရန် ကျွန် ဝေဇယန္တာ နတ်ရထားကို ဣတိဒံ ပရိတ်လိုက်ကြောင်းပါ။

ထိုအခြင်းအရာကို တိုင်းသူပြည်သားများက တအံ့တဩ ဝိုင်းကြည့်နေကြစဉ် မင်းကြီးသည် ရထားထက်သို့တက်၍ -

.....ဦးထိန်းထော် တာဝတိံသာ နတ်မြည်၌ ရွှေစင်္ကြာ မြန်တော်မူစဉ် ဆင်တို့ ခါတိုင်းတံ့ထိုင်း ကျသလို ကောင်းမှု ပြုလုပ် ဇာတုန်လော့.....

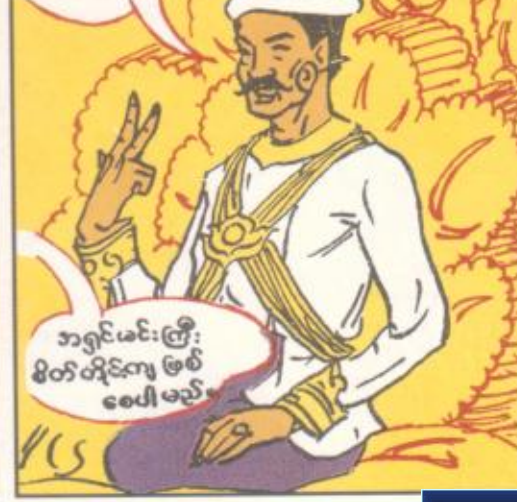

နတ်ရထားထွက်ခွာသွားပြီးနောက် လင်းခလတ်တွင်

အရှင် မင်းကြီး - တာဝတိံသာ၌ သွားရန် လမ်းနှစ်သွယ် ရှိကြောင်းပါ။ တလမ်းကား - ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကြောင့် ခံစားနေကြပုံကို မြင်ရသောလမ်း။ ဒုတိယလမ်းကား - မကောင်းသော အကုသိုလ်ကြောင့် ခံစားနေရသည့် လမ်း။ ထို နှစ်လမ်း အနက် မည်သည့်လမ်း မှ သွားလိုကြောင်း သိလို ပါသည်။

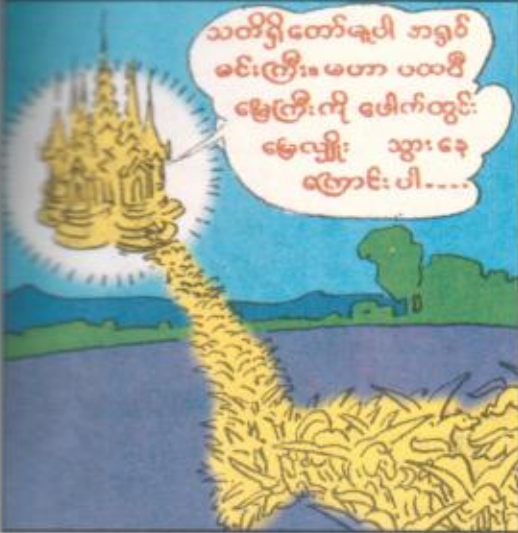
ကောင်းမြို့ - ကျွန်ုပ် အလိုအတိုင်း မြောရလျှင် - ပထမ အမြစ်ခဲနေရခြင်းကို မြင်ရသော လမ်း မှ သွားပြီး နောက် - ဒုတိယလမ်းကို တွင် ခံစားနေရခြင်း ကို မြင်ရသော လမ်း သို့ ဆက်ရန် ဆန္ဒရှိ ပါ သည်။

အရှင်မင်းကြီး မိတ်တိုင်ကျ မှတ်ပေပါမည်။

နေမိဏတ်တော်ကြီး

အခြားမိ ဝေဝေယန္တ နတ်ရထားသည် မြေအောက်
သို့ နတ်လျှိုးသွားလေသည်။

သတိရှိတော်မူပါ အရှင်
မင်းကြီး၊ မဟာ ပထဝီ
မွေကြီးကို မြေကဲတွင်း
မြေလျှိုး သွားနေ
ကြောင်းပါ.....

ဒို့. ကွက်တီ ကွက်ကျား
တွေက -ဘာတွေများ
ပါလိမ့်

မြေတွင်းရှိ
သပင်ဇါတ ဝတ္ထုဦးများ
ဖြစ်သော- စိန်ကျောက်
ရတနာများနှင့် သတ္တု
ကြောကြီး၊ ရေခဲကြော
ကြီးများဖြစ်
ကြောင်းပါ..

အို-နတ်ထား
ယိုရှေ့က
နီရဲနေတာက
ဘာလဲ

ငရဲပြည်မှ မီးလျှံ
အရောင် ဖာမ် မြင်းသာ
ဖြစ်ကြောင်းပါ

အလို.... ဝိုက်သလိုလို ဖြစ်လာပါလား

ငရဲမီးလျှံ အရှိန်
ကြောင့်ပါ။ သို့သော်
ဝေဝေယန္တ နတ်ရထား
ကတွင်းမှာ -ပျံ့ထောင် လို
မပျံ့နိုင်ပါ။ ရွှေမိတ်
တော်ချစ်
ခံတော်မူပါ

အရှင်မင်းကြီးရဲ့တော်မူလော့-- ဤကားမီးကျိုး
ငရဲပင်ဖြစ်ကြောင်းပါ။

--- အလှူပြောင်ပြောင်တောက်နေသော
သံမြေပြင်အပေါ်တွင် လျှောက်ပြေးနေကြသည်။

တစ်ကိုယ်လုံးမီးထတောက်၍မချိမဆန်
ခံစားနေရသောငရဲကောင်များကို ---

--- ငရဲသားများက လိုက်ရိုက်သတ်နေကြခြင်းဖြစ်ကြောင်းပါ။

အလို... ဇြော့က်ခန်း လိလိပါလား။
လူ့ဘဝ တုန်းက ဘါတွေ ဖျားမြဲလှင်
လိလို့ဖျားပါလိမ့်။

--- လူ့ဘဝကမကောင်းမှုများ
ပြုလုပ်ခဲ့သောကြောင့်ယခုအခါ
ဤငရဲတွင်ခံစားနေကြရခြင်းဖြစ်ကြောင်းပါ။

အဆင်မင်းကြီး ဤ ဝရဲကားလူဖြစ်စဉ်အခါက
 မသုရားမတန်းရက် နှမြောဝန်တိုလျက်သူများ
 သူခြင်းများကိုလည်းပိတ်ပင်ပြီးအလွှာခံများကို
 မဆေးမဲ့မြင်မြူလုပ်သူများခံစားနေရသော
 ဆူစားဝရဲဖြစ်ကြောင်းပါ။

အိန္ဒိယ...
 ကြောက်ရွယ်လိမ့်
 ကိလျာ တကား!

အဆင်မင်းကြီး ဤ ဝရဲကားအကျင့်သီလရှိသော
 ရသေ့ရဟန်းစတဲ့ သူတော်စင်များကိုထံရေ
 နှိုက်နှက်ချုပ်ချယ်စော်ကားသူတို့သည်
 မှတ်ပွက်ဆုနေသောကြားနီ
 ရေအိုးထဲသို့ပစ်ချခံနေရသော
 ကြားနီအိုးဝရဲ
 ဖြစ်ကြောင်းပါ။

အိန္ဒိယ...
 ကျွတ်ကျွတ်

ထိုအခိုက် မဟာဝေဒနနတ်သားသည် နတ်ရထား တစ်စီးဖြင့် လိုက်လာပြီး -

မဟာလိနတ်သားသည် နေမိမင်းကြီးအားလှမ်း၍ လျှောက်ထားလိုက်လေသည်။

နေမိဇာတ်တော်ကြီး

...လည်များကို ပြင်၍ပေးပိုင်နေစဉ် -

အရှင် ဇင်းကြီး

တုန်လှုပ်တော်မူပါနှင့်။
အထိကြီးစွာထား၍ ဝံ့နေတော်
မူပါ။ သို့ နတ်ယလမ်း၊ သွယ်အို
မူကြောင်း တော့မည်ဖြစ်ရာ ...
ဇွတ်တရက် အေးဖြူပေး ...
မောင် ဇိ ကျိနီဖြူ ... ပျိုတက်ဖြူ၊
များဖြစ်တတ်ကြောင်း ကြိုတင်
အတိပေး ရကြောင်းပါ ...

ထိုသို့ဆို၍ မာတလိနတ်သားသည် နတ်ရထားကို ပထဝီမြေကြီးထဲမှ လေဟာပြင်ကောင်းကင်သို့ တစ်ရှိန်တိုး ဦးတည်လိုက်သည်။

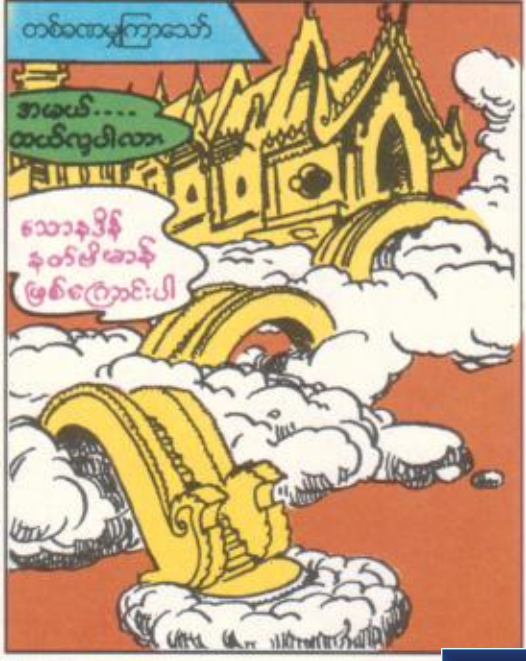
အလို ... လိုးလိုးလက်လက်
ဗိုလ်မြို့မြို့ ကြံမြို့ -
အရောင်တွေ တောက်ပ
လှချေကလား - အိုနတ်သား

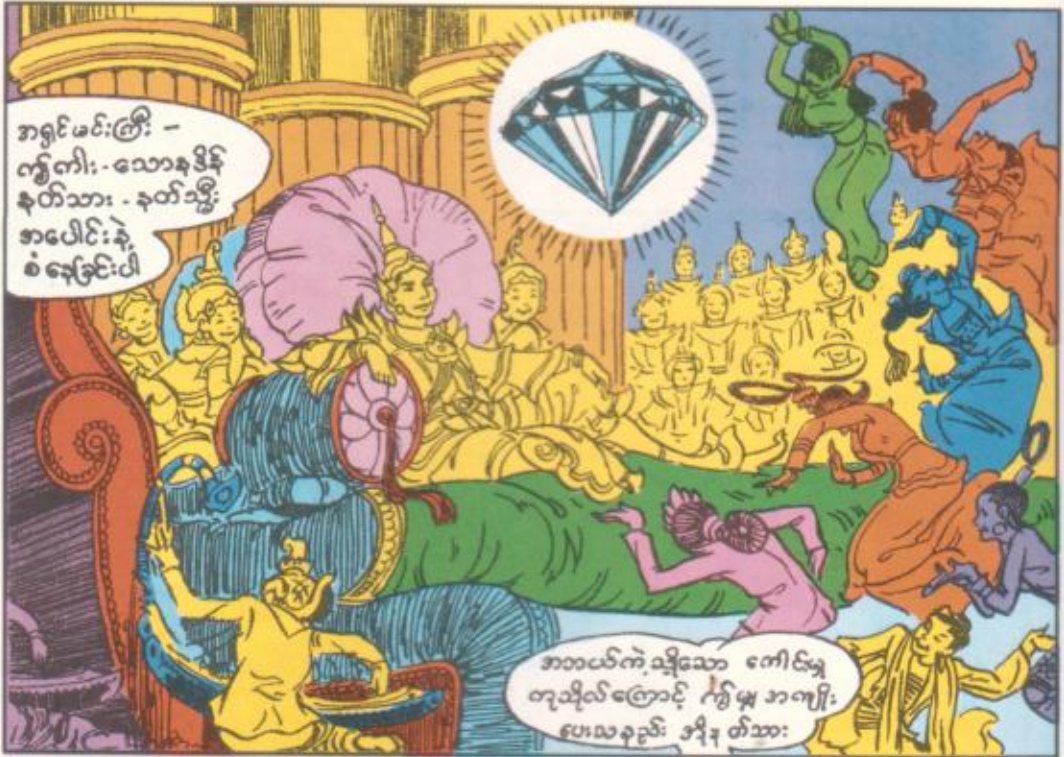
မှန်ပါ ...
နတ်အိုစံရာ
ဘုံမိဇာန် နန်းကြီးအား
များဖြူ ဝင်းဝင်း လက်တံ
ရွှေရောင်၊ ဖွေရောင်၊
ကျောက်ရောင်များ
ကစားကြီး
ဖြစ်ကြောင်းပါ

တစ်ဝကျွန်းကြီးသော်

အမယ် ...
ထင်လှပါလား

သောနဒိန်
နတ်မိဇာန်
ဖြစ်ကြောင်းပါ

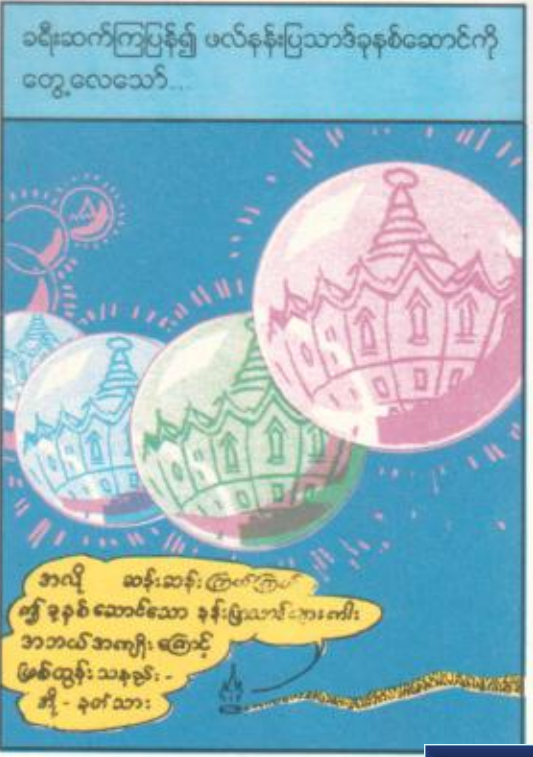

ဘဝှင်မင်းကြီး -
 ကျွန်တို့ကား - သောနုဒိန်
 နတ်သား - နတ်သမီး
 အပေါင်းနဲ့
 စံနေခြင်းပါ

အဘယ်ကဲ့သို့သော ကေလိ
 တူညီလဲကြောင့် ကျွန်တို့ အကျိုး
 ပေးသခွင့် အတိုင်း ဖြစ်သား

ကသပပြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်က
 ကျောင်းဆောင်များလှူဒါန်း၍ ရဟန်းများအား
 ပစ္စည်းလေးပါးအိယကာ
 ပံ့ပိုးသော ကောင်းမှုကြောင့်
 ခြံစံကြောင်းပါ။

ခရီးဆက်ကြည့်၍ ဖလ်နန်းပြသားခုံနစ်ဆောင်ကို
 တွေ့လေသော်...

အလို ဆန်းဆန်းကြွကြွ
 ကျိ ခုနစ်ဆောင်သော ခုန်းပြသားကားကား
 အဘယ်အကျိုးကြောင့်
 ဖြစ်ထွန်းသနည်း -
 အို - ခုတ်သား

ဒီ သိရောင်ရောင်၊
 ရေအဖျား - ရေကန်
 နေထဲသား ခင်း၍
 ရေဆွဲမိနိုးသော
 နေထဲသား နေထဲသား
 ကြောင် ဖြစ်ကြောင်း
 သိ အရှင်မင်းကြီး

ထိုအခိုက် မဟာဝေဒနာနတ်သား ပြန်ရောက်လာ
 ပြီး မဟာလိနတ်သားအား သတိပေးပြန်သော
 ကြောင့် -

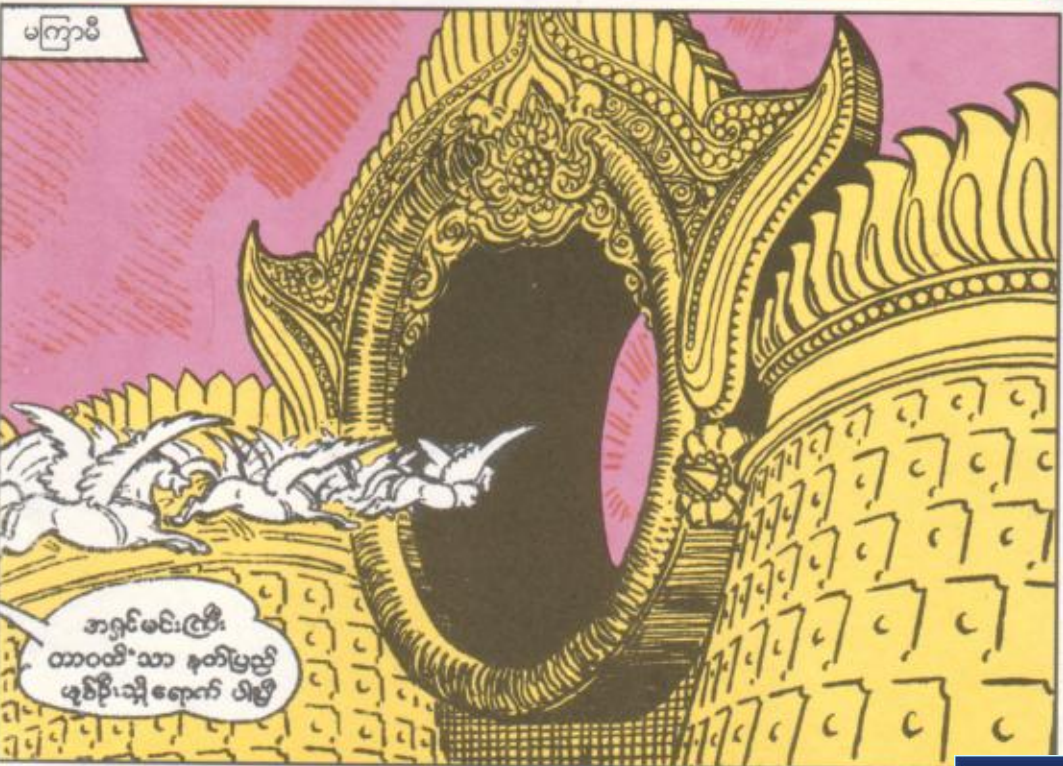
အို. မဟာလိ. သိကြား
 မင်းကြီး နှင့်တကွ
 နတ် ပရိသတ်များသည်
 ရေမိ မင်းကြီး အား တွေ့ရန်
 အလွန်
 စိတ်ဝင်စား
 ရကြပြီ

ကောင်းလှ
 ပါပြီ
 အို နတ်
 သား

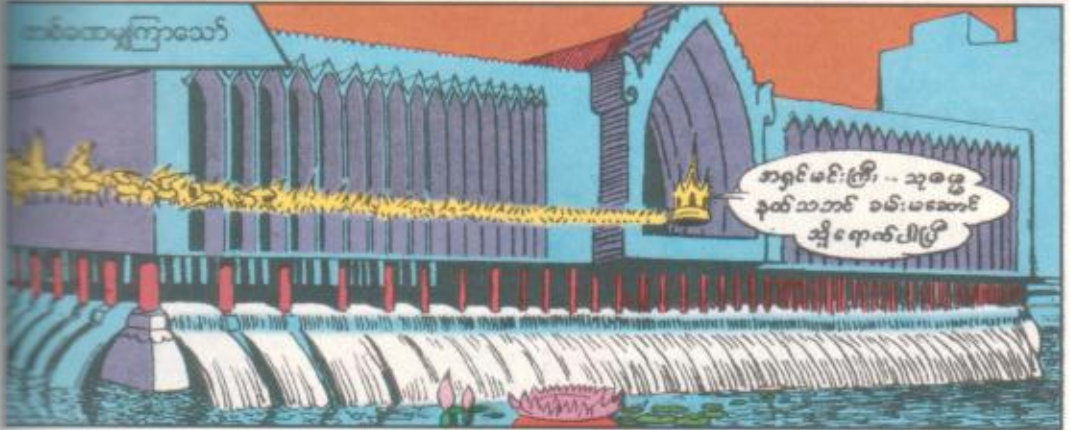

အရှင်မင်းကြီး
 အခြားနတ် ဝိဇာန်များကို
 နှုတ်တော်မူလော့

ထို့နောက် မြင့်မိုရ်တောင်နှင့် ဝန်းရံနေသော သီတာဂုဏ်တန်း တောင်စဉ်ဂုဏ်ထပ်ဘက်သို့ ဦးတည်မောင်းလိုက်ရင်း...

နေမိဇာတ်တော်ကြီး

... သူတပါးက ပေး၍ရရှိသောစည်းစိမ်ချမ်းသာကြီး၊
 ငြီးစီးသော ယာဉ်ရထားနှင့် တူသဖြင့် သိကြားမင်း
 ကြီး၏စည်းစိမ်ကို မစံစားလိုပါ။ မိမိကိုယ်တိုင်
 မြဲလျှပ်သောကုသိုလ် ကောင်းမှုသာလျှင် မိမိ
 ကိုယ်ပိုင် ဥစ္စာဖြစ်သဖြင့်
 လှူပြန်၍ ပင်ဖြန်
 ၍ ကုသိုလ်ကောင်း
 မှုများကို ကြီးစို
 မြဲလျှပ်ပါဦး
 မည်...

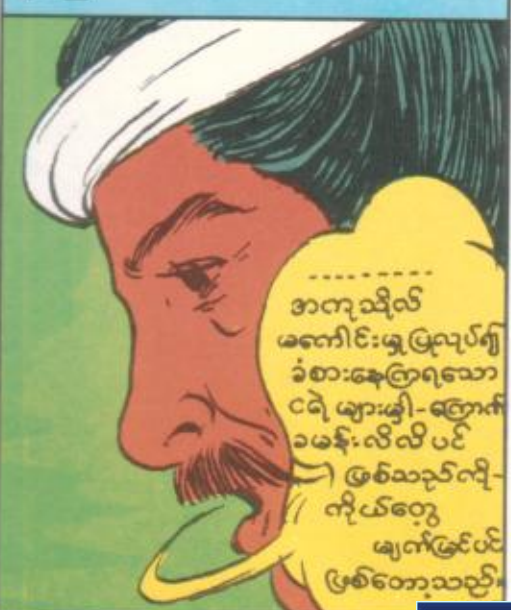
..... အလှူပေးခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ကာယကံ့မှ - ဝဇီကံ့မှ -
 မဆောက်မူတို့ကို - ညီညွတ်စွာကျင့်ဖြင့်ဖြင့်၎င်း၊
 ကိုယ်-ခွတ်-နှလုံး-စောင့်စည်း ဖြင့်ဖြင့်၎င်း၊
 စူ ခြေကိုဆုံး မဖြင့်ဖြင့်၎င်း၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
 ကိုမြဲလျှင်- နောင်တမန် ပျပန်ရခြင်းမရှိဘဲ
 စိတ်ရော ကိုယ်ပါ ချမ်းသာရသည့်ဟု မှတ်ကြ
 ကုန်လော့.....

သာဓု
 သာဓု
 သာဓု

ခုနစ်ရက်ပြည်၍ လှူပြည်သို့ပြန်လာပြီး
 နောက်နေ့များတွင် မင်းကြီးသည် -

တိုင်းသူပြည်သားများအား ကိုယ်တော်တိုင်
 အတွေ့အကြုံများကိုပြန်လည်၍ ဟောပြောတော်
 မူသည်။

.....
 အကုသိုလ်
 မကောင်းမှု မြဲလျှပ်၍
 ခံစားနေကြရသော
 ဝဂဲ များ၏- ကြောက်
 ဝမန့်- လိလိပင်
 ဖြစ်သည်ကို-
 ကိုယ်တွေ
 မျက်မြင်ပင်
 ဖြစ်တော့သည်။

..... ဥပမာ၊ ဝေတရုဏီ
မည်သော ခေတ်တွင်
.....

..... စကား၊ မှု ကုသိုလ် ပြုလုပ်၍
နောင် တမလွန်ဘဝမှာ စံစားရသော
စဉ်းစိန်များကို - ထူးကဲဆန်းဖြာ
ကြီးကျယ်ခမ်းနား ၍
အံ့မခမ်း လောကံဘောင်ပင်
များဖြားလှပေသလွင်။
သောနဒိန်နက်သီး
ဆိုလျှင်.....

ထိုသို့ဆိုဆုံးမကာ အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်ခဲ့ရာမှတစ် နေ့
သောအခါတွင် ဆတ္တာသည်က ဆံကေသာများကို
မူင်းပေးနေစဉ်...

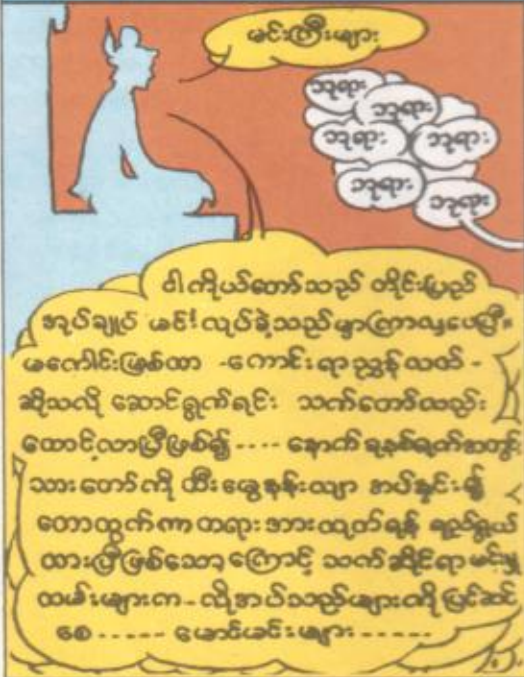
မင်း၊ မြာ ဥသျှောင်တော်
ထက်၍ - ဖွေးဖွေးလက်
နှောသာ ငွေကေသာ
တပင် ရှင်သန်နေ
ကြောင်း ဟိ
ဖျား

ရွှေဖါကနာဖွင့် ချွတ်၍
လက်ပေါ်သို့
အဖြန့်တင်လော့.....

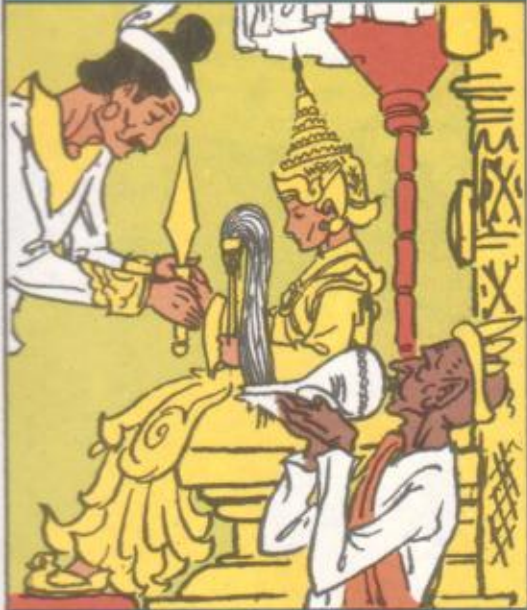

အလို..... သေမင်းက ငါ၏ဥသျှောင်ထက်၍
အောင်လံဖြူ လီမိုက်ပေပြီတကား။
သက်တမ်းရှည်လှတဲ့ ကျွန်ခေတ် သမယမှာ
လူ့ဘဝ ရောက်နေ တော့ဟာ - - -
အိုဖွင်းတရား၊ နာ့ဖွင်းတရား၊ သေ့ဖွင်းတရား၊
တို့လို မေ့မေ့ လျော့လျော့ သက်လွတ်
နေတတ်ကြတာကို သတိဇေးခြင်းပင်
ဖြစ်ပေမည်..... အိမ်း... ကေါင်းတဖြို
.....

နောက်တစ်နေ့ညီလာခံတွင်...

ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင်

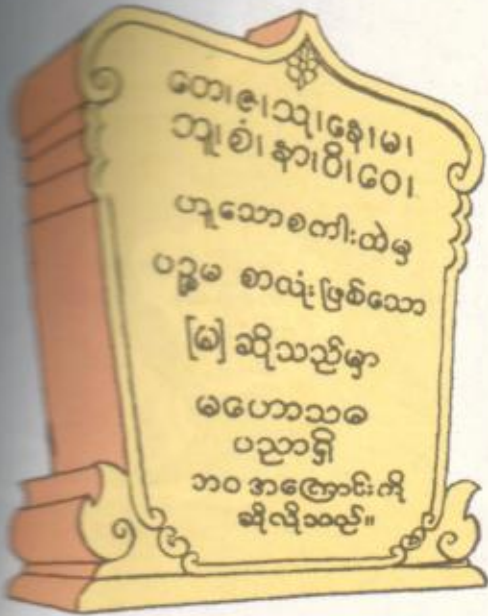
သားတော်ကို မင်းမြှောက်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ငယ်စဉ်တောင်ကျော အကလေးဘဝ ကတည်းက အမှုတော် ထမ်းရွက်ခဲ့သော ဆတ္တာသည် ကြီးအားလည်း ဆုတော် ငွေ နှင့် မြို့စားရာထူးကို အပ်နှင်းပြီးလျှင် -

လျှော်တေသင်္ကန်းကို ဝတ်လျက် ရဟန်းပြုကာ ဘဝဆုံးသည့်တိုင်အောင် တရားအား ထုတ်၍ နေလေတော့သတည်း။

မဟောသမုဒ္ဒါနတော်ကြီး

ဝိဒေဟရာဇ်တုရင်ကြီးသည် တစ်နေ့သောအခါ အိပ်မက်ဆန်းမြင်မက်သဖြင့်...

ဆိန်၊ ဒေဝိန်၊ ကာမိန်၊ ပဂုတ်ဟူသော သ္မာဒိ အမတ်ကြီးလေးဦးအား ပြောပြ၍ အတိတ်နိမိတ်ဖတ်စေသည်။

နောက်ပုနစ် နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ...

တနေ့သောအခါတွင် အထောက်တော်
မင်းလုပ်က ဘုရင်ကြီးထံသို့သတင်းဆန်း
ကပ်၍ သံတော်ဦးလာတင်လေသည်။

..... ယမန်နေ့က- အရှေ့တန်းရွာကြီး တွင်
နွားနှင့် တယောင် နွား ကျောင်း နေ့စဉ်- ဝိုက်
မျှ ဝိုက်နေချိန်- နွား ကို လူတယောက်လာ ခိုး
သွား ပါ သည်တရား.....

----- လှုပ်ရှားသံများကြောင့်ချက်ချင်းဆို
သလို နွားရှင်လန့်နိုးလာပြီး -----

ဟေ့လူ - နေ့စဉ် -
ကျုပ်နွားကို ဘာလို့
လာဆွဲ သွားရတာလဲ

ကျုပ်နွား ကျုပ်ဆွဲ
တာခင်ဗျာ အလုပ်လား။
အမယ် - လူကို
စွပ်စွပ်နွဲနွဲ
တကထမုတ်

အမယ် - ဒါမျိုး
ဘာရမလဲ။
ဒါကျုပ်နွား၊
ထားနဲ့

သတ္တိရှိ ရင်
လိုက်နဲ့.....
မီး ပွင့်သွားမယ်

.... ကိုသို့ အခြေအတင် ပြောနေကြစဉ် --
ထိုရွာကြီး၌ ရေကန်တစ်ဆောင်း - ဖြားအား
များ ကို ဆောက် တတ်သူ ဟု နှစ်မည်ကြီးနေ
သောသူငယ် နှင့် အပေါင်း ပါ တို့သည် - ကမ်း
ရမ်း ထိုအနားရောက်လာ ကြပါသည်တရား။

ဟဲ့ သူ့ဆိုး
ဟဲ့ သူ့ဆိုး

နင်သာ
လူလိမ်
ငမိုက်သား။

ဘကြီးကို - ဦး လေးတို့
ဘာဖြစ်ကြလို့လဲ။
ကျနော်တို့ ကျုပ်
ပါရစေ

ဟင် - မဟော် လေးတို့ပါလား။
ဘကြီး နွား ခိုး သွား လျှီ ကွာ -
လျှီကြပါ ဆုံး။

အမယ် - သူက
ကလိ နှစ် ဥာကန်နဲ့ ငါ့နွား
ကို အစကမ်း အပိုင်စီး
ချင်လို့ - သက်သက်
အကွက် ဆင်က ပါ
ကွာ

... အထက်လေးက - စကားပြောဆိုပုံ
... နားထောင်ခြင်း - ကိုယ်တိုင် ပြောဆိုခြင်း
... ကိုယ်တိုင် ပြောဆိုခြင်း - ကိုယ်တိုင် ပြောဆိုခြင်း

... အထက်လေးက - စကားပြောဆိုပုံ
... နားထောင်ခြင်း - ကိုယ်တိုင် ပြောဆိုခြင်း
... ကိုယ်တိုင် ပြောဆိုခြင်း - ကိုယ်တိုင် ပြောဆိုခြင်း

ဟာ...ဟို...
ဟို...
ယာရဲ့ နဲ့ နှစ်
ဖတ် အဖေကျေး
တာကိုး ကွ...
- ဟဲ့ဟဲ့

.... ထိုအခါ အပေါက်လေးက တဖက်သို့
လျှပ်နှံ မော်ဒန်ဗီဒီယိုသရုပ်ကား.....

တဖြိုး နားကို
နဲ့ တိုင်း - ဘာကျေး
တယ်လို့ ဆိုချင်
ပါသလဲ

လူကလေး ရယ်...
ဆင်းရဲသား ဆိုတော့
ကိုယ်တတ်နိုင်တဲ့
ပဲမှော်လေးဘဲ ကျေး
ကျေးနေပါတယ်ကွယ်

... တဖန် အပေါက်လေးသည် သူ့ သူငယ်ချင်း
နားနှင့် စိစဉ်ဖြူများဖြူလုပ်ပါသည်ကား

မင်းတို့က - ဟိုအုပ်စုများ ပင်က - အရွက်တွေ
အဖြိုး များများ ထောင်းထားပေး။

မင်းတို့က -
ရေခပ်ထား။
ဝါးကျိုတောက်
သုံးလေးခု - လုပ်
ထား။

မင်းတို့က -
ရွာထဲက - လူဖြိုး
လေးငါးယောက်
သွား ပင့်နဲ့။ ဆက်
သေထား လိုလို့
ပါ ဆိုဖြိုး။ မြား
ဖြိုးရန် အဖြူနှင့်အောင်လဲ
ခ ဟဲ့ ဟဲ့ ထား နော်

မင်းတို့က -
ဒီလူဖြိုး နှစ်
ယောက် ထွက်မဖြိုး
နိုင်အောင် စောင့်နေ။
သူတို့ အမျိုးမျိုး ထပ်
ဖြိုးရန် အဖြူနှင့်အောင်လဲ
ခ ဟဲ့ ဟဲ့ ထား နော်

.... နားကို အုပ်စုများထောင်း နှင့်ရေ
ရောဖျော်ပြီး တိုက်ကျေး - ရာ - မြား မြား
မီး - နားသည် ဝမ်းသွားပါတော့သည်ကား

ထိုအချိန်တွင်ရောက်ရှိနေကြပြီဖြစ်သောသက်
သေခံလူကြီးများအားနားခွေးခြေးကိုစပ်သေးပေးပါရန်
မဟော်လေးကတောင်းပန်ပါတော့သည်ဘုရား

ဟာ ပဲမှော်ဖတ် တွေနဲ့
ပါလား

ယါရဖတ်-ခွမ်းဖတ်
များကော - တွေ
ပါသေးလါး
ခင်ဗျာ

အဲဒါတွေတော့ - တခုမှ
မတွေ့ဘူး ငါတို့
ပဲမှော်ဖတ် တွေ
ကြီး ဘဲ တွေတယ်

မဟော်သည်ခွားသူခိုးဖက်လှည့်၍ခပ်ပြတ်ပြတ်
မေးပါတော့သည်ဘုရား -

ဦးလေးကြီး-ခွားခွား
တယ်ဟုတ်လား
မှန်မှန်ပြော

ဟုတ် - ဟုတ်ပါတယ်
ကြမ်းကြုတ်ကြမ်း
ပါတယ်။ ခွားရှင်း
နဲ့ မောင်ရင်ထိုကို
ဝန်ချတောင်းပန်
ပါတယ်။ နောက်
နောင်က... ဘယ်
တော့မှ - မသိ
တော့ပါဘူးလို့
ကတိပြုပါရစေ

ငါတို့ စီရင် ပုံလေး
ကတော့ - တယ်.
ယဉ်ပါကွာ...

ဂါက်ဖွယ်
သူခိုးကြီး
ပျားကြီး
ခွားခွားမရခဲ
ဂါက်ဖွယ်

ဒါလို့.... တယ် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း
ပါလား.... ဒီ မဟော် ဆိုတဲ့သူငယ်လေးရဲ့
မိဘ မျိုးနွယ် မှုအစ သူ့ ကိုယ်ရေး ရာဇဝင်
ကို ငါ့ကိုယ်တော်ဖြတ်ကား သုံး ရက်အတွင်း
အာစီရင်ခံစေ... မောင်မောင်

ညီလာခံတွင် မင်းကြီးက ထိုမဟော်ဆိုသူက
ကလေး၏အကြောင်းကို ပြောပြကာ

... အဲဒီသူငယ်ဟာ -
ငါ့ကိုယ်တော်ရဲ့
အိပ်မက်တော်အရ
- ထွန်းထောက်လာ
မည့် - မဟာပညာရှိ
ကြီး များ-ဖြစ်နေ
ရာ သလား - မင်း
ကြီး များ

ကံ့မျှလောက်သော
ကိစ္စကိုဖြေရှင်းနိုင်
ရုံလောက်နှင့် ပညာရှိ
ဟု မခေါ်ထိုက်
သေးပါဘုရား

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

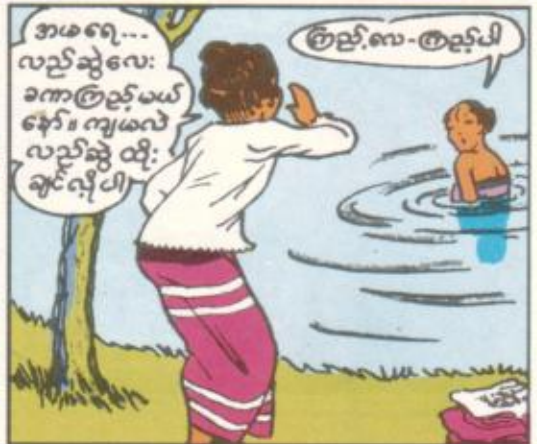
သားကလေးက အဖေ ဆင်းရဲသူမတစ်ယောက်သည်
အဖေ့အိမ်ထဲ၌ ရေကန်ထဲသို့ ရေဆင်းချိုး၏။

ရေချိုးနေမှီက မိန်းမငယ်တစ်ယောက် ရောက်
လာပြီး ကမ်းပါးရှိအဝတ်ပုံကိုတွေ့၍ -

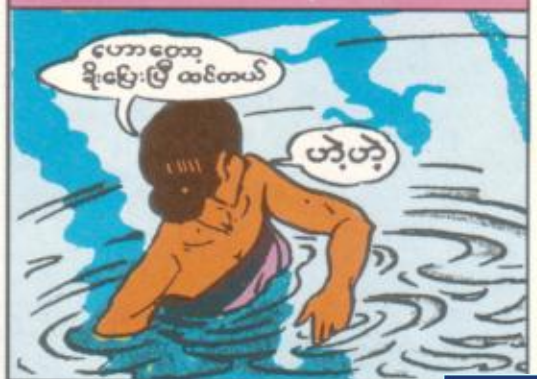
အညင်ရောင်စုံဖြင့် ထိုးထားသောလည်ဆွဲကိုမြင်လျှင်
ထိုဆွဲစိတ်ပေါ်လာသောကြောင့် -

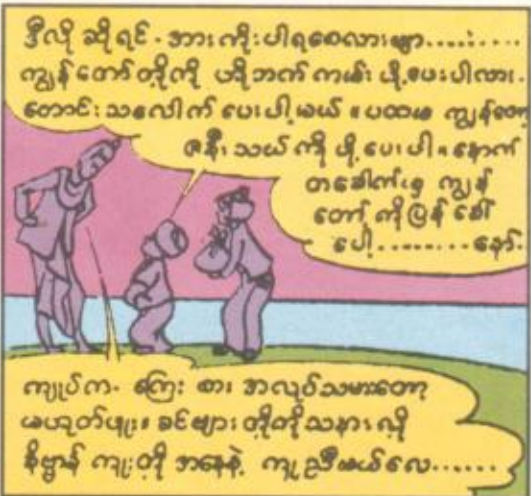

မိန်းမငယ်သည် လည်ပင်းတွင် ဆွဲလိုက်ပြီး
ရေထဲ၌ကြည့်ကာ ပီတိအလွန်ဖြစ်လျက် -

အလင်၌ထွက်ပြေးသွားလေသည်။

တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်သွားသော်လည်းကျောပိုး လျက်ဆက်လက်ပြေးသွားရာ -

သို့သော် ထိုသူကား ပြေးမြဲပြေးနေသဖြင့်

ဆတ်ဆတ်ခါ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ပြီး -

ဟုဆို၍ ရေထဲသို့ ခုန်ဆင်းလိုက်ရာ

ဦးခေါင်းဖြင့် မြေကြီးကို ဆောင့်မိမှ ရေတိမ်ကြောင်း ရိပ်မိလေတော့သည်။

နောက်ဆုံး၌ အခြားသူများခေါ်သွား၍ မဟော်လေးထံ ရောက်ကြလေသည်။

မဟော်လေးသည် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် စစ်ဆေးပြီးနောက် ကိုကျောရည်အား -

မေးပြီးဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်ခဲ့လေသည်။

ထိုလည်ဆွဲ၊ ချည်လုံး၊ မယားခိုးပြဿနာများကို မဟော်လေးဖြေရှင်းပုံနှင့် မဟော်လေးမှာ အရှေ့ ကုန်းရွာမှသူဌေးသား မဟောသမြေစိန်ကြောင်းကို မင်းချင်းတို့က လျှောက်တင်လေသော် -

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

တစ်နေ့သော် ဘုရင်ကြီးသည် စဉ်းစားမိ၏။

လက်သမားကြီးကို ဆင့်ခေါ်၍ အမိန့်တော်တစ်ခု
ကိုတိုးတိုးချမှတ်တော်မူလေသည်။

နောက်တစ်နေ့ အရှေ့ကုန်းရွာတွင်...

ရွာသားတို့သည် မဟော်လေးအား ပြောပြလေ
လျှင်မဟော်လေးက တုတ်အလယ်တည့်တည့်
တွင် ကြိုးချည်၍ ရေအင်တုံဝယ် အသာချပြီး...

ဉာဏ်စမ်းပြုသနာကို ဖြေရှင်းပေး၏။

ဘုရင်ကြီးသည် လွန်စွာ အားရတော်မူ၏။

ဦးခေါင်းတွင် ဘိနိုသော --- ခြေထောက်တွင်
ချိုပေါက်သော --- တစ်နေ့တစ်နေ့အချိန်မှန်
မြည်တွန်တက်သော
ရွားလားဥဿာ

တစ်ကောင်
ကို ရှာကြံ၍
အပြန်ဆက်သ
ရမည်။
မဆက်သနိုင်က - ထောင်ဒဏ်

အရှေ့ကုန်းရွာသို့ ထိုပြဿနာရောက်လာသော် မဟော်လေး၏ အကြံပေးချက်အရ ကြက်ဖတစ်ကောင်ကို မင်းကြီးအား ဆက်၏။

ဒီလို ဆက်သနိုင်တာ - အယ်သူ့-ဥဏ်လဲ - တင်စမ်း

မဟောသမဥဏ်ဖြစ်ကြောင်းပါသူရာ

အင်း... တကယ်တော်တဲ့ သူငယ်ပေဘဲ...

နောက်တစ်ဖန် မဟော်လေးကို ဉာဏ်ပေးရန် အကြံတစ်ခုပေါ်ပြန်လေသည်။

ဤနန်းစဉ် ပတ္တမြား ကြိုး - အင်္ဂါကပ်နှစ်ခုရှိသော အပေါက်ပါ၏။ ကြိုးဟောင်း ဆွေးဖြတ်နေ၍ - မည်သူမျှ ကြိုးသစ် မတတ်နိုင်တာ - ဇာရေးဗြီး ကြိုးသစ် တတ်ပေးရန် အရှေ့ကုန်း ရွာသို့ ပျံ့ရလျှင် ကောင်းမည်...

နောက်တစ်နေ့တွင် အရှေ့ကုန်းရွာ၌ မဟော်လေး အလုပ်ရှုပ်နေတော့၏။

ပထမ - အပေါက်နှစ်ခုထိ ပျားရည်စက်ချမှ - ကြိုးဟောင်း - ပျားရည်ဝ မေ့မိ

ခုတီမ - ကြိုးသစ် ထိပ်ဖျား

အပေါက်ကဲ့ရဲ့သလောက်သွင်း ထားရမည်။

ထို့နောက် ကြိုးသစ်မသွင်းသောဖက်ကို ပုရွက်ဆိပ်တွင်းဝနားသွားထားရာ

ပုရွက်ဆိပ်ကလေးပျားသည် အပေါက်မှ ပထမဝင်၍ ပျားရည်ဝနေသော ကြိုးဟောင်းကို ကိုက်ဖြတ်စားသောက်ပြီးနောက် -

ကြိုးသစ်ကို ချီသွားကြလေသည်။

ပတ္တမြားကြိုးသစ်တပ်ပြီး ပြန်ဆက်လိုက်လျှင် -

အားရတော်မူလိုက်ပါဘိ။ ဂေါ် မျချ ဒီသူငယ်ဟာ အရွယ်ရောက်လာစင် - မဟိုပညာကျော်ဖြစ်လာရမည် ထင်သတိ။

များကြောပီ မဟော်လေး၏ သတ္တိနှင့် ဟာသကံစမ်းလေ့ရှိ ဘုရင်ကြီးသည် မင်္ဂလာနွားလား ဥဿဘကို ပဲအမြောက်အများ ကျွေးလေ့ကျက် ဖိုက်ဟောင်းနေမှ နန္ဒင်းလူးစေပြီးလျှင် -

အရှေ့ကုန်းရွာသို့ အမိန့်တော်ချမှတ်သော် -

မဟော်သည် ပြောရုံဆိုရုံနှင့် သတ္တိကောင်းသော ရွာသားတစ်ယောက်ကို ရွေး၍ သင်ပေး၏ -

ရက်တရက် မခြေသေးပဲ ထားသဖြင့် ဘုရင်ကြီးသည် ခုနစ်ရက်ပြောက်သောနေ့၌ အမျှော်ကြီးမျှော်လင့်နေစဉ် -

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

မဟော်တို့နေသော အရှေ့ကုန်းရွာသို့သွားစဉ် တုရင်ကြီး၏စီးတော်မြင်းသည် မြေပုပ်ကြားအက်ထိ ကွဲကွဲခြေကိုးသွားသဖြင့် ပြန်လည်လှည့်ခဲ့ကြရလေသည်။

သိန်းအမတ်ကြီးက သတင်းကြားရသော် အခစားဝင်၍ အပြစ်တင်လေသည်။

အရှင်မင်းကြီး... ဘကျွန်ုပ်တို့ကို အကျိုးမဲ့ လိုလာစသာ သူများဟု မှတ်ထင်တော် မူနေသည်။ ဆိုင်းငံ့တော်မူပါဦးဟု လျှောက်ထားပါလျက် အလျင်စေလို ထွက်တော်မူ၍ သူ့ ပထမလာကြိမ်နှင့် ပင်လျှင် မင်္ဂလာ စီးတော်ဖြင့် - ခြေကျိုးရှ လေပြီ မဟုတ်ပါလော့ ဘုရား...

တုရင်ကြီးလည်းအနည်းငယ်ရှက်သွား၏။

တစ်နေ့တွင် မဟောသမ - ဆိုတို့ သူငယ်ကော့ကို ဆင့်ပေါ်လိုက် မရည်ဆိုဖြူ အပ်သနည်း - ဆို နှိုး အမတ်ကြီး...

အရှင်မင်းကြီး ကျိုသိုဆိုလော့။ (မပေါသမ - သင့်ထံ ဝါလာခဲ့ရာ - စီးတော်ဖြင့် ခြေကျိုး ရသည် အတွက်... အသေထိရုံဖြင့် ကိုဖြစ်စေ... သေဗွထိရုံဖြင့် ကိုဖြစ်စေ - ပိုဆက်ရမည်... အမိန့်တော်...) " သူ့ပညာရှိလျှင် အမိပါယ် ကျောက် နိုင်ပါလိမ့် မည် ဘုရား... "

နောက်တစ်နေ့တွင် စာချွန်တော်ပို့လိုက်ရာ -

ဟာ - ဘုရင့် အမိန့်တော်ကျလာ ဖြစ်ပြီး ဝါတိုင်းကို - မဟော်လေး ကို သဲ သွား ပြေး ခေါ်ကြပါအုံးဟာ ဖြင့် တွေ့ပေးရမယ် ဆိုပါလား။
ဟင် - အသေထိရုံဖြင့် တဲ့။
မဟုတ်ရင် - သေဗွ ထိရုံဖြင့် တဲ့။
တယ်လို့ ဖြင့် ဖျား ပါလိမ့်။

အဘတို့ ငယ်ငယ်က - ဆရာတော်ကြီး ဖျား အမိန့်ရှိ ဘူး တာကတော့... အသေထိရုံဖြင့် ဆိုတာ... တယ်ဖို အဖြေဖြင့် တယ်ဆိုတဲ့ လေတိုက် သလို့တဲ့ - တဲ့။ ချန်လိုက်ရင် မီးပေါ်ရောက်သွားပြီး တိမ်ညွန့် တိမ်တိုက် ဖျားကိုသာ စားသတဲ့။ ဒီဖြင့် မျိုးဟာ သေဗွထိရုံဖြင့် နဲ့ ဖြင့် နဲ့ ဝယ်ပြီး တသက်မှာ တကောင်လောက်သာ ပေါက်ဖွားသတဲ့...

မကြာမီ မဟောသခ ချောက်သား၌ စာချုပ်တော်ကို သေချာစွာဖတ်ပြီးလျှင် -

အလကားပါ...
ဘုရင်ကြီးက - တွေ့ချင်
လို့ခေါ်တာကို -
တင်စား ရေးလျက်
တဲ အမိန့်ပါ။

ကျွန်တော်ဖြစ်ဖြစ် - ပေးပေးဖြစ်ဖြစ် - နန်း
တော်ကို လာခဲ့ကြရမိ-ဆိုလျှင်တာပါ။

ဟင် - တောင်ပါသေးရဲ့၊ ဝေါ့တို့ ကဟော ချား
မလည်လို့ - လာနဲ့ သွား၊ တာဘဲဟာပင်...။
နှစ်ယောက်လုံး သွားကြပေါ့၊ ဘုရင်က
ခေါ်တော်မူတာ - နဲ့ဟာမှ မဟုတ်ဘဲ။

ဝဟံသာ ဘုန်းကောင်း
တယ်၊ ကိုရွာကလဲ
ရက်မယ့်ပါတယ်ဟယ်။

ဒါပေမယ့် - စာက - ပဟာသာ၊ ပါလို့
အစီအစဉ် ကောင်း၊ ကောင်းလို့
ဖြိုးမှ သွားလို့ဖြစ်မယ်။

တိုညဉ့် မခင်နှင့် တီးတိုးပြောဆို တိုင်ပင်ပြီး
အစီအစဉ်များပြုလုပ်လေသည်။

XXXX
XXXX
XXXX
XXXX
XXXX
XXXX
XXXX
XXXX

နောက်နေ့တွင်သူဌေးကြီးက နောက်လိုက်များနှင့်
တာကွ ရွှေနန်းတော်သို့ သွားနှင့်၏။

မှန်လှပါတဲ့ရာ၊ အငွေကျန်း ရှားမှ
မဟောသခ၏မခင် - လိမ့်ဝန်န
သူဌေး - ခြေတော်ရင်းသို့
လက်ဆောင်များဖြင့်
ဆိုက်ရောက်
စောင့်ပါ
သူရား

တိုင်း - ကော်လိပေဠ -
သင့်တော်သောနေရာမှ
စားလော

မကြာမီမဟောသခနှင့် အဖွဲ့သားတို့လိုက်လာ
ကြရာမြို့အဝင်ကျယ်ဝယ်နား၌ မြည်းတစ်ကောင်ကို
တွေ့လေရာ...

တို့မြည်းကို - ဒိုင်းဖမ်းချိ
များဖြင့်လိပ်ဖြိုး - ယူ
ခဲ့ကြပေါ့။

ငိတ်ချပါ
အလို မဟော်

မြည်းကိုဖမ်းပြီး ဖျာနှင့်လိပ်၌ ရွှေနန်းတော်သို့
ဝင်ကြလေသည်။

နန်းတွင်းသို့ မဟောသတို့ရောက်လာကြပြီး

ထိုအခါ ကြိုတင်စီစဉ်ခဲ့သည့်အတိုင်း မဟော်က
ထိုင်နေသောဖခင်အား လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ
ဖခင်က ကုန်းထရင်း -

မဟောသတို့ ဖခင်နေရာထိုင်ထိုင်လျှင် ပညာရှိ
အမတ်လေးဦးက လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍
လှောင်ရယ်ကြလေသည်။

ဘုရင်ကြီးလည်း ရွှေမျက်နှာ ညှိသွားသဖြင့်
မဟောသတို့ မအံ့သြပဲ ချစ်တင်းတင်းပင်
လျှောက်တင်လေသည်။

ထိုအခါ မဟော်လေးက အဖွဲ့သားများအား
လှမ်း၍ ဖျာလိပ်ကို ဖြေစေသည်။

ထိုအခိုက်မဟော်လေးက ဆက်၍လျှောက်တင်၏။

ဤသို့လျှောက်ထားသည်ကို တုရင်ကြီးသည် များစွာနှစ်သက်တော်မူ၏။ မှူးမတ်အပေါင်းတို့ကလည်း ချီးကျူးကြလေသည်။

မြို့စားမင်းသူဌေးကြီးသည် ပြန်ခါနီး၌

ထိုနေ့မှစ၍ ဖဟောသဓ၏ အလိုကျသင့်တင့်လျှောက်ပတ်သော အိမ်တစ်ဆောင်ချီးမြှင့်သဖြင့် အဖွဲ့သားများနှင့် အပြင်မှ ခစားနေထိုင်လေသည်။

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

သစ်နေ့သည့် မြို့တော်အနီးရှိ ရေကန်ကြီးသည် ဆေးကုသရန်အတွက် မင်းကြီးအား သံတော်ဦးတင်၍ တိုက်တော်တိုင်ကြွလာပြီး -

မင်းကြီး၏အပိန်အရ ထန်ပင်ထက်သို့တက်ယူ
စေရာ ပတ္တမြားကောင်းတစ်လုံးကိုရသဖြင့် -

သားတော်မဟော်အား သို့ကျူးစဉ် အရပ်သူ
အရပ်သားများက သိန်းအမတ်ကို ရှုတ်ချကြ
ကုန်၏။

သားတော်-တော်ပါပေတယ်
-ကောင်းလိုက်တဲ့ ပတ္တမြား-
အရည်ကို လည်ပြီး-ဖြည့်
နေတာဘဲ။

အမတ်ကြီး...
ပတ္တမြားလဲ
ရမှား
တုတ်
အား

အမယ်လေး
မကော်လေး
တယ်ပေလို့
တစ္ဆေသုံး-ရေ
ခိုင်းစာ
မလို့

ဟစ်ခါသော် အုရင်ကြီးသည် တောကစား၍
ပြန်လာစဉ် သစ်ပင်ထက်၌ မိန်းမတစ်ယောက်ကို
မြင်လေသော်

အလို-.....
ကောင်းမြင်
ငါးဖြာနဲ့ဖြည့်ရုံတဲ အူပါတ၏...
ဟဲ့ - မင်းချိုင်း-
မေးစမ်းဟဲ့။

သစ်ပင်ပေါ်-ဘာထက်
လုပ်နေတာလဲ ဗျ။

ကျမ ယောက်ျားက
သူ့နောက်မလိုက်နိုင်ဘောင်
သစ်ပင်အောက်က-အူး-တွေ
ကံ ယား ခဲ့လို့-ဒုက္ခ
ရောက်ရပါတယ်
ရှင်- ရှုတ်ရှုတ်-
ကယ်တော်မူပါရှင်
-ရှုတ်ရှုတ်-

မင်းချိုင်းများက ဆူးခက်များအားပယ်ရှားပြီး
သစ်ပင်အောက်သို့ ကုညီပျပေးပြီးသော်

သင့် ဖြစ်ပျက်ကုန်စင် -တင်လော့

မှန်လှပါတဲ့ကား - ဝေင်ဒီဘာ
ပါပေတော့ကြီးက - ပေးစား၍ယောက်ျား
ဘိမ်သို့လိုက်လိရပါသည်။ သို့သော်
သူက - အနားမကပ်-စကားမပြော
ဘဲ လာခဲ့ကြရာ... ကျိစေ့သဖန်းပင်
ရောက်သော် သူ့က သဖန်းသီး
တက်ချီးစားပါသည်။ စားလို၍
အသီး-စောင်သောအခါ...

အလို-လိုလို-
အသံလေးက
ပွင့်လေးသားပါ
လှပျောက်လား။

... (ကိုယ်တိုင်တက်ချီးစားပါလိ) ဟုဆို၍
ဆာလှသဖြင့် တက်ချီးစဉ်- အောက်မှ-အူး-ခက်
များ ကိုထား၍ ထွက်ဖြေ
သွားကြောင်း ပါသကား
ရှုတ်-ရှုတ်

အိမ်- ကျွတ်ကျွတ်-
ကရုဏာ သက်တော် များ
သည် မပုင် လိုက်ခဲ့
လော့....

မှန်ပါ - ကုန်း

ဤသို့ဆို၍ ဆူးခက်တော်သို့ပင် သွားပြီး နှစ်သက်
လှသဖြင့် ပိပုရားကြီးပျောက်လေ၏။

အဖိုးအရောင်းပိပုရားကြီးနှင့်အတူညွှန်တော်သို့
ချွန်ဆင့် မြို့အထွက်နားရောက်သော် -

ပိပုရားကြီးသည် ကုဏ္ဍိမဆည်နိုင်ဘဲ ပြုံးမိလေ
သည်ကို ဘုရင်ကြီးစိတ်ညှိ၍ -

ခင်
အဘယ်ကြောင့်
ရယ်ရသနည်း

သန့်ပင်ထက်ဝယ် ဘုရားနှစ်ဖက်ကို
ထားကာအောက်မှ
ချူးခက်ကိထားခဲ့
၍ထွက်ဖြေးသော်
သူလမ်းဖြင့်နေ
သည်ကိုတွေ့၍ -

ဘုရားနှစ်ဖက်ကိုသို့ - ဘုန်းကျက်သရေရှိသူကို
ကျ်ယောကျားစုံ - မဆောင်နိုင်ရှာ... ဟုတွေး
မိ၍ - ရယ်မိ
ကြောင်းပါ
ဘုရား
ပါ - မယုံနိုင်။ သင်လိမ်လည်၍
လျှောက်ထားဖြင့်သာဖြစ်သည်။
အခြားယောကျားတယောက်ကို
ဖြင့်၍ ရယ်ဖြင့်သာ - မဟုတ်လော

ဟုဆို၍ သံလျက်ကိုလှမ်းဆွဲမည်ပြုရာ -

ဆိုင်တော်မူပါ
ဘုရား.....
လျှောက်တင်ထား
ချွန်များ - ဟုတ်
လောက်သည်...
မဟုတ်လောက်
သည်ကို...
ပညာရှိ
သူခမိန်
များကို
မေးတော်
မူပါစို့
ဘုရား

ထို့ကြောင့် သားတော် မဟောသကို ခေါ်ယူ
ပေးပြန်တော်မူ၏။
... ကျ်မိန်းမဖြတ်ကို - ယောကျားက ဇွန်ပစ်သွား
သည်ဟုဆိုသော
စကားကို - သားတော်
ယုံကြည်ပါသည်။
ဘုန်းမဲသောသူ
သည် - ဘုန်းရှိသော
သူနှင့်အတူ
ဆက်ဆံ၍ - မနေ
နိုင်ကြောင်းပါ -
ခမိန်တော်
ဘုရား

မင်းကြီးသည် ထိုစကားကိုကြားသောအခါ အမျက်တော်ပြေသွားပြီး

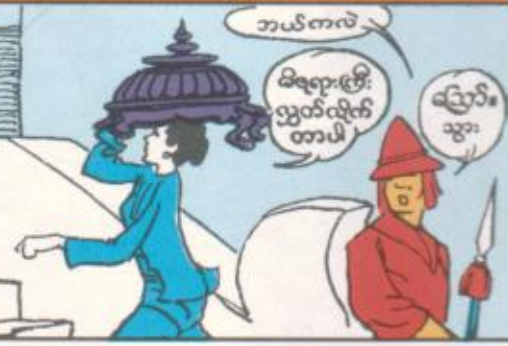
အားတော်သာ မလျှောက်တင် လိုက်လွှဲ... ငါ့ကိုယ်တော် ဖိနပ်၊ မမြတ်တယောင် ဆူးရတော့မလို့ - သားတော် - တော်ပါ ပေတယ်။ ရှေ့ - ဆူတော်ရှေ့

ထိုအခါမှပီဖုရားကြီးသည် အားတက်လာကာ ဘုရင်ကြီးထံ လျှောက်ထား၏။

ရှေ့ဆူးတော် ငြီးလှသော အရှင်မင်းစွန်းဘုရား မဟောသစ သုခမိန့်သည်- ပဉ္စာလည်း ငြီး- ဘုရားမှ မတော်၏ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင် စည်းဖြစ်သော ငြောင့်... မောင်တော်လေး အရာထားခွင့် ပေးသနည်း တော်မျှပါ ဘုရား....

ထိုအချိန်မှစ၍စားကောင်းသောကံဖွယ်များကို အချိန်မရွေးအစစ်အသေးအမေးအမြန်းမရှိ ပေးပို့ပိုင်ခွင့်ရလေသည်။

ဘယ်ကလဲ - မိရူးဇွဲ ဣတ်ထိုက်တာပါ - သိသိ သွား

ထိုကဲ့သို့ရွှေနန်းတော်တွင် အတိုင်ပင်ခံသားတော် အဖြစ်နေရင်းမှအသက်၁၆-နှစ်ပြည့်လတ်သော အခါ-

မိဖုရားကြီးနှင့် ဘုရင်ကြီးတို့ တိုင်ပင်ကြ၏။

သားတော်-အရွယ်ရောက် ဖြစ်မှီ၍ ဣဒါဟာတော် ရှာပေးရဦးမည်- မောင်တော်လေး စိတ်တိုင်း ကျ-နှိသင့် ငြောင့်ပါဘုရား အိမ်း-ဟုတ်ပေသားပေါ့

ထို့ကြောင့် မဟောသသေသည် မထင်မရှားအပ်ချုပ် သမားဆောင်ကာ ဖူးစားဖက်ရှာရန် ထွက်လာခဲ့ လေသည်။

အပ်ချုပ်သယ် အပ်ချုပ်သယ်

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

မဟောသမဇာတ်တော် ခန်းလောင်းရွာရန် ထွက်လာရာ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံတွင် ရောမောလုပ်သော မိန်းမငယ် တစ်ဦးကိုမြင်၍ နှစ်သက်မိလေ၏။

မောတာ လူတာ တော့
မိတ်တော့ မဂ္ဂိတော့ -
သူ့ယုံ လာယုံ
ဘယ် ယဉ်ကျေး
ဘယ် ဉာဏ်ပညာ
ရှိရင်တော့
အိမ်နီး မေမျိုး
အားရှားဘဲ.....

အမျိုးလား - အိမ်ထောင်
ရှိလား သိရအောင်
ရုံစမ်း အခု မှာဘဲ

အမှတ်တမဲ့ ဖြင့်
လက်သီးဆုပ်ပြရာ

မိန်းမပျိုကလည်း
လက်ဝါးထောင်ပြ၏။

အလို... ငါမေးချင်တာ သူ့နားလည်နေ
ပါလား။ လက်ဆုပ် လက်ကိုင် အိမ်ထောင်
ရှိလား ဆိုတာကို - လက်
ဝါးဖြန့်ဖြ
ယုံထောက်
တော့ -
အိမ်
ထောင်
မရှိ -
အမျိုးပါ
ပေါ့။
ဉာဏ်ပညာ
ကြီး ပျံ့ရတယ်။
အနီးကပ်
လေ့လာ
အခု မှာဘဲ

ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ လူတစ်ယောက်ကမြင်သော် -

ဟာ - ဟိုသူငယ်က - လက်သီးဖြတ်တယ် -
ဟို ခဲလေးမက - လက်ဝါးဖြန့်ဖြတ်တယ် -
ရန်ဖြစ်ကြတာများလား - - -
ဟောမျှ -
ဟို သူငယ်က
အနားကပ်သွား
ပြီ - ဒုက္ခပါဘဲ

အနားရောက်လျှင် မဟောသမဇာတ်ပေး၍

ခွဲမလေး နာမည်
ဘယ်လိုခေါ်သလဲ -
ဟင် -
အတိတ် - ပစ္စုပ္ပန် -
အနာဂတ် - ကိုလသုံးပါး
၌ - မရှိနိုင်သည့်သဘော
တရရှိပါသည်။ ထိုသဘောမှာ
ကျမ အမည်ပင်
ဖြစ်ပါတယ်။

သိလိုသော မေးခွန်းများမေးပြီး ကျေနပ်လောက်လျှင်
မိန်းမပျို၏ နေအိမ်ကို မေး၍ -

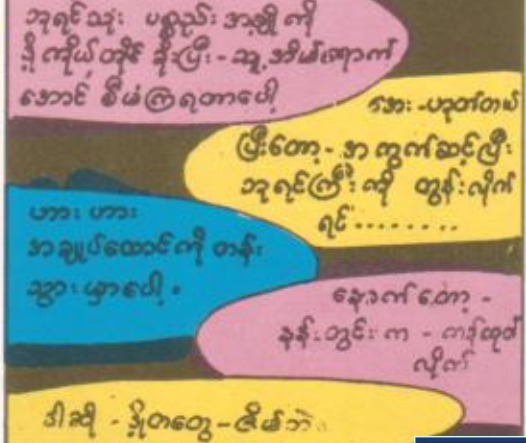
ရွှေမြို့တော်သို့ ပြန်ရောက်လျှင် ဘုရင်ကြီးကလည်း
မက်လာပွဲ ကျင်းပပေးလေသည်။

မိခင်ထံသို့ သွားရောက်ပြီး တောင်းဆိုလေ၏။

တစ်နေ့တွင် အမတ်ကြီးလေးယောက်တို့သည် -

အိုဗျာ - ခန်းတော်က -
ဘုရင်သုံး ပစ္စည်း အချို့ကို
နှိုက်ယုံတိုင်း နှိုင်းပြီး - သူ့အိမ်ကျောက်
အောင် စီမံထူရတပေါ့

ရက်များကြာပီ မဟောသခ မရှိခိုက်-

ရက်တက်အိုး တော်ရှိ-
ရက်တက် အိုး -
မယ်ကြ
အိုးမလား

အင်ဟင်...
ဒီရွေးသမ်ဟာ
တဖြားသွားမရောင်းဘဲ
ဒီအိမ် တထိုက်တွင်ပါ
ရစ်ခဲ့ပြီ - အော်
ရောင်းနေတယ်။
အကြောင်းထူး
ရှိလိမ့်မယ်၊
ရုံစမ်းအုံး
မှသဲ။

အမရာသည် သင်္ကာမကင်းဖြစ်သောကြောင့် -

ပိပိအနားရို ရံရွှေတော်အား -

ဟေ့ မယ်ခု- အိမ်ဘေး (ခဲပင်
ထဲ ခဏသွားနေစမ်း
ငါဆီဆိုင် မှုဖြန်ဝင်ခဲ့

မှန်ပါ
မယုရား

ရက်တက်အိုးသမ်
လားပါအိုး

လာပါပြီ မယုရား -
ရက်တက်အိုးက
ကောင်းလွန်းလို့

အေးဟေ့ - အူ
ရက်တက်အိုးက
ကောင်းလှသေးဘယ်
လောက်နဲ့ရောင်းမှာ

မယုရား- ခြည့်သာ
ပေးပါလေ...

အေး- အိုးချထားပြီ - အိမ်အေး
ခြင်းထဲက - မယ်ခုအား ဆီခဲပါလို့
မယုရား ချိမ်း ချင်လို့

ထိုဈေးသည်မ သွားခေါ်နေခိုက် အိုးထဲသို့
နိုက်ကြည့်ရာ ရွှေထံကျင်တစ်ခုကိုတွေ့၍ -

ဟောတော် - အုရင်
သုံး - ပတ္တမြားဆံကျင်
ငှက်ထဲထားပါလား။
လက်ရာမပျက် ဖြန်
ထဲထားပြီ - မသိ
ဟန်အောင် ရှိ
ဝယ်လိုက်
မှသဲ...

မယ်ခုကို ခေါ်လာပြီးသောအခါ -

သူ့လား-
မယုရား

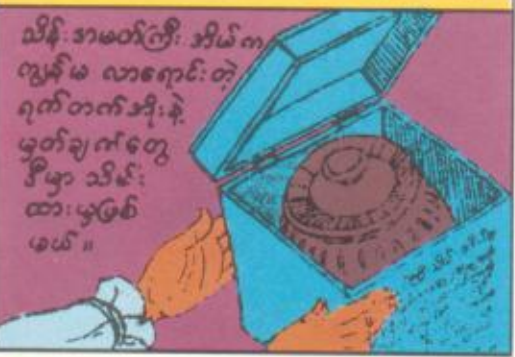
အေး အေး
ညီး ရက်တက်အိုးက
အတော်ကောင်းတကဲ့
ရော့ရော့ - ငွေယူသွား

မယ်ခု -
ဒီရက်တက်အိုးတို
ကောင်းကောင်း
ယူသွားပြီ - အိမ်
ခန်းဝ မှာထားရအံ့

ဒါနဲ့ညှစ်က
ဘယ်အိမ်ကလဲ

သိန်း အမတ်ကြီး အိမ်က
ပါ
ဘယ်သူ သွားလဲ
ဘယ်လို ဇော်ဇော်သလဲ

ဈေးသည်မက ငိုးသားစွာဖြေ၍ ပြန်သွားသောအခါ
အကျိုးအကြောင်းနှင့်တကွ ရက်စွဲပါမှတ်သားပြီး
ရက်တက်အိုးကို လုံခြုံစွာ သိမ်းထားလိုက်သည်။

သိန်း အမတ်ကြီး အိမ်က
လွန်မ လာရောင်းတဲ့
ရက်တက်အိုးနဲ့
မှတ်ချက်တွေ
နဲ့မှာ သိမ်း
ထားမှဖြစ်
မယ်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ဒေဝိနိုးအမတ်ကြီး၏ ခိုင်းစေချက်အရ လာရောင်းသော စပါးစည်းထဲမှ ဘုရင့်မြေနှင်းကို လည်းကောင်း-

တစ်ဖန် ကာမိန်းအမတ်ကြီး၏ စေခိုင်းချက်အရ လာရောင်းသော ဟင်းသီးဟင်းရွက် ခြင်္သေ့မှ ကမ္ဘာလားကိုလည်းကောင်း -

ထို့နောက် ပုဂံတံအမတ်ကြီး၏စေခိုင်းချက်အရ လာရောင်းသော ပန်းတောင်းထဲမှ ရွှေပန်းကို ကိုလည်းကောင်း -

နေ့ရက်စာရင်းနှင့်တကွ မှတ်သား၍ လုံခြုံစွာ သိမ်းထားလိုက်သည်။

မဟောသဒေဝိမ်သို့ ပစ္စည်းစုံရောက်လျှင် အမတ်များက မင်းကြီးအားမေးကြ၏။

အရှင်မင်းကြီး ပတ္တမြား ဆံကျင်ကို အဘယ်ကြောင့် မဆင်ဖြူနု ပါသနည်း ဘုရား

ဆံကျင်တော်နှင့် ဇာတ်သရေရှိလှပါ ဘုရား

ဆံကျင်တော် မတွေ့ရတာ ကြာပါပေါ့ ဘုရား

အိမ်၊ ဟုတ်ပေသားကဘဲ ... ဆံကျင်တော် ဆက်သစေဗျား

မင်းလုလင်သည် မကြာမီပြန်လာပြီး -

ဖွန်လှပါဘုရား . အဆောင်တော်တွင်း၌ ရှာဖွေကြည့်ရာ ပတ္တမြားဆံကျင် စွန့်ပန်းကျုံး ကမ္ဘာလား ရွှေမြေနှင်းယျား မတွေ့တော့ကြောင်း ပါဘုရား ...

သင်

အရှင်မင်းကြီး ဣပစ္စည်း လေးမျိုးလုံးသည် မဟောသဒေဝိမ်၌ရောက်နေကြောင်း သတင်းရရှိပါသည်ဘုရား။

မဟောသဒေဝိမ်၌ ဣပစ္စည်းများကို တော်ဆင်သုံးစွဲနေကြောင်း ပါမင်းကြီး၏ ရန်သူ အဖွဲ့နှင့် မြစ်ကြောင်းပါဘုရား။

ဤသို့ကုန်းချော၍ လျှောက်တင်ထားလျှင် -

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

မဟောသမအား ၎င်း၏အထောက်တော်များက
အိမ်အမတ်များ ကုန်းချောကြောင်းကို သတင်းပေးသဖြင့်
သေချာကြည့်ကာ

အိ... ဒီကိစ္စဟာ... အေး၊
နေလိုက်မဖြစ်ဘူး။
ယခု ချက်ခြင်း
အစားဝင်မှု
ဖြစ်မယ်

သို့သော် နောက်ကျသွားပေပြီ။

မည်သူ့မျှ အစားဝင်ခွင့်မရှိ - ဟု
အမိန့်တော်ချမှတ်
ထားကြောင်း
ပါဘုရား

များမကြာမီ ဖမ်းစေမိန့် ချမှတ်တော့၏။

သူ့အမိန့်
မဟောသမ အား
တွေ့ရာအရပ်၌
ဖမ်းစေ.....

ထိုအမိန့်ချမှတ်ကြောင်းကို အထောက်တော်များက
သတင်းပို့ပြန်ရာ-

ဖမ်းမိန့်
ထုတ်လိုက်ပါပြီ
ကို - အရှင်

ဟေ -
ဟုတ်လား

မဟောသမသည် ရုပ်ဖျက်၍ထွက်ပြေးပြီး ရွာငယ်
တစ်ရွာတွင် အလုပ်သမားအသွင်ဖြင့် မထင်မရှား
နေလိုက်လေသည်။

သိန်းအမတ်ကြီးတို့ကား ထိုအမိန့်ကြောင့်
ဝမ်းသာအားရဖြစ်ကြသည်။ သို့သော်
ထပ်ဆင့်အကြံအစည်လည်း ရှိကြသေး၏။

ဟီး .. အမိန့်တော်ထုတ်လိုက်ပြီဆိုတော့
ငါတို့ အဖွဲ့အားလုံးလေဖို့
ဒါပေမယ့် - ဟို သုံးယောက်ကို
အသိပေးလိုက်မဖြစ်
သေးဘူး -
ကိစ္စတစ်ခုက
ရှိသေး
တာကို

နောက်နေ့တွင်အမရာထံသို့ လက်ဆောင်ပစ္စည်း နှင့်တကွ ဓာတစ်စောင်ရောက်လာ၏။

ဟင်... သိနိုး ဘမထံကြီးထံက - ဆိုပါလား။
 စာတွေကလဲ ကလေးကလား ခွိုင်လိုက်တာ
 နက်ဖြန် ခွာလာ ခဲ့မယ် - တဲ့။
 ဘာ သဘောပါလိမ့်။
 ကြီးကော်ကော် ကြီးမား ခဲ့
 လစ်ပေမာကော့ တိုင်းရှောင်
 နေခဲ့တဲ့ကြားထဲ - တယ်
 စော်ကါး ပါလား။
 ထို့

ထိုအတူ အကြံတူဖြစ်သော ဒေဝိနီ၊ ကာသိနီ၊ ပဂုတ် အမတ်တို့ထံမှလည်း စာများရသဖြင့် အမရာမှာ ဒေါသဖြစ်သော်လည်း -

အေးလေ - ဒီလို ဘာဝမျိုး နောက်မှ တော့
 ဘာထူးတော့မှာလဲ ... သည်လောက်ဆို ဝါးတဲ့
 လူများမှာ အချိုး ဒီ
 တွေ ... တသက်လုံး
 မှတ်လောက် သားလောက်
 အောင် လုပ်လွယ်ရမယ်....
 ဝါရှက်လိုက်တာနော်...

အောင်ထားပြီး အမတ်တစ်ယောက်ကို တစ်ချိန်စီလာရန် စာဖြင့်လိုက်လေသည်။

ထိုတချိန်မှစ၍ အမရာသည် ကျေးကျွန်များကို ကွပ်ကဲ၍ ရေချိုးခန်းတွင် အပေါက်ဖောက်ခြင်း၊ အပုံးတပ်ခြင်း၊ စက်ခလုတ်များဆင်ခြင်း၊ တွင်းတူးခြင်းများလုပ်နေ လေ၏။

ညဦးတွင်သိန်းအမတ်ကြီးရောက်လာပြီး -

ဘမယ်လေးလေလေး - ဘမရာ ဝှို များ
 လှလိုက်တာ နုတ်မိမယ်တဖျာဘဲ .. မိမိ
 မောင်တော်
 သိနိုး ကလေး

ဖြေပါ.ဖြေပါ.
 နောက်မှ စကား
 ဖြောင့်တပေါ့.....
 ပထမ - ရှာ မိုးချိုးသွား
 ပါအုံး ...

ရေချိုးခန်းသို့လမ်းပြပြီး ရေချိုးရန်ပြင်စဉ် -

ဟိဟိဟိ
 ဟိဟိ
 ဟိဟိ
 ဟိဟိ

ဒီလို - လက်ကြီး ကလေး...
 ဟိုဘက် လှည့်ပါ

ဘမရာ - ခရု
 လောင်း ပေး ပါ
 မယ်

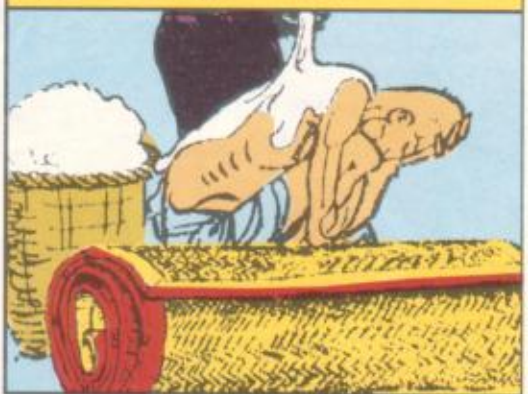
ထိုသို့ဆိုပြီး စက်ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်ရာ အပုံးပြုတ်၍ အမတ်ဆိုကြီးသည် ကျင်းထဲသို့ ကျသွားလေသည်။

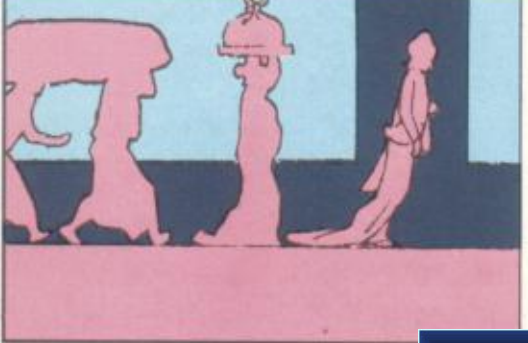
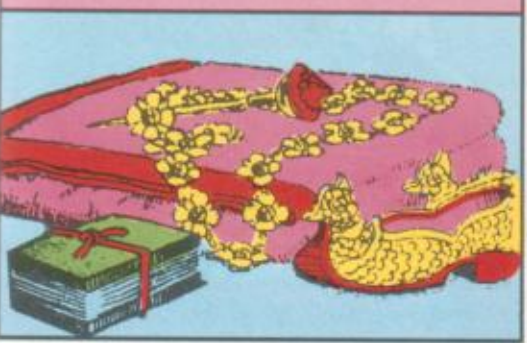
အပေါ်သို့ရောက်လျှင် ကျေးကျွန်များက အမတ်တို့
များကို ကတုံးရိပ်ပေးလျက် -

ကော်ရည်သုတ်၊ လဲမို့များကပ်ပြီး တစ်ယောက်စီကို
ဖျာဖြင့်လိပ်လေသည်။

ထို့နောက် သူတို့ရောင်းခိုင်းထား၍ ဝယ်ယူထားသော
ပတ္တမြားဆံကျင်၊ ရွှေပန်းကုံး၊ ကမ္ဘလား၊ ရွှေခြေနင်းတို့ကို
မှတ်သားထားသော စာနှင့်တကွ -

ဖျာလိပ်များကို တပည့်များအားသယ်ဆောင်
စေလျက်ရွှေနန်းတော်သို့ အမရာကိုယ်တိုင်
သွားလေသည်။

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

ဗုဒ္ဓနှင့်တော်တွင် မဟောသမဇာတ်တော်:သံ
မဟောသမဇာတ်တော် ဤကလေးသမီး
ကလေးသောအခါ
မိခင်တော်
နတ်သမီးက
အိပ်ထင်မြဲဖြိုး...
မင်းကြီးအား
ပြုသောနာလေးချက်
တို့ဖြင့် ဘုံရန်
တောင်း ဦးလေ၏

အရှင်
မင်းကြီး

လက်တို့ဖြင့် ရိုက်နှက် - ခြေတို့ဖြင့် ကန်
ကျောက်၏။ ထိုသို့ ပုတ်ခတ်သည်ကိုပင်
ချစ်နေရသည်။ သူ၏၊ မည်သူနည်း။

နှုတ်ကဆဲရေး၏။ သို့ရာတွင် - သူ့မဟော
မည်ကို ရိုးရိမ်သည်။ သူ့ကိုပင် ချစ်နေရ
သည်။ ကျီသူ၏၊ မည်သူနည်း။

မဟုတ်မဟုတ် စွပ်စွဲ ပြောဆို၏။ မခံ
ချင်အောင် မဟုတ်တန် - လျား၊ ပြော
တတ်၏။ ယင်းသို့ပြောသည်အတွက်
သူ့ကို ချစ်နေရသည်။ ကျီသူ၏၊
မည်သူနည်း။

ထမင်း - အဖျော် ယမကာ အဝတ် ဘေး -
ဤ: ငွေ - အိပ်ရာ နေရာစသည်တို့ကို ယူ
ဆောင် သွားသည်အတွက်ပင် - သူ့ကို ချစ်ရ
သည်။ သူ၏၊ ဘယ်သူနည်း။

ကျီပြုသော နာလေးချက်တို့ကို ဖြေလော့....

ကျီပြုသောနာတို့ကို ကျွန်ုပ် မဖွေနိုင်။
သူခေါ်နံ တို့ကို မဖွေဖြိုး ဖြေကြား
ပါမည်။ ။

ဘုရင်ကြီးက သုခမိန့်အမတ်များကို အခစားဝင်ရန် အမိန့်ချလေသည်။

ရွှေစုန်းရှင် ဘုရင်ကြီးက အခစားဝင်ရန် အမိန့်တော်ချမှတ်ကြောင်းပါ - ဘာဘုရား

ဟာ - ကတုံးကြီးနဲ့ ရှက်လွန်းလို့ - မလော့ပါရစေနဲ့ လျှို့-လျှောက်တင်ထားပါ...

ထိုသတင်းကို ပြန်လည်သံတော်ဦးတင်ရာ -

အိမ် - ဟုတ်ပေ သား ကဘဲ...

ပေါင်းဦးထုပ်များ ဟုတ်လုပ်၍ ပေး အပ်ခါ အခစားဝင်ရန် စီမံကြစေမှာ.....

သုခမိန့်အမတ်လေးပါး အခစားရောက်လျှင် -

သုခမိန့်ကြီးတို့..... ထီးချက်စောင့် ခုတ်သွီးက ကျီမည်သော ပြဿနာ လေချွန်ကို အမေးရှိသည်။ ကျီသည့် တို့ကားအဘယ် ခုည်း။

မှန်လှပါဘုရား ကျွန်တော်မျိုးကြီးများ လုံးဝ မဆိုကြောင်း ဝန်ခံပါသည့်ဘုရား

အိမ် - ကောင်းကပြီ..... သို့ကလိုဆိုလျှင် - အသင်တို့ကိုယ်တိုင်ကွပ်ကဲလျှက် မဟောသခ ကို တွေ့ဘောင်ရှာကြစော့....

..... တွေ့လျှင် အသပြာထောင်ထုပ် အပ်၍ - တွေ့ရာ အရပ်မှ ရွှာခန်းတော်သို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြလော့

မဟောသခကို လူခွဲ၍အမှုတပြင်ပင်ရှာကြရာ တစ်နေ့တွင် အိုးရိတစ်ခု၌ တွေ့သဖြင့် -

မဟောသခ သုခမိန့်ဘုရား - မဟုတ်ပါလော့ - ဘုရင်အမိန့်တော်ပါကြောင်းပါ

အသပြာငွေ ထောင်ထုပ်ကို လက်ခံ၍ ရွှေစုန်းတော်သို့ အခစားဝင်ရန် မှန်ကြောင်းပါဘုရား

ပြန်ခါနီးတွင် မဟောသခက အိုးရိရှင်အား တွေ့ထောင်ထုပ်ဖြင့် ကန်တော့ရာ -

အလိုလေး ကျွန်တော်မျိုးကြီးကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ

မင်းခစား သုခမိန့်ပင် ဖြစ်လင်ကစားအခြေအနေအရ တပည့်ပင်ဖြစ်ပါသည့်အရာသည် ဆရာပင်ဖြစ်၍ - တပည့်က တပည့်အဖြစ်ကျင့်တော် သည်ကို လက်ခံပါ - ဆရာကြီး

ထိုသို့ကန်တော့ပြီး မဟောသသေသည် ရထားပေါ် သို့တက်၍ လိုက်သွား၏။

ရွှေနန်းတော်တွင် သိန်းအမတ်ကြီးက မဟောသကို တွေ့လာပြီဖြစ်ကြောင်း တင်လျှောက်၏။

...မဟောသမ ကို-တပည့်စာဦးက ရွာတရွာတွင် အိုး ဇိုတချို့ တွေ့သောကြောင့် အမိန့်တော် အရ စော်ဆောင်ခဲ့ရာ-အကျိုးပင် နှစ်ပေလျှောက်သည့်အတိုင်း ရထားပေါ်ပါလာကြောင်း ပါဘုရား

အိမ် - မဟောသမသည်ငါ့မိလှိုင်အဖေဟုတ်သဖြင့် အိမ်ဖြင့်-ရေချိုး-ဝက်လဲဖြီးမှတ် အသားတိုက် ခွင့်မြဲသည်...

ရွှေနန်းတော်သို့ရောက်လျှင် မဟောသကို ပလ္လင် ထက်ဝယ်တင်၍ ထီးဖြူရိုးစေလျက် -

အိုး-သုစမိန် မဟောသမ- ကျီမည်သော ပြဿနာများကား အဘယ်နည်း

အရှင်မင်းကြီး - ပထမပြဿနာမှာ နိုက် ပုတ် ကန်လျှောက်လေ - ချစ်ရလေ - ဆိုသူ၏... နို့နို့ရွယ်ကလေးငယ် ဖြစ်သည်

အိမ် - ဟုတ်ပေသား ကား

ဒုတိယ ပြဿနာ၏ - အသက် - ၅ - နှစ် - ၈ - နှစ်ရွယ် ကလေး ကို ဆိုလိုသည်.....

တခုခု ခိုင်းလျှင် - မှဲ့ - ပေးမှ ဟုဆိုတတ်၏ မှဲ့ - ပေး - ခိုင်းလျှင် - တခြား မှာ ကစားဖြီး ဖြန်လာ၏ ထိုကဲ့သို့ ဆင်ခြေကန် ခြင်း များလာလျှင် - မိခင် သည် - တူတံကိုင်း၍ ဆဲရေး ဖြစ်ပေါ် - မောင်းမိသည် - သို့သော်စိတ် ထဲကမပါ - အချိန်ကျ မျှသည့်မပေါ်လာ လျှင် မနေ့တတံအောင် ဖြစ်၏.....

တတိယ ပြဿနာ၏ - ညားခါစ - ဇနီး မောင်နှံဖြစ်သည်မိမိအပေါ်၌ တကယ့်အချစ် စစ် - အချစ်မှန်ရှိမရှိ စမ်းသပ် လိုက် တယောက်ကိုတယောက် စိတ်ကျူးရ ရာ စွပ်စွဲရင်း နှင့်ပင် အလွန်တရာ ချစ်ကြသည် မပုဂ္ဂိုလ်ပါလော

တော့ ဖွဲ့ ပြသောအခါက - အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံသော အလှူပြု ရဟန်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ တို့ကို ဆိုလိုသည်။ အလှူပြုလာလျှင် ဘိနုမြောက်၍ ဝမ်းသာစွာ လျှို့ဝှက်တန်းဖြဲ သနပ် မဟုတ်ပါလော.....

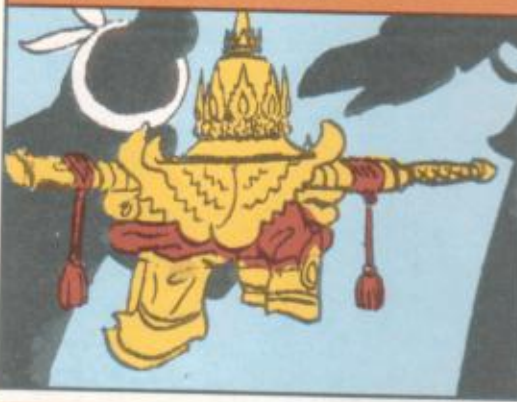

ထိုသို့ပြောဆိုနေစဉ် ထီးချက်စောင့်နတ်သမီးက ကိုယ်ထင်ပြု၍ ချီးကျူး၏။

သူ့စိမ်းနီ
မဟောသစ
တော်ပေဋ္ဌ-
တော်ပေဋ္ဌ-
သာဓု-သာဓု-
သာဓု-
သာဓု-

ဘုရင်ကြီးသည် အားရတော်မူ၍ မဟောသအား စစ်သူကြီးရာထူး ခန့်အပ်တော်မူ၏။

ဤတွင် သုခစိန်တို့မနာလို၍ ဉာဏ်နီ ဉာဏ်နက် ထုတ်ကြပြန်၏။

ဘယ်လို ဖြစ်ကြမလဲ

ခပ်ဖြန်ဖြန်လေး လုပ်မှ-တော်ကကျ မယ်

အကွက် နှာရမှာပေါ့

ဒီကောင်လေး တစ်ယောက် ပြုတ် သွားအောင်-
ကျောက်တွန်းရမယ်ဗျ

တစ်နေ့သ၌ စကားဆွေးနွေးစဉ် မဟောသဝ စကားထဲတွင် -

မိမိ၏လျှို့ဝှက်ချက်ကို ကိစ္စမကြီး မှီဘယ်သူ့ကိုမျှ မပြောအပ်ဘူး

ထိုသည့်

ဒီနေ့-သူ့စကား တခု သတိထား မိကြရဲ့လား

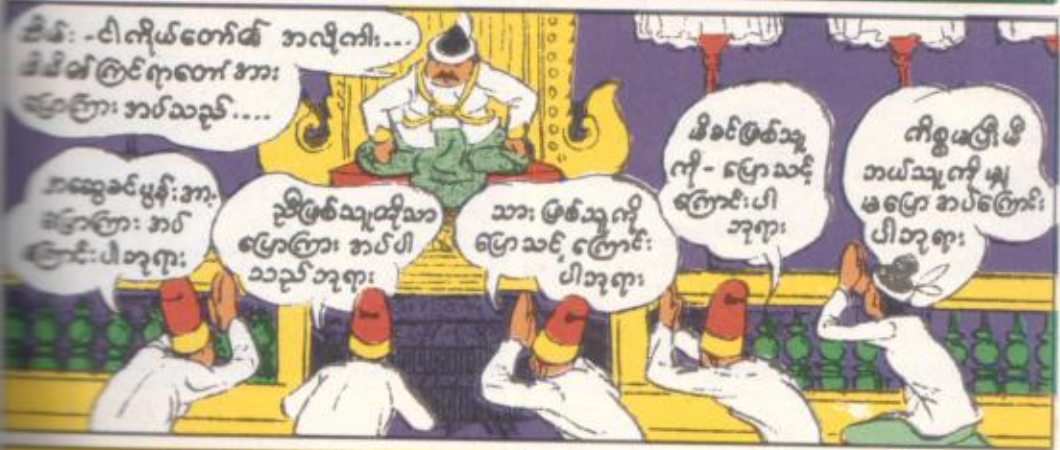
အင်း-ဟုတ်ပ- (မိမိလျှို့ဝှက်ချက်ကို ဘယ်သူ့မျှ မပြောအပ်) ဆိုတကား

ဒီကောင်လေး မကောက်မိက ဘုရင်ကြီးက (လျှို့ဝှက်ချက်ကို-ဘယ်သူ့မျှ မပြောအပ်) လိုဆိုရင် နဲ့နဲ့ မြေကျေအပ်တာ မဟုတ်ဘူး

အေး-ဟုတ်တယ်-အကွက်ထဲတော့ ဝင်နေပြန်ပြီ၊ ဒီကောင်လေး ကလဲ သူ့ပြောမိတဲ့စကားကို ဘယ်တော့မှ မြန်မပြင်တတ် တာနဲ့ အတော်ဘဲ

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

တစ်နေ့တွင် မဟောသမ မရောက်သေးမီ -

မဟောသမ ပြောဆိုလိုက်လျှင်မင်းကြီးနှင့်သိန်း
သမီးတို့သည် အဓိပ္ပာယ်ရှိစွာဖြင့်မျက်စိချင်း
ကြည့်နေသည်ကို -

နန်းအပြင်သို့ရောက်လျှင် မဟောသသေသည်
ငယ်သားများအား တစ်စုံတစ်ခုပြောပြီး -

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အမတ်ကြီးများစု၍စကားပြော
တတ်သော လောင်းအောက်သို့ ဝင်ပုန်း၏။

ကျွန်တော်တို့ သွားတော
မယ် အရှင်

ဘေးငါပြောထားတာ
တွေ့မလေ့နဲ့

မကြာမီ အမတ်ကြီးများရောက်လာကာ လောင်းပေါ်
ထိုင်၍ တိုင်ပင်ကြပြန်သည်။

ဟိ -
ဒီမှာ
တွေ့လါ၊
သံလျက်

ဟာ-တယ်ဟုတ်တာဘဲ-
ဟိဟိ

ဟိ- ဒီတစ်စကားအောင်
ဖြီး-ဟိဟိ

ကံပေကိုယ်တို့ကြံရင်
ဒီနိင်ရိုး လား -
ဟားဟား

ဘုရင်ကြီးက-ယုံသွားပြီ
နက်ဖြန်-နန်းတော်အဝင်မှာ
တံခါးကြားထဲက ထွက်ပြီး ပျံင်းလျက်တို့
ဟဲ-ဟဲ-ဟဲ

နေပါဘူး-နောင်ကြီး သိနိုးရဲ့ အခုပြောနေတဲ့တာ
လက်တွေ့လား-စာတွေ့လား

အမယ်- ကိုယ်တွေ့မှ
ကိုယ်တွေ့ အစစ်ပါပျ-

ဟိုဘာမယ်ကြီး မိနိုးမ
ကြီးကို အခုတွေ့သေး

နဲ့လား။ တယ်တွေ့မလဲ-
ကျွန်က-သွားနဲ့ တိုက်တိုက်

ပေါင်းကြီး-သွားပစ္စည်းတွေ
ပျူထားလျက်တယ်။
နောက်တော့ သတ်ပစ်
လျက်တယ်။ ဒါပေမယ့်

ဟိဟိ

အမှုပေါ်မှာပျံ့ကို
ထုတ်မသွားရဲဘူး
မိတ်ဆွေတယောက်
ကိုဘဲ အသိပေးခဲ့
တယ်။ ကနေ့အထိ
ဘယ်ပေါ်လို့လဲ-
ဟဲ-ဟဲ-ဟဲ

ဒေဝိန်းအပတ်ကလည်း ဤသို့ကြွား၏။

ကျယ်လဲ - ဘုရင်ကြီးရဲ့ နန်းစဉ်ပစ္စည်းတို့
သီးပြီး မိခင်ထံအပ်ထားတယ်။
ဘုရင်ထံ အခစားဝင်မှ-ထုတ်
ပေးတယ်။ ဒီ ပစ္စည်း
တန်ဆိုးကြောင့် ဘုရင်
ထံက - ဆုလုပ် ခဏ
ခဏရနေတာပေါ့။ ကဲ -
ခုထက်ထိ ဘယ်ပေါ်လို့လဲ...
ဟဲဟဲ --- ဟဲဟဲ---

ကာမိန်းအပတ်ကလည်း ဤသို့ပြော၏။

ကျုပ်က တော့ လက္ခဏ်နေ့တိုင်း-ခွေးရွေးလို့
ဘော်နေရတဲ့ ရောဂါဆို ရှိတယ်။ သားတယောက်
ကိုသာ ဖြောင့်ထားတယ်။ ဆီဒီနေ့ကျ လျှင်သားက
ကျုပ်ကို အခန်း လုံဘောင်ပိတ်ထားပြီး - သူ
ရားတွေ-ဘော်သံ မကြားဘောင် - ဆူညံစွာ
ပွဲသဘင်စီရင်
တော့ တာဘဲ။
ခုထက်ထိ
ဘယ်ပေါက်ကြား
လို့လဲ.....
ဟဲဟဲ ဟဲဟဲ

မဟောသဓမ္မာပုဒ်အမတ်ကြီးကလည်း -

ကျွန်ပေါင်မှာ ချွန်ကွက်တွေရှိသမျှ
ကျွန်ညှိတယောက်သာ နေထိုင် ဖန်ရေ
သောက်ပေးရတာ။ ဘုရင်ကြီးက - စိတ်လိုတဲ့
အဆီ ကျွန်ပေါင်ပေါ် ခေါင်း အုံး အိပ်ချင်
အိပ်တာ၊ ချွန်ကွက် ဖုန်း
ဆီရင် သတ်ပစ်တာ
အလှူပေး - ဟိဟိ
အိတ် - ဟိဟိ

သိဖြင့် မဟောသဓမ္မာ သတင်းအကုန်ရလေ၏။

ထိုည၌ ဘုရင်ကြီးသည် စက်တော်မဝေါ်နိုင်ဘဲ
လူးလိပ်၍သာနေသောကြောင့် -

ဘာ အကြောင်း ဖျားကြောင့် ရှေ့စိတ်တော်ထိ
ဒိုက်နေပါသလဲ - ဘုရား

..... သူ့ခေါင်းအမတ်တွေက
သတော်ဦးတော်လျှင် ဝါကျိမ်တော်
ဒေါသစိတ်မထိမ်း နိုင်ဘဲ - မဟောသဓမ္မာ
ကို သတ်ရန် အမိန့် ချမှတ် သလွှာပေး
အပ်လျက်ရှိသလဲ - - လက်ဖျားချော
တော့ မည် ... အယ်လျီကြံ့ပါ

မိခင်များသည် ပရိယာယ်သုံး၍ တင်လျှောက်၏။

မိမိရန်သူဖြစ်နေမှတော့
သတ်ဖို့ရတာ - အသင့်
တော်ဆုံး ပါဘဲ အုရား
ငှက်ကောင် - ခေ
ပေါ်ပါလိမ့် မည်
ရှေ့စိတ်တော် မဟော
ပါနှင့် ဘုရား

မဟော - ပါဘူး ဘုရား
အဖျားဆင်တော်ကြောင့်ပါ

အိမ်၊
သာဓုသာဓု

မင်းကြီးကျေနပ်ပြီး အိပ်ပျော်သွားစဉ် မဟောသဓမ္မာပုဒ်
သတင်းပို့လေ၏။

တကို
ဒီလို
ဖုန်းထုပ်ထဲ
ဝက်ထည့်
ပြီး ပိုရှင်
အဖျားလူတွေ
မသိနိုင်
ပါဘူး

နံနက် မိုးသောက်လျှင်အမတ်လေးယောက်တို့သည်
နန်းတော်တံခါးကြား၌ ချောင်းနေကြ၏။

ပါးဆံပိတ်ပြီး
ဂုဏ်ကိုနှိမ်ရမယ်

တချက်ထဲ
ဖြတ်သွားအောင်
ပိုင်းရမယ်

လက်နှစ်ဘက်နဲ့
ခါးကို အရမ်း
မကပ်ထားရမယ်

ခြေနှစ်ဘက်
ချုပ်ထားရမယ်

အတော်ပင်နေပြင်သော်လည်း မဟောသဓမ္မာ
မပေါ်လာသဖြင့် -

ဟောဟော - မဖြစ်ဖူး - နေပြင်လှပြီး
လူတွေ ခိုပိတ်ကုန် အုံး မယ်

ဒီအချိန်မှ မလာရင်တော့
ဒီနေ့ မလာတော့ ပါဘူး

ကဲ.ကဲ - ထူမြင့်မပျက်
အမှတ်တံခါး - လူ့အာရုံစွမ်း
တယောက် စီး-နွဲ့ထွက်ရ
မယ်နော်

သတိထား ။ ဒီအခါ
မျိုးမှာ - ခလုတ်တို့ကို
တတ်တတ်

သုခမိန်အမတ်လေးပါးသည် ဘုရင်ထံ အခစားဝင်၍ မဟောသခ မရောက်လာသေးကြောင်း သံတော် ဦးတင်နေစဉ် -

....သားတော် မဟောသခ...
 ယခု နေ့ဖြင့်မှ အခစားဝင် သည်။
 မျက်နှာလည်း မဖြူစွမ်းသော...
 မည်သို့သော သတင်းကိုကြား၍
 မည်သို့သော အရာကို မသင်၏
 သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အရှင်မင်းကြီး...
 သားတော်အား ချောင်း သစ်ရေနှင့်
 အမိန့်ပေးထားသည်မဟုတ်ပါလော့။
 ကျွန်ုပ်တို့၏ နှုတ်ချက်ကို မိဖုရားအား အသိပေး
 အချိန်လောက်ကပင် - သိရသောကြောင့်
 နေ့ဖြင့်မှ အခစားဝင် ရကြောင်း ပါ တရား။

သမီး - မျှို ဝှက်ချက်ကို
 သစ္စာပထိန်းသည် ကျွန်ုပ်တို့
 တင်.....

သည် ခံတော်မူပါ တရား။
 အမျက်ထွက်တော်မမူပါနှင့်။
 အကျွန်ုပ်တို့၏... ကိစ္စ
 အလုံးစုံကို
 သိနိုင်စွမ်း
 ရှိပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ မိဖုရားမဟုတ် သည်ပင်ထားပါဦး -
 သုခမိန်ကြီး လေးယောက်၏ မျှို ဝှက်ချက်ကို
 မည်သူ ထံမှ သိနိုင် မည်နည်း။ အရှင်မင်းကြီး
 သိနိုး အမတ်ကြီး သည် - နားမည်ကြီး မိန်းမကို
 ဖွဲ့စည်းယူ - လူသတ် ခဲ့သည် မျှို ဝှက်ချက်ကို
 သူ့မိတ်ဆွေတို့အား သာ
 ကြောခဲ့ပါသည်။ ရန်သူကို
 ဖမ်း လိုလျှင် - သိနိုး
 အမတ်ကြီး အား သာ
 ဖမ်းသင့် ကြောင်း
 ပါ တရား။

ဒေဝိနိုး အမတ်ကြီးသည်လည်း - နန်းစဉ်ပစ္စည်း
 သီးထားပြီး - မျှို ဝှက်ချက်ကို - သူ့မိတ်ဆွေအား
 အသိပေးခဲ့သည်... ကို မိန်းမ အမတ်သည်
 လက္ခဏ်နဲ့တိုင် ခွေးစူး ရောဂါထက် သူ့သား
 ကို သာ အသိပေးခဲ့သည်... ဖုရတ်အမတ်
 သည် ပေါင်တွင် နှုတ်ချက်ရှိပါသည်။ မျှို ဝှက်
 ချက်ကို - သူ့နတ် ကို သာ
 အသိပေး ခဲ့ပါသည်...
 ယုံကြည်တော်မမူလျှင်
 ယခုစေး တော်မူ
 ပါ တရား... "

သုခမိန်လေးဦး
 မဟောသခ စင်္ဂါး ဖုန်သလော

ဟုတ်မှန်ကြောင်း
 ဝန်ခံပါသည်တရား။

ကျွန်ုပ်တို့မှစ၍
 သုခမိန်လေးယောက်အား
 ထောင်သွင်း အကျဉ်း
 ထားစေ.....

မဟောသဓဇာတ်တော်ကြီး

မဟောသကိုသတ်ရန်ကြံစည်ကြသောသုခမိန်
သောယောက်၏ ကလိမ်ညာဏ်ကိုသိရှိရသဖြင့်
အရင်သည် သူတို့အားထောင်သွင်းအကျဉ်းချ
ထား၏။

မဟောသသည် ခြစ်ခံသောပြဿနာကို
မင်းကြီးအား ပြန်လည်ရှင်းပြလေ၏။

xxx အရှင်မင်းကြီး
xxx ကျီဆိုသော အကြောင်း
များကြောင့် - သျှိုဝှက်
အပ်သော ကိစ္စကို - သျှိုဝှက်
ထားခြင်းသာ ကောင်းသည်။
xxx မိမိသျှိုဝှက်ချက်ကို
ကိစ္စမမြီးမီ အယ်သူ
ကိုမျှ မဖြောအပ်xxx ဟု
ထင်ဖြ ရခြင်း ဖြစ်
ကြောင်းပါအုရား xxx

အိမ်း xxx
သာဇု-သာဇု-
သာဇု

မင်းကြီးသည် တွေးရင်းတွေးရင်း
ခေါ်သထွက်ပြီးလျှင်အမိန့်ချမှတ်ပြန်သည်။

တောင်! ဆုခမိန်လုပ်နေတဲ့ ဒီလေးယောက်ဟာ
.... သူတို့ကိုယ်တိုင်က - ငါ့ရန်သူဖြစ်နေပါလျက်
အားတော် မထောသဓကို... ရန်သူ ရယ်လို့
ဇွပ်စွဲလိုက်သေးသည်လျှင်မဟာ
xxx သယ် xxx xxx xxx
ဆုခမိန် လေးယောက်တို့
-- သူသန်ထုတ်မြီး
ထံထွင်လျှိုကာ
ခေါင်းဖြတ်
သတ်စေ
xxxxx

အမိန့်တော်အတိုင်း ပါးကွက်အာတာသာများက
သုခမိန်လေးယောက်ကို ခေါ်ထုတ်လာရာ
မှလမ်းထဲ လမ်းခွရောက်တိုင်း အပြစ်ကြေညာကာ
ကြိမ်ခတ်ခတ်သည်ကို -

ပဟောသခကြားလျှင် ရှေ့တော်သို့ဝင်၍ -

xxxx အရှင်မင်းကြီး...
စာဖန်မှာ ထိုလေးယောက်သည်
တချိန်က သုခမိန်များဖြစ်ပါ၍
သည်းခံတော်ယူသင့်ပါသည်။
အမိန့်တော်မှာ ဖြင်းထန်လျှင်
လှသမင်း - မလွန်ဖီ - ဖြင်
သင့်ကြောင်း ပါဘုရား

သာတော် ပညာရှင် မဟောသခ
တင်ပြချက်ကို စဉ်းစားတော်ယူမည်။ ရာဇ
ဝတ်ကောင်လေးယောက်- ရှေ့တော်သို့ဝင်စေ။

သုခမိန်ဟောင်းများ ရှေ့တော်ရောက်လျှင် -

ကိုင်း - သာတော်မဟော် တင်ပြချက်အရ- အမိန့်
တော်ဖြင့်ဆင် ချမှတ်မည်။ နာခံကြလော့။
ကျွေးလေ။ ဦးအား ယူအချိန်မှ စ၍
မဟောသခ၏ ကျေးဇူးကြောင့်
ပိုင်အဖြစ် သတ်မှတ်သည်။
xx မဟောသခ
စေလိုရာစေလော့။

အမိန့်တော်ဖြင့်
အာရိုင်းပါဘုရား

လှူအချိန်မှစ၍ - အရှင်သခင်နှင့် ကျေးဇူးကြောင့်
ကြာဖို့ xxxxx အသင်တို့ နားထောင်ကြလော့

မှန်လှပါသခင်ကြီးဘုရား

တချိန်က စမည်တော်အား အကြံဉာဏ်များပေး
နိုင်ခဲ့သည်ကို ထောက်ရှု xxxxx နောက်နောင်ကို
ကောင်းစွာနေမည်ဟုကတိပြုလျှင် လွတ်လပ်ခွင့်
ပေးမည်။

ကတိပြုပါသည်
အရှင်သခင်မဟောသခ

အိမ် - သာတော်အလိုကျ - လွတ်လပ်ခွင့်ရကြ
ပြီဖြစ်သော်လည်း xxxxx ငါ၏ရှေ့ပြည်တော်နှင့်
မတန် xxxxx
ပြည်နှင့်ဒဏ်
ခတ်စေ။

xxxx xxxxx

သာတော် အနူးအညွတ် တောင်းပန်ခွင့်ပြု
တော်ယူပါ။ မခမည်တော်ကြီး ဘုရား xxxxx
ကျိမ္မလောကသို့လျှင် နောင်တ ရကြလောက
ပါပြီ။ နောက်ဆုံး သတ်ပေးပြီး - နဂါးရဲရာထူး
များကို ဖြန့်လှည့် အပ်နှံသင့်ကြောင်း xxxxx
လျှောက်တင် ဝံ့ကြောင်း ပါဘုရား xxxxx

သာတော် မဟော် သဘောကျ
ဖြစ်စေ
များ xxxxx
xxxxx

သာတော် မဟော် ဟာ
ငယ်တယ်တယ် xxxxx
တယ် သဘောထားကြီး
ပါလား။ ရန်သူကိုပင်
မေတ္တာစိတ်ထားနိုင်
သော သူသည် xxxxx
ငါလို ကျေးဇူးရှင်အပေါ်
ဆိုလျှင် ဖြောင့်မတ်ရာမရှိ
ပညာရှိဖြစ်ပါပေ
တယ် xxxxx

ထိုသို့လျှောက် လေးစားပြစ်နိုးခြင်းဖြစ်လေ၏။

ထိုအခါ၌ ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးသည် မဟောသဝေ
အား အစအရာရာ အကြံဉာဏ်တောင်း၍
ဆင်ချုပ်လေတော့သည်။

မဟောသဝေသည် ဤသို့စဉ်းစားမိ၏။

သို့ကြောင့် မိတ္ထီလာမြို့တော်ကြီးကို တံတိုင်းကြီးငယ်
နှင့်ဘက္က ပြအိုမှ ပစ္စင်၊ ကျုံး၊ မြောင်းတို့
အဆိုင်အခန့် ပြုပြင်စေလေသည်။

မြို့တွင်း၌ အိမ်ဟောင်းများ၊ လမ်းများ၊
တံတားများကို ပြုပြင်ခြင်း -

ရေတွင်း၊ ရေကန်များတူးဖော်သန့်ရှင်းခြင်း -

ရိက္ခာများ ပြည့်စုံအောင် အားဖြည့်ခြင်း -

အချို့သော အမှတ်များကိုတိုင်ပြည်အသီးသီးသို့ လက်ဆောင်ပုဏ္ဏားများဆက်သ၍ သွားရောက်အမှု ထမ်းရန် သူလျှို့ အဖြစ်စေလွှတ်ခြင်း -

စသည်တို့ကိုစိမ့်ပြီးသောအခါ ထိုသူတို့ထံမှ တိုင်း တစ်ပါး၏ လျှို့ဝှက်သတင်းများကို မကြာခဏ သိရလေတော့သည် -

ထိုမျှမကသေး ကိုယ်တိုင်မွေးမြူထားသော ကျေးလိမ္မားကိုလည်း စုံစမ်းရန်စေလိုက်လေ၏။

ထိုခေတ်အခါ၌ကပီလတိုင်း စုလနီပြုပွဲအတိမ်အသိမ်းတွင် ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားကြီးတစ်ဦးရှိသည်။

တစ်နေ့တွင် ထိုကေးဝဋ် ပုဏ္ဏားက အကြံရပြီး

မင်းကြီးထံဝင်၍လျှို့ဝှက်ချက်ကိုစွဲကိုလျှောက်တင်လို သဖြင့် ဥယျာဉ်တော်သို့ ခေါ်သွားသည်။

မဟောသဓဇတ်တော်ကြီး

မဟောသဓဇတ်ကျော်လီမှာသည် ကောဝိညာဏ်နှင့် နှစ်သက်ကြွေးဝမ်းတို့ကိုတွေ့ရာ -

ကျွန်ုပ်တို့ လက်ကောက်ကျွန်းတကျွန်းလုံးမှာ
အရှင်မင်းတပါး
တည်းသာရှိ၍
ဒေကရာဇ်ဘုရင်ဦး
ဖွဲ့တော်မူပါ
မည်မဟုတ်
ပါလော့။

အိမ်း...
ကောင်းစပသား
ကဘဲ...

တိုင်ပင်ပြီး၍ ထလိုက်ချိန်တွင် ကျေးလိမ္မာက
မစင်စွန့်ချပြီး ပျံ့ပြေးလေသည်။

ကျေးလိမ္မာသည်အိမ်ပြန်ရောက်လျှင်
လူအများသိစေလိုလျှင် -

မြေကြီးပေါ်၌ နားလေ့ရှိ၏။

ရင်ခွင်၌ နားလိုက်လျှင်

မဟောသခေနှင့်အမရာနှစ်
ယောက်ကိုသာပြောပြလို
သည်ဟု သိရ၏။

ပခုံးထက်၌ နားလျှင် ကား

မဟောသတော်စယောက်တည်း
ကိုသာ ပြောပြလိုသည်ဟု
အချက်ပြလေ့ရှိ၏။

ယခုလည်း ပခုံးထက်တွင်နားသဖြင့် ပြသဘိ
ထက်သို့ အမှတ်တမဲ့ ခေါ်သွား၍ မေး၏။

ချစ်သား...
အဘယ်အရာများကို
ဖွဲ့ခဲ့ကြာမဲ့
သနည်း

ကျွန်ုပ်တို့
တိုင်ပင်နေ
ပါသဖြင့်...အရှင်

မဟောသသည် စုလနီဖြူဖွားဒတ်မင်းနှင့်
ကေးစင်ပုဏ္ဏားတို့၏ အကြံကိုသိလျှင် -

ကျွန်ုပ်တို့တွင်းရှိ ဆင်းရဲသားများ
ဖျံ့ဖြင့်သို့ ဖောင်းရွာစေရန်နှင့်
ကျေးဇူးမှ ပစ္စည်းအွယ်ဝသောတို့
ဖျံ့ဖြင့်တွင်းသို့ ဖောင်းရွာ
စေရန် စည်လည်စေရန်အတွက်

သားကို ခုနစ်နစ်၊ ခုနစ်လ၊ ခုနစ်ရက်ကြာသော်
အိမ်ထဲသို့ပြန်လာပြီး ဝမ်းဗျားကို စုလနီပြုစုတ်မင်းသည်
အိမ်ထဲသို့ပြန်လာကြောင်း -

သားအဖုအဖုအဖု ပိဒေဟရာ၏ မြေခွဲတခု တခုပါ သာ
အိမ်ထဲသို့ပြန်လာပြီး မိတ္ထီလာသို့
အိမ်ထဲ ခြေပါ ခြေလား
အိမ်ထဲ ပါဝင် ဝင်ပါ။

လျှောက်ကန် သင့်မြတ်
ကြောင်း ပါ ဘုရား

ကိုးသယံကိုးပါးသော သစ္စာတော်ခံ မင်းငယ်များက
ထောက်ခံကြသော်လည်း ကေးဝင်ပုဏ္ဏားကမူ
သဘောမတူချေ။

မိတ္ထီလာသို့
မဟောသစ ဆိုသော
ပညာရှိတယောက်
ရှိ ကြောင်းပါး
လိမ္မာ ပါး ခုပုံ
ပရိယာယ်ကြွယ်ဝ
သောသူ ဖြစ်ကြောင်း
ပါ ဘုရား xxx
xxx xxx
သန့်သန့်ပါး

သို့သော်
... တရားကျရာ
မိတ္ထီလာ သို့
အရှင်ဘုရား၏
သစ္စာတော်ခံ
ဖြစ်ရန်
ကြံဖန်ပေး
ပါမည်
ဘုရား

များကြာမီ မဟောသထေသို့ သတင်းတစ်ခု
ရောက်လာ၏။

အလို... သေသောကံပွဲကြီး
ကျင်းပ ရန်ဖြစ်ဆင်နေပြီ
ဆိုပါလား xxx ဘုရင်
ငယ်များ အဆိပ်သင့်
ကြပေတော့မည် xxx
ငါကယ်ယူ လွတ်ကြ
တော့မည် xxx

၏ - ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့တဖွဲ့
အဖြစ်လာ၍ အဖိန်နာခံကြ

နောက်တစ်နေ့တွင်သေသောကံပွဲကျင်းပသည့်
နေရာသို့မဟောသစေလွှတ်သောတပ်ဖွဲ့ရောက်
လာပြီး အရေးဆိုတော့၏။

ကျုပ်တို့ ပိဒေဟရာ၏ မင်းကြီးကို
သင်တို့ ချလနီ မင်းနှင့် အကျ
ယှဉ်၍ ထိုင်ရန် ခေရာလျှပ်ပေးပါ။

ဟာ... မဟုတ်တာ...
ကျုပ်တို့ဘုရင်နှင့်
အယ်မင်း မှာယှဉ်ရန်
မထိုင်စေနိုင်ဘူး

ထိုအခိုက်မှာပင် အဖွဲ့ဝင်များက သေဒုဂိုးများကို
ခိုက်ခွဲပြီး ထွက်ပြေးသွားကြလေသည်။

ထိုသတင်းကို စုလနီပြုစုတ်မင်းကြီးကြားလျှင်
ဒေါသထွက်ပြီး အမိန့်ချမှတ်၏။

ငါ့ကိုယ်တော်၏အောင်ပွဲကို
လာဖျက်တဲ့ မိတ္ထီလာသို့
ယခု ချက်ချင်းပင်
စစ်ချီစဉ် xxx

အောင်ပွဲ
တော်၏ ခို
ဘုရား xxx

ဟယ်
ကေးဝင်
ပုဏ္ဏားဟိတ်...
တော်တော် နိတ်
ဒါလောက် ခိုကံရိုင်းတဲ့ သူတွေ
အကုန်သတ်ပစ်မယ် xxx

အောင်ပွဲ
စစ်မြင်
ကြစေ xxx
တချက်တချက်
အမိန့်တော် xxx

တပ်မတော်သားများ အရံသင့်ဖြစ်လျှင်ဖြစ်ချင်း မိတ္ထီလာပြည်သို့ချီတက်၍ ညဦးယံအချိန်တွင် ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်၊ ရထားတပ်တို့ဖြင့် အထပ်ထပ် ဝိုင်းထားလိုက်လေသည်။

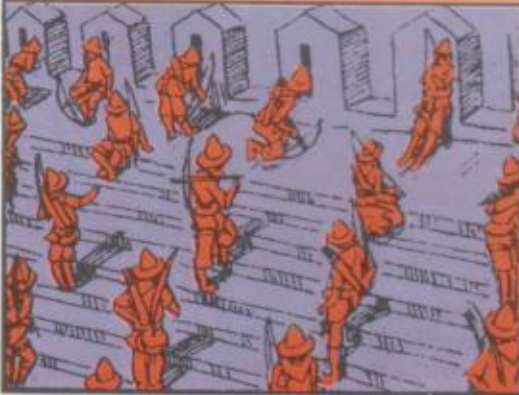
သုခမိန်လေးယောက်သည်ဆင်သံ၊ မြင်းသံ၊ ရထားသံ များစွာသံနေ၍ ကြောက်အားမရှိပြီး ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီး ထံ အလျင်အမြန်သွား၍လျှောက်ရာ -

မင်းကြီးသည် လေသာနန်းတံခါးကို ဖွင့်ကြည့်ပြီး များစွာတုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားလေ၏။

မဟောသကေား မိမိ၏သူလျှို့များထံမှသတင်း ရထား၍ မြို့ကိုကာကွယ်ရန် စီမံထားပြီးမှ -

မင်းကြီးထံဝင်လေရာ -

xxx ချစ်သား မဟော် xxx
xx ကွဲရိုင်းထားသော ဘေးရန်မှ
ဘယ်သူ့ ဂွတ်ဖြောက်နိုင်
မလှိုင်နည်း xxx

မိုးရိမ်တော် မူပါနှင့်ခရမ်း၏
အေးအေးသာ စိတ်ချချိတ်နေ
တော်မူပါ။ ကျီးကို ခဲ ခွင့်
ချောက်သတို့ သို့ - ရန်သူ
များ ကို ရှိစေအံ့ xxx

ဒီမိ - သာသ - သာသ

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

ထိုနောက် မဟောသကော စည်လည်စေ၏။

ထိုကြောင့် မြို့တွင်း၌ ပွဲတစ်ခုပွဲတစ်ခုကျင်းပနေ၏။

ရန်သူတပ်သားအချို့ မလွယ်ပေါက်မှ ခိုးဝင်လာသည်ကိုလည်း သိလျက်နှင့်ပင် မတားမဆီးဘဲ ခွင့်ပေးထားလေသည်။

စုလနီဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးက မေးတော်မူ၏။

မဟောသ၏ သူလျှို့များကလျှောက်တင်သည်မှာ

ထိုစကားကို ကြားလိုက်လျှင် မင်းကြီးသည် ဒေါသမှန်တိုင်းထသွားကာ -

သို့သော် မြို့ရိုးပေါ်မှပြင်းထန်စွာခုခံ၍အနားမကပ်
နိုင်သော အဆုံး၌ -

ကော့ဝဋ်ပုဏ္ဏားက မြို့တွင်းသို့ ရေပလာနိုင်အောင်
ပိတ်ထားစေ၏။

မဟောသသေ၏ သူလျှို့များကမြားတွင်စာပတ်၍
သတင်းပို့ကြသဖြင့် သိနှင့်နေကာ -

ညဘက်တွင် ကြာရိုးကြာစွယ်များကို
ရန်သူတပ်တွင်းသို့ မကြာခဏပစ်ချကြ၏။

စုလနီမြဟွဒတ်မင်း ထံသွားပြကြရာ -

မဟောသသေသည် သတင်းရပြန်၍ သီးနေသော
စပါးပင်များကို မြို့ရိုးပေါ်တွင် ညတွင်းချင်း
စိုက်ထားစေ၏။

ရန်သူများကမြင်လျှင် ရိက္ခာမပိတ်တော့။

ထမ်းနဲ့ ထင်းများပိတ်ပြန်သည်ကို မြို့ရိုးပေါ်မှ
ထင်ထင်ကြီးများ မကြာခဏ တွန်းချပေး၏။

နောက်ဆုံး -

လက်ခွက် စစ်သည် ဘင်
အားနဲ့ တိုက်လဲ ၁၈၇၇
ရှိ ကိုဇွတ်လဲ ၁၈၇၈
ကျတို ပညာရှိ
မဟောသခဏ - တယ်
တော်တာဘဲ ၈၈၇
ရှက်ဖို့ တောင်ကောင်းတယ်
တပ်ခေါက်ဖို့ ဖြစ်မှ
တော်ချေမည် ၈၈၇
x x x x

၈၈၇ မဟောသခဏ မှာသာ ပညာရှိ မဟုတ်
အရှင် ပုဏ္ဏားဟိတ် ကျွန်ုပ်တို့က ဝင့် လည်း
ပညာရှိ မဟုတ်တုံလော။ ထိုပါစွဲ ပညာ
ရှိပင်။ စကားစစ်ထိုးပွဲ ကျင်းပမည်ဟု သာ
ကရှင်မင်း အနေနှင့်
ခိန်ခေါ်တော်မူ
လိုက်ပါ။ x x x x
အနိုင်ရမည်
မူချပါဘုရား

၈၈၇ မဟောသခဏသည် အထက်ပယ်သေး၍
အကျွန်ုပ်တို့သို့သော သက်ကြီး ပညာရှင်
ကိုတွေ့လျှင် သူက ပထမ ခြံနိုးမည်မူချဘဲ
x x x x x ထိုသို့ ခြံနိုးလျှင် စကားစစ်ထိုး
ပွဲ စဉ်ကားအရ - ခြံနိုးသူက ရှုံးသူဖြစ်သည်။
သူ့ခြံနိုးလျှင် ခြံနိုးခြင်း အရှင်မင်းကြီးက
စကားစစ်ထိုးပွဲ ခိုင်ဖြိုးဟု ခြေသာရန်
ဖြစ်ကြောင်း ပါဘုရား၊ ဟားဟားဟားဟား
ဖြဲမစမို့ ခိုင်မှာပါဘုရား။ ခိုင်လျှင်
တိုင်းဖြစ်စာပုံရမည် x x x ရှုံးလျှင် - ငါတို့
တပ်ခေါက်ဖြန်မည်ဟု ပထမ ရာဇသံ
ပေးထား ရန်လိုကြောင်း ပါဘုရား။ x x x

ဟေ... ဟုတ်ကလား... တယ် ခိုင်တာဘဲ... ဟဲ...
x x x နှိပ်; x x x ကောင်းကမ္ဘာ နှက်ဖြန် ပင်။
(စကားစစ်ထိုးပွဲ) ကျင်းပမည်ဟု
ရာဇသံ ဖြစ်စေ x x x x
လိုအပ်သော အစီအစဉ်များ
ပုဏ္ဏားဟိတ် ဆရာကြီး
အလိုကျအတိုင်း
စီစဉ်စေများ။ x x x x

နောက်တစ်နေ့ နံနက်ခင်းတွင် မြို့တံခါးကြီး
ပွင့်လာပြီး မဟောသခဏနှင့် အဖွဲ့သားများ
စကားစစ်ထိုးရန် ထွက်လာလေသည်။

အင်း... ကောဝင့် ပုဏ္ဏား ဟာ - တယ်မိုက်မိ
တဲ့ - အကြံပြုတာဘဲ။ တပည့်များထံမှ
ဗြိုတင် သတင်းရထား ပေလို့
တော်ပါသေးရှိ။ x x x

စကားစစ်ထိုးရာဒေသသို့ တစ်ရာတစ်ပါးသော မင်းတို့ရောက်နှင့်နေ၏။ အရေးပေါ်ပါက ကယ်ဆယ်ရန်လွှတ်ထားသော မဟောသဇော်သူလျှို့များလည်းရှိနေ၏။

မဟောသဇော် အရှိုန်အဝါကို မခံနိုင်ဘဲ ကေးဝဋ်ပုဏ္ဏား ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်၏။

ဘုရင့်ထံမှငှားခဲ့သောဝင်းဝင်းတောက်ပတ္တမြားကို ဖြစ် ပုဏ္ဏားလက်ဝယ်သို့ ဖမ်းမမိနိုင်အောင် ပစ်ပေးလိုက်သဖြင့် အောက်ကျသွားကာ -

ပစ္စည်းမက်သော ကေးဝဋ်ပုဏ္ဏားက ကောက်ယူရန် ကုန်းလိုက်စဉ် ခေါင်းကိုမိထားပြီး -

ထိုအခါ မဟောသဇော် သူလျှို့အပူထမ်းများကလည်း ညာသံပေး၍ ဝိုင်းအော်သဖြင့် ကျန်လူထုကပါ ဝိုင်းအော်ကြသောကြောင့် -

စုလနီပြဟွဒတ်မင်းနှင့် တစ်ရာတစ်ပါးသော မင်းတို့လည်းမြင်းကိုယ်စီဖြင့် ထွက်ပြေးကြကုန်တော့သည်။

မဟောသဇဇတ်တော်ကြီး

ထိုနောက် တစ်သားများပါပြေးကုန်သဖြင့် -

ကေးဝဋ်ပုဏ္ဏားလည်း မနေသာတော့ဘဲ နောက်မှ လိုက်သွားရလေသတည်း။

အားလုံးပြေးကြသဖြင့် ရိက္ခာနှင့် လက်နက်ပစ္စည်း များစွာ ရလိုက်သော ဟူ၏။

ကေးဝဋ်ပုဏ္ဏားသည် နံနက်အိပ်ရာမှထပြီး မှန်ကြည့်တိုင်း ဒေါသထွက်နေတော့၏။

ထို့ကြောင့် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လက်စားချေရန် ဉာဏ်နိဉာဏ်နက်များထုတ်၍ နေလေသည်။

တစ်နေ့တွင် စုလနီမင်းကြီးအား အကြံပေးပြန်၏။

ဘုရင့်သဘောတူချက်ရလျှင် ကေးစင်ပုဏ္ဏားသည် တေးဂီတပညာရှင်များကိုခေါ်၍ -

*** ဘုရင့် သို့တော် ပဉ္စလစန္ဒီ၏ ရုပ်ဆင်း အင်္ဂါ အယ်လောဏ် ချောကြောင်း - လှကြောင်း - တေး စာဖွဲ့ နှစ် တင်မြေရမည်။ ဆုတော်ငွေ သနားတော် မူမည် ***

ထိုနောက် သဘင်သည်များကို ဆင့်ခေါ်ပြီး -

*** အဆိုကျော် များ ပါခေါ်၍ မိတ္ထီလာပြည် သို့ သွားက ဖြေရမည်။ ကျ ပဉ္စလစန္ဒီ တေး သီချင်း များ ကျ စေတစား တောင် ဖန်တီး ရမည် - ကုန်ကျ စရိတ် မင်း တက္ကသိုလ် ထုတ်ပေး မည်။

မိတ္ထီလာပြည်ရောက်ကြလျှင် နေ့ညပပြတ်သီဆို ကပြကြ၍ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်အားလပ်ချိန် ရတိုင်ပညာလစနီသီချင်းကိုသီဆိုကြကုန်၏။

နန်းတော်တွင်း၌သာမက ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးပင် စနီသီချင်းကို စွဲလန်းသဘောကျလေသည်။

အယဉ်အလှ - ယဉ်မြူရတီ၊ နှစ် ပဉ္စလစန္ဒီလိမ္မာ ဖိုဖို၊ ဖိုဖို ဖိုဖို
ဟဲ့ - ဝါတ်ကြစမ်း - ပဉ္စလစန္ဒီ သီချင်း သံကြားတယ်။
ဘေးတ - နားထောင်ကြ နားထောင်ကြ

*** သဘင်သည်များ တင် ဆက်တဲ့ တေး သွား က တော့ ညက်ပါပေ၊ စာသား က လဲ နက်ခဲ့ပါပေ။ ဆုတော်ငွေ ချီးမြှင့် ထိုက်ပါပေ၊ ပဉ္စလစန္ဒီ မင်း သို့ ဟာ ဝီလောဏ် သံ တကယ် လှပို လား ဟဲ့
မှန်လှပါ။ ဘေး စပ်ရာတွင် စာမေဇို လောဏ် တောင် ပင် ချော - ယဉ်လှ နှစ် ရွှေဘောတော် ကျ လောဏ်ပါ ဘုရား

တေးသီချင်းကြောင့် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးပင် စိတ်ညွတ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်းရလျှင် -

အိမ်း - ကောင်းပြီ *** ပုဏ္ဏားဟိတ်ကြီး ဆဲ သင့်တော်သော လက်ဆောင် များ ပီစိုန် - ကိုယ်တိုင် သွားလော ***
အကြံသာ ပီရီပါစေ
ရွှေစိတ်တော် ချတော်မူပါ ဘုရား

အရှင်မင်းကြီး - ပထမအကြံအစည်တော့ အောင်မြင် ပါပြီ။ ဒုတိယ အကြံအစည်ဖြစ်တဲ့ *** နှစ်မြည် တပြည် ရွှေလမ်း ငွေလမ်း မောက်လှို ရှိ သမီးတော် ဆက်သလိုကြောင်း ပညာပြောပြီး မိတ္ထီလာ ဘုရင့်ကို လက်ခံ ရန် ကြွလာ နိုင်မည် ရက်ချိန်း တောင်း ဘိုဘဲ ကျန် ပါတော့ တယ် ဘုရား ***

ကောဝဠ်ပုဏ္ဏားသည် ခရီးထွက်ခါနီးတွင် ဆရာ့နိက္ခမာန်ပျော်ရွှင်နေလေသည်။

အိမ်ဟာရှာရင်... ခန္တီမင်း... ညိုညိုတယ်... မင်္ဂလာတော်ဘောင်... ဆီမီးလို့ကံမယ်...
 တုရင်ကြွလာရုံ... မဟောသမလဲ... ပါလာမှာဘဲ... ခန္တီကိုဖြုတ်... မှတပါပဲ... သတ်ပစ်မယ်...
 ခန္တီ... မဟာပညာကျော်ဖြစ်... ရှေး-(ခပ်-ခပ်-ခပ်)

မိတ္တိလာပြည်သို့ ပထမရွေ့တော်ပြေး လွှတ်လိုက်၏။

ဘုန်း-တန်ခိုး-တေဇာတော်ကြီးမြင်လှသော-ပိခေဟာရာရင်... မင်း-ဗြိုး-ဘုရား... ခုယုန်မြဟူဒတ်မင်း-ဗြိုး-က... နှစ်ဖြည့်တဖြည့် ရှေ့လမ်း-ဧည့်လမ်း- မေဇာကလျီပါ... သို့-တော်-ခန္တီကို-သက်သ-လိုသော-ဆန္ဒတော်ရှိသည်... နှင့်အညီ- အစီအစဉ်ဖြင့်... လျော်ရန်- ပုဏ္ဏားဟိတ်ဗြိုး... ကေး-ဝဋ်-ပုဏ္ဏား-သည်... နောင်-သုံး-ရက်ကြာလျှင်... အစား-ရှင်လျှင်-ကြောင့်... သံတော်-ဦး-ထင်ပါသည့်... ဘုရား...
 အိမ်- ကောင်း-ဗြိုး

ခရီးမင်းသမီးကို တကယ်ရတော့မည်ဆို၍ ပိခေဟာရာရင်မင်းကြီး ဝမ်းသာနေသလောက် မဟောသမ ကမူ ရင်လေးနေ၏။

သန်တော... ဒီကိစ္စဟာ... ဝဋ်-ပုဏ္ဏား-လှည့်ကွက်ဘ... မှန်ရမယ်... ဝါတ်သဘင်... သည်တွေ-ဆိုသော-တေး-သီချင်း... ကျွေးကြောင့်- ငါ့လိုဘုရင်ဗြိုး-က... ကျွေးမြင်လျှင်- မိတ်စောနေတုန်း... ဒီမင်း-သို့- ဆက်သမယ်-ဆိုတော့... ရိုး-ရိုး-သားသား-ကိစ္စမဟုတ်... တန်ရာဘူး...
 ကေး-ဝဋ်-ပုဏ္ဏား-ဟာ-လည်တယ်-ရှုပ်တယ်-ယုတ်ဖာတယ်-စကား-စစ်ထိုး-ပွဲတုန်းကလဲ- အသင့်ခံ-သွား-ရတယ်-ဒီတော့- လက်စား-ဆွေ-မှာ-သေချာ-တယ်-ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ်- သူ့လာရင်... စစ်ရေး- စစ်ရာဘာရ- မှီ-အနေ- အထားကို- အသိပေး-လို့- မဖြစ်ဘူး... မုံး-ကွယ်-ထား-ရမယ်...
 ဘုရင်ဗြိုး-က-တော့- ငါ-မျှားချိပ်ကို-မ-မေ့မိ-ဘဲ- အစာသာ-မဲ-နေတဲ့-ငါ- လို-ဖြစ်နေဖို့...

ကေးဝဋ် ပုဏ္ဏားဟာ လည်တယ်-ရှုပ်တယ်-ယုတ်ဖာတယ်-စကား စစ်ထိုး ပွဲတုန်းကလဲ အသင့်ခံ သွား ရတယ် ဒီတော့ လက်စား ဆွေ မှာ သေချာ တယ် ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် သူ့လာရင်... စစ်ရေး စစ်ရာဘာရ မှီ အနေ အထားကို အသိပေး လို့ မဖြစ်ဘူး မုံး ကွယ် ထား ရမယ်

ဘုရင်ဗြိုး-က-တော့- ငါ-မျှားချိပ်ကို-မ-မေ့မိ-ဘဲ- အစာသာ-မဲ-နေတဲ့-ငါ- လို-ဖြစ်နေဖို့...

ဆိုနောက် ကေးဝဋ်ပုဏ္ဏားအား ကြိုခေါ်လာမည့် လမ်းပျားကို အမိုးအကာတပ်စေပြီး -

အတွင်းဘက်၌ အလှအပများဖြင့် တန်ဆာဆင်၍ ဆေးခြယ်ထားစေလေသည်။

ရက်စွေ၍ တမန်တော် ကေးဝင်္ဂပုရောဟိတ်
ရောက်လာသဖြင့် နန်းတော်သို့ခေါ်လာသော်

မင်္ဂလာယူပြီး လမ်းကြား
ပြင်ဆင်ထားလျက်ကား
တယ်ကျွန်သရေရှိ
ပါလား။
ဟဲ-ဟဲ-ဟဲ
ဟုတ်ပါ
ဟုတ်ပါ

မိတ္တိလာရွှေနန်းတော်သို့ရောက်လျှင် -

*** မှန်ကပ်ပါ တရား - နှစ်မြင့်တံမြင့် ရွှေလမ်း၊
ရွှေလမ်းပေါက်လျှင်ဖြင့် - ရုလ နိမ္မိတုဒေဝ်မင်၊
ကြိုက - သူ၏ သမီးတော် အရောအာသု ပဏ္ဍလစို
ကိုဆက်သလိပါသောကြောင့် - လက်ခံတော်မူပါ
ရန် ကြွလာလျှင်တော်မူသော - မင်္ဂလာ အခါတော်
တောင်းဆိုရန် - စေတနာရှိလျက်ဖြင့် ဖြစ်ကြောင်း
ပါဘုရား: ***

*** ရုလနီ မင်းကြီး၏ လက်ထောက်တော် များ
သာမက - သမီးတော် အိမ်ထောင် စစ်ဖြင့် ရှေး
ရွယ်၍ ဆက်သလိပါသော အထူး
ရွှေဖူးစာ လက်ဆောင်များ ကို
ဆက်သခွင့် ပြုတော်မူပါ
ဘုရား: ***

အဖွင့်ဆက်လော့ - ဟီဟီ - ဟီ -
ငါ့ကိုယ်တော်တိုင် ကြွလာ
လက်ခံတော်မူမည်
မင်္ဂလာ အခါတော် ရှေးရန်
ပုရောဟိတ် ဆရာကြီး နှင့်
မဟော သမတို့ တိုင်
ပင် ရှေး ရွယ်ကြွစေ
ဗျား: ***

ဟီ - ဟီ - - ဆရာ ပုရောဟိတ်ကြီး ဗျား
ဧည့်ဝတ် ဓကျေဗျေ မွန် မွန် ရှိကြစေဗျား...

မင်္ဂလာအခါတော်ရက်ချိန်းရ၍ ကေးဝင်္ဂပုရားပြန်
သွားသောအခါ

*** စမည်းတော်၏ ခုဏ္ဍဗျေ
အဖွဲ့အဖွဲ့နှင့် - သားတော်
ပထမ သွား၍ စိစဉ်မှု
များဖြင့်လျှင်ဖြင့် မူ
ပါဘုရား
စိမ်း - ကောင်းပေစွ
ကောင်းပေစွ...
-- သားတော်က
ခမည်းတော် အလိုက်
တယ်သိပေ...

မဟောသမဇာတ်တော်ကြီး

ဘုရင်ကြီးက မင်္ဂလာရေ့ပြေးအဖွဲ့အတွက် မဟောသမ သဘောရှိလုပ်ပါဟု ခွင့်ပြုသဖြင့် နိလ်ပါဆင်မြင်းနှင့်တကွ -

ထောင်ကြီးလေးခုကိုဖွင့်ပြီးထောင်သားများကို ထုတ်၍အလုပ်သမားတပ်ဖွဲ့ကာ -

လက်သမား၊ ပန်းရံသမား၊ ပန်းဘဲသမား၊ ပန်းချီသမား၊ ပန်းပုသမား၊ စသော အတတ်ပညာရှင်များနှင့်တကွ -

ပေါက်တူး၊ ပေါက်ဆိန်၊ ပဲကွပ်၊ တူးရွှင်း၊ လွှ စသော ပစ္စည်းကိရိယာအစုံယူစေလျက် -

တပ်ကြီးတစ်သယံ့ရှစ်တပ်နှင့် ချီတက်သွား၏။

တစ်ယူနာလျှင် တစ်ရွာကျ စီစဉ်၍ အမတ် တစ်ယောက်စီ တာဝန်ယူရန် ချထားခဲ့၏။

မဟောသခေသည် ခရီးဆက်လက်ထွက်ခွာရာ ဂင်္ဂါမြစ်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ရောက်လျှင် -

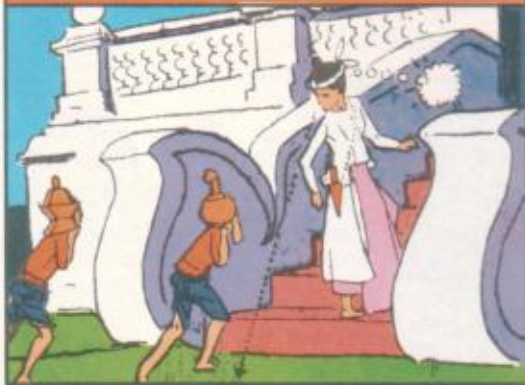
အင်း - ဒီနေရာက ရမ္မာ၊ သတိနှင့် ငြော့မင်းရဲတွက် သွား ရမည်

ကမ်းပါးမှ နှစ်ဂါဝတ်သောနေရာသို့ရောက်လျှင် ပန္နက်အမှတ်အသားတစ်ခုရှိက်စေ၏။

ဒီနေရာအထိ လျှင် ခေါင်းဖောက် ရမည်... ဒီနေရာမှာ မြို့သစ်လေး တည်ရမည်

တစ်ဖန် ထိုအရပ်မှ စုဉ်းပြုဟုအိတ်ပန်းတော်အထိ တစ်ဂါဝတ်ခန့် ဥပင်လမ်းဖောက်ရန် တွက်ဆ၏။

မြို့ထဲဝင်စဉ်ကလည်း မြို့သူမြို့သားတို့သည် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ထွက်ကြည့်ကြ၏။

မြို့သူမြို့သားတို့ မဟောသခေတို့ မဟောသခေ ကာလေး မဟောသခေ လာသတို့ မဟောသခေ ဘမတ်ကြီး ငြွလာသတို့

မဟောသခေသည် ရွှေနန်းတော်သို့ရောက်လျှင်

အိ - အိမ်း - ငါတို့ အကြံ အောင်တော့ မှာပါလား... အိ
မင်းကြီး များ... မဟောသခေနှင့် သူ့ လူများ အတွက် - စားခပ် ရိက္ခာ ချေလှော် စေဗျား...
သင့် မင်းကြီး မလားအီ - ပျော် ရှင်ရွာနေပါလော့ မဟောသခေ ။ ငါ ကိုယ်တော်တို့ အတွက်လည်း လိုအပ်သလို စီမံဆောင်ရွက် လော့...
အင်းကြီး - ရွှေနန်းတော် တက်လာ စဉ်က လေ့ခါးခွဲတွင်ဆို မျှင်မျှင်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ရွှေဘောတော်တူပါက - မျှင်မြား များ ခင်းချိပြုဖြင့် ခုန် ခွင့် ပြုတော် မူပါ။
မြိုင်စေဗျား မြိုင်စေဗျား အိ တဲ
ဒါမဲ့ - စက် ခလုပ်တွေ ဘာတွေ တတ်လို့ရမှာ

မဟောသသည် သစ်ဝါးများရလျှင် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌ သစ်ခက်တဲနန်းဆောက်လုပ်၏။ မြစ်နှင့် နှစ်ဂါဝတ်ဝေးသောနေရာတွင် မြို့လေးတစ်မြို့တည်၏။ တစ်ချိန်တည်း၌ပင် တဲနန်းမှ ဥပကာဘိမြို့သစ်သို့လည်းကောင်း၊ တိုမြို့မှ စုလနီမင်းနန်းတော်လှေကားသို့လည်းကောင်း ဥပင်တူးလေ၏။

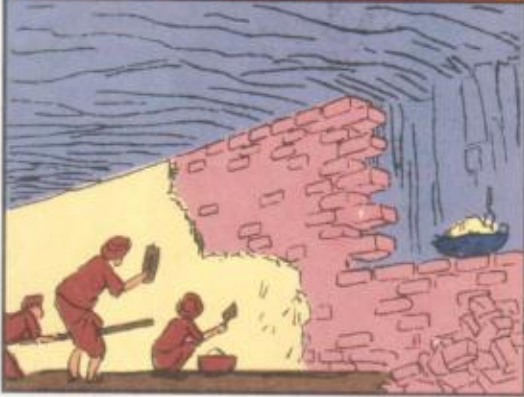
ဥပင်ကြီးကိုတူးစဉ် တိုင်းသူပြည်သားတို့ မရိပ်မိ စေရန်ရည်ရွယ်၍ တူးရသော မြေသားများကို သားရေအိပ်များဖြင့်ထည့်ကာ -

မြစ်ထဲသို့ချ၍ ဆင်ဖြင့်နင်းစေလေသည်။

ဥပင်သေးနံရံများကို အုတ်များဖြင့်စီပြီး အင်္ဂတေ တို့ဖြင့် အချောကိုင်ကြ၏။

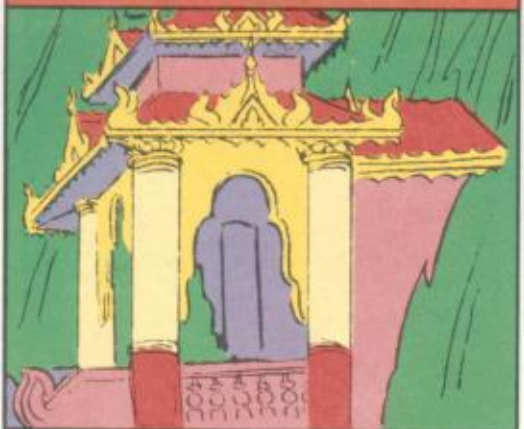
အထက်ဖက်ကလည်း ပျဉ်ပြားများဖြင့် မိုးကာ မြေညက်လိမ်းဆေးဖြူသုတ်လျက် -

ပန်းချီ၊ ပန်းပုရုပ်လုံးများဖြင့် မွမ်းမံထား၏။

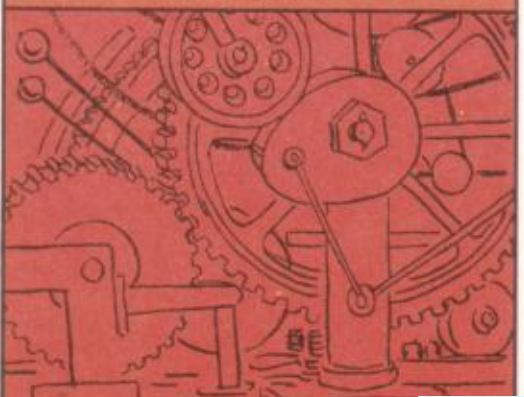
ထိုဥပင်ကြီး၌ မုခ်ပေါက်ကြီး ခုစ်ခါ၊

တံခါးပေါက် ရှစ်ဆယ်၊ တံခါးငယ် ခြောက်ဆယ့် လေးခုတို့အပြင် ထိုအပေါက်များကို

တစ်ပြိုင်နက် ပိတ်နိုင်ဖွင့်နိုင်အောင် စက်လေ့ထုံးများ တတိဆင် ထားလေသည်။

မဟောသဓဇာတ်တော်ကြီး

ညောင်ကြီးထဲတွင် မီးတိုင်များ၊ လေပေါက်များနှင့်
ဆစ်ရွာတစ်ပါးသောမင်းများအတွက်

အိမ်စန်းများပါမကျန် ပြည့်စုံအောင် အချိန်လေးလ
တိုင်တိုင်ယူ၍ တည်ဆောက်လေ၏။

မဟောသဓသည် ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးထံ အထောက်
တော်လွှတ်၍ ကြွလာရန် အချိန်ကျပြီဖြစ်ကြောင်း
လျှောက်တင်လေရာ -

တစ်ယူစုနာရောက်တိုင်မဟောသတောဝန်ပေးထား
သောအမတ်များက ဣမှထွက်၍ ခရီးဦးကြိုပြုကာ
လိုက်ပို့ကြသဖြင့်

ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း ကို ဖြတ်ကူးပြီးသစ်ခက်တဲနန်းမှတစ်ဆင့်
ဥပကာရီမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လာ၏။

ထိုအချိန်ကျမဟောဓ မဟောသဓက စုလနီဗြဟ္မဒတ်
မင်းထံ တမမဟင်ဦး စေလွှတ်လိုက်၏။

ဆုခမိန့်တို-သာ၏
မဟောသဓ-စီမံ
ထားတကတော့
တယ်ခမ်းနား
တကတီး

မှန်ပါသုရား၊
မဟောသဓကတော့
ငယ်တလီ ငယ်သေးသကိုး
သုရား

သံတော်ဦး တင်ပါသည့်တုရား x x x
ယူ အခါ-ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးသတ်
ဦးတော် ပဏ္ဍိတနှင့်လက်ထပ်ရန်
အိမ်ရှေ့ကလေးမှာ ဖြစ်ကြောင်း
ပါသုရား x x x

ကောင်းဖြစ်သော
မင်းလား-အခါတော်ကို
လျှောက်တင်လော့...

မှန်လှပါဘုရား၊ မင်္ဂလာ အခါတော် သည် - ယနေ့ညပင် - နက္ခတ်တာရာ ကောင်း၊ ဖျား၊ ငြိမ်ငြိမ်ကံ ဖြောင်း၊ လှည်း၊ မဟောသေ အဖတ်က လျှောက်တင် လိုက်ဖြောင်း၊ ပါဘုရား။

ဘိမ်း - ကောင်းကဖြိုး၊ ယနေ့ညပင်လျှင် မင်္ဂလာ သဘိုသမီး စန္ဒီကို မီးဖြိုဆိုရန် စကားပြန် ကြားလိုက်ပေလော...

သို့သော် အချိန်ကျရောက်သောအခါ၌ကား တစ်ရာ့တစ်ပါးသောမင်းတို့ကို ဆင့်ဆို၍ တစ်ဆယ့်ရှစ်ခေါ်တော်စစ်တပ်ကြီးဖြင့် ဥပကာင် မြို့ကို အထပ်ထပ် ဝန်းရံလိုက်၏။

ထိုအကြောင်းကိုသိလျှင် မဟောသေသည် မိမိတပ်သားသုံးရာအား အမိန့်ချမှတ်၏။

တပ်သားများသည် ဥမင်တွင်းမှသွား၍ နန်းတော်လှေကား ခုံရောက်လျှင် ခလုတ်ဖွင့်ပြီး -

*** ဥမင်လမ်းဖြင့် သွား၍ စုလန် ဖြူဟွတ်မင်းကြီး၏ မယ်တော်၊ မိဖုရား၊ သို့တော်၊ သားတော် တို့ကို - ဥမင်လမ်း ဖြင့်ပင် အမြန်ခေါ်ခံပြီး - ဥမင်ကြီး ထဲ၌ပင်လျှင် ဝါတို့လှာသည့်တိုင်အောင် စောင့်ဆိုင်းထားရမည်။ ***

အလျှိုလျှို၊ တိတ်တဆိတ်တက်သွားကြပြီး

အိပ်ငိုက်ငေးမောနေသော အစောင့်များကို

နန်းတွင်းသို့ အိမ်ခြံရံဝင်ပြီးလျှင် မှင်သေသေဖြင့် လှည့်ဖြားလျှောက်ထားကြလေသည်။

အသံမထွက်အောင် လုပ်ကြံကြ၏။ ထိုနောက် ၎င်းတို့၏အဝတ်အစားများနှင့် လဲလှယ်ကြပြီးသော်

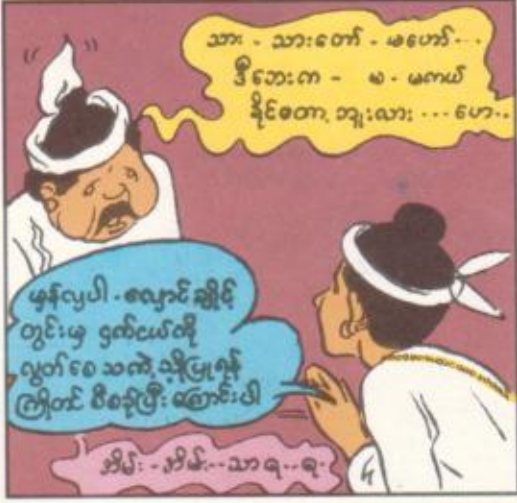

*** မှန်လှပါ၊ ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီး နှင့် မဟောသေ တို့ကိုသတ်၍ယခု ညပင် ကောင်းသေအောင်ပွဲ ဆင်နွဲ့ မည်ဖြစ်၍ - မင်းဘုရား၊ ဖျားအား - မှ တော်စိုးတင်ရန်နှင့် တပါတည်း ဆောင်ကြဉ်းရန် - မင်း တရားကြီးက - အမိန့်တော် ချမှတ်လိုက် ဖြောင်းပါ ဘုရား

မင်းလေးပါးတို့ကလည်း အကယ်ထင်မှတ်သဖြင့် မင်းလှလင်အတုများနှင့် ဝမ်းသာစွာလိုက်ခဲ့ကြ၏။

ထိုအချိန်၌ပင် ဥပကာရီမြို့သစ်ကလေးတွင် ပိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးသည် စစ်တပ်ကြီးကိုမြင်လျှင်

ဥပကာရီမြို့သစ်ကလေးတွင် ပိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးသည် စစ်တပ်ကြီးကိုမြင်လျှင်

ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီး ဥမင်ထိကြွလာကြောင်းသိလျှင်

ခေါ်ဆောင်လာသောအဖွဲ့က မင်းလေးပါးအား ဥမင်အပြင် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းပါးရှိ မင်းကွန်းပေါ်၌ နေစေလေသည်။

ခမည်းတော်ဘုရားက - ဘယ်ဒေသမှာလဲ

မကြာမီ - ကျွန်ုပ်တို့ သို့ကြွလာမည်ဟု မိန့်တော်မူထားကြောင်းပါဘုရား

များမကြာမီ ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးနှင့် မဟောသတို့ ထွက်လာကြပေရန်သူလက်တွင်းရောက်နေကြောင်း ခိုင်မိပြီး အော်ဟစ် ငိုကြွေးကြလေ၏။

မင်းကြီးနှင့် မဟောသတို့ကို ပိုင်းထားသော စစ်တပ်တစ်နေရာတွင် စုလန့်မြဟွဒတ်မင်းလည်း ရှိနေ၏။ အသံလိုလှိုကြား၍ -

ရန်သူလက်ထဲ ရောက်နေ ဟိပင်၏။ မယ်တော်ရဲ့... * * *

ဟင်

ဘုရား ဘုရား

အင်္ဂုဟင်... သားတော်အသံ ကြားလိုက်သလိုလိုအံ့။ ဟွတ်ချိုင်ပါဘုရားလေ...

မဟောသသည် ပဉ္စာလစနီမင်းသမီးကို ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးနှင့် လက်ထပ်၍ ဘိသိတ် သွန်းပေးလိုက်ပြီး -

ထို့နောက် ဂင်္ဂါမြစ်ကို ဖြတ်ကူးရန် လှေပေါ်သို့ ပို့ပေးလိုက်လျှင် -

အရှင်မင်းကြီးဘုရား - စန္ဒီမင်းသို့ ကို - မိဖုရား အရာထားလျှင် - ကျန် မင်းသားပါးကိုလည်း မိမိဆွေမျိုး တော်စပ်လာသလို

ယောကျမတော် - မှားစော တော် - ယောက်ဖတော် ဟု မှုတ်ရပါမည်ဘုရား

အိမ် - တောင်း ကျွမ်း

ချစ်သား မဟော် - လှေပေါ်တက်လော့။ အဘယ်ကြောင့် ချိုင်းတွ ခေရသနည်း။

တပ်သားများနှင့်လှုပ်သား များကို - ရန်သူလက်မှ လွတ်မြောက်စေရန် တာဝန် ကျန်နေပါသေးသည်ဘုရား

မဟောသခမဇာတ်တော်ကြီး

မဟောသခမသည် ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းမှ ပြန်လာပြီး အမြဲလွယ်ထားသော သံလျက်ကို ဥမင်တံခါးဝရှိ သံပုံထဲတွင် အမှတ်တမဲ့ မြှုပ်ခဲ့ပြီး။

ဥမင်ထဲသို့ပြန်ဝင်၍ စိတ်ချလက်ချအိပ်လိုက်၏။

နံနက်မိုးသောက်သောအခါ စုလနီဗြဟ္မဒတ်မင်းသည် ဥပကာရီမြို့ကို ခြံဖျက်တိုက်ခိုက်ရန် စစ်မိန့်ပေး၍ ချဉ်းကပ်လာတော့၏။

ထိုအချိန်၌ မဟောသခမအား နန်းပြဿာဒိထက်တွင် ရန်သူဘုရင်မြင်သာအောင် လျှောက်ပြနေ၏။

တောင်ပံ..... မြန်၊
ရာတောင်ပံ..... မြန်၊
ရှစ်ခေါက်တစ်
မ...ကြီး...အဆင့်
မြင်...ခွဲ
.....တက်

ရန်သူဘုရင် နန်းပြဿာဒိသို့နီးလာလျှင်

ဟယ်.....
မဟောသခမ... သေရအံ့ဆဲ
အာပရိယာယ် များ သုံး
လျှံသေး သခင်ဦး.....

ဟဲ...
ဟဲ...
အသင်မင်းကြီးကို
အကြံကိုစောစွာ
ကပင် သိပြီး
ဖြစ်သည်။
မိဟောသခမ
မင်းတရားကြီး၏
သကာလ-မျှအဖတ်များ
နှင့်ဖြစ်ကြ သွားစေ

မဟောသခင်က အလွန်ရဲရင့်စွာ ပြောနေသဖြင့်

ဟော... သို့မဟောဟာ ဟုတ်ချင်လဲ ဟုတ်နေမှာ-
တစ်ကလဲ- ငါတိုစစ်တပ်ကြီး ဖရှိဖရဲပြေးခဲ့ရတာ
... ဒီ မဟောသခင်ဘဲ ဒုက္ခပေးနေတာ...
ဒီတော့- ဝိဒေဟရာဇ်မင်း နှင့်
မဟောသခင် နှစ်ယောက်အပေါ်
ပေးရမယ့် အမြစ်ဒဏ်တွေကို
ပေါင်းပြီး ဒီ မဟောသခင်
တယောက်ထဲပေါ်
ခတ်ဖွဲ့ ဖြစ်တော
မယ် xxxxx

ဤသို့တွေးမိပြီး ရာဇသံပေးလေတော့၏။

မဟောသခင်ကို-
လက်၊ ခြေ၊ နား၊ နှာခေါင်းတွေ
ဖြတ်၊ အမဲဖျက်သလို ဖျက်၊
အသားကို တံချိထိုးပြီး ကင်
ရမယ်။
ဒင်း ကို
သံမှို နှုတ်
ကီး ဖြက်
ပြီး - ငါကိုယ်
တိုင် - သံလျှက်ခွံ၊
သတ်မယ်ဟေ့...။

ဟားဟား ဟားဟား... အရှင်မင်းကြီး - အကျွန်ုပ်
အား ကျသို့ ပြုလုပ်ပါက - ဝိဒေဟရာဇ် မင်းကြီးကို
အရှင်မင်းကြီး၏ မယ်တော်၊ မိဖုရား၊ သို့တော်၊
သားတော် တို့ပေး
အပ်ပြီး သည်ဒွင်အညီ
မင်းလေးပါးကိုလည်း
ကျ် အတိုင်
ပြုလုပ်ရန်
ကတိထားပြီး
ဖော်သည့်ကို
မေတ္တိသလော xxx
ဟားဟား ဟားဟား

ထိုအခါ စုလနီမင်းကြီးက တွေးပြန်၏။

ဟိုက် - နေအုံး - အဲ -
ညွှန်က - သားတော် ဒီသံလိုလို့
ဇွားဟား... ဘုရား - ဘုရား
ဟုတ်များ နေရာ့ သလား
ဟဲ့ - မြေဖြန်ထော်
- ရွှေခန်းတော် သို့
အဖြစ်နှင့်ပြီး...
မင်းလေးပါး - ရှိ -
မရှိ - သတော်ကို
တင်စေ xxx

ခြေမြန်တော်ရောက်လာ၍ မင်းလေးပါးမရှိတော့
ကြောင်း မှန်ကန်သည်ဟု လျှောက်တင်ထားလျှင်
လွန်စွာဒေါသထွက်နေ၍ -

တော်က

အင်း - ရာဇမာန်လွန်ကဲဖြီး
ဖြစ်လျှင် ရာဇမာန်လွန်များ
ငါကို မိုက်မဲစွာ
နိပ်စက်မယ် - ခင်
ချေမည်။ မိဖုရား
ကြီးကို သတ်ရအောင်
စိတ်ဖြောင်းစေမည်
တော်ချေမည် xx
xxxxxxx
xxxxxx

အရှင်
မင်းကြီး
xxxxxx

xxxx ကောင်းမြင်: အင်္ဂါ လက္ခဏာ ယူသမျှ ခွင့်
 ပြည့်စုံသော xxx ရွှေသာ: အင်ပျဉ်ပမာ မြေမြစ်သော
 တင်ဆုံရှိသော xxx အစာရှာထွက်သည့် ရွှေဟင်္သာ
 လေး၏ တွန်ကျူးသံ ပမာ
 သာ ယါ ချိုအေး သည် အသံ
 ရှိသော ဒုန္ဒါဒေဝီ မဟေသီ
 မိန်းမမြတ်သည် . ဥမင်
 ဂျလမ်း မှ ဣသွား: တော်မူ
 ပါသည် xxxxx

xxx အရှင်မင်း: ဤ - ရွှေမြည်ထိုးထား သည့်
 ပိုးထည်၊ ရွှေခါးစည်း: ဤ၊ ဝတ်ဆင်လျက် xx
 ပါဝင်: လှပသော xx အသားဖြူဖွေးသော xxx
 ညီညာသော သွား: xxx
 အချိုးကျသော အရိုးအဆစ်
 xxx ပီတုန်းရောင်ကေသာ
 xxx နီဖြာသော နှုတ်ခမ်း
 xxx နီတွေးသောဖမ်း: xx
 ဝင်းဝင်းတောက်သော
 မျက်လုံး: xx အရွယ်တင်
 လှသော xxx မိဖုရား
 ဤ: ပါပေတက်: xxx

xxx ခုတ်မိမယ်တမျှ လှပသော ထိုမိဖုရား: ဤ၏
 အထက် အန္တရာယ်ကျမည်ကို အရှင်မင်း: ဤ
 မပျံ့နှံ့လေသလော xxx ကျွန်ုပ်ကို သတ်လျှင်
 ပိဒေဟရာဇ်မင်း: ဤ ကလည်း မိဖုရား: ဤထို
 သတ်မည်ဖြစ်၏ သေဣပါက - ဆေးမင်း ထံ၌
 သေချူ့ကို တွေ့ဆုံကြမည်ကို မယုံကြည်သလော xx
 xxxxx xx

xxx သို့သော် - အရှင်မင်း: ဤ - ပျံ့နှံ့စေမယူပါနှင့်
 အရှင်မင်း: ဤ၏ မိဖုရား: ဤ - သမီးတော် သား
 တော် - မယ်တော်ကို မြန်လာရေး: တါး: xxxxx
 အကျွန်ုပ် ပိဒေဟရာဇ်မြည်သို့ မြန်ရောက်မည့်ပီ
 တည်နေပါသည် xxxxx

ကပိလတိုင်း
 ပိဒေဟရာဇ်တိုင်း

စုလနိဗြဟ္မာဒေဝမင်းကြီးသည် သူ၏မိဖုရားကြီးကို
 စိတ်ထဲ၌ မြင်ယောင်လာပြီး မဟောသမကို
 ပြန်တောင်းပန်ရမလိုဖြစ်ရကား -

အဆင် ပညာရှိ မဟောသမ - ငါ၏လက်တွင်းသို့
 ရောက်နေပြီးဖြစ်သော သင်၏မင်း: ဤ ကို -
 အဆယ် ပရိယာယ်ဖြင့်ဖြင့်ဖြင့်
 လည်ထုတ်သွားနိုင်သနည်း
 xxxxx မျက်လှည့်
 အတတ်နှင့် ပင်
 ဖြူလှပလေ
 သလော xxxxx

အရှင်မင်း: ဤ - အကျွန်ုပ်တွင် အကျွန်ုပ်ကျွမ်း
 ကျင်လိမ့်မာသော လုလင် ပျံ့သူရဲကောင်းများရှိ
 ပါသည်။ ထိုပညာရှင်များ: တူးသော ခုမင်
 လမ်းမှ ပိုလိုက်ပါသည်အရှင်မင်းကြီးစွမ်းလျီက
 ခုမင်: ဤကိုပြပါမည်။ အရှင်မင်း: ဤ နှင့်တကွ
 များမတ် စစ်သည်တော်များပါ xxx တရား
 တပါးသောမင်းများပါ
 xxx တံခါးကြီး ရှစ်ဆယ်
 တံခါးငယ် - ခြောက်ဆယ်
 လေး နှင့် ဘိတ်ခန်းများ
 ရွာကို ဣရိယူတော်
 ပါလော xxxxx

မဟောသကော ပြဿာဒိထက်မှဆင်း၍ ခရီးဦး ကြုံဖြူကာ ဥမင်ကြီးထဲသို့ ခေါ်သွားသော် -

အိမ် - ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်
- တယ်လဲ ငြီးကျယ်
ခမ်းနား လွှပ် အံ့ဘွယ်
ဥမင်ကြီး ပါကလား။
xxx ကွဲကွဲ သူ့သော
ပညာရှိ ဖြစ် ထွန်းသော
ဝိဒေဟရာဇ် ဖြစ်ကြီး
ကီး... ဇာ် ကောင်း
ပေ စွ xxxxxxx

စစ်သည်အားလုံးနှင့် တစ်ရာတစ်ပါးသော မင်းတို့ပါ နောက်မှ လိုက်ပါလာကြ၏။

အဲဒါကို ကောင်းတဲ ဥမင်
အာပါး ပန်းစေ့
အိမ်ဘဲ ဗျ
အိမ်ပျော်စရာ ဖြီး

တစ်ရာတစ်ပါးသောမင်းတို့လည်း ကျေနပ်နေကြ၏။

ဟာ - စုတ်လုံး ထုထား တာဟာ
ကျယ်လဲ တာကယ် လျှလို ထင်နေတာ

မင်းကြီးလည်း ဝေးမောရင်းဖြင့် ဂင်္ဂါမြစ်ဖက် တံခါးသို့ အမှတ်တမဲ့ ရောက်လာရာ

ဘလို..... ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းကို ပေါက်လာသကိုး
မှန်ပါ

ကျန်တစ်ရာတစ်ပါးသောမင်းများနှင့် စစ်သည်များ ဥမင်ထဲ၌ပင် ရှိနေသေးခိုက်-

မဟောသသည် စက်ခလုတ်ကို ဆွဲလိုက်ရာ

ဥမင်တစ်ခုလုံး ပီးများငြိမ်။ တံခါးများပိတ်၊ လေပေါက်များဆိုပြီး မှောင်ကြီးအတိ ကျသွား တော့သည်။

မဟောသဇောတ်တော်ကြီး

မှောင်မဲနေသော ဥမင်ထဲတွင် တစ်ရာတစ်ပါးသော မင်းများနှင့် စစ်တပ်တစ်ခုလုံးမှာ လွန်စွာထိတ်လန့် လျက်ရှိနေကြ၏။

ဒီး...ထေပျဉ်း ဘာလို့ သွား သလဲ
 မပြေး...ဤ ဒု...လေ
 ဂျီ...ဂျီ... ဂျီ...ဂျီ... သံတွေ ဤ...ဂျီ...ဂျီ...
 ဖြေလျှင် ညှပ်တာများလား
 ဖြေဖို့ဖြေ ဥမင်ပိတ် သွားတာများ လား
 ဟိုဘက် မှန်ထွက် မှန် ထင်တာပဲ
 အေးဟ အသက်ရှူရ ဖြစ်လာတာပဲ
 ထွက်လို မရဘူး... တံခါး...တွေ ပိတ်ကုန် တယ်

ထိုအခိုက် မဟော သဇောည် ညက သဲထဲ၌ဝှက်ထားခဲ့ သော သံလျှက်ကို ဖော်ယူဆုတ်ကိုင် လျှက် လေထက်သို့ မြင့်မားစွာခုန်တက် လိုက်ပြီး

ပြန်ကျလာသောအခါ

အို - သုခမိန်... အသင့်အား အဘယ့်ကြောင့် သတ်ရက်ပါ မည်နည်း။

အသင် ကျွန်ုပ်လောက် စွမ်းပါလျက်နှင့် အဘယ်ကြောင့် မင်းအဖြစ်ကို မယူပါသနည်း။

အကျွန်ုပ် အဆိုရှိပါလျှင် ယခုပင် ဇနီးဖြစ်တကျွန်း လုံးရှိမင်းတို့ကို သတ် ယခုပင်လျှင် မင်းအဖြစ်ကို ယူနိုင်ပါအံ့။ သို့သော်...။

သူ့တပါးကို သတ်ပြီးမှ စည်းစိမ် ချမ်းသာကို ယူမင်း များကို ပညာရှိတို့ ခေါ်ဆိုဖွမ်းပါ။

ထိုသို့ဆိုပြီး ဥပမင်တံခါးကိုဖွင့်လိုက်ရာ ပိတ်မိနေသူများမှာ မွန်းပြီး မောဟိုက်ကာ တိုးဝှေ့ထွက်လာကြလေသည်။

တစ်ရာ့တစ်ပါးသောမင်းတို့ကား မဟောသထေဝသွား၍ ကျေးဇူးစကားပြောကြ၏။

*** အဖယ်လေ့လေး... အထဲမှာ ရောက်လိမ့် မြီး - ဘယ်မှလဲ မသွားတတ်။ နောက်တော့ တဖြည်းဖြည်း အသက်ရှူလို့ မဝဘဲဖြစ်လာ တယ်။ သုခမိန်ကြီး အကြောင်းဖြူ၍သာ အသက်ရှင်ရတော့တယ်။ မဖွင့်ဘဲထားယင် - အားသုံး သေကုန်မှာဘဲ။

ယခုတစ်ခါသာ အရှင်မင်းတရားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အကြောင်းဖြူ၍ အသက်ရှင်ကြရသည်မဟုတ်။

ဟင် - ဟုတ်လား။ ဖြောဖြူပါအုံး သုခမိန်ကြီး ရယ်

ဟိုး တစ်တုန်းက - ကျွန်ုပ်မင်းကြီးသည် မေတိုင်မင် အပ်သော ကေးဝင်ပုဏ္ဏား နှင့်တိုင်ပင်ပြီး - ဥပမင်ထဲ၌ - အောင်သေသောက် ပွဲကြီး ကျင်းပကာ အသင်မင်းတရားတို့အား - အဆိပ်ခတ်ထားသော သေရည် - အမဲကင်မြားကို တို့ကို ကျွေး ရန်စီမံခဲ့ သည်။

*** ထိုအကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ သိသဖြင့် ***
 ငါတို့ သို့သော် ပညာရှိတယောက် ရှိပါလျက် ကျ
 ကိစ္စ တွင် မင်းအပေါင်း သေရမည်ဟူသည် မခံ
 စကောင်းဟူ ယူဆ၍ ***
 လျှောက်၍ သေအိုး မှာ
 ခွဲပစ်သောကြောင့် သာ မသေရခြင်းဖြစ်တော
 သည် ***

ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ...
 ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ...
 ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ...
 ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ...
 ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ...
 ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ...

အကြံ ပက်စက်
 လှည့်ကလား

မင်းကြီးကိုမေး -
 အခုမေးလော

ဟာ... ဟာ... ဟာ... ဟာ...

အရှင်မင်းကြီး - သုခမိန် မဟောသစ
 မြောသောစကား - မှန်ပါ၏လော

ကေးဝပ်
 ယူကြား၊ မိ
 စကားကို ဒုးယူ
 မိလို့ - မှားမိကြောင်း
 ဝန်ခံပါသည် ***
 ကျွန်တော့ ကိုအရှင်မှ
 လွှတ်ကြလော့ ***

မင်းအပေါင်းတို့သည် ကျေးဇူးတင်လှကြ၍
 ဝတ်ဆင်ထားသော ပစ္စည်းများဖြင့် မဟောသစ
 အား ပူဇော်ကြ၏။

စုလနိပြဟဒတ်မင်ကြီးလည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး
 ခွင့်လွှတ်ကြောင်းပြလို၍ ဥပယ်ထဲ၌ပင် ခုနစ်ရက်
 တိုင်တိုင် ရင်းနှီးစွာနေထိုင်လေ၏။

ကျေးဇူးကြီး မားလှ၍
 ယူဇော်ခြင်းကို
 လက်ခံပါ -
 ပညာရှိ
 သုခမိန်

ကောင်းပြီ
 မင်းအပေါင်း တို့
 တပါးနှင့်တပါး မှားမိ
 တာရှိလျှင် တောင်းပန်က
 ခွင့်လွှတ်ကြလော့ *** ရှာအဖို့
 အမှားမရှိဘောင် နေကြလော့

ဟုတ်ပြီ
 အာတို့တုံး

တောင်းထား
 ကွဲ
 ဟော့နော်

ထိုနောက် ပညာလရာစ်မြို့တော်သို့ခေါ်သွားပြီး
 မဟောသစအား ပူဇော်ပွဲလုပ်၏။

အရှင်မင်းကြီး... စည်းစိမ်ဥစ္စာဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့် - မိမိအရှင်ကို စွန့်ပစ်လျှင် - ထိုလူမျိုးသည်
 ကျေးဇူးရှင်ကို စွန့်ပစ်ရာ ရောက်မည်ဖြစ်၍
 သူတပါးတို့ . . . ရှံ့ချမြစ်တင်
 မည်ဖြစ် သောကြောင့်...
 ကျွန် ကိစ္စ မဖြစ်နိုင်ပါ ***

သို့ဖြစ်လျှင်
 အရှင်သခင်မရှိ
 တော့ တို့အခါ
 လက်ခံပါ ***

*** သုခမိန် မဟောသစ -
 ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီး ချီး
 မြှောက်သော စည်းစိမ်
 ထက် - ခုနစ်တက်ဖြီး
 ချီးမြှောက်မည်...
 ကျွန်ုပ်တို့ ခံယူပါလော့ ***

မဟောသပြန်ခါနီးတွင် သမီးတော် ပဉ္စာလစန္ဒီ အတွက် လက်ဆောင်အဖြစ် ကျေးကျွန်၊ ဆင်၊ မြင်းများလက်ဆောင်ပေးလိုက်၏။

xxx ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီး၏ ဝိဖျာ: သမီးတော် ပဉ္စာလစန္ဒီ - အတွက် မင်္ဂလာ လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းများကို လက်ဆောင်ပေးလိုက်လိုသည်။ xxx xxx xxx xxx

ဝိဒေဟရာဇ်တိုင်းပြည်ပြန်ရောက်လျှင် မည်းတော် မင်းကြီးက လူများစွာမြင်၍ ရွှေစိတ်တော် ပူမိသေးသောဟူ၏။

ဟဲ့ဟဲ့ဟဲ့ ဖျားလှချွေကလား: xxx x မဟောသထ တို့မှ ဟုတ်ပါလေစွာ x သားတော်တို့ ဟုတ်ကြောင်းပါ သူရား:

ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီးကလည်း မဟောသအား ပူဇော်ပွဲကျင်းပပေးသေးသည်။

တစ်နေ့တွင် မဟောသကော လျှောက်ထား၏။

ဘခမည်းတော်ဘုရား: xxx ဝိဖျာ: ကြီးနှင့် အတူပါလာသော - ဖွားအေတော် - မေတ်တော် - ရောင်တော် ဟူသော မင်း သုံးပါးအား: xxx ဓူလနီ ဗြဟ္မတ်မင်းကြီး ထံသို့ ဖြန့်ဖြူးရန် အချိန် သင့်ပြီဖြစ်ပါကြောင်း သံတော် ဦးတင်ပါသည်။
ဒါမ်း - ဟုတ်ပေစွာ လက်ဆောင်ပဏ္ဍာ၊ ဖျားနှင့်တကွ - အစောင့်အရှောက် နှစ်စွာဖြင့် ဖြန့်ဖြူးစီစဉ်ကြစေဗျား: xxx

မဟောသထသည် ငယ်ရွယ်စဉ်မှစ၍ အရွယ်သုံးပါးလုံးနှင့် ကျွဲကဲ့သို့ ပဉ္စာစွမ်း မြဲသွားနိုင်သော သူခမိန် မဟာပညာ ကျော်တဦးဖြစ်သောကြောင့် xxx

xxx ယနေ့တိုင် (မဟောသစာ) ဟု ချီးကျူးလျှောက်၍ ဇာတိသားသည်: " " "

ဘူရိဒတ်ဇာတ်တော်ကြီး

နဂါးပြည်တွင် တေရဋ္ဌမင်းကြီးနှင့် မိဖုရားကြီး သမုဒ္ဒတို့တွင် သားတော်လေးပါး ထွန်းကား လေသည်။

နဂါးဆိုသည်မှာ အလွန်ကြီးမားသော မြွေတစ် မျိုးဟုဆိုသော်လည်း-

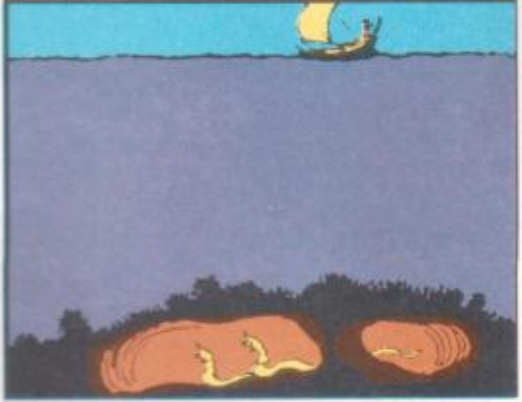
အလွန်ငယ်သောအသွင်ဖန်ဆင်းနိုင်သည်ဟုလည်း ရှေးစာများတွင်ဆို၏။

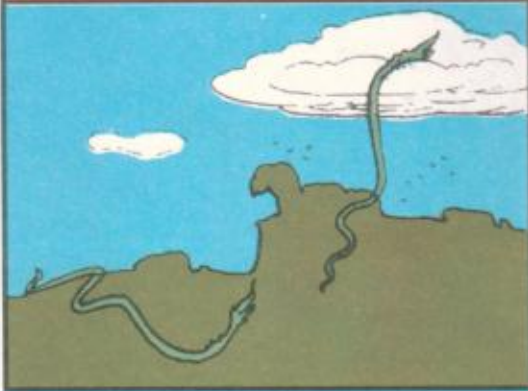
လူယောင်ဖန်ဆင်းနိုင်စွမ်းရှိသည်ဟု လည်းဆို၏။

ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာအောက်တွင်နဂါးတိုင်းပြည်ရှိသည် ဟုလည်းဆို၏။

မြေလျှိုင်း မိုးပျံနိုင်သည် ဟုလည်းဆို၏။

ဒေါသကြီးတတ်သည့်အလျောက် မျက်စောင်းထိုး လိုက်လွှင့် ခံရသူများမှာ ပြာကျအောင်လောင် ကျွမ်း သည်ဟုလည်းဆို၏။

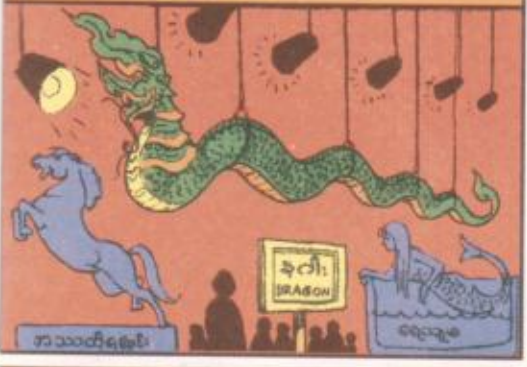
ရှေးခေတ်ကကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျပင်တွေ့ဖူးသည်ဟု ဆိုသူက ဆို၏။

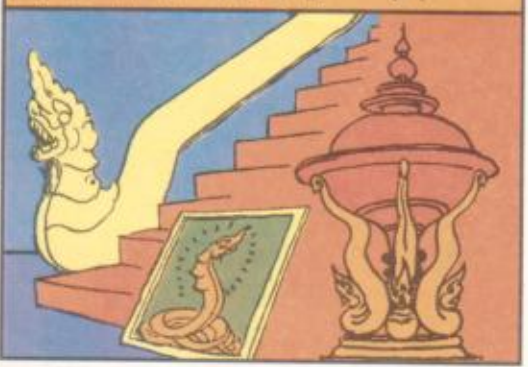
နဂါးမျိုးဟုထင်ရသော အမောက်ပါသည့်မြွေများ ကိုကား တောနက်ထဲတွင် တွေ့ဘူးကြောင်း ပြောပြဘူးသူများရှိခဲ့၏။

သို့သော် လက်တွေ့တွင်ကား ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်ရှိ ပြတိုက်များတွင် အစာသွတ်ရုပ်လုံးသွင်းထားသော နဂါးကိုကား မတွေ့ရှိရသေးပေ။

နဂါးပုံကို ပန်းချီရေးဆွဲထားသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပန်းပုထုထားသည်ကိုလည်းကောင်း ဘုရားတန်ဆောင်း များနှင့် နန်းတွင်းပစ္စည်းများ၌သာတွေ့ရ၏။

အဆိုပါနဂါးမင်းကြီး၏ သားတော်များအရွယ်ရောက် လျှင်တိုင်းပြည်တာဝန်ကို ခွဲဝေဝမ်းဆောင်စေ၏။ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ပညာအရာတွင်-

ထို့ကြောင့် ခမည်းတော်မင်းကြီးက သားတော် ဒတ္တကို ညီလာခံများသို့သာမက-

ဒုတိယသား ဒတ္တထူးချွန်၏။

တစ်ခါတစ်ရံ နတ်ပြည်အစည်းအဝေးကိုပင် ခေါ်သွား၏။ တစ်ခါတွင် သိကြားမင်းကြီးက-

တစ်နေ့သောအခါ မင်းသားဘုရင်ဒတ်သည် မယ်တော်အား လျှောက်တင်၏။

*** မောင် ဒတ္တက - လျှောက်
လေးလျှောက် - တယ်ဇာက
ကောင်းပါလား၊ ငါတော
ဘုရားနတ် လျှောက်ဆွဲ
ဖြောင်းပါလား ကွဲ
(အမိဥပါယ်ကတော့ - ကမ္ဘာကြီး
လောက် ဇာတ်ရှိတဲ့ ဒတ္တ - လျှောက်
တာပေါ့)

ထိုးရောက် သိကြားမင်းပေးတော်မူတဲ့ နာမည်ကို ခံယူပါမည်ဘုရား

*** မယ်တော်ဘုရား နတ်ဖြူနတ်ဖြူဟာလေ ***
အလွန်ခမ်းနားကြီးကျယ်ပါတယ်ဘုရား ခုခံမိမိမာန်
တွေကလဲ *** နတ်သား နတ်သို့ တွေ့ကလဲ
ဖိတ်ဖိတ်တောက်နေပါ
တယ်ဘုရား

လှလဲလှ

တစ်နေ့တွင် ဘုရားဒတ်မင်းသားသည် အိမ်ဌာန်ဥပုသ်
ဝင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက် မယ်တော်သံ ခွင့်ပန်လေသည်။

သို့သော် အပျော်ကြားသော နဂါးများ၏ဆူညံသံ
များကြောင့် စိတ်တည်ငြိမ်မှုမရသဖြင့် -

လူ့ပြည်ရှိ တောတွင်းတောင်ဘို့တစ်ခုသို့သွား၍
တရားကျင့်လေတော့သည်။

ဘူရိဒတ်ဇာတ်တော်ကြီး

တစ်နေ့တွင် တရားကျင့် နေသောတော်ထဲသို့ လူတစ်ယောက် ရောက်လာလေသည်။

အင်း - ရသေ့ကြီး ကိုဖြူစုလုပ်ကျွေးလို့ - ဆူအဖြစ်နဲ့ နဂါး နိုင်မအိန်နီ ရဲဒဲဗြီး ဝီတော့ အလမှာအိဆရာ လုပ်စားရ ရင် ကောင်းမှာ သဲ။ အတိတ်နိမိတ် တတော့ - တယ်ကောင်း တါသဲလမ်းလာ ရင်း ကျောက်တိလူးတောင် ကောင်ရဲသေးတယ်... ဟဲ။

မှဆိုးတစ်ယောက်သည်လည်း ညောင်ပင်တွင် အိပ်နေရာမှနိုးသော် အနီးရှိတောင်ဘိညို ဘူရိဒတ်နှင့် အစာလာပို့သောနဂါးများကိုတွေ့လိုက်ရလေသည်။

သို့သော် မှဆိုးကိုတွေ့၍ ပြေးကြလေသည်။

ထိုမှဆိုးသည် ထိုအလမှာယ်လုပ်လိုသူနှင့် လမ်းခရီးတွင်တွေ့ဆုံမိရာ -

ဟင်... ဝီလူ လက်ထဲကဟာ... ရဲဒဲဗြီး ပတ္တမြား မျက်စင်သဲ ပါလိက်ရှာနေထဲ ဟာသဲ... ဝီလူ ပတ္တမြားအကြောင်း သိပုံ မရဘူး... ဝီလူ သိက - ဥာယျ မှတ်... ဟဲ။

အဟိ... ဒါကြီးက - ဘယ်က ရဲဒဲဗြီးကလဲ။ ကောက်ရ တာပ။

အူ ပတ္တမြား... အကတောင်းဗြီး တမ်းတုလိက် ရင်... ဘာမဆို ရနိုင်တာ... ဝီတော့ အူမက် လောက်ဒောင် ရွေးပေးမှသဲ... ဟဲဟဲ... ဟဲ။

ဒါကြီး - ခင်ဗျား အတူက အသုံး မခင်ပါဘူး။ ဘယ်လောက် ပေးမှာလဲ။ ရောင်းပါလား။ ကဲဗျား ရှေးဦး တဲအယ် ပေးမယ် ဘယ်နှစ်ပါ။

အူသွေး - ငွေထွေ မလိပ်တူး... မြေနဂါးကို နေရာမရှိရင် ယူသွားပါ။

ထို့ကြောင့် မှဆိုးက ထိုသူအား ဘူရိဒတ်တရား ကျင့်သည့်နေရာကို ပြလေ၏။

မုဆိုးနှင့် အလမ္မာယ်ဆရာလုပ်လိုသောသူတို့ကို ဘူရိဒတ်မင်းသားပြင်လေလျှင် -

အလျှီ x x x x x x ရန်မြဲဖေညို လာတာဘဲ ဖြစ်ရမယ်။
 x x x ပါ ဒေါသထားပြီး မျက်စောင်းထိုးလျက် ရင်
 ဖြောကျ သေကုန်တော့ မှာဘဲ x x x ပါ အစိမ့်နီ
 မြည့်ဘိုကလဲ - ရက်
 နဲနဲလျီတော့တယ် x x x
 x x x အင်း x x x အစိမ့်နီမြောက်အောင် ထည်းနဲ
 လျက်ပါတော့မယ်လေ x x x သူတို့ထိစိလန်ခြင်း
 ကင်းအောင် - ဖြေခယ်ပြီး ဖြီး အရွယ်လောက်ဘဲ
 ကိုယ်ထင်ဖြူမှတော်မယ် x x x ပါရယ်မြည့်ရမယ် x x

ထိုသူသည် မိမိကိုယ်ကို မြွေဆေးလူး၍ နဂါးနှင့် မန္တန်ကိုရွတ်လျက်အနီးသို့ရောက်လာလျှင် ပါရမီ ဖြည့်နေလိုသောဘူရိဒတ် ထွက်လာကာ ငြိမ်နေစဉ် -

ပါ x x x x x x x x x
 x x x x x x x x x
 x x x x x x x x x

အမယ်- တယ်
 ဟုတ်ပါလား။ နဂါး
 ကို ကုတ်ကျသွား
 ဒါပါဘဲလား။

ထို့ကြောင့် အတင်ရဲလာပြီး ဘူရိဒတ်နဂါးကို အမျိုးမျိုးကိုင်တွယ်ကြည့်၏။

မင်း -
 ငါနဲ့လိက်
 နဲ့ x x x x x

အလမ္မာယ်မြဲလျီ
 ငွေတထောင်ရရင်
 မြန်လွှတ်မှာပါ။

ငါခိုင်း
 တကတေ
 လယ်ရ
 မယ်
 နော်

သို့သော် အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီးဖြစ်သူ ဘူရိဒတ်ကအံ့ခဲကာ သည်းခံနေလေသည်။

သို့ဖြင့်ထိုသူသည် အလမ္မာယ်ဆရာလုပ်၍တစ်ရွာ ဝင်တစ်ရွာထွက် အလမ္မာယ်ပြုကာငွေရှာ၏။

ပရိသတ်တို့သည်လည်း လွန်စွာအံ့ဩကြ၍ ကြေးငွေများပေးကမ်းကြကုန်၏။

ဟာ! တယ်တော်တဲ့
 ဆရာပါလား။ x x x x ခြေ
 မဖြောနဲ့ - နဂါးဆောင်
 နိုင်တာဘဲ x x x

ဒီလို
 ဆရာမျိုး
 တော့ x x x
 ဆူငွေ များ များ
 ပေးရမယ်

ဤနည်းဖြင့် ငွေမြောက်မြားစွာရသော်လည်း ဘူရိဒတ်ကို ပြန်ပလွှတ်သေးချေ။

ဟို... ငွေတွေရတော့ တထောင်တောင်
 ကျော်နေမှကိုး။ ဒါပေမယ်
 နဂါးမြန်လွှတ်
 လို့ မဖြစ်
 သေးဘူး
 x x x

ဘူရိဒတ်
 ငွေဖြူတော်မှာ
 သွားမြဲရရင်
 ဒီထက်
 များလွှား
 ရမှာဘဲ
 အဲ - အဲ

ထိုအချိန်လောက်တွင် သမုဒ္ဒတမိဖုရားကြီးသည် အိပ်မက်ဆန်းမြင်မက်သဖြင့်-

... ညက အိပ်မက်ထဲမှာ... မယ်တော်ရဲ့ ညာလက်ရုံး... ဖြတ်သွားတယ်လို့... မက်တော်... မုတယ်... မဟုတ်မှလွဲစရာ... သားတော် ဘူရီဒတ်တော့... ဘေးကြီးနောက်ထိုင်တယ်... ဒီတော့... သားတော်ကို... လျှပ်မည် မှာ သွားရှာ... ကြပါလော့...

ထို့ကြောင့် သားတော်ကြီးသူဒသနသည် ရသေ့အသွင်ဆောင်၍ ညီတော်အရှာထွက်၏။

ဘဝီ... ဒုမတော်... ဘယ်လဲ...
... ဘုရား ဒုမတော်လဲ... လိုက်စွင့်ဖြူပါ... ဟိ... ဘသွင်... နဲ... ဆင်ကျပ်အတွင်း... မှ လိုက် ခွင့်ဖြူ... တော် မူပါဘုရား...
... ကောင်းပြီ... လိုက် ဒီလော့

တစ်တောဝင် တစ်တောထွက်လိုက်ရှာ၍မတွေ့သောအခါ ဘုရင့်ရွှေမြို့တော်သို့ဝင်ခဲ့၏။

နောင်တော် ဘုရား...
... ရှေ့က... လူအုပ်ထဲ ဝင်ရှာ... စေလို့ပါတယ် ဘုရား...
... ဟဲ့... ဒုမတော်... ဒါက... မြွေ... ကမ္ဘာတခုခုဖြစ်ပါ... လိမ်... မယ်...
... သတင်း... အစအန... ရနိုင်ပါတယ် ဘုရား

လူအုပ်နောက်နားမှ စနည်းနာရန် ရပ်လိုက်စဉ် လူအုပ်အလယ်မှ လူကြီးက-

ကဲ... လူထု ပရိသတ်ထဲ နှလော့ပြီး... ပွဲစကြရီ... ကိုင်း... မုတ်အတွင်းက... ဖြေတ၏ တို့ရဲ့ဘုရင်... နဂါးမင်း... အဖောက်ထောင်၍ အဖွဲ့ထွက်လာလော့...
... ဝါ... အလဟွယ်အရာကြီး အမ်နီ...

ဘုရီဒတ်နဂါးသည် ကြတ်အတွင်းမှကြည့်ပြီး-

... ဟိုက်... ဒုက္ခပါဘဲ... နောင်တော်တို့ လိုက်လာ... ပါလား... ဝါကလဲ... အမိမိနဲ့ရက် မဖြည့်တဖြည့်... ဖြစ်နေတယ်... ဘယ်လို... လုပ်ရပါ... မလဲ...

ထို့ကြောင့် ကြတ်အတွင်းမှ ထွက်ပြီးလျှင် လူအုပ်ထဲရှိ ရသေ့၏ခြေထက်၌ ဦးခိုက်ခါ ငိုရှာလေတော့သည်။

... နောင်တော်လည်း မျက်ရည်မဆည်နိုင်တော့ချေ။

ထိုအခြင်းအရာကိုမြင်လျှင် အလပွယ်ဆရာက နဂါးပေါက်သည်ထင်၍-

« ရသေ့ကြီး -
မင်းရိုက်ပါနှင့်။
ကျွန်မက
ရဲကြီးဆေး
ကောင်း
ကောင်း
ရှိပါတယ် -
ဟဲ့ဟဲ့

လာလာ
ကုပေး
မယ်

ရသေ့သည် ဘုရားခံအဖြစ်ကိုတွေ့ စိတ်ထိခိုက် နေစဉ် ဤသို့ပြောနေသဖြင့်-

မင်းမြွေ - ငါ့ကို
မလိုက်ဝံ့ ဟိဘူး ကွ။
မင်းမြွေနဲ့ ငါ့ဖါး ဖြိုင်
တိုက်မလား။ * * * *
ငွေငါးထောင် ကြေးလေ

ခင်ဗျားက
ဘယ်ကလဲ * * * *
ကျုပ်ကိုများ ပညာ
ပြိုင်ချင်လို့လား
* * * *

ခင်ဗျားလို ရသေ့က
ငွေငါးထောင် ပေးနိုင်
မယ် ဆိုတာ -
အာမခံမယ့်သူ
ရှိလို့လား

ရှိတယ်ဟေ့ -
ခဏလေး စောင့်နေ
ငါ ခေါ်ခဲ့မယ်...

နောင်တော်ရသေ့သည် ရွှေနန်းတော်သို့ဝင်ပြီး-

အို - သူတော်စင် - တောရ
ရသေ့ကြီး - အလိုရှိရာ
မိန့်တော်မူပါလော့...

ကျုပ်ကို
အာမခံမယ့်သူ
အလိုရှိသည်
တကယ်တော်

ဘယ်လို
အကြောင်းကြောင့်
ပါလဲ ဘုရား

အာယု
အဆိပ်မရှိအိ
ရဲကြီးနဂါးကို - သူတွေအထင်
ကြီးအောင် ညွှာလျှင်ပြီး
သူစွမ်းကောင်း သူမြဲနေ
တကယ်တော့ - အလောင်း
အားဖြစ်ပြီး * * * * *
* * * * *

မိလိဆီရင် - တယု
တော်ကိုယ်တိုင် လိုက်လာ
ပါမည်ဘုရား

နောင်တော်ရသေ့သည် ဘုရင်နှင့်အတူ အလပွယ်ပြရာသို့ ပြန်လာသည်ကိုတွေ့လျှင်-

ဟိုက်...
ဘုရင့် ဆရာတော်
များ ဖြစ်နေ
ရှေးလား * * * * *

ဘူရီဒတ်ဇာတ်တော်ကြီး

ရသေ့နှင့်ဘုရင်ကြီးတို့ အနားသို့ရောက်လျှင်-

ထိုအခါ ဖားမသည် ခုန်ထွက်လာ၍ အဆိပ်သုံးစက် အန်ချလိုက်ပြီး ရသေ့ဆံကျစ်ထဲသို့ ပြန်ခုန်ဝင်သွား၏။

ရသေ့သည် အဆိပ်ခွက်ကို ကိုင်ကာရေမြေဟည်းတစ်မျှ ကြိမ်းဝါးတော့၏။

၂၂၂ လေးထဲသို့ ပတ်လိုက်လျှင်လည်း - ဘေး
 ငှက်များ သေ မခင်သာမက
 မိုးမခိုင် ရေရှား ဖြစ်အံ့ * * *

ကျွန်ုပ်တို့လျှင်
 ဘေးကင်းစောင့်
 ဆောင်ရွက်ပေး
 တော်မူပါ။
 // သူ့မျက်တံတို့
 တယောက်တဖက်
 သတ္တဝါများ
 ဘေးမရှိသင့်
 ပါ

ထို့နောက် ရသေ့၏စီမံချက်ဖြင့် ကျင်းကြီး
 တူးပြီးလျှင် လိုအပ်သောပစ္စည်းများရရှိ
 အသိပွက်ကိုပစ်ထည့်ကာ မြေများဖုံးအုပ် စေ၏။

ကိုစုအဝဝပြီးလေလျှင် နဂါးများက လူအသွင်
 ဖန်ဆင်းပြလိုက်လေရာ -

အရှင်မင်းကြီး -
 မီးရိုမဲဖြင်းမရှိပါနှင့်
 - ကိုစုစု သို့
 အလုံးစုံ
 ပြီးဆုံးပါပြီ

အဆင်
 တိုက်ပါ - အယ်
 တိုင်း ဘယ်ပြည်
 ဘယ်ရိုက်မှ * * *

အရှင်မင်းကြီး၏ နှလုံးတော်-သမုဒ္ဒါ၏ ဒေဝီ နှင့်
 နဂါးမင်း- တေရုဒ္ဒတို့၏
 သားတော်ကြီး - သုဒဿန၊
 သားတော်လတ်- ဘျူဒိဒတ်၊
 နှင့် တဝမ်းလွဲ နှလုံးတော်
 အရေဖို- တို့ဖြစ်ကြ၏။
 တူတော် - တူမတော်များ
 ဇနနိဖြစ်ကြောင်း
 ပါဘုရား * * *

ဒဂါးမင်း - တွေ့ဆုံလို
 စိတ်တောနေစဉ်ဖြစ်စွဲ
 ရှုနန်းတော်သို့ ဣ
 ကြပါရီ * * *

သို့သော် အလမှာယ်ဆရာကား စိတ်ပျက်စွာ တွင်းဝ
 တွင်းသာ ထိုင်မှိုင့်နေတော့၏။

နေဝင် ပြီးစေတွင်
 ထို တွင်းထဲမှ
 မီးတောက်ကြီးလင်း
 တက်လာကာ
 ကောင်းကင်သို့တက်
 သွားစဉ် အလမှာယ်
 ဆရာမှာ အဆိပ်
 ငွေသင်္ဘောဖြင့် မချိမ
 ဆန့်ဝေး နာခံရပြီး
 ကိုယ်ပျက်သွားရ
 လေသည်။

ဘူရိဒတ်တို့သည် နဂါးပြည်သို့ ပြန်ရောက်သော် ဘူရိဒတ်မှာ အလွယ်ဆရာအညွှန်းဆဲခံရ၍ ပင်ပန်း လှုပ်ပြစ်သဖြင့် သူ့အား အနားယူစေပြီး ပြုစုကြ၏။

ထိုအချိန်တွင် ဘူရိဒတ်ကို လိုက်ရှာနေသေးသော ညီတော်သုဘောဂသည် မြစ်ကမ်းပါး၌ အမော ပြေနေခိုက် စကားပြောသံ ကြား၍ အာရုံစိုက်ကာ နားစွင့်မိ၏။

ဟုတ်ပါတယ်များ၊ ခင်များလျှောက်ဖြုတ် ခုနီးတကောင်ရတော့ အလွယ်ဖြုတ်၊ သေးတယ်ပေငွေလဲအတော်ရတယ်၊ သူ့က ဥပုဏ်စောင့်နေတဲ့ ဘူရိဒတ်ခုနီးတဲ့... နောက်တော့... နောက်ဆုံးတော့ အခုလိုကိုယ်မျက်တာသဲများ

ဟိုက် - ခက်ပြီ... မင်းကို - ခုနီးဖြုတ် - မင်းဆီက ယူသွားတဲ့ဟာက - ခုနီးမင်းရဲ့ လို၊ တ၊ ရ၊ တဲ့ ပတ္တမြားမျက် ရှင်ကွ... ငါ့လက်ထဲ မကြာပါဘူး ကွာ၊ အဲဒီပတ္တမြားဟာ လွတ်ကျသွားပြီ မြေကြီးထဲဝင်သွားတယ်များ ကျုပ် - တာမှ မသုံး လိုက်ရဘူး... ခုနီးပစ္စည်း သုံးမိလို့ ငါ့ထဲ တခုခုဖြစ်ဆုံး မယ် ထင်တယ်... x x x

ထို့နောက် မြစ်ထဲသို့ဆင်း၍ ရေငုပ်နေ၏။

သုဘောဂသည် ထိုအခြင်းအရာကိုတွေ့လျှင် -

အကြောင်းစုံကို သိရပြီးဖြစ်၍ ပုဏ္ဏားကို ရေထဲသို့နှစ်လိုက်လေ၏။

စန္ဒကုမာရဇာတ်တော်ကြီး

ပုပ္ဖဝတီပြည်တွင် ဝသဝတ္ထီမင်းကြီး မင်းပြုလေ၏ ထိုမင်းကြီးသည် အလွန်ရိုးသားသော်လည်း ဉာဏ်ပညာနည်းသောမင်းဖြစ်၏။

သားတော်များထဲတွင် ဉာဏ်ပညာအမြော်အမြင်နှင့် ပြည်စုံသော သားတော်စန္ဒကုမာရကို အိမ်ရှေ့စံ ရာထူး အပ်နှင်းထားလေသည်။

သို့သော် ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားကြီးထား၊ ပညာရှိဟု ဆိုကာ တရားထွက်တော်မီမင်္ဂလာကို ဝကွက် ရှိအပ်ထားလေသည်။

ထိုပုဏ္ဏားကား တန်ဖိုးလက်ဆောင် အလွန်ယူ ကြောင်းကိုမင်းကြီးမသိချေ။

တစ်နေ့တွင် တရားရုံးလာသော လူတစ်ယောက် သည်တရားလွှတ်တော်မှ ရေရှည်ထွက်လာရာ ညီလာခံဝင်မည့် စန္ဒကုမာရမင်းသားနှင့်ဆုံ၍-

တောက် x ဒါတော့
မတရားသက်သက်
တဖက်စောင်းခင်း - ဇီရင်
ချက်ချတာတဲ့ x ဒါ - ငါ
စိတ်ဆင်းရဲသလို ခံရပါစေ
၇၆သပါစေ..... သို့

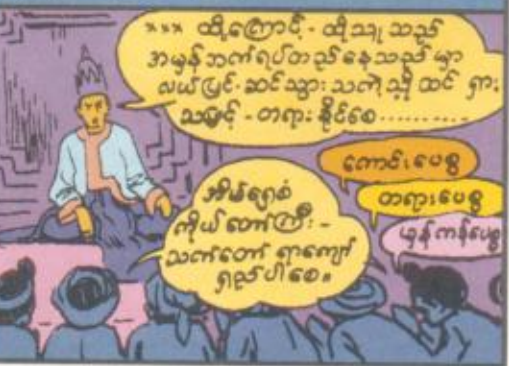
ဟေ့ - မောင်မင်း
တာပူစံလာ
တာလဲ - ဟေ

မှန်လှပါ. ဒါ့အပြင်
မင်းဘုရား ကျွန်တော်၏
အမှုသည် - စကန်အမှန်ဖြစ်ကြောင်း
လူတိုင်းပင်သိကြပါလျက် - ဂွတ်
တော်မှ မတရားသက်သက်
အခါနဲ့ချစ် စိတ်ထိခိုက်ပြီး
ရေရှည်မိကြောင်း
ပါဘုရား

အိမ် -
ဂွတ်တော်ထံ
သို့ဖြန်လိုက်
ခဲ့လော့ x x x

အိမ်ရှေ့စံမင်းသားသည် တရားလွှတ်တော်သို့ ဝင်၍အမှုကို ပြန်လည်စစ်ဆေးကာ မှန်သောထို သူကို အနိုင်ပေးလိုက်ရာ-

x x x ထိုကြောင့် - ထိုသူသည်
အမှန်သက်ရပ်တည်နေသည့် မှား
လမ်းဖြင့် ဆင်သွားသလို သို့ ထင် ရှား
သဖြင့် - တရား နိုင်စေ.....

ကောင်းပေစွ

တရားပေစွ

မှန်ကန်ပေစွ

အိမ်ရှေ့စံ
ကိုယ်တော်၏ -
သက်တော် ရာကျော်
ရှည်ပါစေ။

ထိုသတင်းကိုကြားလျှင် ဝသဝတ္တိမင်းကြီးသည် တရားလွှတ်တော်၌ အိမ်ရှေ့စံမင်းအား တာဝန် လွှဲအပ်တော် မူလိုက်တော့၏။

x x x တိုင်းသူပြည်သားတို့
သန္တအာရ - သားစတော် အိမ်ရှေ့
ဥပရာဇာ သည် - ယူပုဏ္ဏ
ထမ်းစောင့်လျက်ရှိသော
တရားလွှတ်တော်တစ်ခုများကို
ယနေ့မှ အစပြု၍
ထမ်းစောင့်စေ.....

ထို့ကြောင့် စဏ္ဍဟာလပုဏ္ဏားကြီးသည် ရန်ငြိုးထားကာမင်းသား၏ ပျက်စီးရာ ပျက်စီး ကြောင်းကို အခွင့်အခါစောင့်နေ၏။

တယ်... ဒီမင်းသား...
ငါ့အလုပ်ကို - က. ဖျက်
ယ. ဖျက် လာလုပ်တယ်
ငါလဲ- အရက်ကွဲရော x x
x x x သိမယ် x x ဒါ
တနေ့ကျ ရင် - ဒုက္ခ
ကောင်းကောင်း ရောက်
အောင် - ညှိုး ဆဲဖြဲမယ်
ငါ့အကြောင်း သိစေမယ် x x x

တစ်နေ့တွင် ညီလာခံ၌ ဘုရင်ကြီးက-

မင်းကြီးများ ညမက- ငါ့ကိုယ်တော်
အိမ်မက်ထဲတွင် ခုတ်ပြည်သူ့ရောက်
သွားသည်။ အိမ်မက်ဟုဆိုသော်
လည်း - တကယ်ပင် စည်းစိမ်
စားခဲ့ရသည် x x x ယူတိုင်
မျက်စိ ထဲမှာ မပျောက်နိုင်
အောင် ရွဲဖြဲနေသည် x x x

xxx နတ်ဖြည့်ဆိုတာ - တယ်ခမ်းနား ဇော် ကျယ်ပါလား။ နတ်သားတွေ ကိုယ်ရောင်ဟာ ပိတ်ပိတ်
တောက်ဖြိုး - နတ်သမီးတွေကလဲ သိုင်းပိုင်းလည်လို့။ နတ်ဘုံနတ်နန်းကလဲ စေစေ အာဖီ... နတ်ဖြည့်
ဆိုတာ xx တယ် အခုသာ ထူးကဲတာ ကလား။ x x အကောင်၊ တွေ ဖန်သမျှ အကျိပ်နေတာ တဲလား။ x x x

ရွှေဘုန်းတော်-ရွှေကံတော်ကြီးမြတ်
လှလှီသေ - နတ်ပြည်သို့ - ကျင့်သုံးမှုကပ်ပါး
ထင်ထင် - ဩဇာရှိနိုင်ခွင့်ရတာဘဲ ဘုရား။ x x x
ကျ်အဖြစ်မျိုး တစ်မျှ မကြားစားရူး အဖြစ်ထူး
ပျပါသည် ဘုရား။

ဒါပဲ - ငါကိုယ်တော်မူဖတ်လည်း နတ်
သက်တော့နေသည်။ ထိုကြောင့် နတ်ပြည်သို့
ရောက်ရန် မည်သို့သော ကောင်းမှုကုသိုလ်
တော်များ ပြုလုပ်သင့်သည်ကို... ပခုကန်
ပုဇွန်တို့ ပုဇွန်ကြီးတင်စေရား။

ထိုအခါပုဏ္ဏားကြီးက တွေးတောပြီး-

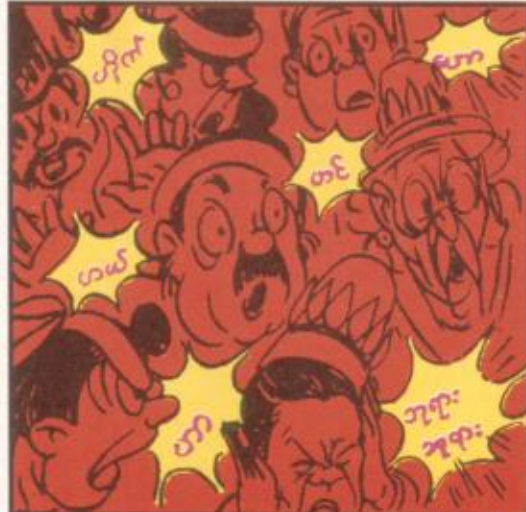
ဟီး - အကွက်တော့ ဆိုက်ကြီး၊ ငါ့ကို အကွက်ကွဲ
ဘောင်လယ်တဲ့ ဒါပဲရောမင်းသားကို လက်စားချေ
ရတော့ မည်... ဟီး။

ဖုန်လှပါဘုရား -
သူတပါး မဖြူ
လုပ်နိုင်သော...
ထူးကဲ ဖန်မြတ်
သော အပျူကြီး
ပေးလျှင် နတ်ပြည်
သို့ ရောက်ကြပါ
သည် ဘုရား။ x x x

ဘယ်လို ထူးကဲသော
အပျူမျိုးဖြစ်ကြောင်း
အဖွဲ့တင်လော့...

ဟီး - မရိတ်မိ
ဘောင်တော
ပရိယာယ်သုံးမျိုး
ခပ် ထွေး ထွေး
တင် မဖြစ်
မယ်။

သွေးမျိုးနဲ့ နှင့်
ယစ်မျှတော်
လျှင် - စကန်မုဗျ
ကွဲ ခုခွာကို မဖြူပင် - နတ်ပြည်
ရောက်ကြောင်း ဘက်စကန်
ပါသည် စကား

စန္ဒကုမာရဇာတ်တော်ကြီး

စဏ္ဍဟာလပုဏ္ဏားကြီးက ပူဇော်ပွဲကို ကျင်းပနိုင် ပါ၏လောဟုတင်လျှောက်သဖြင့်-

...ခုတ်မြည်သို့ ရောက်အောင် ကောင်းမှုဖြစ်၍ အဘယ်အောင် မယုဇော်နိုင်ဘဲ ရှိအံ့ ခုည်း။

အရှင်မင်းကြီးသည် ကောင်းမှုပြုရာ၌ ရဲရင့်တော်မူပါပေသည်။ အရှင်မင်းကြီးက သာ-ရွှေခန်း တော်မှနေ၍ စီမံတော်မူပါ။
ကျွန်တော်မူကြီး၏ ယမ်းပွဲ အတွက် သွား၍ ယခုပင်-ဆောင်ရွက် ခွင့်ပေးသနား တော်မူပါဘုရား။

ပုဏ္ဏားကြီးသည် အလုပ်သမားများကို ခေါ်ယူ၍မြို့ပြင်သို့ သွားလေသည်။

တောအုပ်တစ်ခုကို လှူသူလေးပါးမဝင်နိုင် မကြည့် နိုင်အောင် ဝင်းခတ်ပြီးလျှင်-

ယစ်တွင်းကို စနစ်တကျတူးရန်-

ကိုယ်တိုင်ကွက်လေသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် အိမ်ရှေ့စံမင်းသား စန္ဒကုမာရ အိမ်တော်၌-

ခမည်းတော်ဘုရင်ကြီး၏ အစီရိခတော်အရ... အရှင်မင်းသားအား မင်းဆီးရန်ဖြစ်ကြောင်း ပါဘုရားဟော... အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သနည်း

မှန်လှပါဘုရား - သက္ကဟာလ ဗုရောဟိတ်က... ဘုရင်ကြီးသည် ဘဝမကျားဘိလူ့ကိုယ်ဖြင့်ပင် ခုတ်ဖြည့်သို့ ရောက်နိုင်စေမိခြင်း အကျိုးငှာ - အရှင်မင်းသား စသည်တို့အား - သဗ္ဗစတုက္ကမာရ်ဗျူဟာဖြင့် ဖြေလျပ်ရန် အတွက် - အစီရိခတော် ချမှတ်ကြောင်းပါ ဘုရား... * * * * *

ဟိုက်... ရှင်းလျက်လေ... ကျိယုဏ္ဏာ... နှိပ်ကပ်... ငါ့ကိုယ်တော်အား ဂလ်စားချေလျီစီသာ... ပကပက်စက်စက်ဖြူရက်ပလေတယ်... ထားဦးလော့ ကျန်သူများကား မဆီမဆိုင် ခံကြရပေဦးမည်တကား * * * * *

* * * * * အခြားလူတွေကို ကယ်ဆယ်ရန် အမည်တော်အား... ခားချသံတော်ဦးတင်မှ ဖြစ်ချေမည်... ငါ့ကိုယ်တော်ဖြင့် တာဝန်မကင်းပေတကား

ထိုနောက်အိမ်ရှေ့စံမင်းသားနှင့်အခြား သားတော် သုံးပါးကိုပါဖမ်းသွားလေ၏။

ထိုပြင် ဘုရင့်သမီးတော်လေးပါးကိုလည်းကောင်း-

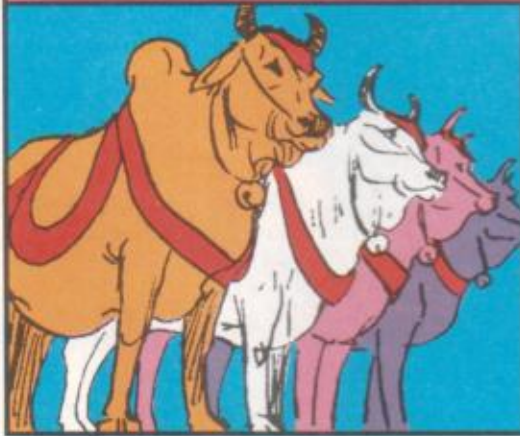
မည်မျှပင် ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်ဆန္ဒပြကြ
သော်လည်း ဝသဝတ္ထိမင်းကြီးကား လျစ်လျူ
နေတော့၏။

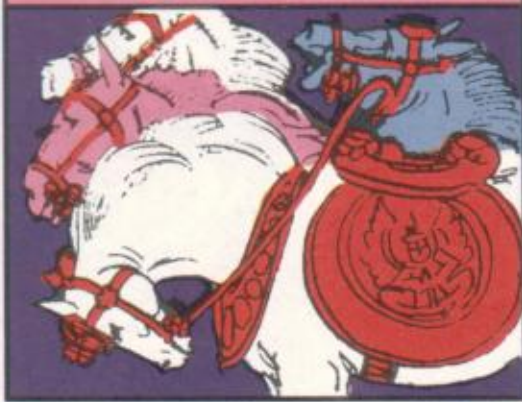
တစ်ဖန် စီးတော်ဆင်လေးစီးကိုလည်းကောင်း-

နွားလားဥသဘလေးစီးကိုလည်းကောင်း-

မြင်းလေးစီးကိုလည်းကောင်း-
ဖမ်းဆီးပြီးသောအခါ

တာဝန်ကျသော အမှုထမ်းကတုရင့်ထံသွား၍
ပုဏ္ဏားကြီးရှေ့မှောက်၌ပင် သံတော်ဦးတင်လေ၏။

“ ဘုရား ခုတို့ ချော့ - ငါ - ခမည်းတော် ၏
ယင် ယုဇော်ပွဲ အောင်စေ ဖြစ်: အကျိုး၌
အသက် စတေးခံကြရမည် ဖြစ်သည်...
နံ့နက် နှီးသောက်၍
နက်ဖြန် ရောက်လျှင်
ယင် ယုဇော်ရ မှာ ယို -
...မင်းကြီးများ -
ထိုသူများကို
ယနေ့ည အတွက်
လျှိုလေသေးမေ့အောင်
စံပျော်နိုင်ရန် ဖြစ်ပါသည်
အံ့နဲ့ ဝိမာဏစေများ... ”

စန္ဒကုမာရဇာတ်တော်ကြီး

နံနက်မိုးသောက်၍ အလင်းသို့ရောက်သော်
ဝသဝတ္ထိမင်းကြီး၏ မယ်တော်ကိုယ်တိုင်
ဖျောင်းဖျာပြောဆိုလေ၏။

သားတော် ဘုရင်မင်းမြတ်...
အသက် စတေးဗြီး
ယဇ်ပျဇ်လေခြင်း
ဖြင့်တော့ - နဝရံပြည်ကို
မရောက် နိုင်
ပါဘူး -
သားတော်...

ကျွန်ကိစ္စသည်
မညာရှိ ပရောတ်တိဗြီး၏
ဂုဏ်း ချွန်နှင့် မြစ်ကြောင်း ပါ

တစ်ဖန် မင်းကြီး၏ဖခမည်းတော်ကလည်း-

သားတော်.....
ဥဏ်ဖြင့် ဆင်ဖြင့်လော့
ယဇ်ပျဇ်တော်သည်
ဆိုသည်မှာ - သူ့မှာ
အသက်ဖြင့် စတေးမြ်
ဖြေလျှင်လေတော့ -
အတုဆိုလျ် မကောင်း ဖြူ
ပင်မဟုတ်လော့ x x x x
x x x x x x x x x x

သို့သော်မင်းကြီးက ဆိတ်ဆိတ်နေ၏။

သားတော်စန္ဒကုမာရ ကိုယ်တိုင်အခစားဝင်ခွင့်
တောင်း၍ သံတော်ဦးတင်၏။

ဘုန်းရှင် - ကံရှင် - သဘာရှင် - အသက်သစင် -
စတေးဗြီးရှင် - ခမည်းတော် ဘုရင်မင်းမြတ်ဘုရား
သားတော်တို့ကိုပုဏ္ဏားလက်
ညှို့ကျေးကျွန်အဖြစ်
ပေးအပ်လိုက - ပေး
အပ်တော်မူပါ x x x
အသက်ကိုတော့ ချွန်၏
ပေးတော်မူပါဘုရား x x x x x

x x x သို့တည်းမဟုတ် - လည်ပင်းခလောက်
ခွဲ၍ - ဆင်ထိန်းခြင်းထိန်း - အလုပ်ကို
ခိုင်းတော်မူလိုတလည်း
ခိုင်းတော်မူပါ .. အသက်
ကိုတော့ မသတ်
ပါနှင့်ဘုရား

x x x သို့တည်းမဟုတ် - မင်းနေ ရွှေပြည်တော်
မှ - နှင်ထုတ်လိုပါကလည်း - နှင်ထုတ်တော်
မူပါ x x x ရောက်ရာအရပ်မှာ တောင်းစားရ -
စားရ နေပါတော့မည် - ရှိတ် - ရှိတ် -
အသက်ကိုတော့ မသေပါရစေနဲ့ဘုရား x x
x x x အဟီး
ရှိတ် ရှိတ်

သားတော်ငို၍ လျှောက်သော် ရွှေဝိတ်တော်
ထိခိုက်ပြီးအမိန့်တော်ချလေ၏။

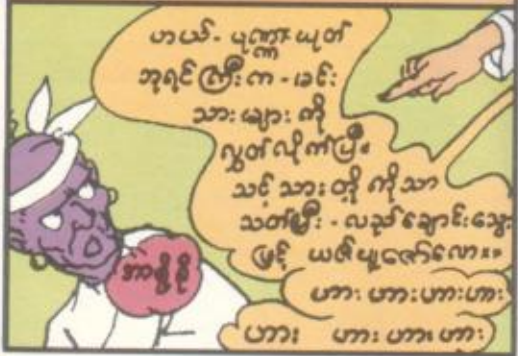
မင်းကြီးများ -
သားတော် စန္ဒကုမာရ
မင်းသားနှင့်
တကွ မင်းဆီးထားသူ
အားလုံးကို ယခုပင်
လွှတ်စေ

ထိုအမိန့်တော်ကိုကြားလျှင်သက်ဆိုင်ရာမင်းချင်း တို့ကဖမ်းထားသူများအားလုံးကို လွှတ်ပစ်လိုက်လေသည်။

ဘုရင်ကြီး အမိန့်အရ အားလုံး လိုရာသွားနိုင်ကြပါပြီ။

ဤတွင်မခံရနိုင်သူတစ်ဦးကယစ်တွင်းစိမ့်နေသော ပုဏ္ဏားထံသွား၍-

ဟယ်- ပုဏ္ဏားယုတ် ဘုရင်ကြီးက-ခင်း သားများကို လွှတ်လိုက်ပြီး သင့်သားတို့ကိုသာ သတ်မိမ့်- လည်ချောင်းသွေးဖြင့် ယစ်ယုဇော်ကောင်း။ ဟားဟားဟားဟား။ ဟားဟားဟားဟား။

ပုဏ္ဏားကြီးသည်အလွန် တရာ အံ့သြပြီးရွှေနန်းတော်သို့အလျှင်အမြန်ပြေးသွားကာ မင်းကြီးထံ အခစားဝင်၍-

ဟောခဲ-ဟောခဲ-- အရှင်မင်းကြီး..... သစ္စာမထူရှု ယစ်ယုဇော်မျိုး ဟာ-ကိုယ်တိုင်ဖြုတ် သူ့ကိုမဆံ့ထားဘိ- သူတပါး ယုဇော် သည်ကို-ဝမ်း ခြောက်သူပင်- နတ်မြည်သူ သွား ရပါသည်ဘုရား။

အဆင်ခြင်ဉာဏ်နည်းသောမင်းကြီးသည် ပုဏ္ဏားကြီးက မင်းသားအပေါ်ရန်ငြိုးဖြင့် ပြောသည်စကားကို မရိုင်းမိချေ။

ဟေ -- ဟွတ်ကဲလား သားတော်ကို ဖြန်ဖမ်းစေဖျား။

စန္ဒကုမာရသည် ဘုရင့်ရှေ့တော်မှောက်ရောက်လျှင်လျှောက်တင်ပြန်၏။

ခမည်းတော်ဘုရား - သားတော်သည် - ဆင်စီး - မြင်းစီး - စစ်ဆင် - စစ်တက် ကျွမ်းကျင်၍ - သောင်းကျန်းသူများကို - နှိမ်နင်းပေးခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော့။ သို့မဟုတ်ပါလျက် - အဘယ်ကြောင့် သားတော်ကို သတ်၍ လည်ချောင်းသွေးဖြင့် ယစ်ယုဇော်လိုပါသလဲ - ဘုရား။

အမြက်-သစ်ကိုင်းခြောက်တို့ကို အဆိုက်လှုပ်နေသော ငှက်များပင် - မိမိတို့၏ သားသမီးများကို ချစ်ခင် ယုယစွာ စောင့်ရှောက်ကြကြောင်း ပါဘုရား။

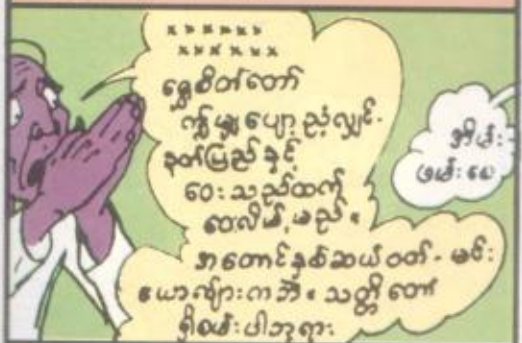
ပုဏ္ဏားတို့မည်သည် များသောအားဖြင့် ကျေးဇူးမသိတတ်ကြပါဘူး။ ထမင်းသခင် ကျေးဇူးရှင်ကိုပင် ပြန်လည် မျက်ဆီးတတ် သော သာဓက များစွာရှိသည် မဟုတ်ပါလော ဘူး။

သားတော်တို့ကိုအသက်ဘေးမှ ချမ်းသာပေး တော်မူပါ။ သားတော်တို့မှာအဖြစ်တစ်စုံတစ်ရာ ရှိပါက - ရွှေဖြည်တော်မှ နှင်ထုတ်တော်မူ ပါ။ ရောက်ရာအရပ်မှာ - တောင်းစားပါမည် ဘူး။

အိမ်၊
သားတော်များလွတ်ငေး...

စဏ္ဍဟာလ ပုဏ္ဏားလည်းသတင်းကြား၍ ပြန်ရောက်လာကာ ထိုအမိန့်ရုပ်သိမ်းရန် ပြင်းပြင်းထန်ထန်တင်ပြန်၏။

ရွှေစိတ်တော် ကျွန်ုပ်တို့ ညွှန်လျှင် ခုတ်ဖြည်ခွင့် ပေးသည်ထက် တေလိမ်မည်။ အတောင်နှစ်ဆယ်ဝတ် - မင်း ဧယျာဗျားကတီး သတ္တိတော် ရှိလိမ့်ပါဘူး။

ပြန်အပမ်းခံရသဖြင့် သားတော်အိမ်ရှေ့စံလည်း ထပ်မံ၍လျှောက်လဲပြန်၏။

***မေ့မိမိတော်ဘူး - ခဲခဲလေး တွေးကြည့် တော်မူပါ။ စာကယ်၍သာ - သားကိုသက်၍ ယာယီလှူဒါန်းလျှင် ခုတ်ဖြည်ရောက်သည် ချီပါက... သူ့သားသူ့သတ်၍ ခုတ်ဖြည်သို့ သူ့အဖေ သွားမည် မဟုတ် ပါလော...ဘူး။

***သူ့ကိုယ်တိုင် ခုတ်ဖြည်ရောက်နေဖို့ဟု သိရလျှင်... သားတော်တို့ ဖခင်မသိတော် ခုတ်ဖြည်ရောက်စေခြင်းငှာ - ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ အသက်ကို အစတေးခံပါမည်ဘူး။

တစ်ဖန် ဝန်ကြီးများကိုအကူအညီတောင်း၏။

ဘဘူးတို့... မိင်းကူ ကျောက်လ ကြပါဦးလော။

သို့သော်မည်သူမျှမကူရဲကြပေ။

မင်းသား၏ကြင်ယာတော်များကို ဝိုင်းဝန်း တောင်းပန်စေ၏။ သို့သော်-

မအောင်မြင်၍ စိတ်ဓာတ်ကျရှာလေသည်။

အင်း... အကယ်၍ - ငါ့သာ - ယခုလို - အိမ်ထဲ
မင်းသား မဟုတ်ဘဲ
သာမန် အလုပ်သမား -
လယ်သမား - ကုန်
သည်ချေး က - သာ
ဆိုလျှင် -- ပခင်
က - သား ကိုတော
သတ်မည် မဟုတ်
ချေ x x x x x
x x x x

မတတ်နိုင်သည့်အဆုံး၌ စက္ကဟာလပုဏ္ဏားအား ကြင်ရာတော်များကတောင်းပန်၏။

ပရောဟိတ်ကြီး
ရယ်... မောင်တော်
အသက်ကို
ကယ်ပေး တော်
မူပါ x x x x x

သို့သော်
မရပေ။
ငါနဲ့
ဘာဆိုင်
လို့လဲ...
ဒါ -- ဘုရင်
အမိန့်တော်
ကတည်း
သွားကြ
သွား

ထိုသို့ရွှေနန်းတော်တွင်း၌ ဆောက်တည်ရာမရ အောင်ပူဆွေးနေကြစဉ်- မင်းသား၏သားငယ် သည်ဘုရင်ကြီးထံပြေးဝင်သွားပြီး-

ဘိုးတော်ဘုရား x x x x x
ဘိုးတော်ဘုရား x x
ခမည်းတော်ကို
တတ်ပါနဲ့
တတ်ပါနဲ့ တတ်ပါနဲ့
ဟီး ဘိုး ဘိုး x x x x x
တတ်ပါနဲ့ ဝဲ ဝဲ

မြေးတော်ငိုသံကြားသော်မင်းကြီးသည် နှလုံးကွဲမတတ်ခံစားရပြီးမြေးတော်ကိုကောက်ချီကာ-

ချစ်သား - တိတ်လော...
ချစ်သားရဲ့
ခမည်းတော်ကို
လွှတ်ငြိမ်းခွင့်
ပေးအံ့...
ငိုပါနဲ့
မြေးတော်
ရယ် x x x x x
x x x
သား
တော်
လွှတ်
စေ....

စန္ဒကုမာရဇာတ်တော်ကြီး

စန္ဒာဟာလပုဏ္ဏားလည်း ဇွတ်အတင်းပြောပြန်ရာ ဉာဏ်ပညာပဲ့သောမင်းကြီးမှာ-

အခုလို- ချီတုံ ချီတုံ လုပ်နေလျှင်
ယခင် နတ်များ စိတ်ဆိုးပြီး
အပြစ် ၃ ဂဏ်များခတ်လျှင်တော့
ကျွန်တော် များ မှာလည်း
ဟေ
ဖြေဆေး မရှိ
ကြောင်းပါ
ဘုရား

အတွေးရောက်နေစဉ် တစ်ဆင့်တက်၍သွေးထိုးပြော
လိုက်ပြန်၏။

ယခု အချိန် သည်
ယခင် ယူရော်ရန်
နောက် ဆု
ခုကွတ် ဖိ ချိန်
ဖြစ်နေ
ကြောင်း ပါ
ဘုရား

ဖမ်း
စေ

ဤတွင်ဖမ်းထားသောသူများကို ချက်ချင်းပင်
မြို့ပြင်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားစေ၏။

တိုင်းသူပြည်သားများသည် ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်ပြီး
လိုက်ကြည့်သည်ကို-

သနားပါတယ်
ဟယ်
ရုက်စက်
လှဈေး ကလာ-
ဘယ်သူမှ
မကယ်နိုင်
ပြီတော့
ဘူးတဲ့
လာ

တစ်စုံတစ်ရာ အုံကြွမှုဖြစ်မည်စိုးသောကြောင့်
မြို့တံခါးကိုပိတ်ထားလိုက်ရ၏။

သမား - သမတ် -
တိုင်း ချစ် - ပြည်ချစ် -
အိမ်ရှေ့စံ အစား -
ငါ့သတ်လိုက်
ပါတော့ဟယ်

အဟီး
အိတ် အိတ်

ယခင်တွင်းဝတွင်ရှိနေသော ဘုရင်ကြီးအား
မိဒွေးတော်က ရလို့ရငြားဝင်တောင်းပန်သေးသော်
လည်းမရ။

သာတော် - ခုတ်ရွာစံလျှင်
ဘုရား ခွဲမတော့
ရူးရမချစ် - ဘုရား

ဟီး
အိတ် အိတ်

တောင်းပန်၍ မရသည်အဆုံး၌ ပုဏ္ဏားကြီးကို
ဝိုင်းကျိန်ဆဲမိကြလေသည်။

စိတ်ထား ယုတ်မာတဲ့ ပုဏ္ဏားကြီး -
အဖြူပက်စကတ် ပုဏ္ဏားကြီး...
တိုင်းဖြည့်က ချစ်တဲ့ -
အဖြူကင်း စင်တဲ -
သူတော်ကောင်းဖြစ်တဲ့ -
မင်းသားကို သတ်တာ...
...ငါတို့တတွေ
သေတဲ့ ကိုသလို ကွပ်မက်
...ငါတို့တတွေ စိတ်နှလုံးရှက်သလို
ရှက်ပါစေ။

အိမ်ရှေ့စံ၏ကြင်ယာတော်ကလည်းလျှောက်တင်၏။

တိုင်းသူဖြည့်သားတွေကို ချစ်ဆင်သနား
စောင့်ရှောက်ရသည် ရေမြေသခင် ဘုရင်
မင်းမြတ်ဖြစ်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့်
ရင်သွေးတော် သားတော် အိမ်ရှေ့စံကို
သတ်ရက်ပါသလဲ... ဘုရား...
မချစ်၍
သတ်သည်မဟုတ်၊
ခုတ်ဖြည့်သွားလို၍သာ
သတ်ခြင်းဖြစ်သည်

မောင်တော်ကို သတ်ရမှာ ဖြစ်မည် ဆိုတော်
မူပါလျှင် ဘုရား နှမကိုလည်း တပါတည်း
ကွပ်မျက် တော်မူပါဘုရား။

ဟယ်-ဗွေးမတော်..
ဖြူရာတော် အသစ်ရမှာ
ပေါ့.....

မောင်တော်
စန္ဒကုမာရ မရှိလျှင်
ဘုရားကျွန်မမှာ အသက်ရှင်နေသော်လည်း
အမိပျိုယ် မရှိတော့ပါဘုရား...
အိုဖတ်၍ မသတ်လျှင်လည်း
အဆိပ်သောက် သေတော့ အံ့

စန္ဒာသည် အိမ်ရှေ့စံကိုသွားကန်တော့ရာ-

နှမတော်..... မောင်တော် ဝတ်ဆင်
ထားသည့် လည်ဆွဲ၊ နားတောင်၊ လက်စွပ်၊
စသည်တို့ကို လက်ဆောင် အဖြစ်
ဧည့်ဖူးလော...
မယူလိုပါဘုရား...
ရှေးက ရွှေငွေ ကျောက် သံ
ပတ္တမြားများသာ ဆင်ဖြူ
နေလေ့ရှိတဲ့ - မောင်တော်ရဲ့
လည်ကပ်ပေါ်သို့ သံလျက်
ဝါးသွား ကျလျှင် - နှမတော်လဲ
နှလုံးကွဲ၍ - သေမှီဝင်မှာပါ
ဘုရား

ထိုအခိုက် ယစ်တွင်း၌ပူဇော်ဘွယ်ရာ ကိစ္စအဝဝ
တိုပြီးနေပြီဖြစ်၍-

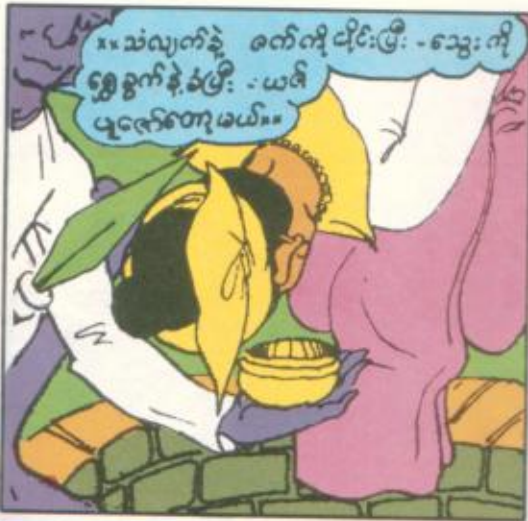

အဆိုဒ် ကျပြီ၊
အိမ်ရှေ့စံ မင်းသား
ကို... ပထမ
ခေါ်ဆောင်
ခဲ့လော့

စန္ဒကုမာရရောက်လာလေလျှင်-

မင်းကြီး... ဟီး...
ခုတ်ဖြည့်သွားရ
တော့မယ်... နော်
ဂီ-ဂီ-
သံလျက်ပေး
ပါလော့...
မင်းသား- နူးထော့
ပြီး... တွင်းဝမှာ လည်
စင်းထား

«သံလျက်နဲ့ ခက်ကို ငိုငိုဖြိုး - သွေးကို
ရွှေခွက်နဲ့ ခံပြီး - ယခင်
ပျက်စီးတော့မယ်»

ထိုသို့ ယစ်ပုဇွန်အုံဆဲဆဲကိုတွေ့လျှင် ကြင်ရာ
တော်မှာ မကြည့်ရက်ဘဲ -

ဘုရား - ဘုရား...
ငါ့မှာ သစ္စာဖြူ
ဘို့မှတပါး
ဘာမျှ မရှိတော့
ပါလား...»

သစ္စာဆိုလေတော့သည်။

ပညာမဲ့ သည် ခဏ္ဍဟာပ
ပုဏ္ဏား သည် မကောင်းမှု
ကို - ဖြူနေသည် မှန်မီ
ကို မှန်သော သစ္စာ
တော်၊ ဖြောင့်...
ဘေးတော်
အိမ်ရှေ့စံ ဘုရား နှင့်
ဆက်လက်၍ အတူပေါင်
ရပါစေသား...»

«ကျွန်ုပ်ရပ် ခြံရှိ ဇာတိသော နတ်ဒေဝါ အပေါင်း
တို့...» မျှိုင်းမတော်မူကြပါကုန်လော့...
နတ်မင်း တို့အား တောင်းပန်ပါ၏...
အကျွန်ုပ်အား ချစ်သူနှင့်
ကင်းဘောင် မဇ္ဈိမမျှ
မလုပ်နိုင်ကြပါစေ
သတည်း...»

ထိုသစ္စာစကားသည် သိကြားမင်းထံရောက်သွား
သဖြင့် -

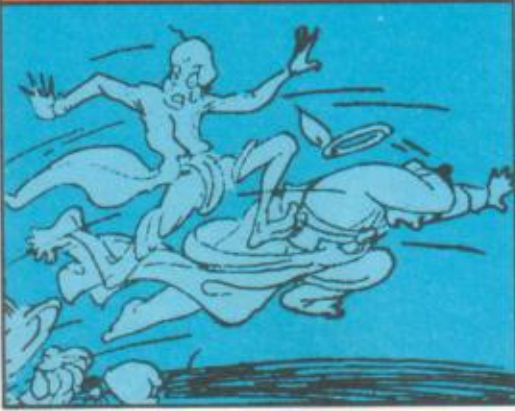
အလို - အလို - လူ့
ဖြူညိုမှာ - သူ့
တော်
ကောင်း
တွေကို
သွတ်ကြ
မရပါသေး
လှပြည်ဆင်း၍
ကယ်ဆယ်မှုဖြစ်မည်

ရုတ်ချည်းပင် ယစ်တွင်း၊ ဝ နားတွင်ကိုယ်
ထင်ပြုပြီး -

ဟယ်... မင်း ဆိုး
မင်းယုတ်...
နတ်ဖြူကို တောင့်တပြီး
လူ့သူတော်ကောင်းတွေ
မသတ်နှင့်... စိတ်နဲ့
ဖြုတ်လို သလော...
ရှောင်ရှားကြလော့...»

ထိုအခါ ဘုရင်ကြီးနှင့်ပုဏ္ဏားတို့သည် သေပြေးရှင်ပြေး ပြေးကြ၏။

အနီးရှိတိုင်းသူပြည်သား တို့ကလည်း ခဲများဖြင့် တစ်ယောက်တစ်လက်ပိုင်းပစ်ခတ်ကြ၏။

စက္ကဟာလပုဏ္ဏားပွဲချင်းပြီးသေလေ၏။

ဝသဝတ္ထိမင်းကြီးကားမပြေးနိုင်။ သူ့ကိုလက်ရ ဖမ်းမိကြလေသည်။

ထိုသို့သွေးပွက်ပွက်ဆုကာ ဒေါသများထိန်းမရ အောင် ဖြစ်နေချိန်တွင်စန္ဒကုမာရမင်းသားပြေး ဝင်လာပြီးတောင်းပန်၏။

မိမိတို့ချစ်ခင်အားကိုးသော အိမ်ရှေ့စံကိုအား နာ၍သာ စိတ်တိုင်းကုမပြုလုပ်ရသည့်အဆုံး၌ ဘုရင်ကြီးအားအဆောင်အယောင်များချွတ်ကာ ရသေ့ဝတ်ပေးလိုက်ကြ၏။

စန္ဒကုမာရ မင်းသားကိုကား ဘုရင်အပြစ်နန်းတင် မြှောက်စားကြလေသတည်း။

နာရဒဇာတ်တော်ကြီး

အင်္ဂတိမင်းကြီးတွင် သားတော် သမီးတော်ဆို၍
 မိဖုရားခေါင်ကြီးမှ ဖွားမြင်သော သမီးချော
 ရုစာဒေဝီ ဆိုသူတစ်ယောက်သာရှိ၍ အလွန်
 ချစ်မြတ်နိုး၏။

အရွယ်ရောက်သောအခါ၌လည်း ကောင်းမြတ်
 ခြင်းငါးဖြာနှင့် ပြည့်စုံသော သမီးတော်ဖြစ်လေ
 ရကား မင်းကြီးက လိုလေးသေး မရှိအောင်
 ထား၍-

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ပန်းမျိုးစုံကိုလည်းကောင်း၊
 အဝတ်အစားများကလည်းကောင်း-

စိန်ရွှေ လက်ဝတ်လက်စားများကိုလည်းကောင်း-

ငွေသား တစ်ထောင်ကိုလည်းကောင်း-

ချီးမြှင့်သောကြောင့် နေ့စဉ်အလှူကြီး အတန်းကြီး ပေးနိုင်လေသည်။

ဘုရင်ကြီးတွင် ပင်ခံ သုံးပါးရှိ

အတိုင် လေသည်။

တစ်ခုသော တန်ဆောင်မှန်းလ၌ နက္ခတ်သဘင် ဆင်နွဲ့နေကြစဉ်-

ဘုရင်ကြီးက တိုင်ပင်တော်မူ၏။

မင်းကြီးများ.....
ယခုလို သာယာကြည်နူး
ဘွယ်ကောင်းသော အစီ
အစဉ်နာယံ - အဘယ်ကိုဆို
မေ့လျော့ရလျှင်
ကောင်းပါ
အံ့နည်း။

ထိုအခါ ဝိဇယဝန်မင်းက တင်၏။

ယခုလို အခါမျိုးတွင် လူအများ ပျော်ရွှေ၍ သက်
ကင်းလွတ်တွေ့ဆုံနေကြသည်ဖြစ်ရာ အခွင့်ကောင်းကို
ယူကာ အရှင်မင်းကြီးသည် တော် မခံယူသေး
သော ထိုင်းငယ်ပြည်ငယ်
များကို စစ်ဘင်္ဂါ လေး
ရပ် ခင်းကျင်း၍
မိမိဘက်ပါအောင်
သိမ်းသွင်းရန်သင့်
သော မင်္ဂလာ အခါတော်
ဖြစ်ကြောင်းပါ ဘုရား။ x x x x x

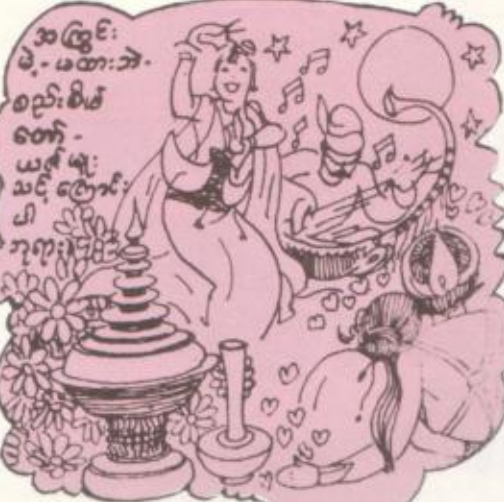
x x x x သို့ပါလျက်နှင့်မျှ မလိုက်လျောသော
ဖြစ်ငယ်ကိုတော့ - အနာသာခွန်သင့်ကြောင်း
ပါဘုရား။

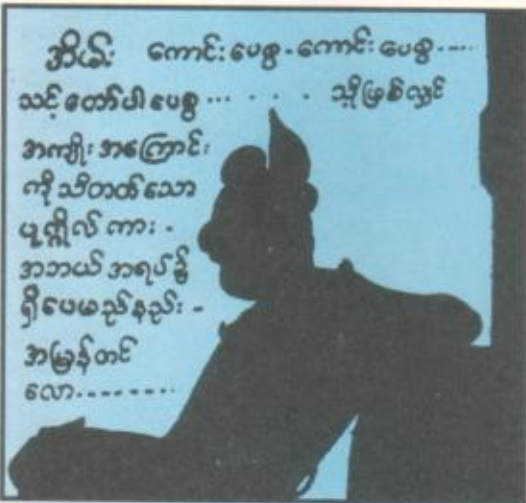
ယခုလို အေးချမ်းတဲ့
အခါမျိုးမှာ - စစ်ချီရန်မိတ်
မိုးစဉ် မျှ မရှိဖြစ်နေသည်
ဝိဇယ အမတ်ကြီး။

ဟာ - မတော်တာဘဲ
ဝန်မင်းရှိ x x x x x
ယခုလို အေးချမ်းသာယာ
သော အချိန်တွင် ရွှေနားတော် . ရွှေခံတွင်း
တော် - ရွှေ မျက်စိ တော် . ရွှေအာခေါင်း တော် .
ရွှေ သွားတော် အပေါ်
အကြံဖြင့် အာရုံ
များကို x x x x x

အကြွင်း
မဲ့ - မထားဘဲ .
စည်းစိမ်
တော် -
ယဇ် မျှ
သင့် တောင်း
ပါ
ဘုရားကို ဝမ်း
နိုးစွာ ဝမ်းနိုးစွာ

ထို့ကြောင့်အစီအစဉ်များပြုလုပ်ပြီးသော် မိဂဒါရန်တောသို့ မြင်းဖြူများကသော ရထားဖြူကို ထီးဖြူမိုး၍ ဘော်ငွေရောင်တန်ဆာ ဆင်ကာ ကြွမြန်းလေသည်။

နာရဒဇာတ်တော်ကြီး

အာဝိက တက္ကဒွန်းထံရောက်ကြလျှင်-

တပည့်များစွာ ပိုင်းရံလျက်ရှိသော အဝတ်မပါ ဗလာကိုယ်တော်ကိုတွေ့၏။

ဘုရင်ကြီးသည် အနားကပ်၍မေး၏။

ဆရာကြီး - ဂုဏ်...
 မိဘ-ဆရာဆရာ -
 သားသမီး - ဆက်ကြီး
 နှယ်ဒို - တိုင်းသူ
 ပြည်သား - သတ္တဝါများ
 အပေါ် အဘယ် သို့
 ပြုကျင့်ရမည်နည်း။

နတ်ပြည်
 သို့ရောက်
 ဘောင်
 မည်သို့
 ကျင့်ရ
 မည်
 နည်း။

ဟားဟား
 ဟားဟား

ဟီးဟီး
 ဟီးဟီး

ဟူးဟူး
 ဟူးဟူး

... လူ့တာ
 တွေ...
 ... ပုည့်တောင်
 တစ်ခု...
 ... မုတီး စိပ် တာတွေ...
 ဘာတွေဟာ...
 အလကား -
 ဟားဟား ဟားဟား
 ဘာမှ အကျိုးမရှိဘူး...
 ဟားဟား ဟားဟား

... လူ့ဘဝဟို... ခွေးဘဝဟို - နတ်ဘဝဟို
 ဆိုတဲ့ ဘဝတွေဟာတာဟာ...
 ... မရှိ... ဟိုဟို - ဟိုဟို...
 (လူ့တာလျှင်)

xxx ဒီတော့ - ဘိုးဘွား - မိဘ - ဆရာ
သမား ဆိုတာ ဘယ်ရှိလို့လဲ xxxxx
xx လူတွေဟာ အားလုံး
အတူတူဘဲ xx ဟဲ့ - ဟဲ့

xxx ကောင်းကောင်း ဘဲ နေနေနေ
ဆိုဆို ဘဲနေနေ xxx ရှစ်ဆယ့်လေး
ကမ္ဘာ ဘဲနေကြရဖို့
အားလုံး စင်ကြယ်
သွားကြမှာ ဘဲ xxx
ဒီတော့ xxx ဖျော်
သလို့သာနေ - ကိုယ့်
လျှော့ xxx ဆို သလို့
ပေါ့ xxx ဘုရင်ကြီး
xx ရွှေတောတော်ကျင့်
လား xxx ဟားဟားဟား xxx

ထိုအခါ မင်းကြီးနှင့်ပါလာသော အာလာတ
အမတ်က ဝင်လျှောက်ထား၏။

ဆရာတော်၏ ဩဝါဒကို တပည့်တော်
နှစ်ဆက်လျှင်ပါသည်။ တပည့်တော်သည်
ရှေးဘဝ များကို သတိရသူဖြစ်ပါ၏။
ယခင်ဘဝက - ဆိပ်နွား ကြွေဝက် များကို
သတိရသူဖြစ်ပါသည်။ xxx xxx xxx

xx သို့သော် - ယခု ဘဝတွင် - သူဌေး
သား - ပညာရှိအမတ် - စစ်သူကြီးလာ
ဖြစ်ပါ
သည်။

သူ့အသက်သတ်
တို့ - မကောင်းမှုတွေ
လုပ်ပေမယ့် - ယခု လက်တွေ့
ကောင်းစားနေသားဘဲ - ဆရာတော်
xxxx xxx xxx xxx

ထိုအခိုက် ဝိသံကြား၍ လှည့်ကြည့်ကြရာ
စိကောအမည်ရှိ ကျေးကျွန်တစ်ယောက်ဖြစ်နေ၍
ဝိုင်းပေးကြသောအခါ ----

ဟဲ့ - ဟဲ့ -
သာ ဖြစ်
လို့လဲ။

ဘိုက်နာ
လို့လား

ဖိုးကိုက်
လို့လား

ကျနော်လည်း
ဘဝကို မြင်သူ
ဖြစ်ပါတယ်။
xxxxx
ဒီလိုတရားမျိုး
ကို - အခုမှ
သိရလို့ - ဝမ်း
နည်း ခိုတာပါ
xxx

xx ယခင်ဘဝက - သူဌေးသားပါ။
ကောင်းမှု ကုသိုလ်တွေလုပ် လိုက်တာ
စုံလှီပါတဲ့ ဝါပေမယ့် - မြောက်မြောက်
ဘဝကျတော့
အင်မတန်
ဆင်းရဲတို့
အဖိုးထိန်း
သည်မထီ
သားလာ
ဖြစ်ပါတယ်

အိတ် အိတ် xxx

ရသမျှသော လောကစည်းစိမ်များသာမက သူများ သားမယားများကိုပါ ကျူးလွန်ကာနေတော့ တ်။

ထိုသတင်းကို ရပ်ရွာထဲ၌ တီးတိုးကဲ့ရဲ့ပြောဆို နေကြသည်။

အထိန်းတော်တစ်ယောက်ကြားသိရ၍ သမီးတော် ရုစာထံ သတင်းပို့လျှင်-

များစွာ စိတ်ထိခိုက်သွားလေသည်။

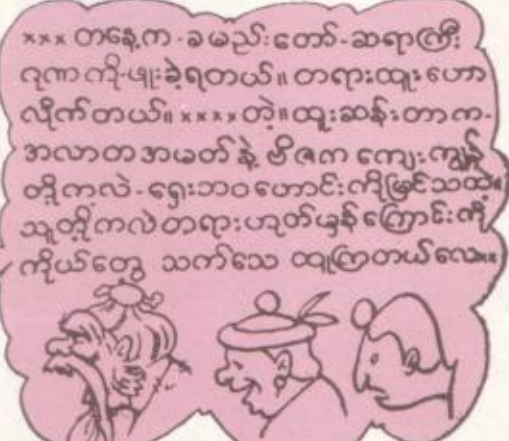
အလှူပေးနေကျနေ့တွင် ဖခမည်းတော်ထံမှ အလှူငွေရောက်မလာ၍ ဘုရင်ကြီးထံ အစား ဝင်လေ၏။

နာရဒဇာတ်တော်ကြီး

ချစ်သမီးတော်
ရုစာဒေဝီ
ဟိဟိဟိ***
အလှူ-အလှူ-
ပေးတယ် ဆိုတာ-
ငွေကုန်-လှူပန်း-
ဘလကီး-ရမ်းတဲ့
အလုပ်ဘဲ***
ဘာမှ အကျိုး-
မရှိဘူးဆိုတာ
သိရဲ့လား-ဟားဟားဟား

*** တနေ့က-ခမည်းတော်-ဆရာကြီး
လူက ကို-ဖျားခဲ့ရတယ်။ တရားထူးဟော
လိုက်တယ်။ *** တဲ့။ ထူးဆန်းတာက-
အလာတ အမတ်နဲ့ မိမိက ကျေးကျွန်
တို့ကလဲ-ရှေးဘဝဟောင်းကိုဖြစ်သထံ
သူတို့ကလဲတရားဟုတ်မှန်ကြောင်းကို
ကိုယ်တွေ သက်သေ ထူမြဲတယ်လေ။

ဖိုးတော့ ဆရာကြီးက-ရှစ်ဆယ့်လေး
ကမ္ဘာထက်မှာ ပျော်ပျော်သာနေတဲ့၊
အလှိုလှို လျတိုင်း-ဖြည့်ရုံ လာလိမ့်မယ်
တဲ့-သမီးတော်ရဲ့***
ဟားဟားဟားဟား
အလို-မြတ်စွာဘုရား-
အာဇီဝက ဒိဋ္ဌိ
တက္ကဒွန်းနဲ့-တွေ
လာတာကိုး***
ဒုက္ခပါဘဲ

ဝ,ခမည်းတော်ဘုရား-သတိပဉ္စာ-ရှေ့
ဥြစ်တော်သုံး၍ ဆင်ခြင် နိုင်ရန် သမီးတော်
လျှောက်တင်ခွင့်ပြုတော် မူပါဘုရား
တင်စေဗျား၊
တင်စေဗျား၊
ဟားဟားဟား

အလာတ အမတ်သည် ဖခင် သူဌေးသား
ဘဝက-မကောင်းမူ အကုသိုလ်များ ပြု
လုပ်သော်လည်း-ဘဝကျူးချိန်၌ ကား-ဟိုး
ဖခင်ဖခင်ဘဝ မှုပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်
အားကောင်း နေချိန်၌ ဝိုက်ဆိုင်နေ၍သာ
ယခု ဘဝကောင်း ကို ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။***

*** သို့သော်-ဖခင်ဘဝက ပြုခဲ့သော အကုသိုလ်
အတွက် အပြစ် ဒဏ်ကို-ရှေ့လာမည့်တခု
သောဘဝ၌-ကုသိုလ်ကောင်း အားလျော့
နည်းချိန်တွင်-မူချခံရဦးမည်သာဖြစ်၏။
မိမိက အပြစ်ကိုကြည့်လျှင် သိမိမိ
ပါသည်။ သူရား။***

တဝဟောင်းကိုဖြစ်ဖြစ်ကား အထူးဆန်း
လှပါသော်လည်းကောင်း ထိုအသိရသောသူပါ။
တဝဟောင်းတုန့်ကား
အကောင်းသော အပေါ်များနှင့်ဖေါင်းမိ
ရှ်-မကောင်းမှု အကုသိုလ်များဖြည့်ပါ
လျက်နှင့်- အဏာတု အမတ်ကဲ့သို့မင်
သူဌေးသား ဘဝသို့ပင် ကျွန်ုပ်တို့ပါစေရမည်။

ဟေ့

သို့သော်လည်းကောင်း မိတ်ဆွေကောင်း
နှင့်ထွဲမိရုံ-ကောင်းမှုများဖြင့်လုပ်ပါလျက်

တဝကျားကော သာသိ၍ ပထမ တကေ
အကုသိုလ်များ ကားရှိ ဖြစ်နှင့် တိုက်
ဆိုင်သဖြင့် - ဆိတ် - ဖျောက် - နားကဝ
များ ဆက်တိုက်ဖြစ်ကား
ဘာ ထင်းခဲရမ်းကုန် ဆွဲရမ်း အခိုင်းခံရမိ

ယခု ဘုရင် ရွှေငွေ့တော် ထပ် ရမေ
မိလှ - သားတော် မဖြစ်ကား အစိုးတော်
မိန်းမ သားသားများဖြင့် ဖြစ်၍ ပါ သည်။

မီးပုလဲ ကြောင့်-အခြားငါးကောင်း
တလေ့လုံးပုလဲ ရ ဆလိမ့်။ ဘုရင်ကြီး
ထည့်ပင်ဖြစ်လင့်ကစား - တက္က နွန်း
တိုနှင့် ပေါင်းလျှင် လမ်းလွှဲ၍ -
မိုက်မိရာ ကျန်ငါးသည် ဘုရား

သမီးတော်က အဆက်မပြတ် တတွတ်တွတ်
ပြောသည်ကို အဆုံးတိုင်အောင် ပြုံးပြုံးကြီး
နားဆင်ပြီးနောက် -

သမီးတော်သည် တရားပြစ်မရတော့သဖြင့်
နောက်ဆုံး၌ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရလေတော့သည်။

ရုပ်ဆော သမီးတော် -
ရှစ်ဆယ်လေးကဏ္ဍာ
တွင်.. ဖျော်ဖျော်
အာ စံနေပါ
တာရို
အရင်
လို့နေ
ရတာလဲ..
ဟဲ-ဟဲ-ဟဲ

လောကကြီးကို အရှင်တပည့်
တံ ဘောင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
တို့နှင့် လောက ပါလနတ်ဗဟုအပေါင်းတို့
လည်းဆောင်မ တော်မူကြကုန်လော့။

ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန်ကို ဗြဟ္မာကြီးတစ်ပါးက ကြားလေလျှင် လူ့ပြည်သို့ အာရုံပြုပြီး အခြေအနေကို ဆင်ခြင်လေသော်-

အကျိုးအကြောင်းသိရ၍ ရသေ့အသွင်ပြောင်းပြီး ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွလာ၏။

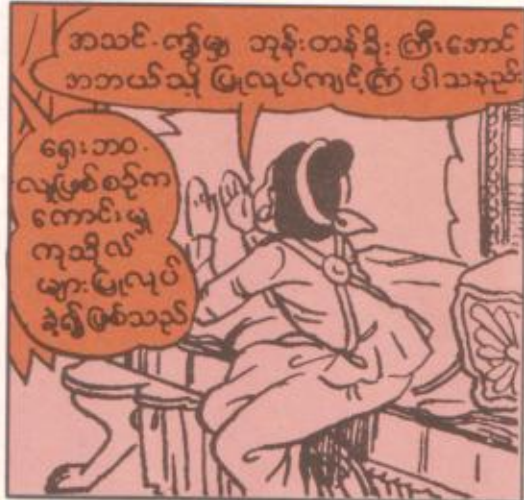
နန်းပြုစားပေါက်မှစင်ပြီး လေထဲတွင်ရပ်လျှင်-

အလို အသင် ကျီး - မည်သူနည်း။

နရဒ ဖြစ်သည်။

ဟာ- အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့် ကြွလာတော်မူပုံရသည်။

အသင်- ကြွမြှူ ဘုန်းတန်ခိုး ဖြီးတောင် အဘယ်သို့ ဖြစ်လုပ်ကျင့်ကြံ ပါသနည်း။

ရှေးဘဝ လူဖြစ်စဉ်က ကောင်းမှု ကုသိုလ် များ ဖြစ်လုပ်ခဲ့၍ ဖြစ်သည်။

အရှင် ကုသိုလ်ကောင်း မှ အကျိုး ကျီး အံ့ဘွယ် သရဲအမိန့်ရှိသည်။ မှန်ရာကို ဆိုလော။ လူ့ အများ ဖြောသလျှင်... နတ်ဗြဟ္မာများ ရှိ သလော။

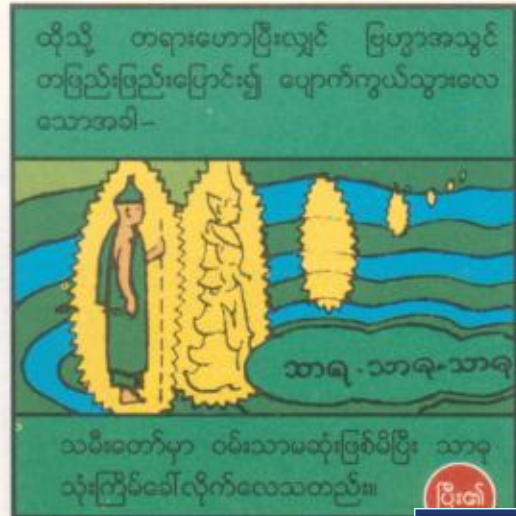
မင်းကြီး.. နတ်.. ရှိ၏.. ဗြဟ္မာ.. ရှိ၏.. ဘဝ.. ရှိ၏.. လူတို့သည် ကာမဂုဏ်နှင့် ပျော်နေကြ၍ မသိကြပေ... သင်တွေ့လိုသလော..

မင်းကြီးသည် သူ့ကို တိုက်ရိုက်ထိခိုက်သော စကားကိုကြားရ၍-

အဖယ်... ငါ့ကို စောင်းဖြောနေတယ်.. ပျက်ရယ်မူ အုံး... မှတ်

ဒီလို ဘဝဆိုတာ ရှိရင်... ရသေ့ကြီး.. အသဖြောငွေ ငါးရာ ခေတ္တပေးထားပါ။ နောက်ဘဝ ရောက်သောအခါ.. သင်အား အသဖြောငွေ တထောင် ဖြစ်ပေးအံ့ ဟဲ့ဟဲ့။

ဝိဇ္ဇာ အတ်တော်ကြီး

နဂါးမင်းကြီးသည် လူ့ပြည်မှ တရားအားထုတ်ပြီး ပြန်လာရာ ဝိဇ္ဇာကြီးကပေး၏။

သိကြားမင်းနှင့် လူမင်းတို့ ဆိုလျှင်...
 လူမင်းစည်းစိမ် နတ်မင်းစည်းစိမ် များစွာ
 ရှိပါလျက် အဓိဋ္ဌိန်ရက်အတွင်း သီလနှင့်
 ပင်ပျော်နေနိုင်သောကြောင့်
 - သူတို့၏ သီလလည်း
 မြတ်လှပေ၏။
 မင်းလေးပါးတို့၏
 သီလများ ကျား -
 အထူးတူပင်
 မြတ်လှသည်
 ရာဇဝင်မြစ်ပါ
 သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဆတောကျ ဖြစ်သဖြင့်
 ရိုင်းဝန်းပျဇော်ပြီး ပတ္တမြားလှူခဲ့သည်။

တိုင်းကျော်
 ပြည်ကျော်
 ပညာကျော်မို့
 အပြည်ပြည်မှ တရားတပါးသော မင်း
 များလာဖူးကြတယ်။ အသံကလဲအေးမြသာယာ
 စာရားကလဲကောင်းလွန်းလို့ မိမိတို့
 တိုင်းပြည်ကိုတောင် မပြန်
 နှိပ်ကြဘူးတဲ့ - မိဖုရားကြီးရဲ့။

ဒီလို ပညာရှိတဲ့ ကပ်ဆရာကို... ဇူးမော်
 ချင်လှပါတယ်။ တကြိမ်တခါ ဆို သလို နှုတ်ဖြည့်
 ပင့်တော်မူ
 ပေးပါ
 လား
 ဘုရား

ဟယ် မိဖုရားကြီး
 ခေတီ - လတို့ကို
 ရှုနိုင်သေး၏။ မိရရကို နှုတ်ဖြည့်
 သို့ခေါ်ရန် မလွယ်ချေ။ ငါ့ကိုယ်တော်
 ဟ် - ကော်ရဗျာခေါ်လျှင်မင်းကြီးနှင့်
 ပေါင်း မိမိတို့တွေ့ရသည်။ သည်းခံလော့။

များမကြာမီပင် မိဖုရားကြီးသည် ရောဂါစွဲ၍
 တစ်နေ့တခြား ပိန်ချုံသွားလေသည်။ နောက်ဆုံး၌
 အိပ်ယာထဲမှ ထထနိုင်သော အခြေသို့ ရောက်သွား
 ၍ မင်းကြီးက-

ကိုယ်တော်တိုင်ကြည့်ရှုစမ်းသပ်လေသည်။

ဒီတောင်မှ
 ကျော်နိုင်ဖို့
 မလေပါဘုရား

ရွှေအားတော် မလေပါနှင့်
 အလိုရှိရာကို တင်လော့

ဆင်း... မိရရ အသံနုလှဲ့ ရလျှင်
 သေပျော်ပါပြီ - မင်းကြီး

နဂါးမင်းသည် မိဖုရားကြီးတောင့်တသော
ပိရူရဒလုံးသားအတွက် အကြံအစိုက်နေစဉ်
သမီးတော် ဣရန္ဒတီ အခစားဝင်လာပြီး
ပေးလေသော်-----

သမီးတော်သည် တောင်ထက်၌ ပန်းကော်စော
ခင်းပြီး ကလျက် တေးသီဆိုကာ ကြေညာလိုက်
လေတော့သည်။

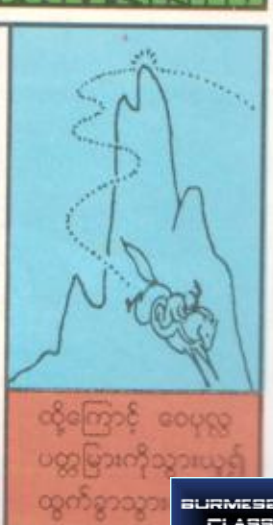
ထိုအစိုက် နတ်ဘီလူး ပုဏ္ဏကသည်
ကောင်းကင်ခရီးနှင့်လာစဉ် ဆုံတွေ့လေသည်။

မေညှိုးတော် နဂါးမင်းထံရောက်လျှင်-

ဒီ-ဂေါရဗုမင်း ဟာ-
ပိရူရ တရားဟော
လျှိသာ - တစ်တစ်
ဥပုသ်ဆောင်ဝင်တာ။
အဖန်တော့ - မကြွဆံ
ကစား - တယ်ကြားက
ဘဲ၊ ဒီတော့ လောင်း
တန်း ပစ္စည်းကောင်း
ကောင်းနဲ့
ဆွဲဆောင်မှ
ဖြစ်မယ်

ကုမ္ပဏီပစ္စည်းများကို ပြည်သူ့
ရောက်လျှင် လူ
ယောင်ဖန်ဆင်း၍
မင်းအပေါင်းတို့
ကြောအံ့ကစားနေသော
ကောရဗျမင်းကြီး
ရွှေနန်းတော်ရှိ ခန်းမ
သို့ဝင်ပြီး ကြေညာ
လိုက်လေသည်။

ကျွန်ုပ် ကို နိုင်အောင်
ကြွေအံ့ ကစား နိုင်သူအား
နာမည်ကျော် ဝေယျာ
ပတ္တမြား ပေး
အံ့ * * * *
* * * *

ဘလျီ - ကယ်ကောင်တို့ ပတ္တမြားပါလား...
လျှိုချင်လျှိုက်ဟာ... ဒီသူ့ ငယ်
တယ်ရဲ တယ်... သင်ဘယ်သူလဲ...
မောင်ကစွည်း ဖြစ်သည်...
ငါ့ကိုယ်တော်တိုင်
ယှဉ်ပြိုင်အံ့...
မင်းကြီး၏ လောင်ကြေးကို
မိန့်တော်မူလော့...
ငါ့ရယ် - ငါ့မိဖုရားရယ် -
ငါ့နန်းရယ်ကလွဲလျှင်
ငါ့ပိုင်ဆွယ် ဤကံရာ ဘားလျားယူ

သို့ဖြင့် ကြွေအံ့ယှဉ်ပြိုင်ကစားကြရာ-

နောက်ဆုံး၌ ပုတ္တက ပင်နိုင်သွားလေ၏။

ဟီး...ဟီး...ဟီး... ကျုပ်နိုင်ပြီ... နိုင်ပြီ...
ဆရှင်းမင်းကြီး
ပိုင်သောပစ္စည်းထဲ
မှ - ဝိဇ္ဇာရအမတ်ကို
ပေးလော့... * * *
မောင်ကစွည်း
ဝိဇ္ဇာရကို - ငါ
မပိုင်ချေ... * * *

မောင်ရင်... ရွှေငွေ ရတနာ... မြေမြင်း...
မောင်မ... တို့၏တာဏှိကျ မကောင်းဘဲ
အထက်ကြောင်... ကပ်သည်... ကပ်သတ်
ဝိဇ္ဇာရ အမတ်ကိုမှ တောင်းရသနည်း

မင်းကြီး ပိုင်သမျှ
ပေးမည်ဟု ဆိုခဲ့သည်။
မင်းမှာ သစ္စာ - လှူရှာဂတီ
တို့... မင်းကြီး ပိုင်
မပိုင် - ပညာရှိ - ကပ်တို့
ဝိဇ္ဇာရကိုပင် မေးမိန့်
တော်မူလော့... * * *

သို့ဖြစ်၍ ဝိဇ္ဇာရအမတ်ထံရောက်သွားကြပြီး
ပြဿနာကို ရှင်းလင်းတင်ပြရာ ဝိဇ္ဇာရ
ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်လေသည်ကား-

ပညာရှိ များ ဖြစ်ပြီး
သစ္စာ သိလက်သာ
အဓိကထား၍ - ရွှေ
ပါဘဲ... * * * * ကျွန်ုပ်
သည် မင်းခစားဖြစ်
၍... မင်းကြီး ပေးလိုက်
ပေးပိုင်ကြောင်းပါ

ဝိဇ္ဇာရ ဇာတ်တော်ကြီး

ဝိဇ္ဇာရပညာရှိ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ရသော်

ကဲ-မင်းကြီး- ဆုံးဖြတ်ချက် ကြားပါစေ

ကောင်း ဖြီ ခေါ်သွားလော့

ပုဏ္ဏကသည် အမတ်ကြီးကို ခေါ်ဆောင် သွားရင်း အကြံဉာဏ်ထုတ်လေ၏။

ယောက္ခမကြီးက-သူ့ နှလုံးထားကို -တရား သဖြင့် ယူလာခဲ့ရင် - - - - - တူရန္တတီနဲ့ ပေးစား မယ်- - - - - တဲ့ ဒီတော့-သူ့ကျိယသက် ဘဲနဲ့- - - - - သူဟာသူ့ သေ အောင်လုလ်- - - - - သေပြီး မှ - အသံ နှလုံးထုတ် ယူရရင် - - - - - တရား သဖြင့် ယူတာဖြစ် မှာဘဲ- - - - - ဟဲဟဲ- - - - -

နန်းတော်အထွက်တွင် မြင်းပေါ်တက်လိုက်ပြီး

ဝိဇ္ဇာရ-သင့်ကို-ကျွန်ုပ်ငါမိပြီး မြင်းမြင်းဆွဲ လိုက်ခဲ့လော့- - - - - ခရီးကြမ်း၏- - - - - လိမ္မော်လျှ သေနိုင်သည့်- - - - - သတိ မှုလော့- - - - -

ငါ့ကလေး-ကိုယ်-နှုတ် စိတ် ကိုဖြင့်-မကောင်း-မှု မရှိခဲ့ရဲ့-အပါယ် ငဲ့-လား-ကွယ် မရှိ- - - - - သေရမည် ကို မကြောက် - - - - - သိ- - - - - စလော့ - - - - -

ကောင်းဆိုးလျှင်ဆုံးခြင်း မြင်းကို ကောင်းကင် ခရီးဖြင့် နှင်လေရာ ကြည့်နေသူများက

ဟာ-တို့သူကား-လူ့မဟုတ်တန် ရာ- - - - - နှုတ်တိလျှ သာဖြစ်ချေ မှုည့်- - - - -

သေး- - - - - နှလုံး-မောင်မောင် နှာရောင်ကောက်ကောက် မျက်တောင် နီနီနီ- - - - - မဟုတ်ပါလို့

အသီးကြီး-မြင်းမြင်းဆွဲလိုက် ရင်- - - - - သေရ ချေရဲ- - - - -

သတိပြုမိပြီး ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်သွား၏။

ဟိမဝန္တာတောနက်ထဲသို့ရောက်လျှင် ဝိဇ္ဇာရ လိမ့်ကျစေရန် အကြံဆိုးဖြင့်-

သစ်ကိုင်းကြီးများအကြား ဖြတ်စီးပြီး

ကျောက်ဆောင်၊ ကျောက်ထွဋ်များနှင့်
ဝမ်းရောင်းများမှ ဖြတ်မောင်းခြင်း-

မြင်းစိတ်ဆိုး၍ ခုန်ပေါက်စေရန် ဆူးပင်များ
အကြားမောင်းခြင်းစသည်တို့ပြု၏။

မရသော် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းစေပြီး
ကြောက်လန့်၍ တက်သေစေရန်

ခြင်္သေ့ကြီး၊ မြွေကြီး၊ ဆင်ကြီးအသွင်-

ဘီလူး အသွင်

ပြသော် လည်း -

မရသည့်အဆုံး၌ -

အသင်-သေရမှာ
မကြောက် သလော

မောင်ကစ္စည်း၊ သင့်အား စုတွေ့ ထဲက
ဘီလူး ဟု အကဲခတ်မိသဖြင့် - သင် ပန်ဆင်း
ပြသမှာကို မကြောက်၊ သိလ
သစ္စာ မပေါက်လို၍သာ
မှန်ရာကို ဆုံးဖြတ်ဖို့

လိုက်လာခဲ့သည်။
တရား ပြည့်ဝသော
သူသည် အကယ်မှာပင်
သေရမည်ကို
ကြောက် အံ့နည်း
x x x x x x x
သို့သော် တခု
ဟော - မေးပါရစေ x x

*** မောင်ကစ္စည်း၊ အတယ် ကြောင့် ကျွန်ုပ်
ကို - သေကြောင်း ဖြစ်စဉ် သနည်း ။ တစ်ပါးတည်း
ကိုက်စားလိုက - စား နိုင် သည် မဟုတ်လော
*** ကျုပ်သေလျှင် - သင် - အာအင်္ဂါး အမြတ်
ရှိသနည်း ***

သင့် အဘဲ နှလုံးကို
တရား သဖြင့် ပျသော
နိုင်ဖွဲ့ - နှလုံး မင်းသို့
ကူရခွတ်နှင့် ပေးစား
မယ်... လို့ - ပေးကွေ
ဖို့ က - ပြောလိုက်
လို့ဗျ... အဘိ

ဟိုက် - ဖြစ်နေဖြစ်ရလေ - ဘီလျား ရယ်... သင် ကား တက်တက် စဉ် လွဲမှား ချေပြီတကား... ကျုပ် အသံ နှလုံး သား ဆိုသည်မှာ ကျုပ်ရဲ့ ပညာကို တင်စား ဖြောင့်ငြင်း သာ ဖြစ်သည်...
 ပညာဟာ ပညာပေါ့...
 နှလုံး သား ဟာ - နှလုံး သား ပေါ့... ဘာ ချုပ်အုံး မထင်လျှင် ယခုပင် နဂါး ဖြည့်ခေါ်သွားလော့... ကျုပ်လိမ်ညာ တာဆိုရင် - ချက်ချင်း တိုက်စား လိုက်ပါလော့

ထိုကြောင့် နဂါးမင်းထံ ခေါ်သွားလေ၏။
 အရှင်မင်းကြီး ဆလိုရှိ အပ်သော ဒီဂရီကို တရားသဖြင့် ခေါ်ဆောင် ခဲ့ပါပြီ... * * * * * နှလုံး သား ကို အမိန့်တော် ချလျှင် ချခြင်း ရပါစေအံ့ * * *

ဝိဇ္ဇာကား ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လျက်ရှိ၏။
 အို... ဝိဇ္ဇာ... ကြီးကျယ် ခမ်းနားလှတဲ့ နဂါး ရွှေနန်းတော်ကို အံ့ဩ နေ၍ - လက် အုပ်ဆို ရန်ပင် - မေ့ ရော့ နေသလော့ * * * * *

မေ့လည်း မမေ့ - အံ့လည်း မအံ့... ကျွန်ုပ် အား သတ်မည် သူ့ကို မရှိမိ အပ်၍ လက်အုပ် မဆိုပါ။ သတ်မည်သူက လည်း - အသတ် ခံရမည်သူ့ကို ရှိမိ - ခိုင်းရန် မှုသင် ပါ... * * * * *

အိမ်... ဟုတ်ပေစွ - မှန်ပေစွ... ဒါကြောင့် ပညာရှိ ဖြစ်တာဘဲ... သင့် အသံနှလုံး သား မရပါက - မရကားသေလမ်း သွားရအံ့ ဆဲဆဲဖြစ်နေတို့ - ဝိလာနု မိဖုရားကြီးထံ - ဝင် ဖြစ်ရမည်... * * * * *
 ကင်လျီ ကင် ပုတလျီဖုတ် - ပြုတ်လျီပြုတ် + ကြော်လျီ ကြော် လျီ အပ်သလျီ - ဆောင်ရွက်ဖို့ - စားတော်ကံပါ ဆင့်ခေါ်ထား ရမည်... * * * * * အမိန့်တော်... * * *

မိဖုရားကြီး၏ အဆောင်တော်ရောက်လျှင် -
 မိဖုရားကြီး ချင်ခြင်း ဖြစ်နေတို့ - ဝိဇ္ဇာ အမတ် - ရောက်လာလေပြီ - ရှုလော့... * * * * *
 အသံ နှလုံး ထုတ်ရန်သာ လိုတော့သည်။
 ကင် လျီ ကင် ပုတလျီ ဖုတ် ပြုတ်လျီ ပြုတ် ကြော်လျီ ကြော်

ပိပုရားကြီးသည် ချက်ချင်းပင် အထိန်းတော်များအား ဖမ်းမထူစေလျက် ထိုင်လိုက်ပြီး-

တွေ့ရတာ ဝမ်းသာလို့က်တာ အမတ်ကြီး... ကဝိကြီး၊ ခင်ကျော်ကြား လှသော - ပညာကား - - သင်၏ အသံနဲ့လုံးပင် မဟုတ်လော... >

မှန်တော်မူလျက်တာ - မိဖုရားကြီး - ပညာသား ပါသော စကား တို့ မိန့်ပေသကဲ့ - ... သာဓု သာဓု ...

ကျွန်ုပ်တို့ ဆိုလျှင် - အားတော်ရှေ့ဆေး - တရားရေအေး ယခုပင် တို့က်ကျေး ပါလော့... >

မိဖုရားကြီး... ယခုလို ရှေ့ဆန်း စည်းဝါယ်ကို - အလကားမည်သူ့မျှ မရ... >

ဘဝဘဝ က - ကြိုးစား ခဲ့သော ကောင်းမှုကြောင့် ရသည် မဟုတ်လော့... ထို့ကြောင့် ကောင်းမှုတို့ သို့လ်ကို ယခုဘဝတွင်လည်း ဆက်လုပ်ပါ မွ - ရှေ့လာမည့် ဘဝများတွင် - ကောင်းကျိုး ဆက်မရ... >

... သို့သော် - အမတ်မင်း - ... ကျွန်ုပ်၏ ဗြည့်နှင့် - အလှူဒါန ဗြူရန် - အလှူစံရဟန်း - ပုဏ္ဏားများ မရှိ၍ အခက်ကြုံ နေရသည်... >

မိဖုရားကြီး... တိုင်းသူ ဗြည့်သား - သက်ကြီး သက်ငယ်တို့ အား - ဒေါသမထား - မေတ္တာ ပွား၍ အုပ်ချုပ်လျှင်လည်း ကောင်း မှုကြောက် မှု ကောင်း ကျိုး ရောက် ပါသည်... >

ပိပုရားကြီးသာမက နဂါးမင်းကြီးပါ သဘောကျသဖြင့် ဝိဇ္ဇာအမတ်အား ပစ္စည်းမျိုးစုံဖြင့် ပူဇော်၍ တရားဆက်လက်ဟောစေသည်။

မိဖုရားကြီးလည်း ကျန်းမာလာပြီးလျှင်-

ပုဏ္ဏကနတ်တိလူးနှင့် သမီးတော်ကုရန္တတို့ကို ထိမ်းမြားပေးလိုက်လေသည်။

ပုဏ္ဏကသည် ကုရန္တတို့ကို ခေါ်၍ ဝိဇ္ဇာပညာရှိ အမတ်အား တိုင်းတော်ပြည်တော်သို့ ပြန်ပို့လိုက်လေသတည်း။

ဝေယန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

ကုန်သည်များသွားလမ်းသို့ရောက်လျှင် မိဖုရားကြီးသည် ရုတ်တရက် ဗိုက်နာလာပြီး လမ်းမပေါ်တွင်ပင် သားတော်တစ်ပါးဖွားမြင်၏။

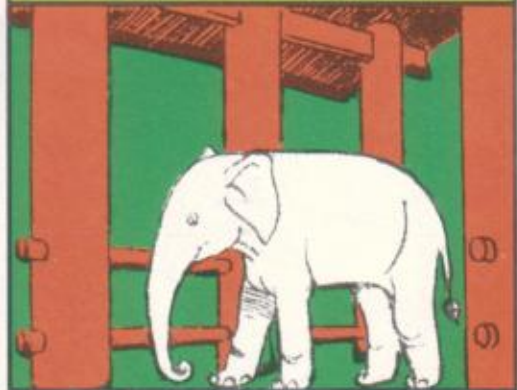
ထိုသို့ လမ်းပေါ်တွင် မွေးသောကြောင့် ထိုခေတ်သုံးသော စကားဖြင့် (ဝေသန္တရာ)ဟု အမည်ပေးလေသည်။

ထိုည၌ ကောင်းကင်တွင် ထိုအခါက ကျက်စားနေသော ဆင်ပျံတစ်ကောင်သည် ဆင်ဖြူလေး

တစ်ကောင်ကို ချီလာကာ ရွှေနန်းတော်ဆင်တင်းကုတ်၌ ချထားခဲ့လေသည်။

သိဉ္ဇည်းမင်းကြီးက ဘုန်းရင်ကံရင်ဖြစ်သော သားတော်ဝေသန္တရာအား အဖိုးထိုက်တန်သော လည်ရွဲတန်ဆာကို ဆင်မြန်းစေ၏။

ငါးနှစ် သားအရွယ် ရောက်သောအခါ မင်းသားလေးက လည်ရွဲကိုချွတ်၍ အထိန်းတော်အား ပေးလေ၏။

အထိန်းတော်လည်း မယူဝံ့၍ မင်းကြီးထံ အကျိုးအကြောင်းလျှောက်တင်လေသော်

« ကိုယ်တော်လေးက - မယူမနေရအာမိန့် ဖြင့် လည်ရွဲတန်ဆာ ကိုပေးသဖြင့် - ဘာဘုရားထံ လာဆက်သကြောင်း ပါသူရား »

ငါ၏ သားတော် ပေးလျှင် အပိုင်ယူ ခွင့်ပြုသင့်- အထိန်းတော် * * * *

မှန်လှပါ ဘုရား

ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီး သာ၍ကောင်းသော လည်ရွဲအသစ်တစ်ကုံးဆင်စေ၏။

ဤသို့ဖြင့် မင်းသားလေးသည် လည်ရွဲကို ဆုအဖြစ် ကိုးကြိမ်တိတိလှူလေသည်။

ဝေသန္တရာမင်းသားသည် ရှစ်နစ်အရွယ်သို့ ရောက်လျှင် တွေးတောနေမိ၏။

« လည်ရွဲတန်ဆာကို အပ ပစ္စည်းတွေ လျှူရတာ - ရှုအားထော် မရလိုက်တာ * * * * တစ်တယောက်သာ - အလှူလာခံလျှင် * * * * * »

« ငါ့မျက်စိ ဖျားကိုရင်း ငါ့ အသွေး - ငါ့ အသား ဖျားကိုရင်း »

ငါ့ ဦးခေါင်းကိုပင်ရင်း လျှူလိုက်ရန် အာသာတော် ဖြစ်ပြုလိုက် တက * * * * * »

« ... သို့တည်းမဟုတ်... ကျေးကျွန် အဖြစ် အလှူခံအံ့... ငါသည် ကျွန်အဖြစ် လိုက် သွား မည်တည်း »

ထိုသို့အကြံပြုနေစဉ် ရွှေမြို့တော်တွင် ထူးဆန်းစွာ
လျှင်တုန်လှုပ်လေသည်။

အသက်ဆယ် ခြောက် နှစ် ပြည့် သောအခါ
မယ်မဒို့ မင်းသမီးနှင့် ရွှေလက်တော်ဆက်၍
ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုလေသည်။

ထိုမျှမကသေး၊ ထီးနန်းအရိုက်အရာကိုပါ
အပ်နှင်းခြင်းခံရလေသည်။

မင်းဖြစ်လျှင် ဝေဿန္တရာသည် အလှူပဏ္ဍိတ်
ခြောက်ဆောင် ဆောက်စေ၏။ နန်းတွင်း၌
တစ်ဆောင်၊ မြို့လည်၌တစ်ဆောင်၊ မြို့တံခါး
လေးခု၌ တစ်ဆောင်စီဖြစ်၏။

ခြောက်သိန်းတန် တန်တိုးရိုသော ပစ္စည်းများကို
လည်း နေ့စဉ်နေ့တိုင်း လှူလေသည်။

နောင်အခါ သားတော် တလီနှင့် သမီးတော်
ကဏ္ဍာဝိန်တို့ကို မွေးဖွား၏။

ဝေသန္တရာဇတ်တော်ကြီး

ထိုနှစ်တွင် ကလိင်္ဂရောင်တိုင်း၌ မိုးခေါင်၍ သီးနှံများ မအောင်မြင်သဖြင့် တော်မွတ်ကြ၏။

ကလိင်္ဂရောင်မင်းကြီးလည်း၊ ထုံးစံအတိုင်း မိုးရွာ စေရန်၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် အဝိဇ္ဇာနိပြု၍ ဥပုသ်ဝင်တော်မူသည်။

သို့သော် မိုးမရွာပေ။

အရပ်မလေ့အတိုင်းလည်း၊ နတ်ပထကာ လွန်၍ပွဲ များပြုလုပ်စေ၏။

သို့သော် မိုးမရွာချေ။

ထိုအခါ မင်းကြီးက၊ ပညာရှိပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားများကို ဆင့်ခေါ်၍ တိုင်ပင်တော်မူ၏။

“ယခုလို ဆက်ပြီး မိုးမရွာဘဲ နေလျှင်.. လူ့ သတ္တဝါများ မျှော့ မျက်စိကြကုန် ဘုံ... သာမန်နည်းဖြင့်လည်း မရတော့ သဖြင့်.. အဘယ်သို့ကြံကြံမည် နည်း..”

.. မှန်လှပါဘူရာ။။ ဆင်ဖြူတော်များရှိသော အရပ်များ၌ မိုး မှန်ကြောစင်၊ စာပေကျမ်းဂန်များတွင် အစာအလင်း ညွှန်ထားကြောင်း ပါဘူရာ။
အိမ်း - ကောင်းပြီ။
ဆင်ဖြူတော် ဘယ်မှာများ ရှိနိုင်သည်ကို အကျိုးအကျေးဇူးဖြင့် ညွှန်ကြကုန်လော့။
မှန်လှပါ သိစိတိုင်း တွင်ရှိကြောင်းပါ။
မင်းကြီး ဝေ သန္တရာလည်း - အလျှူပေးရက် ရှာသည်ဟု ကြော်ငြာစေကြောင်းပါဘူရာ။

အိမ်း... မဂ်လာရှိသော သတင်းကြီး ပါ ကလာ... ပညာရှိ ကပိ ဆရာတို့... မှတ်သိဆိုလျှင် - ပုရောဟိတ် ကြီးများကိုယ်တိုင် သွား၍ တိုင်ကြား မြည်တော် နုတူ ရောက်နေပုံကို သနားလောက်အောင် - တင်လျှောက်ပြီး - ဆင်ဖြူတော်ကို အလျှူတောင်းခံ၊ ခြေတန်းတစ်ခုခု ရှိ လိုက်သမျှ ဆောင်ရွက်ကြစေဗျား x x x

ဝေသန္တရာမင်းသည် ဆင်ဖြူတော်ကိုစီး၍ အလှူတော်မင်္ဂလာ မထွင်များကို လှည့်လည် ကြည့်ရှုနေစဉ်...

ပုဏ္ဏားရှစ်ယောက်ရောက်လာပြီ

...။ မိုးခေါင် ရေရှားနေ၍ - ငတ်ဖွတ်သောဘေး ဆိုးကြီးဆိုလေနေကြောင်းပါသကဲ့သို့။ ကျွန်ုပ်တို့ အတား အရ - ဆင်ဖြူတော်သာရှိလျှင် ဖျံ့ ဖျံ့ လာပါမည်ထုရား။ သို့ပါ၍ ဆင်ဖြူတော်ကို လျှောက်ခေါ်တော်မူပါက - ဖျံ့တော်မူပါရန် အသုံးတော်ခံပါသည်။ လျှောက်ခံပါ သတ္တဝါ အမြောက်အမြား၊ ဤအသက်ကို တယ်တင် မလုပ် ကလျှင် ဖော်ဖြေ ဖြောင့်ပါ အရှင်မြတ် တုရား။

ဝေသန္တရာမင်းကြီးသည် ဆင်ဖြူတော်သာမက၊ ဆင်ကကြီးတန်ဆာပါလျှင် ဆင်ဦးစီးကိုပါခေတ္တ ငှားလိုက်သေး၏။

...။ သတ္တိကြည်ဖြူ လျှောက်မူသဖြင့် နတ်လျှာသာစု ခေါ်စေ သောခါ

ထိုအခိုက် မဟာပထဝီမြေကြီးသည် တော်လဲကာ လျှင်ဆတ်ဆတ် လှုပ်လေသည်။

ဤသို့ ဆင်ဖြူတော်ကိုပင် လှူကြောင်း သတင်းပျံသွားလျှင် တိုင်းသူပြည်သားများသည် မင်းကြီးကို အလွန်ဒေါသထွက်ကုန်၏။

ဆုပူနေသည်ကိုကြားရ၍ ခမည်းတော် သိဝိမင်းကြီး ထွက်ကြည့်ရာ-

အလို... အကယ် ခံပြင်းလျက် အသက် အန္တရာယ်ပေး ရန် အထိ - ဒေါသ တဖြိုး ဖြစ်နေကြလေပြီတကား။

ဒါမ်း - ကောင်းပြီ... မြည်သူ့လူထု ဆန္ဒ ကျိုးမှ ဖြင်းပြု နေလျှင် - သားတော် ဝေယန္တရာ ကို - ထီး ခန်းစွန့်၍ - ဧတာ ဖြစ် ဖြစ်ရယ်သို့ ထွက်ခွာရန် တိုက်တွန်းတော်မူမည်။ သို့သော် ယခုတစ်ခဏ ဆိုင်းငံ့ကြဦးလော့...။

ဝေးဟေးဟေး ခမည်းတော်ကြီး သက်တော် ရာကျော် ရှည်ပါစေ.....

ဝေယန္တရာမင်းနှင့် ဖွားဘက်တော်များသည် ကြီးကျယ်သော ဆင်ဖြူတော်အလှူအတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိနေကြ၏။

ဒီအလှူမျိုးမှ - ကကယ်မြတ်တာ... တတိုင်းလုံးကပ်ဆိုက်နေတဲ့နက္ခ ကို - ကယ်တင်စေနိုင်တဲ့ အလှူတော်ဆိုတော့ - အလှူ အကျိုးကြီးမှာပေါ့... ဟဲ - ဟဲ - ဟဲ

မှန်လှပါ... အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်လဲ ရှိအုံးမှ... လှူနိုင်တဲ့ သူလဲ ရှိအုံးမှ... သူ့ဘယ်ပစ္စည်းလဲ ရှိအုံးမှ... ကပ်ဆိုက်တာနဲ့လဲ ဆိုပါမှ - အထမဟာနိမှာပါ ဘုရား။

ထိုသို့အလှူအတွက် ပီတိဖြစ်နေစဉ်တစ်ခင်းတော် ကြီးလွတ်လိုက်သော မင်းလှလင် အခစားဝင် လာပြီး ငိုယိုကာ တင်လျှောက်၏။

... မှန် - မှန်လှပါဘုရား... စွမ်း... ဆင် - ဆင် ဖြူတော်လှူသို့ တံ့... ရှုထိ... တိုင်း... သူ့မြည်သံ... များကား... စွမ်း... အမြင်ပညာကား... အရှင် မင်းကြီး ကို... တိုင်းမြည်မှ... ရှုထိ... နှင် - နှင်ထုတ် စန့်တောင်း... မို... ခမည်းတော်ကြီး က... စွမ်း - လက်ခံ လိုက်ပြီဖြစ် ကြောင်း ပါတုရား။

ထိုအခါ ဝေယန္တရာမင်းသည်၊ သူ့ခံယူချက်ကို ထုတ်ဖော်မြွက်ဟ၏။

ငါ ကိုယ်တော်သည် - အလှူပါ ခုပေး ပြုပြီး ရောင့် ရဲ တင်းတိမ်ခြင်း မရှိနိုင်လှနိုး၍... အတွင်း ပစ္စည်း များစွာရှိတိုး - မျက်စိ၊ နှုတ်စိတ်၊ အစွမ်းအားသာ၊ များပင် လှူလိုသော ဆန္ဒ ဖြစ်ပြုတော် မူလျှင်မူ နေသည်။

ဆင်ဖြူတော်မှာသည့် မည်မျှပင်တန်ခိုး ရှိသည့် ထား... မည်မျှပင် ရုထောင့်ရစ် သည့်ထား... ကျဆင်ဖြူလျှိုက်၍ - ကျတိုပီ၊ ပြည် အထွက် အကျိုး၊ မဲနိုင်စရာ များဖြစ် နိုင်စေမည်လော

... အကယ်၍ အကျိုး မှန်နိုင်လျှင်လည်း... ဖြစ်နိုင်လျှင်လည်း... အိုင်းပြည်က နှင်ထုတ် လိုက် - ကျန်ပင် ဇာပင် လက်ခံ သည့်... မဟုတ်တော့၊ မြန်နေ့လော့ - မောင်မောင်...။

ထိုသို့ပြော၍ ဝိပုရားခေါင်ကြီး မယ်မဒို့ထံသို့ ကြွချီတော်မူသွားပြီး-

... နှစ်မတော် - မယ်မဒို့ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းများကို ယနေ့မှစ၍ - စုတောင်းတော့

.....သားတော်..အာလီနှင့်သမီးတော် ဂဏ္ဍာရီခိန် တို့ကို - ခါတိုင်းထက် ပိုမို ချစ်ခင်ပါ.....

..... ယောကျ်ားတော် များကိုလဲ ဝါတိုင်းထက် ရိုသေပါ.....

.....မောင်တော် မရှိလျှင်.....

ဟင်...
မောင်တော်..
ဘာတွေ
ပျောက်
ပြောနေ
ပါလဲ
ဘုရား?

ဘုရင် အရင် ဘာမှာ ဖြစ်ပေမယ့်...
ယနေ့ ဆင်ဖြူတော်လျှင်လျှင် တဲ့ - ခန်း
စွန့်ကာ ဖြိုင်ရင်ကို သွား ဘုရား

xxလျှင်က
တောင်း ဆိုပြီ
လေး ခမည်း
တော် ကလီ
လက်ခံလိုက်ပြီ xxx

မောင်တော်ကလဲ သဘောတူလိုက်ပြီ...
သားရဲတိရစ္ဆာန်ပေါတို့ ဖြိုင်တောင်ကို
သွားရောက် နေထိုင်ရတော့မယ် ***

ဒီတော့ - နှစ်မတော် xxx

အလို ဘုရား
ဖြစ်မှဖြစ်
ရပလေ

ဒီလိုဘဝမျိုး ရောက်
မှတော့.. ဘာဘဲ
ဖြစ်ဖြစ်.. ဘုရားနှစ်မလဲ
သေအတူ
ရွှင်မကွာ
လိုက်ခဲ
မှာဘဲ
ဘုရား

ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ
နှစ်မတော်ရဲ့

ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

ထိုအခိုက် မယ်တော် ဖုသတီသည်သတင်းကြား၍ သားတော်ထံ အမြန်ကြွသွား၏။

ရောက်လျှင် သားတော်နှင့် ချွေးမတော်တို့ ပြောနေကြသော စကားကိုကြားရာ ဖြေမဆည် နိုင်တော့ဘဲ ငိုပွဲဆင်မိလေတော့သည်။

xxx မိဖုရားကြီးရယ်... ကျုပ်သားတော်လေး
ဝေသာန္တရာကို - ကျုပ် - အသက်တစ်နှစ် ခုတ်စား
မူတယ်ဆိုတာ - မိဖုရားကြီး အသိအမှတ်မရှိပါ။
xxxxxxx

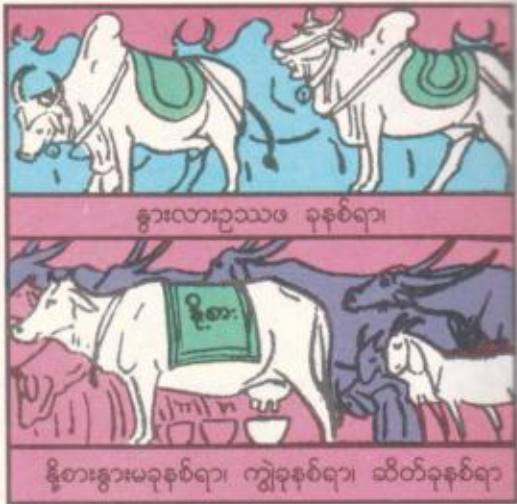
နှစ်တော်ဖြင့် ရွှေရင်တော်ကဲ့ လို့ဆို၊
စောမြတ်ရချေရဲ့..... သားတော်ကို
မကယ်နိုင်တော့မှာ ဖြစ်တော့ဘူးလား
..... အဟီး - ရှိတ်.
ရှိတ် - ရှိတ်

တရားနဲ့သာ
ဖြေတော့ - မိဖုရား
ကြီးရယ်...

နောက်တစ်နေ့တွင် ဝေသာန္တရာမင်းသည် နောက်
ဆုံး နန်းတွင်းအလှူအနေဖြင့် ခုနစ်ရာ ခုနစ်လီ
အလှူတော်ကြီး ပေး၏။

ဝေသန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

ထိုည၌-

သားတော်သည် ဘုရင်တဆူအဖေဖြင့် အလှူများ ပေးပြီးပါပြီ။ တဖိုးသောက်၍ အလင်းရောက်လျှင်... သာမန်ဘဝပုံသား တယောက်အနေဖြင့် ဖာမဝန္တာကြီးရုပ်သို့ ပြုလုပ်သူများဆန္ဒ အရ ထွက်ရတော့မည့်ဖြစ်နိုင်ခန့်ခေကံ ချား ငါဝေရုံဖြူပါသည် ဝေမည်းတော်ဘုရား။

တစ်ဖန် မယ်တော်ဗုဿတီကို ကန်တော့ပြီး

မယ်တော်ဘုရား - သားတော်သည် ဧကာတွင်း၌ ရဟန်းဖြူလို ပါနွဲ့ - တရားတော် အရ - ခွင့်ဖြူချက် လိုပါသောကြောင့် ... သားတော်လို ခွင့်ဖြူပါဘုရား

ကြွေကြွေခုပ်ခုပ်ကြီး ခွင့်ဖြူပါတယ်-သားတော်

ရယ်xxxxxx မယ်မနို့နို့ ဖြေးတော်များကို

ဒါကတော့ - သူ့သတော့အတိုင်း ဆုံးဖြတ်ခွင့်ပေး သင်ပါတယ် ဘုရား..

လိုက်မှာဘဲ - ကလေးတွေပါ လိုက်မှာဘဲဘုရား

ထိုအခါ ခေမည်းတော်ကြီးက ပိန့်တော်မူ၏။

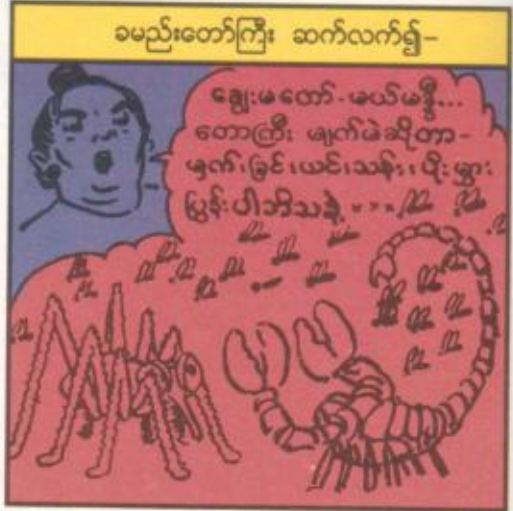

ဟယ်... မယ်မနို့... ဖြေးတော် တွေ ခေါ်ဝတ္တံး လို ဘယ်ဖြစ်ပါ မလ်xxxxx အဖွဲ့နဲ့သာ အဖြာ လိုမီး ချယ်နေကျ နားပေးတွေဆိုတော့

နှုတ် - ဗွတ်ထဲ - ဖုန်ထဲ မြက်ထဲ - ဘယ်နေ နေတတ် ရှာ လိုမီး မလ်xxxxx

xx လို - ဝဲ - ကတိုပါ - ရွှေသား တန်ဆာဆင်မင် နေကျဟာ တောထဲ ... ဘာမှရှိ တာမှ မဟုတ်ကဘဲ xxxxx

ထိုသို့ အပြန်အလှန် အကိုးအကားပြုကာ လိုက်သွားသင့် မသင့် ပြောဆိုနေကြရင်း ဝိုးလင်းလာ၍ ရထားဆိုက်ရောက်လာ သဖြင့် မယ်မဒွိကပင် ဦးစွာတက်လိုက်လေသည်။

နန်းတွင်းသူများလည်း ရထားနောက်မှ ခြေလျင် လိုက်ပျံ့ကြလေသည်။

မြို့အစွန် တောစပ်သို့ရောက်သောအခါ ဝေသန္တရာမင်းက ရထားမှူးထံမှ မြင်းတက်ကြီးနှင့် နှင်တံကိုယူလိုက်ပြီး

ကံ - ရွှေတော်မျိုးတော်တို့... လမ်းလည်းဆုံးဖြတ်ဖို့ ဖြစ်ကြပါတော့လေ.....

ကိုယ်တော်တိုင် မောင်းနှင်သွားလေတော့၏။

ထိုသို့ မောင်းလာပြီး လမ်းဝှေ့လတ်တွင် ဝေသန္တရာ၏စိတ်၌ ရွှေမြို့တော်ကို ပြန်ကြည့်လိုသော ဆန္ဒပြင်းပြလာလေသော်--

မဟာပထဝီမြေကြီးသည် အိုးထိန်းစက်ကဲ့သို့ လည်ကာ ရထားသည် မြို့ဘက်သို့တည်၏။

ပြန်ကြည့်ရ၍ အားရလေသောအခါ--

ကိုင်း... သံယောဇဉ် ဖြတ်ပြီး သွားကြမို့

ရထားကို တောဘက်သို့ ပြန်ကွေ့၍နှင်လေသည်။

ခရီးအတော်ရောက်လျှင် နောက်မှလူလေးယောက် အပြေးလိုက်လာ၍

နောက်ကို ရှုပါအုံး ၁၃၇၃။။ ဘာလဲ မသိဘူး... ပြေးလိုက်လာကြတာပဲ

ရထားရပ်စောင့်နေ၏။ ထိုသူတို့သည်အနားသို့ ရောက်လာကြလေလျှင်--

ဘားပါးပါး - မော့လိုက်တာ... မိုး... ဘာလို့ကြီးပေနေတယ်ဆိုလို့ အဝေးကြီးကလာတာ... ဘာလို့ ကိုမယ့်လို ဖြေးလိုက်လာတာ... -ဟောဟိ -ဟော ယဲ-ဟောဟိ- လျှို့ဝှက်ပစ္စည်း မကျန် ရှင်လဲ... အဲ... ဒီမင်းလေး ကောန် သဲ လျှို့ပါတော့လား ၁၃၇၄။

အလှူပေးခြင်းကို မဝနိုင်သော ဝေသာန္တရာ မင်းကြီးသည် မြင်းများကို ဖြုတ်လှူလိုက်၏။

ထို့နောက် ရထားတက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့်ရာ ရထားတွင် ဆတ်ကြီးများတတ်ပြီးသား ဖြစ်နေသည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့ရ၏။

စာင်း....ဒီ ကန္တ - မောင်တော် ဝေသာန္တရာဟာ - ဝဏ္ဏမာန်တော် ဖုသသတိ မွေးစကထဲက ကိုယ်ရဲ့ မွေးကြိုင်သလို.... ရှေးဘဝက ပါရမီ - ဆုတောင်း ဇွန်တို့ ပျဉ်းကပ် ဆယ့် ဖြစ်တန် ရှာတယ်။

ခရီးဆက်သွား၍ မကြာမီ တောတွင်းမှ လူတစ်ယောက်ထွက်လာပြီး ရထားကို အလှူပံ့ပြန်၏။

ထို့နောက် လေးနှင့်ခားကိုဆွဲပြီး မယ်မဒို့၊ ဇာလီမောင်၊ ကဏ္ဍာစိန်တို့ကိုခေါ်ကာ တောလမ်း တစ်လျှောက် ခြေကွင်းလျှောက်ကြ၏။

ထိုသို့ထွက်သွားပြီးတောထဲအရောက် လူလုံး ပျောက်သွားလေလျှင် ရထားအလှူခံ သွားသော သူတို့မှာလည်း ဆတ်များကွယ် သွားသောဟူ၏။

ဝေသန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

တောထဲတွင် ရသမျှအသီးများကို ခူးစား၍ ခရီးနှင့်ခွဲရာ ညနေစောင်းသော်-

မဒ္ဒိဒေဝီ၏ စေတတိုင်းသို့ ရောက်သွား၏။ သို့သော် မြို့ပြင်ရှိ ဝေရပ်၌ပင်တည်းနေ၏။

မဒ္ဒိဒေဝီသည် ဝေရပ်တွင် ထွက်ရပ်နေစဉ်-

ဟင့် အင်... ဇရပ်ထဲက မိန်းမဟာ သားနားလှချေကလား၊
တူမကြီးက ဘယ်အရပ်ကလဲ...
ဟေ

လူအများက မေးကြသဖြင့်ပြောပြရာ ကြားရသူတို့ ယူကုန်းမရေဖြစ်ကြပြီးရွှေနှင့်တော်သို့သတင်းပို့ကြ၏။
မှန်လှပါဘုရား...- ရွတ်ရွတ် ... ဘုရင့် သမီးတော်- ဖယ်မဒ္ဒိ မိသားရဟာ ဖြည့်နှင့်ဒ ကံ ခံရလို တဲ့ဘုရား ရွတ်- မြို့စွန်ဇရပ်မှာ...
ဟေ

ထို့ကြောင့် ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည် စုရုံး ရောက်လာကြရာ သတင်းမေးလျှင်-

*** ဘယ်လိုဖြစ်လဲအမိနဲ့ မြို့ပါအုံး... ဒီလိုပါ
တောလမ်းခရီး- မြင်းလေး၊ လှည့်လေးမှ မပေးလိုက်ပဲ ရက်စက်ကြလှချေလား

ဒါဖြင့်- ခမည်းတော် ထံ၌မင်းမင်းကြီးထံ ဖြန်ခေါ်ရန် အယူခံ ဝင်ပါရစေလား
ဘယ်ဖြစ်နိုင်ပါ့မလဲ- ကိုင်းသူဖြည့်သားတွေက နှင်ထုတ်တာဘဲ... ကိုယ်တော်ကို ဖြန်လက်ခံမင်- ခမည်းတော်ကိုပါ ခုန်းချဖို့ ဆူပူကြလိမ့် မယ်...

xxx ဒီလိုဆို ကိုယ်တော်လေး
ဒီတိုင်း ပြည်မှာထဲ - အုပ်ချုပ်ပြီး
မင်းလုပ်တော် မူပါလော့။
မဒ္ဒရာဇ်မင်းကြီးဟာ
သက်တော်ကြီးရင့်တော်
မူပြီးဖြစ်၍ - အနားယူကာ
ပူပူသိဆောင်ဝင်
လိုကြောင်း
မကြာခဏ
အမိန့်ရှိ
နေပါတယ်
xxxxxy

xxx မဖြစ်နိုင်တာ - ဘာဘုရား xxx သူတို့နှင့်
ထုတ်တဲ့သူကိုလက်ခံပြီး ခုန်းတင်ထားပါက
အမျှက်ထွက်ပြီး - တနေ့စစ်ဖြစ်လျှင် တိုင်း
သူပြည်သားတွေ အမြောက်အမြား သေဆုံး
ဘွယ်ရာရှိပါတယ်။ ဘာဘုရား စေတနာမေတ္တာ
ကိုလဲ လေးစားပါစား။
ဒါကြောင့် ဝဏ်ဘာ
တောင်ကိုသာ
လမ်း ဥစ္စန်ပါတော့
ဘာဘုရားရယ် xxx
xxxxxxxx

ထို့ကြောင့် ဝေရ်တွင်ပင် ဧည့်ခံပြီး နောက်တစ်နေ့
တွင် မြို့စွန်အထိပိုက်ပိုကာ နှုတ်ခွန်းဆက်
ကြလေသည်။

လမ်းပြရန်လည်းကောင်း ဝဏ်ပါတောင်တွင်
စောင့်ရှောက်ရန် လည်းကောင်း၊ မုဆိုး
တစ်ယောက်ကို ထည့်လိုက်လေသည်။

တွေ့တော်မူကြပါတော့
ကိုယ်တော်လေး နှင့်
သခင်မလေးတို့
ဘုရား
ဘာဘုရားတို့
နေရပ်လော့

xxx
xxx
xxx

အန်ပါ
စိတ်ချ
တော်မူပါ

ခရီးဆက်ကြပြန်ရာ ဝဏ္ဏမာဒနတောင်သို့
ရောက်လျှင် ခရီးတစ်ထောက်နားကြ၏။

နောက်နေ့တွင် ဝေပုလ္လတောင်ကိုကျော်၍
ကော့တမတီမြစ်သို့ ရောက်ကြလေသည်။

ကိုယ်တော်ကြီးများ သို့
ပျားရည်နှင့် အမဲ
ဟင်းလျာပါဘုရား

ဒါမီး - သာဓု -
သာဓု - သာဓု

နောက်တစ်နေ့တွင် အလွန်ကြီးမားသော
ညောင်ပင်ကြီးရှိသည့် ရေကန်သို့ရောက်ကြ၏။

ထိုအနီးတွင် ရှေးဘုန်းရှေးကန်ကြောင့် သိကြားမင်း
ဖန်ဆင်းထားသော ကျောင်းသစ်ပိးတွေ့၍
ဝင်ကြည့်ရာ-

ထို့ကြောင့် ရသေ့ဝတ်လိုက်ကြလေသည်။

စေတမုဆိုးလည်း ဝေသာန္တရာမင်းကြီးကို
ဤနေရာ၌ ထားခဲ့ကာ နှုတ်ဆက်၍ ပြန်သွား၏။

ရသေ့မ - မယ်မမို့ -
ယခု သူတော်စင် ဘဝ
ရောက်ကြပြီ.....
ရသေ့ နှင့် ရသေ့မ
တို့ကား - တဆောင်
တည်း တွင် အတူ
နေရန် မအားစပ်တော့ချေ...
သို့ဖြစ်၍ တဆောင်စီ
နေကြပါစို့... ကိစ္စ
ရှိလျှင် လာနိုင် သော်လည်း
ညာဘက်တွင် ကား
လုံးဝ လာရန် မသင့်တော့ပြီ။

နောက်တစ်နေ့ မိုးလင်းလေလျှင်-

ဖြန်ပါ - ရသေ့ကြီး * * * * * နေ့အခါမှာ
တော့ - ပါရမီ တိုင်း ဖြည့်ညီ ပါသေး ၍ -
သန့်ရှင်းရေး - ရေခပ်ရေး - သစ်သီး ရှာ
ဖွေရေး များကို တော့
ဆောင်ရွက် ခွင့်ဖြူ ပါ...
သစ်သီး ရှာထွက်စဉ်
ကလေးငယ်များကို
ရသေ့ကြီး နှင့် အတူ ထားခဲ့
ပါရစေ ။ ညနေဖြန်လာလျှင်
ဖြန်ခေါ်ပါမည် ရသေ့ကြီး။

ထိုအချိန်၌ ကလိပ်တိုင်းတွင် ဂူကောအမည် ရှိသော ပုဏ္ဏားသည် အမိတ္တာပုန်အမည်ရှိ ပုဏ္ဏားမတစ်ယောက်ကို ကြွေးဖြင့် သိမ်းခဲ့၏။

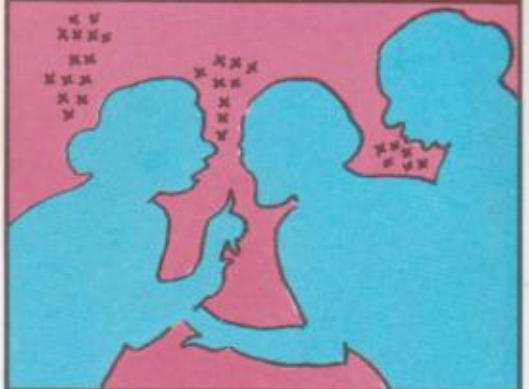

ထိုပုဏ္ဏားမကလေးသည် ငယ်ရွယ်ပျိုမျှစ် သော်လည်း ယောက်ျားကိုမူ ကြီးစားပြုစု လေသည်။

ထိုအခြင်းအရာကို အခြားပုဏ္ဏားများတွေ့လျှင် ဝတ္တရားမကျေနပ်သော မိန်းမများကို ကြိမ်ကြိမ်၏။

အဆူခံရသော ပုဏ္ဏားမများသည် မကျေနပ် ဖြစ်ကာ စုရုံးတိုင်ပင်ကြ၏။

ထိုပုဏ္ဏားမကိုတွေ့လျှင် နားမခံသာအောင် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ရန်တွေ့ကြ၍-

အမိတ္တာပုန်သည် ငိုယိုထွက်ပြေးရ၏။

ဝေသန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

အမိတ္တာပုန်သည် သူ့ယောက်ျား ဝူဝကာကို အကျိုးအကြောင်းပြော၍ ငိုယိုတိုင်လျှင်-

*** ဒါဖြင့် ဒီနေ့ကစပြီး
ငါဘဲ-ရေသွား ခပ်ပါမယ်
ကွယ်... မငိုပါနဲ့-ချစ်ဇနီး
လေးရယ်-
ဟဲဟဲ-

ဒဂို - ဒီလို ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲရှင်.....
ကျမတို့ အမျိုးစုထဲမှာ - အသက်ကြီးတဲ့လူ
တို့ - ကျေးဇူးရှင် လင်ယောက်ျား တို့ကို
ခိုင်း စားတံ့၊ ခလေးထုံးစံမရှိပါဘူး
***** ခိုင်းစေဘို့

အစေခံ
တယောက်သာ
ရှာပေး ယဉ်
တော်ပါပြီ...

ငါတ. ကျေးဇူးရှိ
ဝယ်နိုင် လောကအောင်
ကြွယ်ဝ ချမ်းသာ
တာမှ - မဟုတ်

ယောက်ျား ကဘဲ-
ဖြူဖန်ယင်-ရနိုင်
ပါတယ်.....
ဝေသန္တရာ
မင်းကြီးထံ
အလှူသွားခံ
ယင်-အစေခံ
ပျပ်ဖို
ကလေး နှစ်
ယောက်
တော့
ရနိုင်မှာပေါ့!

ဟဲ-ဟဲ -- ဟဲဟဲဟဲ --- ချစ်ဇနီးလေးကတော့
ငယ်သာငယ်တယ်- အကြံဉာဏ်တယ်ကောင်း
တာ ကဘဲ--ဟဲဟဲ--- ငွေမကုန်ဘဲ ရမယ်
ကိစ္စမို့ -- သေသေ
ဖြောဖြော ---
သွားပါ့ မယ်
များ ---
ဟား ဟားဟား

ကဲ - ရေ
အပြည့် -
ထင်း အပြည့်
စီမံလိုက်မယ် -

ဒါမိတ်မှာသာဖြေ
ချော့ရစ်နေ
ပေတော့***

ထိုသို့ဆိုပြီး၊ ရသေ့အသွင် ပြောင်းဝတ်ကာ
အလှူခံရန် ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

ကဲ-သွားဖြီ-

ဘေးတယူ
ဝေးကွာ ဖြီ
စောင်
ဖြင့်ပါ
စေ***

ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် ဘယ်မြို့ဘယ်ရွာမှ မဝင်ဝံ့တော့ဘဲ တောလမ်းမှ ခြေဦးတည့်ရာ ပြေးလေ၏။

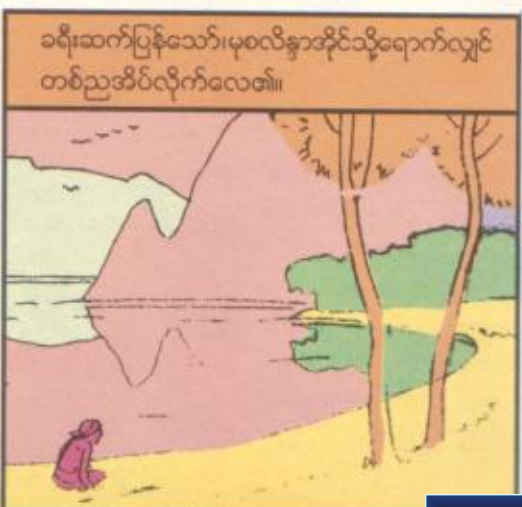
နောက်ဆုံး၌ ဝက်ပါတောသို့ မပျော်လင့်ဘဲ ရောက်သွား၏။ ထိုအခါ စေတမုဆိုး၏ခွေးများနှင့် တိုးမိလေသော်-

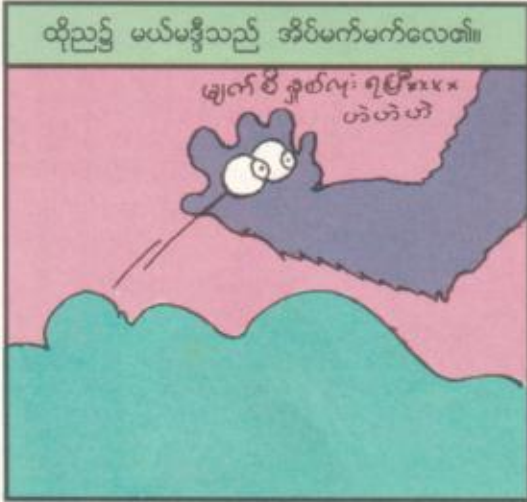

မပြေးနိုင်သည့်အခိုက်၌ သစ်ပင်ပေါ်သို့ တက်ပြေးပြီး အော်ငိုနေလေသည်။

ထိုငိုသံကို စေတမုဆိုးကြားလေလျှင်-

ဝေယန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

ဝေယန္တရာဇသေကြီးသည် ကျောင်းပြင်ရို့ ကျောက်တုံးထက်၌ ထိုင်၍တွေးနေစဉ်-

အင်း - မယ်မန္တအိပ်မက်
ဟာ - အလျှင် လာမည်
ဆိုတဲ့ အတိတ် နိဒါတ်
များဖြစ်နေလား မသိ။
အလျှင် မပေးရတာ
ကြာပြီ။

ကုန္တရစ္ဆာပြင်လာနေသော ဝုဏ္ဏာပုဏ္ဏားကို တွေ့၍ ခရီးဦးကြိုပြု၏။

လာပါ-လာပါ ။ အသင်ကား
ခုခပ်လအတွင်း ပထမဆုံး
ရှောက်လာသော
လူသား ပင်
ဖြစ်၏။

ဝုဏ္ဏာသည် ထိုင်မိသည်နှင့် စကားစလိုက်၏။

အရှင်မင်းကြီး - အဲ-
ဆရာတော် ရသေ့ကြီး-
ကြီးစားပြီး
လာခဲ့တဲ့ ကိစ္စက
တော့ - ဖဲဖဲ-
ပါရမီဖြည့်
လို့ လွန်းလို့
ဖြစ်ကြောင်းပါ။
ဖဲ ဖဲ -
သူတကယ်ထက်ထူး၍
အလျှင် ချီနစ်တံဖြင့် မြ
ပါလျှင်..... အဲ-
သားတော်
သမီးတော်
တို့ကို လျှင်
နိုင်မည်လော
..... အလျှင်ပါ၏။

အလို့...မည်သို့ ဆိုလိုက်သည့်
ပုဏ္ဏားကြီး ။ ဒီလို အလျှင်မျိုးမှ
မြတ်တာပေါ့
လျှင်မည်..... သို့သော်
ရသေ့မ မယ်မန္တ-သစ်
သီးရှာ ထွက်ခဲ့ရင်ဖြစ်
နေသေး၍ -
ခံရန်ဖြင့် ခုံခုံ
လျှင် လာအလျှင်
တော့ * * * * *

သာဓု ခေါ်ပါတယ်..... ဒါပေမယ့် - ဖိန်းမသား

ဆိုတာ- သား သမီးကို လျှင်
မယ်ဆိုလျှင် - စိတ်ထိ
ခိုက်ပြီး --- ဖျက်မည်
တောန်ဖြစ်၏.....
ထိုကြောင့် - ယူပင်
လျှင်မှသာ - ထူး
ခြားတိ အလျှင်
ကြီး အထမြောက်
နိုင်ပါမည်
မဟုတ်လော့-

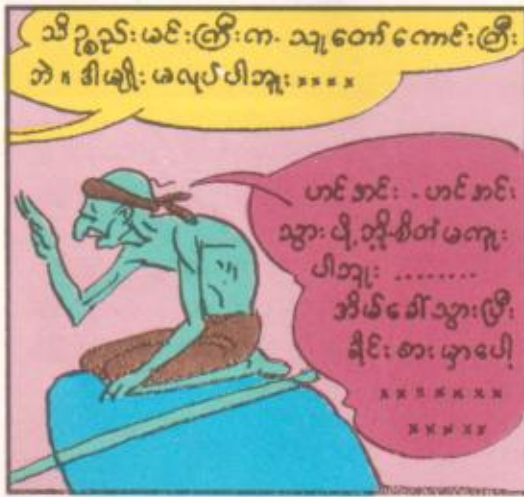
အိမ်..... ဒါလဲ ဟုတ်ပေသား တဘဲ။ ခဲလေ...
ဒီကလေးတွေကို အလျှင်ဖြီးလျှင် သူ့ကို
အဘိုးတော် သိပ္ပည်းမင်းကြီး ထံ ခေါ်သွား
လော့... ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာဖြင့် ရှေ့-ရှေ့-
ကျောက် သံပတ္တမြား
တွေ- အခုလိုက်
အပုံလိုက် ပေး
၍ ကလေးများ
ကို ရှေးယူမှာဘဲ--
....ဟုတ်စ-

ဟာ--ရသေ့ကြီးကလဲ - ဘယ်ဖြစ်ပါ့ မလဲ----
 မြေးတော်များကို သွားပို့သည်ဟု မယူဆဘဲ
 ဖြန်ပေး ဆွဲလာသည်ဟု ယူဆပြီး *****

ထောင်သွင်း အကျဉ်း ထားစေ
 မလုံလောက်သေးဘူး - ကော့တရာ - ရင်တရာ
 ရိုက် နှက် ရှိ - ဖြိုင်ရပ် နှင်စေ မကျေပ်
 သေးဘူး - စိတ်ချရအောင် - ကားစင်တင် ရှိ -
 တောင်စွယ် နေထွယ်လျှင် - သတ်စေ
 အမိန့်တော် ဟု ချမှတ်မှဖြင့်

သိပ္ပံသည် မင်းကြီးက သူတော်ကောင်းကြီး
 ဘဲ။ ဒါမျိုး မလုပ်ပါဘူး။ ***

ဟင် အင်း - ဟင် အင်း
 သွား ပျံ့တို့-စိတ် မကျေ
 ပါဘူး
 အိမ်ပေါ်သွားပြီး
 ချိုင်း စား မှာပေါ့

မလုပ်ပါမကမ်းမှ နားထောင်နေကြသော ဇာလီနှင့်
 ကဏ္ဍာစိန်တို့မှာ ထိုကေားကိုကြားလျှင်-

ဟိုက် ဝါရိုကို -- ကျေးကျွန် အစစ်
 လုပ်မယ်တဲ့ ဘာလုပ်လုပ် ခမည်း တော်
 ကတော့ - လျှာမှာဘဲ။
 မဖြစ်ဘူး။ ထွက်ပြေး
 ကြည့်

ထွက်ပြေးကြလေ၏။

ဒီချုံထဲမှာ
 တယ်မလုံဘူး
 ဟိုချုံကြီး
 ဖြောင်းရ
 အောင်

စိတ်မလုံသည့်အဆင့်၌ ရေကန်ထဲသို့ ဆင်းပုန်း
 ကြလေတော့သည်။

လာ -
 မကြောက်နဲ့
 ဒီမှာမှ
 လုံတာ

ပုဏ္ဏားသည် စကားပြောနေစဉ် ကလေးများကို လှမ်းကြည့်ရာမတွေ့တော့ပေ။

ရသေ့ကြီးက လျှို့ဝှက်စွာ ဆိုသေးရဲ့။ စိတ်မခိုင်လို့ မျက်ရိပ်ပြလိုက်တယ်တင် တယ်။ ကလေးတွေ မတွေ့တော့ ပါလား။ ဒီလို လုပ်တာ ဘယ်ကောင်မှ မလဲ။

ဝေယျန္တ ရာရသေ့ကြီးက လှမ်းခေါ်ကြည့်ရာ-

ပြန်ထူးသံ မကြားသဖြင့် လိုက်ရှာလေ၏။

ကျောင်းသစ်တွင် မတွေ့သောအခါ အပြင်ဘက် တွင် လိုက်ရှာရပြန်သည်။

ဟင် - မရှိပါလား

သို့သော် ချွတ်လည်း မရှိချေ။

ထိုသို့ တစ်ချို့ပြီးတစ်ချို့လိုက်ရှာရာ ရေကန်သို့ ရောက်သော် ခြေရာများကို တွေ့ရ၏။

ခေါ်၍ပရလျှင် တောင်းပန်လေသည်။

ထိုအခါ တာလီသည် ပနေနိုင်တော့ပေ။

ပုန်းနေသောနေရာကို မရိပ်မိစေရန် ကြာဖက်များကို တိုးကာ ကွေ့ကောက်လာပြီး

ခမည်းတော်၏ခြေကို ဝက်၍ ဝိုလေသည်။

ဝေသန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

တလီရသေ့ကလေး အင်္ဂုရင်သော် ဝေသန္တရာရသေ့ကြီးသည် ကန်ကိုပတ်၍ လိုက်ရှာစဉ် ညည်ညူမိ၏။

ထိုညည်ညူသံကိုကြားသော် ကဏ္ဍာမိန်ကလေး မနေတော့ဘဲပေညှိတော်ကိုသနား၍တက်လာ၏။

ထို့နောက် သားတော်သမီးတော်တို့ကို ရေစက်ချ လှူလိုက်လေတော့သည်။

ပုဏ္ဏားကြီး.....
မိဘဆိုတာ သားသမီးတို့ကို
အသက်မက ချစ်ပါတယ်။
သို့သော် ထို
ချစ်ခြင်းမေတ္တာထက်
မက.... သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်ကို - ရလိုခြင်းမက
ရလိုခြင်း ကြောင့်သာ.... သား
သမီး များကို ပျူတပါ.....

ထိုအခါ မဟာပထဝီမြေကြီးသည် ကောင်းချီး ပေးသည့်အလား လျှင်ကြီး လှုပ်လေ၏။

ဇူကောပုဏ္ဏားသည် ဝေသာန္တ ရာမင်းကြီး၏ မျက်စိ အောက်တွင်ပင် ကလေးများ၏လက်ကို ကြိုးဖြင့် ချည်၍ခေါ်သွား၏။

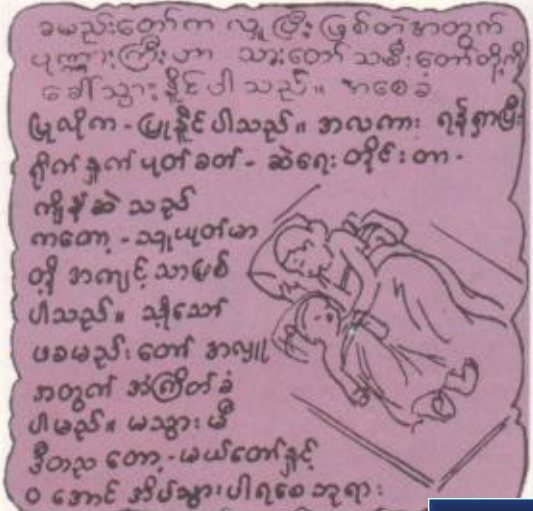
တောလမ်းတစ်လျှောက်တွင် ကလေးများကို ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ အပြစ်ချာ၍ရှိက၏။

ခရီးလမ်းတစ်နေရာ၌ ဇူကောပုဏ္ဏားသည် သိုင်းကို နင်းမိ၍လဲကျပြီး ကြိုးလွတ်သွားခိုက် ကလေး နှစ်ယောက် ကျောင်းသို့ ပြန်ပြေးကြ၏။

ပခမည်းတော်ထံရောက်လျှင် တာလီကင့်၍-

xxx မုကာကြီးကို သေသေချာချာ ဖြောင့်ဖြောင့် လျှင်.....

..... သူ့ယုတ်မာ အင်္ဂါ အဖုဗို ပါတာ တွေရပါတယ်...
ဖြောက်စရာကြီးဘုရားxxx

xxx ထိုကဲ့သို့သော အယုတ်တမာ ကောင်ကြီး အား မိမိ ရင်သွေး များကိုလျှူ ရက် လေတော့.....
ခမည်းတော်ရဲ့ အသံ နှလုံး များဟာ သံ-သတ္တု နှင့်များ လှုပ်ထား လေရော့သလား ဘုရား.....
ရွတ် - ရွတ် -
xxxxxxx

xxx သားတော်တို့ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ကစားနေကျ စမ်းချောင်းလေး နှင့် ဝေဝေ ဆာဆာ ဖွင့်နေတဲ့ ပန်းပင်လေးများကို နှုတ်ဆက် ခွင့်ပေး ပါအုံး... နောက်နောင် ခါ - တွေ ရတော့မည် မဟုတ်ပါဘုရားxxx

xxx သားတော်တို့ ကစားနေတဲ့ - ဂျိုးဂျိုး အိုးပုတ် စတဲ့ ကစား စရာလေး တွေကို ဖယ်တော့အား နှုတ်ဆက် ဖယ် - လက်ဆောင် ပေးခဲ့ရပါစေလားဘုရား xxx

xxx သားတော်ကတော့ ယောက်ျား လေး နှစ် နှစ်ကြိမ် ခါ စိတ်တင်း၍ အနစ်နာခံ ဖြီး ခမည်းတော်ရဲ့ ပါရမီကို ဖြောင့်ဖြောင့် နှိမ်နင်းတော်မူစဉ်မှာ - ငယ်လဲ ငယ်သေး ဖိနပ် မသား လဲ ဖြစ်လေတော့၊
ခေတ္တဖြစ်စေ ရင် ခွင့် ဝယ် ထား ပါအုံး ဘုရား xxx

ထိုအခိုက် ဝုဏ္ဏာပုဏ္ဏားပြန်ရောက်လာပြီး ကလေးများကို လက်ဖြန့်ပြီး တုတ်ကာ ပုဏ္ဏားတော့ ရိုက်နှက်တွန်းကန် ခေါ်သွား လေသည်။

အောင် မယ် နှင့်တို့ ဖြေး လို့ ဘယ် ဂွတ် မှာ လဲ

နင်ထို အစေ့က ငါ့ကို ပေးပြီး သားအဲဟာ... ငါ့ကိုယ် ခိုင် ကျွန်တို့ ဖြစ်ဖို့ ဟဲ့ နောက် တခါ မဖြေး နိုင် အောင် - ကြီး ခဲ တယ်

ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

ကဏ္ဍာစိန်က ဝေဿန္တရာဇသေကြီးကို ငိုယို တိုင်တမ်းနေစဉ် ပုဏ္ဏားကြီး ပြန်လိုက်လာကာ တဖန် ခေါ်သွားပြန်သည်။

ထိုအချိန်အခါ၌ကားမိခင်ရသေမကြီး မယ်ပဒိုသည် တောထဲ၌ သစ်သီးချာနေ၏။

ထို့နောက် ကျောင်းသို့ လာလမ်းအတိုင်း ပြန်လာလေရာ လမ်း၌ ဤသို့တွေ့ရ၏။

အခြားတစ်လမ်းမှ ကွေ့၍ပြန်ခဲ့ရာ ချုံတော လွန်လေသော် ရှေ့တွင်တွေ့လိုက်ရပုံကား -

ထို့ကြောင့် တစ်ဘက်သို့ရှောင်၍ သတိကြီးစွာဖြင့် ပြန်လာစဉ် သစ်ပင်ထက်မှ ခုန်ဆင်းပြေးသွားသော သတ္တဝါကား -

ထို့နောက် နေကလည်းဝင်လုဆဲဖြင့်သဖြင့် အားတင်း၍သာ ပြန်လာရရှာလေသည်။

ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

ရသေ့ကြီးကပြုစဉ် သတ်ပြန်လည်လာလေသော်--

ဟင်.....
ကလေးတွေကော-

ပုဏ္ဏားကြီး
တယောက်
အလှူလာခံရဦး
လှူလိုက်တယ်

ရှားရှားပါးပါး
တောင်မှာ
လှူအလှူ
လာခံတာ
တော့ --
ဆန်းတာဘဲ

ဒါနဲ့များ တညလုံး ဒေါင်း
တောက်အောင် လျှိုက်ရှာ
နေတာ အသိသာနဲ့
ပြောရော
ဧပါး

မေးတာကို ရုတ်တရက် မြေလိုက်ပါက
စိတ်ထိခိုက်ပြီး - နှလုံးလေဟပ် - အားဖြတ်
လဲလို့ သေနိုင်
ဖွယ်ရာရှိလို့

ခေတ္တ-
ထိန်ထား
ရတာ
ပါ x x
x x x

အခုလိုဆို
တော့ - ဖင်လုံး
ခွမ်းနယ်စုံ
လောက်နှင့်
အသက်အေး
ကလွတ်
တယ် - မဟုတ်
လား x x

စိတ်-သိပ်မပျူပါနှင့်ကွယ်။ ငါတို့ခေသ
သေးဘဲ အသက်ရှည်လို့ ကျန်းမာနေသေး
ယင်-တနေ့ကျ

ဖြန်တွေ့နိုင်ပါတယ်။
ဒီလိုဖြတ်တဲ့ အလှူ
မျိုးဆိုတာက -
အလှူခံလည်း ရှိမှ -
လှူနိုင်တဲ့ စိတ်လည်း ရှိမှ
အထမြောက်လို့
မှန်စွာ ဖြစ် လှူ လိုက်
တာပါ x x x

သာဓုခေါ်ပါတယ် - ရသေ့ကြီး...
စိတ်ချပါ ဒီလို အလှူမျိုးအောင်တော့
စိတ်မထိခိုက်ပါဘူး။
စိတ်အေးအေး
ထားပြီး - နောက်
ထပ်လည်း - ဆ
ထက်ထမ်းပို့
လှူနိုင်ပါစေ....
လိုဆုတောင်း
ပါတယ်။

သန့်ဖြတ်စီရင် အထမြောက်သဖြင့်
ဖြေလျှင်ပင် - လှူပုံ
သေးသန့်

ဪ - အင်း တောထဲ ယာဉ်နဲ့စဉ်-
 ခြေငလျင် - တော်လဲဗြီး လျှပ်သံစဉ်ကို-
 အချိန်အခါ မဟုတ် လျှပ်သံလောဟုပင်
 အံ့ဩနေရပါ သေးသည်။
 လက်မထက်တော့
 ရှေ့သို့ ဘာလျှ
 ကြောင့် လျှပ်
 တာကိုး * * * *

သာဓုရှင်.....
 သာဓု -
 သာဓု -

ထိုအချင်းအရာကို သိသော သိုးတော်
 သိကြားမင်းက ဤသို့တွေးကာ -

မကြာမီပင် ပုဏ္ဏားအသွင်ဖန်ဆင်း၍
 ကျောင်းသစ်ခင်းသို့ ရောက်လာ၏။

သည် အခြေအနေနှင့် ဆိုလျှင် -
 သည် ရသေ့ကြီးဟာ
 ရသေ့မ ကို - လာအလျှင်
 တောင် - လျှပ်မယ် ပုဂ္ဂိုလ်ဘဲ။
 မဟုတ်တဲ့ သူတွေ
 လာအလျှင် မှုတို့ တခက်ပဲ။
 လုပ်ကျွေး ပြုစုမည် သူတောင်
 မရှိပဲ ဖွဲ့နေတော့မယ်
 * * * * *

အရှင် ရသေ့ကြီး
 ကျန်းမာပါစေလော...
 ရတနာ သုံးပါး - မိစ္ဆာ
 ဆရာသမား များ၏
 လှူဒါန်းကျေးဇူးကြောင့်
 ကျန်းမာ ပကတိ
 ချမ်းသာစွာ ရှိပါစေ -
 အဘယ်ကိစ္စကြောင့်
 ဆိုက်ရောက်လာသနည်း။
 အသက်ကလေးကြီး
 လာပြီဆို - မြေထဲမှာ
 ကျွေးရန် - ရသေ့မကို
 အလျှင်ရန် - လာ
 ပါသည်။

အမယ်လေး - နတ်ကောင်း နတ်ဖြတ် များ
 မ - လှိုသာ - ဖြတ်သည်ထက် ဖြတ်သော အလျှင်
 ကို ပေးဖို့အခွင့်ရလေတယ်
 ဝမ်းသာစွာ - ဝမ်းသာစွာ * * *

ဣဒံမေဒါနံ သဗ္ဗညုတဉာဏ - ပဋိဝေ
 သေ - ပစ္စယော - ဟောတု

မျက်ခြင်းပင်
 ရေကန်ချစ်
 လှူလိုက်၏။

မဒ္ဒိဒေဝီသည် ထိုသို့လှူခြင်းအတွက် အမျက်
 လည်းမထွက် မျက်နှာလည်းမပျက်ဘဲ
 ရသေ့ကြီး၏ မျက်နှာကိုသာ ကြည့်နေ၏။

ငါ ကဲ့သို့သော
 ဒိန်းမ - ရတနာကို ဝင်
 လျှင် ခြင်း ကား.....
 အကြောင်း မရှိပဲ
 လျှင် ခြင်း မဟုတ်
 နိုင်.....
 ဒါန ပါရမီ
 အလွန်ကြီး လှသည်က

ထိုအခါ ရသေ့ကြီးက "အသိုနည်းပယ်မရှိ" ဟု
မေးသော အကြည့်ခြင်ကြည့်လေသော်-

အရှင်မင်းကြီးအား
ထိမ်းမြားပေးထားဖို့ဖြစ်
သော မိန်းမဖြစ်သဖြင့်...
အရှင်မင်းကြီးသာ - ပိုင်
ပေတော့ သည် x x x

x x x အရှင်မင်းကြီး - သူ့ဖွားကို
ပေးလိုကလည်း - ပေးပိုင်
နိုင်ခွင့်ရှိပါ၏ -
x x x x

x x ရောင်းလိုကလည်း
ရောင်းပိုင်နိုင်ခွင့်
ရှိပါ၏ -
x x x y

x x x သတ်လိုကလည်း - သတ်ပိုင်နိုင်ခွင့်
ရှိပါသည် - သဘောကျ ဖြစ်ကေအူပါ -
စိတ်လည်း မဆိုး -
ကန်ကွက်ခြင်းလည်း
မရှိပါ -

ထိုအခါ အရှင်မင်းကြီးက -

သင်ကိုအား ချီးကျူးပါ၏ -
စိတ်စေတနာ ဖြစ်လည်း - ညီလျှင်ပေ
သည်။ ရသေ့ကြီး နှင့် ရသေ့မ
သာ အတူ ခေရန်
အသင်တော်ဆုံး
ဖြစ်ပေသည်။ x
x x x x

x x ထိုအခါ - ရသေ့မကို ဖြစ်ကေပါ၏ -
စေတနာကျန်နေခဲ့လေသည်။ - ရှောင်
မြားစွာလျှင်သည်။ ယခုလည်း သားသမီးနှင့်
အနီးသည်ပါ လျှင်သည်။ ကျန်ဖျားနှင့် စိတ်
ကျေနပ်တော် မမူပဲ -
နောင်ကိုလည်း - ထပ်ဆင့်
စွဲလျှင်တော်မူပါ။ x
x x x x

ထို့နောက် ပုဏ္ဏားပျောက်ကွယ်ကာ လေထက်၌ ဘိုးသိကြားအသွင် ကိုယ်ထင်ပြုပြီး-

*** အသင်မင်းကြီး
အား အကူအညီ
ပေးရန် လာဖွင်း
သာဖြစ်တော့သည့်။
... လျှီရာ ဆု
ကိုသာ တောင်း
လော့ - မြည့်စေ
အံ့ ----

ရသေ့ကြီးဆုတောင်းပြီးနောက် သိကြားမင်း ကွယ်ပျောက်သွားသောအခါ-

ကလေးတွေနှင့်ဖြန်တွေရရှိကော ဆုတောင်းထဲမှာပါရှိလားဘုရား-
ပါတာပေါ့!
အဖြစ် ထူးဆန်း လိုက်တာ နော်

ထိုသို့ဖြစ်ပျက်နေသောအချိန်တွင် တောတွင်း တစ်နေရာတွင်ကား ဝူကော ကဏ္ဍားတလီတို့သည်-

ဖြေးဖြေးဆွဲ
ဖြေးဖြေးတွန်း
ငါသခင်
အသား
နာတယ်

ခရီးဆက်သွား၍ နေဝင်လျှင် သစ်ပင်ရင်းတွင် ကလေးများကို အိပ်စေပြီး-

ကြီးနဲ့တော့ တူပဲထားပြီ
ထွက်မစေ
နဲ့နော်...
မြေးယင်
တော့ -
အသိအိ

ပုဏ္ဏားအိုကား သစ်ပင်ပေါ်၌ အိပ်၏။

သစ်ပင်
ပေါ်မှာအိပ်
ယင်-တော
ကောင်တွေရှိ
ရန်ကင်း
တာပ-
လေကလေးကလဲ
ဖြူးလို့... ခြင်လည်း
မကုန်ဘူး...

သို့သော် နတ်များက သနားကြ၍ ဝိစာများအသွင် ဆောင်ကာ ပုဏ္ဏားကြီး အိပ်ပျော်လောက်သော အခါ အစာများကျွေးပြီး သိပ်ကြ၏။

မိုးသောက်မှ နဂိုလ်အတိုင်း ထားခဲ့၏။

ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

ထိုအချိန်တွင် သိဉ္ဇည်းမင်းကြီးသည် အိပ်မက်ဆန်းတစ်ခု မြင်မက်လေသည်။

နံနက်တွင် နန်းတွင်းပုရောဟိတ်များကို နိမိတ်ဖတ်စေ၏။

... ကျီ ဒီပဲ မက် အလိုက စေတ... ကွဲကွဲ နေသော ရွှေမျိုးများ ဆိုက် ရောက်တတ်ကြောင်း ပါတုရား

မင်းကြီးသည် ဝမ်းသာစွာဖြင့် ပုန်ရွှေဖြူ၊ နန်းပြတင်းမှ ပျော်ကြည်တော်မူနေစဉ်-

ဟဲ့ အင်

ဇူဝကာပုဏ္ဏားသည် မိမိနေရပ်သို့ ပြန်သော်လည်း နတ်များက လှည့်ဖြားသဖြင့် နန်းမြို့အနီးသို့ အမှတ်မထင်ရောက်လာ၏။

ဟဲ့ ဟဲ့ - လျင်တယောက် သွား စမ်း ဟိုမှာ ကလေး ခုတ်ယောက် နှင့် သွား နေတဲ့ ပုဏ္ဏားကြီးကို သွား ခေါ်ပြီး ရှေ့တော်သို့ သွင်းစမ်း သူ့ထိုလေးတွေတွေ့ တော့ - ငါ့ မြေးတော် လေးတွေလို့ တောင် - အောက်နေ ရသယံ

ဇူဝကာပုဏ္ဏားနှင့် ကလေးများရောက်လာလျှင်-

ဟိုက်... ဒီအိမ်... အမယ် မြေးတော်တွေ ပါလား... ဟဲ့ - ပုဏ္ဏားမိုက် သည်ကလေးတွေကို အယ်က ခေါ်လာပြီး အယ်ခေါ်သွား မရပါလဲ - အဖြူ သံတော်ဦးတင်စမ်း

မှန်လှပါဘုရား... ဝက်ဘာတောင်ရှိ
ကျောင်းသခင်မိတ် တွင် သီတင်းသုံးနေသော
ရသေ့ကြီး လေသန္တရာထံ အလှူခံ
သွားရာမှ သဒ္ဓါကြည်ဖြူလှူ
တော်မူလိုက်သောကလေး
များ ဖြစ်ကြောင်းပါ
ဘုရား.....

သားသမီးကို ဘယ်သူကလှူ
မှာလဲ - ပုဏ္ဏားမိုက်ရဲ့
မှန်ရာကိုသာ အမြန်တင်စမ်း

သည်အတိုင်းသာ စကန် အမှန်
ဖြစ်ကြောင်း - သံတော်ဦးတင်
ပါသည်။ သက်တမ်း ဖြစ်တော်
မူပါက ကလေးလေးနှင့်ကကောကို
သာ မေးပါဘုရား - --- ခရီးဖြန်
ထွက်လာသည်မှာ - ငါ
ရက်သာရှိသေးကြောင်း
ပါဘုရား x x x

ဟာ - သည်အတိုင်း မှန်လှင်... တယ်ဆို
ပါလား - သားသမီးကို မှ လှူရသလား

မိဘမေတ္တာမှ
ရှိပါလေစေ

တခြား ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ်
လှူချင်လှူပေါ့

သဒ္ဓါတရားကိုတော့
ချီးကျူးပါရဲ့.....
ကိုယ်ရင်သွေးစားတွေကို
လှူပြီးတော့ မဆိုတာသင့်
ပါဘူး

ဘိုးတော်ဘုရား -
တော်ကြီးထဲမှာ နေရတဲ့ ရသေ့ဖြစ်၍
ခမည်းတော်မှာ လှူစရာ
ပစ္စည်း ဘာမျှ မရှိပါ။
လှူဒါန်းလိုသောစိတ်
ဖြင့်ဖြူ၍ သားသမီး
သည်ပင် လှူဘွယ်ရာ
ဖြစ်ကြောင်း
ပါဘုရား

မြေးတော်လေး - သင့်ခမည်းတော်၏
သားသမီးအလှူကို - ငါ ချီးကျူးသည်။
မလဲရဲ့ပါဘူး။ လှူပြီးတော့ ကော
သွှတ်တံ ဘယ်လိုရှိတာ ထွေသလဲ

ရွှေမျက်ရည်တော်များ
တပေါက်ပေါက်ကျပြီး
အတော်ပင် အံ့ အံ့ အံ့
တင်းစိန်ကျန်ခဲ့ကြောင်း
ပါဘုရား

ယုတ်ပေ
လိမ့်မယ်

ထိုသို့ပြောနေစဉ်ပင် ပုဏ္ဏားကြီးက မလွှတ်သေးဘဲ
နေသည်ကိုတွေ့သဖြင့် -

ဒါနဲ့ - မြေးတော်တို့.....
ယခင်က - ငါ့ကို ဖြစ်လျှင် -
ရွှေရင်ခွင်သို့ ပြေးဝင်
လေ့ရှိပါလျက် -
ယခု အဘယ်
ကြောင့်
အနားယူမလာ
ကြသနည်း

မှန်လှပါဘုရား။ ယခင်က - မင်းဆွေမင်းမျိုး
ဖြစ်သည်မှန်သော်လည်း ယခုအခါ၌ကား
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကျေးဇူးဖြစ်နေမိ - အောင်
အင်းထားရကြောင်း ဟိဘုရား

ဟဲ့ - မြေးတော်
သည်လျှင်ကား မတင်မေ့နှင့် -
ငါ့ကိုယ်တော်နှင့်လုံးသား - ယူ
လောင်လှသည်။ ငါ့ရွေးယူအံ့။

ကဲ-ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရွေးယူရန်
ဈေးအိလော့

ဟဲ့ဟဲ့ဟဲ့ ရွေးယူတော်မူမယ်ဆိုမိလို့
မငြင်းဆိုရပါဘူး
ဘုရား - အဲ-အဲ-
လျှောက်ကြားတော်မူ
မများလှပါဘူး။
ကျွန်တော်မျိုးမှာ
သူ့ဆင်းရဲဖြစ်ရုံ
ယခုလိုချီးမြှင့်
မည်သူ
ပေါ်ရန် - ဆယ်
ဘဝတစ်တော်မူ
ဖြစ်နိုင်ခဲ့သဖြင့်။

လျှောက်ရန်လျှောက်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ - အကြောင်း
လော့

ဟဲ့ဟဲ့ - ရွှေတွေ ငွေတွေရယ်။ ဆင်မင်း ကျွဲ
နွားတွေရယ်။ လှည်းလှေအိုးအိမ်တွေရယ်။
အဝတ်အစားတွေရယ်။ ကျေးကျွန်တွေ
ရယ်။ တသက်လုံး သုံးမကုန်အောင်ရယ်
တော်လောက်ပါပြီ - အဲ-အဲ-အဲ - မိန်းမများ
လဲ - အဆစ်ပါလျှင် ကောင်း မှာဘဲ ဘုရား
..... ဟီး..... မင်းဘုရားဦး

ပေးစေ

ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား တစ်သက်တွင်တစ်ခါမျှ စိတ်ကူး
ပင်မရသော ပစ္စည်းများရ၍ မိမိမိမိကြီး စည်းစိမ်
ခံကာ မိမိအိမ်မှစားကိုပင် သတိမရတော့ပေ။

ဇာလီနှင့် ကဏ္ဍာပိန်တို့မှာ ကျွန်ဘဝမှ လွတ်မြောက်
ပြီဖြစ်၍ရေမှိုးသန့်စင်ပြီး ဝတ်လဲတော်များဖြင့်
ဝိုင်းဝန်းပြုပြင်ပေးကြ၏။

ထို့နောက် နေပြည်တော်မှ ခွဲခွာသွားစဉ် ကြုံတွေ့
ရသော အပြစ်အပျက်များကို ဝိုင်းဝန်းပေးကြ၍ -

တတ်ကြောင်းပြန်ပြောပြလေရာ-

ဟယ် ဟုတ်လား
ကျွတ် ကျွတ်
ရွှေဘုန်းတော်ကလံဖြီးပေသကိုး
အမယ်လေးလေးလေး
ရုတ်စက်လှချေလား
မကြောက်ဘူးလား
ပင်ပန်းတော်ရွာမှာဘဲ
ထူးပါပေတယ်

နောက်ဆုံး၌ တလိက ဘိုးတော်အား-

ဘိုးတော်ဘုရား
လောက၌ ယောဂီမည်သည့်
မိမိတို့၏ သားသမီးများကို
ချစ်ခင်ကြွဖြူ ဖြစ်ကြ၏။
ဘိုးတော်ကား မိမိ
သားသမီးများကို
ချစ်တော်မမူသကဲ့သို့
ပါတကား။ x x x

ချစ်ပါပေပြီလား၊ မြေးတော်ရယ်။ x x x x x
သီတိုင်း သူတိုင်း သားတို့၏စကားကြောင့်
အပြစ်မရှိသော သင်၏ဖခင်ဝေသာန္တရာကို
နှင်ထုတ်ခြင်းမှာ - ငါ၏အဖွားပင်
ဖြစ်တော့သည်။ ယခုသတိ
တရားရပြီဖြစ်၍ တိုင်း
တော်ပြည်တော်သို့
ပြန်ခေါ်အံ့

ဘိုးတော်ကိုယ်တိုင်
သွားခေါ်မှသာ - ဖြစ်ကြ
မည့် အနောက်တားမှာ
ရှိကြောင်းပါဘုရား

ထိုအချိန်တွင် မင်းစောတစ်ယောက်ဝင်လာပြီး-

မှန်လှပါဘုရား - အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တော်
ရဲ့အကူသည် - မရဘူးသော စည်းစိမ်ကို
ခံစားမင်း - လောဘစောမသတ်နိုင်ဘဲ
အလွန်အလဲစားသောကံမီသောကြောင့်
စားဖိုးခင်၍ ကွယ်လွန်ကြောင်းပါ
ဘုရား။ x x x

x x x သူ၏မျိုးရိုး စဉ်ဆက်လည်းမသိ -
သူ၏ကတိ နေထိုင်ရာလည်း မသိ -
ဖြစ်ခဲ့၍ - သူ့ပိုင်ကျေးဇူး -
ဆင်ခြင်ကျွေးမွေး - အစိုးအိမ်
လှေလှည်းနှင့်ရွှေငွေများကို
မည်သူ့အားမှာ ဂြိုဟ်
ရန် မဖြစ်သောကြောင့်
x x x x x

မှန်လှပါ။ ယ့်အခြေ
အနောက်တား - မင်းဘညာတော်
အဖြစ်ဖြစ်သိမ်းရန်သာ
ရှိကြောင်းပါဘုရား

ထိုအချိန်ကလိင်တိုင်းမှ သံတမန်များ ခြေဖဝါး
တော်အောက် အစောဆောက်လာပြန်သည်။

x x x ကလိင်တိုင်းမှအစိုးမှန်နေပြီ
ဖြစ်၍ - ကျွတ်တိုင်း မြည်မြည်အလှူခံ
သွားသော - ပစ္စယဆင်ဖြူတော်
နှင့် လက်ဆောင်ပဏ္ဍိတများကို
ကလိင်တိုင်းမင်းက ကျေးဇူး
ဥပကာယ တင်ရှိစွာဖြင့်
ဖြန်လည်ဆက်သ
လျက်ကြောင်းပါ
ဘုရား။ x x x

ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီး

ထို့နောက် သိဉ္ဇည်းမင်းကြီးက အမိန့်တော် ချမှတ်လေတော့သည်။

« ဝက် ပါတောင် သို့ - ငါ့ကိုယ်
တော်တိုင် လိုက်ပါ ငါ့။ သားတော်
ဝေဿန္တရာ မင်းကို သွားခေါ်
တော် နေမည်။ လျှီအပ်
သည်တို့ကို - ခုနစ်ရက်
အတွင်း ပြီး အောင်စီမံ
ကြစေများ။ »

« မိဖုရားကြီးနှင့် အခြေအာရုံများ ပါစေ
မြေးတော်များနှင့် များတော် မတော်တို့ပါစေ
တပ်မတော်ကွပ်ကဲ၍ ရိက္ခာအလှအလောက်
ယူဆောင်ရုံသာမက သားတော် ဝေဿန္တရာ နှင့် သမီးတော်
မယ်မနွှီတို့ အတွက် - မင်းဝတ်မင်း တားဖျားပါ
မကုန် ပြည်စုံစွာ စီမံကြစေ... »

သို့ဖြင့် ရုတ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် -

ဝက်ပါတောင်သို့ ဦးတည်ချီတက်လေ၏။

ဝက်ပါတောင်သို့ ရောက်သောအခါ -

လာလာ - မယ်မနွှီ -
စစ်ချီသံ တွေ
တည်ညစ်ကြားရတယ်။
တောင်ပေါ်
တက်နေမှ
ဖြစ်မယ်။

ခါးမည်းတော်
ကို သတ်ပြီး -
မကျေနပ်သေး၍
ငါတို့ကိုများ -
ရန်ဖြူရန် လျှီကံရှာ
နေရော့သလားမသိ

ရှင်

ဟော တွေလား - သည်ကို ဦးတည် လာ
နေတယ်..

အို ရသေ့ကြီးကလဲ - သည်လျှင်လေး
နှစ်ယောက် လောက်ကို - သုတ်သင်
ဖို့လောက်တော့ - သည်လောက်
အလေးကြီးက - သည်လောက်တပီတီး
နှင့်တော့ ချီတက် လာဟန်
မတူပါဘူး။ သတ်ချိတ်တော်
မျှပါအုံး သူ့ရှာ။

အေး -
ဒါလဲပခုတ်တယ်။

« ဤတော့ - တို - တော်သိကြား မင်း
ကိုယ်တိုင်က - လိုရာဆူနှင့်ဖြည့်စေရန်
မွှင်ဖြူသွားသားပဲ ကောင်းသောလားခြင်း
သာ - ဖြစ်တန်ရာပါသည်ဘုရား...
ကျောင်း သစ်စံး မှာပဲ
သွားစောင့်နေကြ
ပါရှိလား - ဟင်

အင်း -
ဘထွေးအသော်
တော်ပါ
ပေတယ်

ကျောင်းသင်ခန်းအနီးသို့ရောက်လျှင်-

ထိုသို့ အပိန့်တော်ချမှတ်၍-

ကျောင်းသင်ခန်းသို့ဝင်သွားရာ-

အဲ့အားသင့်စွာဖြင့် ပြေးထွက်လာကြပြီး-

ထိုအခိုက် မယ်တော် ဖုဿတီမိဖုရားကြီးနှင့်
ကဏ္ဍာစိန်၊ ဇာလီတို့ဝင်လာကြရာ-

အော်ဟစ်နှုတ်ဆက် ဖက်စိုယင်း-

လဲကျမေ့ပြောသွားသည်ကိုတွေ့၍ ဖုဿန္တရာ
ရသော်ကြီးလည်း ပြေးမထည်နိုင်ဘဲ စွေယိုင်ကာ
လဲသွားလေ၏။

ထိုအဖြစ်ကိုမြင်ရသော သိဥညှမ်းမင်းကြီးနှင့်
ဖုဿတီမိဖုရားကြီးတို့မှာလည်း စိတ်ထိခိုက်ပြီး
နှလုံးလေရိက်၍ ပုံလျက်သား လဲကျမေ့ပြော
ကုန်၏။

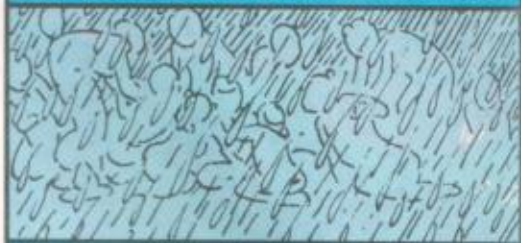

ထိုအခိုက် ဝင်လာကြသော အခြွေအရံတို့မှာ
ငိုသူငို၊ အော်သူအော်၊ ဟစ်သူ ဟစ်၊
သတိလစ်ကာလဲကျနေစဉ်-

မဟာပထဝီမြေကြီးသည် တော်လဲအော်မြည်၍
သွက်သွက်ခါလှုပ်လေသည်။

ထို့နောက် ဘိုးတော်သိကြားမင်းက စိုစွတ်
စေလိုသူကိုသာ စိုစွတ်စေသော ပေါက္ကရဝသမိုးကို
ရွာချစေတော့မှ-

အားလုံးပြန်လည်ကာ လန်းဆန်းအားပြည့်
လာကြလေသည်။

ပါလာသော တိုင်းသူ ပြည်သားများက-

××× ရသေ့ကြီးဘုရား -
တိုင်းတော်ပြည်တော်ပြန်၍
မင်းပြုတော်မူပါ။

ဟယ်... ဘယ်ဖြစ်နိုင်
ပါ့မလဲ။။ တိုင်းပြည်က
နှင်ထုတ်ထားသောသူ
ကို - ဘယ်လက်ခံကြ
ပါ့မလဲ.....

ထိုအခါ သိဥည်းမင်းကြီးက-

သားတော် - ဝေဇာန္တရာ... သည်ကိုစွ
ဟာ- ဝေမည်းတော် အများ ပါပေ ...
ဟိုအခါတုန်းက - အဖြစ်သဲတဲ
လျှာစုကို အလျီလျက်ပြီး
နှင်ထုတ်မိတက... ဝန်ခံ
ပါတယ်၊ သားတော် စိတ်
ကျေပါတော့...
မင်းလုပ်ရန်သာ
လက်ခံလိုက်ပါ
တော့လေ.....

မောင်တော်
ရသေ့ကြီးဘုရား၊
ဘိုးတော်သိကြား
ပေးတဲ့ ဆုတွေတော့ -
တခုပြီးတခု
ထပ်ဆင့်လျှီ
ပြည့်နေပါပြီ
ကောနော်..
.....

မင်းအဖြစ်
လက်ခံရသည့်ထက် -
မောင်တော်က -
ကြိုက်သလို- အလျှ
ပေးနိုင်တော့မည်
ဆိုတဲ့ ဆုကို သာ-
တွေ့ ကျေနပ်
နေရတယ်××
×××

ကဲပါလေ - ယခုပင် ရသေ့ဝတ် ချွတ်လျှီ
မင်းဝတ် မင်းစား ဆင်ယင်ပြီး - တိုင်းတော်
ပြည်တော်သို့ ချီတက်ကြ
ပါဦးလား×××

တွေ့က
သနားခံတော်
မူပါအုံး
ဘုရား

ကျွန်ကျောင်းသင်မိန်း သည်း- ခုတ် သီကြား များ
 ဖန် ဆင်းလျှထားခြင်းဖြစ်၏။ ကိုး လခွဲခန့်
 ကြားအောင် - ခေ့ထိုင် - တရား အား ထုတ်ခွင့်
 ရသောကြောင့် - ကျေးဇူး ကြီးလှသည်ဖြစ်၍
 လက်ယာရစ် သုံးကြိမ် ပတ်၍ ကန်တော
 လိုပါသေး သည်
 ဘုရား * * * * *

ဟုဆို၍ ကျောင်းသင်မိန်းကို ကန်တော့ပြီးလျှင် -

ရသေ့ဝတ်ချွတ်ပြီး မင်းဝတ်တန်ဆာကိုဆင်၍ -

ပစ္စယဆင်ဖြူတော်ထက် တက်စီးကာ
 တိုင်းတော်ပြည်တော်သို့ ပြန်လေသည်။

တောငှက်တိရစ္ဆာန်ငယ်များ စုရုံးလာကြပြီး
 အသံမထွက်ငေးဝိုင်လျက်ရှိကြသည်နှင့်အမျှ -

စေတုတ္ထရာတိုင်းသားများက ပျော်ရွှင်မဆုံး
 ရှိကြလေသည်။

ချုပ်နောင်ထားသူဟူသမျှကို ဝေသာန္တ ရာမင်းကြီး
 သည် ဘေးမဲ့လွတ်လပ်ခွင့်ပေးလိုက်ပြီး -

ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် ပျော်ပွဲကျင်းပ၏။

ပွဲတော်ပြီးသောနေ့တွင် ရတနာရွှေမိုး၊ ငွေမိုးများ
 ထက်ကောင်းကင်မှ ထူးဆန်းစွာ ရွာသွန်းချ
 လိုက်လေလျှင် -

ဝေသာန္တ ရာမင်းကြီးသည် တိုင်းသူပြည်သား
 တို့အား မိမိအိမ်တွင်းရှိ ရတနာတို့ကို အသီး
 ယူစေလျက် ကြွင်းသောရတနာတို့ကိုကား -

ဘဏ္ဍာတော်အဖြစ်သိမ်းယူကာ ထိုရတနာတို့ဖြင့်
 အသက်ထက်ဆုံး အလှူဒါနပြုလုပ်လေ သတည်း။